

உ. வெ. சாமிநாதன் என்பார்
உடைமையுடையவன்-24.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—

மாணக்கவரசுகொன்னும்

திருவாதகுராபுரானம்.

—

இனிது

கடவுண்மாருணிவாசெய்தமுல்மும்

சுருதிபுரம்

குமாரஸ்வாமிதேசிகராற்செய்த

பொழிப்புறையும்

திருவருணை

சபாபதிஸ்வாமிகளால்

பலபட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டு

பிழையறப்பரிசோதித்து

—

ஆ-இரத்தினவேலுமுதலியாரால்

வாணிவிலாவை அச்சுக்கூடத்திற்

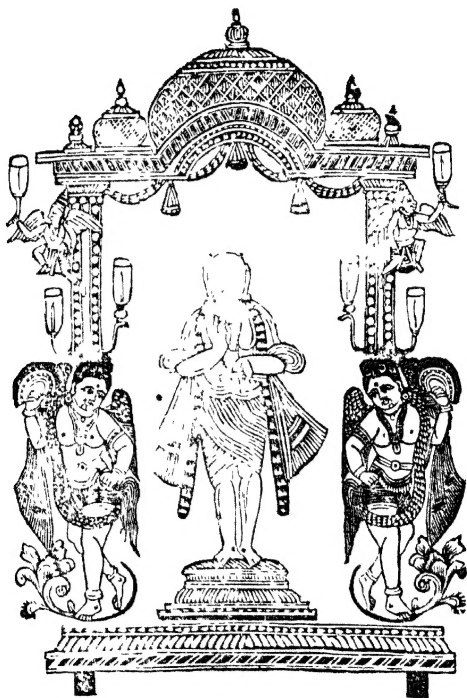
பதிப்பித்து

செய்தவர்ப்படங்களுடன் சிறிதளவுச் செய்தப்பட்டன.

Copy-right Registered.

1895.

சென்னை - ராஜகோட்டை - மதுரை - கரகாலம் - கரகாலம்

மாணிக்கவாசகர்.

உ
திருச் சிற்றம்பலம்.

திருவாதவூரர்புராணம்

மூலமும்-உரையும்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

விநாயகா துதி.

எழுசீர் நகழிசெடிசுநருத் தம்.

பவளமால்வனையினிலவெறிப்பதுபோல்

பரங்கீற்றழகுபச்சுடமசிற்

றிவனமாதூனினறாடியபரமன்

சிறுவனைப்பாரகப்பெரும்போர்

தவனமாமருப்பொன்றொடிதொருகரத்திற்

றரிந்துயர்கிசிப்புறந்தெழுதுங்

கவனமாகுறிற்றின் றிருமுகம்படைத்த

கடவுளைநினைந்துகைக்கொழுவாம.

* இந்நன்பொழிப்புரை.

பெரியபவளமலையி னிடத்திலே சந்திரிகை விசுவதுபோ
ல்சிவந்த தனதுதிருமேனியிற் பரவப்பூசியதிருநீற்றினழகா
னது உமாகேவியினது பசியதிருமேனியிலே பிரதிபலிக்கு
ம்படி அக்கேவியுடனின் று நிந்நஞ்சொய்கநுளிய பரமசி

* “பொழிப்பெனப்படுவதுபொருந்தியபொருளைப்

பிண்டமாகக்கொண்டுரைப்பதுவே”

வனுடையபுத்திரனைப் பெரியபாரதபுத்தத்தைத் தனதுவெண்மைபொருத்திய பெரியகொம்பொன்றையொடித்து ஒருதையி லெழுந்தாணிபாக வைத்துக்கொண்டு உயந்தமஹாமேருநீரியை ஏடாகக்கொண்டு ஆரணித்தெழுத்தியருளுங்கவளத்தைக் கொள்ளுகின்ற பெரியபாணையினது திருமுகம்படைத்த விசாயங்கடவுளை மருதிலேதியானிதது இரண்டிகைகளையுங் குவித்து வணங்குவாமென்றவாறு.

சபாபதி துதி.

கவிவிரந்தரர்.

இதத்தருமடங்கைபொடிசைந்துரி நுடம்புபோல்
விதம்பலகங்களின்விரிந்தொளிவிளங்குவார்
மதங்கமொடுதுந்துமிவளங்கெழுமுழங்கவே
சிதம்பரநடம்பயில்செழுங்கழலிறைஞ்சுவாம்.

(இ-ள்.) இதத்தைத் தருகின்றசிவகாமியம்மை யுடனே பொருந்தி உயிருமுடம்பும்போலப் பலவகைப்பட்ட எல்லாவுலகங்களிலேயும்நிறைந்து சோதிசொருபராய் விளங்குஞ்சபாநாயகரது மிருகங்கவாததியத்துடனே பேரிசையும்வளமொருந்நுமுழங்கச் சிதம்பரத்திலே நடனஞ்செய்யாநின்ற செழுமைபொருத்திய திருவடிகளைவணங்குவாமென்றவாறு.

சிவகாமி துதி.

ஆடகசிதம்பரவணங்குமையணங்கிலா
நாடகனனந்தசுகன்குபினைபங்கின

ளேடகமணம்பொருவவெங்கணுமிசைந்துளாள்
பாடகமில்லங்குநிறுபங்கயமிநறஞ்சுவார்

(இ-ள்.) பொன்னம்பலத்தி னிடத்தேதங்கிய அழகிய உமாதேவி வருத்தமில்லாதகிருத்தஞ்செய்தாளுகின்ற சபா பதியினது அளவற்ற சுகத்தைநன்மையாகப் பெற்றுக்கொ ண்டி அவருடைய பாகத்திலவாழ்பவள் இழைநையுடைய பூவிடத்திருக்கு மணம்போலச்சராசரங்களைத்தீனுநிறை ந்திருக்கின்றவள் இப்படிப்பட்ட சிவகாமியம்மையினது பா டகங்கள்விளங்குகின்ற சிறியதாமமைமலர்போன்ற பாங் களைவணங்குவாம்-எ-று.

(௨)

சுப்பிரமணியர் துதி.

துங்கமசுகும்பவுயர்தும்பிமுகனெம்பிசீர்
தங்குஞ்செழஞ்சிறுசதங்கைகள்புலம்பவே
மங்கையுமைகண்குளிரவந்துவள்கின்ற கா
ளங்கைமலர்கொண்டு மிகுமன்புடனிறைஞ்சுவாம்.

(இ-ள்.) பரிசுத்கமாகியமதசலத்தைப்பொழிகின்றமத் தகத்தையுடையஉயர்வாகியயானைமுதலியாகருக்களையமுரு கக்கடவுளினது சிறப்புத்தங்கிய பொற்சிலம்புகளுஞ் சிறிய சதங்கைகளுஞ் சத்தித்தமங்கையாகிய உமாதேவியினது க ண்கள் குளிரும்படிவந்து உலாவாநின்றபாதங்களை அழகிய கையினிடத்திலே மலர்களைக்கொண்டு அருச்சித்து மிகுந்த அன்புடனேவணங்குவாம்-எ-று.

(௩)

தூல்வரலாறு.

தென்பொதியமாமுநிசிறக்கவருளெண்ணெண்
 ணின்பவினையாடலதெனுங்கடலுணையேன்
 மின்பயிலுமாமதுதாமேவுதமிழ்மாதன்
 துன்பமறந்குகதைசொல்லலுறுகின்றேன்.

(இ-ள்.) தென்றிசையில்விளங்கியபொதியமலையிடத்தி
 றுங்கும் அகத்தியமுநிவர் யாவருஞ்சிறக்கும்படி முற்காலத
 திலே நைமிசாரணியவாசிகளாகிய முநிவருக்கு அருளிச்செ
 ய்தபேரின் பததைத்தருகின்ற அறுபத்துநான்கு திருவினையா
 யாடலென்னுஞ் சமுத்திரத்திலே ஒளிவிளங்கியகுதிரைகளை
 மதுமைமாநகரத்திலிருந்த பாண்டியராஜனது துன்பரீங்கக்
 கொடுத்த கதையை அடியேன் சொல்லத்தொடங்கினேன்
 எ-று

(சு)

அற்புதனிருநதருள்பெருந்துறையடைந்தே
 சிற்பரமுணர்ந்துதிருவாசகமுரைப்பார்
 முற்பகலருந்தவமுயன்றுபெருமன்பா
 லுற்பவமொழிந்தமைமொழிந்திடொழிப்பாம்

(இ-ள்.) பரமசிவ நெழுந்தருளியிருந்த திருப்பெருந்
 துறையென்னுந்தலத்திற்சேர்ந்து அறிவுருவாகிய சிவத்தை
 யறிந்து திருவாசகமுரைத்தருளியுமாணிக்கவாசக ரானவர்
 முன்னாளுகளிலே அரியதவங்களை முயன்றுபெற்ற அன்பி
 னாலே சநமொழிந்து மோட்சமடைந்த கதையைச்சொல்
 விப் பிறவித்துன்பத்தை நீக்குவாமென்றவாறு.

(ரு)

சிறப்புப்பாயிரம்.

(ந)

(அவையடக்கம்.)

கொண்டலனகண்டனருள்கொண்டு, தமிழ்பாடிச்
தொண்டுபடுமென்பர்செயலெசொன்னநெறிதன்னால்
வண்டமிழ்தெரிந்தவர்கண்மற்றெனுனாகுற்ற
முண்டெனினுநன்குதெனவுள்ளுவர்களுள்ளார்.

(இ-ள்.) மேகம்போன்ற நீலகண்டத்தைபுடைய பரம
சிவனது கிருபையைக்கொண்டு திருவாசகமென்னுந் தமிழ்
வேதம்பாடி அடிமைத்திறஞ்செய்த அன்பராகிய மாணிக்க
வாசகர் சரித்திரத்தைச் சொல்லியபடியால் வண்மைபொரு
ந்திய தமிழையறிந்த புலவர்கள் அடியேனெசொல்லும் பாட
லிற் குற்றமுண்டாயிருந்தாலும் அக்குற்றத்தைக்கொண்டு
இகழாமல் இதுநல்லதென்று கொள்ளுவார்கள்-எ-று. (சு)

(தூற்பயன்.)

இத்தவளநற்கதையியம்பினநயந்தே
சுந்தையினினைப்பவர்செவிப்புலனிறைப்போர்
புந்தமகிழப்புனிபுரப்பருடல்விட்டா
லந்தவுலகத்தினிலரன்சபையில்வாழ்வார்.

(இ-ள்.) இத்தத்தெய்விகமுள்ள நல்லகதையைச் சொ
ன்னவர்களும் நயப்புடனேமந்திலே சிந்திப்பவர்களும் செ
வியினிடத்தே கேட்டவர்களும் மனமகிழ்ச்சியையடையப்
பூலோகமுழுவதும் அரசாட்சியெய்வார்கள் தேகமநீங்கின

ல்அந்தச் சிவலோகத்திலே சிவசமுகத்தில் வாழ்ந்திருப்பார்
கள்-எ-று. (61)

சிறப்புப்பாயிர-முற்றும்.

மந்திரிச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

முக்கொணருநான்குபுயமைந்துமுகமுன்னேன
சொக்கன ருணன்மைபெறுதொன்மைதிசுழன்ன
டக்கடுவிடத்தையரனுக்கருள்வதென்றே
மைக்கடலிலைவகெலாழிவையவளநாடு.

(இ-ள்) மூன்றுகண்களையும் நான்குபுயங்களையும் இங்
துதிருமுகங்களையுமுடைய மூலகாரணராகிய சொக்கராதர்
அருளுகின்ற நன்மையைப்பெற்றதாயும் பழையதாயுமவிள
ங்குகின்ற நல்லநாடாவது அந்தகடியவிஷத்தைப்பரமசிவனு
க்குக்கொடுப்பதென்று கடலினிடத்தேகொருந்துதலொழி
த்த வையையாறுசூழ்த்த வளப்பத்தையுடைய பாண்டியநா
டு-எ-று. (62)

நீண்டகயிலைக்கிறைகிகழ்த்தவருளாலே
பூண்டமுதிமெய்த்தமிழ்புகன்றதிருநாடு
மூண்டபகைசெற்றுலகமுற்றமரசாரும்
பாண்டியனலங்குலவுபாண்டிவளநாடு.

(இ-ள்.) நெடியகயிலாயகிருக்குத் தலைவனாகிய பரமசிவன் கிருபையினாலே அருள்செய்ய அவ்வருளைத்தரிக்கப்பெற்ற அகத்தியமுனிவர் தங்கியிருந்து மெய்ம்மைபொருந்திய இயலிசைநாடகமென்னு முத்தமிழையுஞ்சொல்லிய சிறப்புப்பொருந்தியநாடாவது மூண்டுவந்த பகையைக்களைந்து உலகமுழுவதும் அரசாட்சிசெய்யும் பாண்டியனுடைய நன்மைமிகுந்த வளப்பத்தைபுடைய பாண்டியநாடு-எ-று. (2)

நாலடி த் தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

மேவுமூர்வளம்பலவுமிருந்துளநாடசுனிநலம்
பாவுமூர்பழைமறைதேரந்தணர்கன்பயின் னுளவூர்
தாவுமூர்விடையேறிந்கங்கியவூரங் குறையுந்
தேவருரினுமேன்மைசிறந்ததிருவாதவூர்.

(இ-ள்.) பலவளங்களுமிருந்துள்ளவூர்களையுடைய அந்நப்பாண்டியநாட்டிலே நன்மைமிருந்தவூராயும் ஆகிநூலாகிய சதுர்வேதங்களுங் கிரமமாகத்தெரிந்த அந்தணர்கள் நிறைந்திருக்கின்றவூராயும் தானிடக்கின்ற இடபகவாகனமேறிய பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கு மூராயுமிருப்பது அவ்வானுலகத்திருக்கின்ற தேவர்களது பொன்னகரத்தினும் அதிகமேன்மைசிறந்த திருவாதவூராம்-எ-று. (ங)

இதுவுமது.

அந்நகரின்மறையோரிலருள்புனைமாத்தியர்குலத்திற்
றன்னிகரிலசைவநெறித்தலைவனவன் றனித்தேவி

மின்னனையாடிருவயிற்றின்மென்ஊடிபங்கினனருளாற்
றென்னவன்செங்கோன்முதல்வர்திருவவதாரஞ்செய்தார்

(இ-ள்.) அத்தவாதவூரில்வாழ்கின்ற பிராமணவருணத்
திலே கிருபையையுடைய ஆமாத்தியர்குலத்திலே தனக்கு
நிகரில்லாத சைவசமயத் தலைமையையுடையவர் ஒருபிராம
ணர்அவருடைய ஒப்பற்றதேவியானவன் மின்னலையொத்த
வடிவியையுடையவன் அத்த அம்மாளுடைய திருவயிற்றிலே
உமாதேவியையொருபாகத்திலே யுடையபரமசிவனருளினு
லே பாண்டியன் செங்கோன் முறைக்குமுதன்மந்திரியாக
கிய மாணிக்கவாசகர் திருவவதாரஞ்செய்தாரென்றவாறு.()

அறுசீர்க்கழிநெடிலடிவிருத்தம்.

பொய்ம்மையாமுலகின்மாயப்பொங்கிருளகலவன்னோர்
தம்மையாழ்நகிற்றள்ளுஞ்சமயதாரகைமழுங்க
வெமமையாளுடையானன்பரிசுதாமரைகளெல்லாஞ்
செம்மையாய்மலருஞ்ஞாந்தினகரருதயஞ்செய்தார்.

(இ-ள்.) பொய்ம்மையாகின்ற உலகத்திலே மாயையெ
ன்னுமிக்கவிருள்நீங்கவும் அவ்விருளி விருக்கின்றவரை ஆழ்
ந்தநகரத்திலேதள்ளுகின்ற உலகாயமுதலிய சமயங்களை
னும் நட்சத்திரங்கள் மழுங்கவும் எம்மையடிமையாகக்கொ
ண்ட சிவனடியார்களுடைய இதயகமலங்களெல்லாஞ் செம்
மையாகிமலரவும் மாணிக்கவாசகராகிய ஞானசூரியரானவரு
தயஞ்செய்தாரென்றவாறு. (ரு)

நாமகரணம்

நாஸ்தித் தரவுநொச்சகக்கலிப்பா.

மருவாதெறிபூண்டமத, நென்னும்புத்தனுடன்
பெருவாதுவென்றுசிவன்பெருநாமமிகவளர
வொருவாதபிறவியிற்சென்றொருநாமமுறுதவர்க்குத்
திருவாதவூரொனுவதிருநாமந்தரித்தார்கள்.

(இ-ள்) நல்லோர்களுங்கீகரியாதமர்க்கத்தைக்கைக்கொண்ட
உன்மத்தனாகிய புத்தனுடனேபெரியவாதுவென்று சிவனுடைய
மகிமைபொருந்திய திருப்பெயர்மிகவும் ஒங்கத்தக்கதாக நீங்காத
பிறவியிலேபுகுந்து ஒருபெயர்தரியாத மாணிக்கவாசகர்க்குத்திரு
வாதவூரொன்னுந் திருப்பெயர்தரித்தார்கள்-எ-று. (சு)

இதுவுமது.

தவமெனும்பெரியவித்துட்டங்கியேயங்குதித்துப்
பவமெனும்பங்கீங்கிப்பயிலருட்குருந்துண்டாகி
யவமெனுங்களைகணீங்கியாக்குவோனருளாலுண்மை
சிவமெனும்வினாவுண்டாகவளர்ந்ததுதெய்வச்சாலி.

(இ-ள்.) தவமென்னும்பெரியவித்தினிடத்திலேதங்கியிருந்து
முளைத்தச்சநமென்னுந் சேற்றினின்று நீங்கிப்பொருந்துகின்ற
அருளென்னுங் குருந்துவிட்டு அவமென்னுங்களைநீங்கி யாவையும்
உண்டாக்கும் பரமசிவனுடைய அருளினாலே சிவமென்னும்வினா
வுண்டாகவளர்ந்தது மாணிக்கவாசகரென்னுந் தெய்வீகமுள்ள செ
ந்நெல்-எ-று. (எ)

அன்னப்பிராசனம்.

தேனிநெடுகரும்பினெழுஞ்செழும்பாகுமுக்கனியு
மானிநரும்பாலுமுடனளவியுள்ளங்கனிகூர
வினமிகும்பலயோனிப்பிறவியெனும்பசிதீர
ஞானவழுதுண்பார்க்குநயந்தமுதுறுகர்வித்தார்.

(இ-ள்.) இழிவுமிகுந்த அனேகயோனிகளிற் சென்றுபிறக்
கும் பிறவியென்னும் பசிரீங்க ஞானமிர்தம் உண்ணும் மாணிக்க
வாசகர்க்குத் தேனுடனே கரும்பினிடத்துண்டாகின்ற செழுமை
பொருந்திய பாகும்பலாப்பழம் வானைழப்பழம் மாம்பழமென்னும்
முக்கனிகளும் பசுவினதுநல்லபாலும் ஒன்றாகக்கலந்து மரமகிழ்ச்
சியடைய நயப்புடனே உண்பித்தார்கள்-எ-று. (அ)

சௌளம்.

காயமுடனுயிர்முயலுங்கநாமெலாம்பரனநுளாற்
நூயமனத்துணர்ந்துவினைத்தொகையெழுதிநாடோறு
மாய நாயர்சுநமளிக் குமயமன்கணக்கிலரும்பாவத்
தியசின நயில்லார்க்குச்சிறந்தசிகைவருவித்தார்.

(இ-ள்.) உடலுமுயிருஞ் சேர்ந்துநின்று முயன்றுசெய்யுந்
தொழிலெல்லாம் பரமசிவனுடைய அருளிஞாலே பரிசுத்தமான
மந்திலே அறிந்து நல்வினை தீவினைத்தொகையெழுதி அவை
கட்டிடாகநாந்தோறும் அனுபவிப்பதற்கான சுகதுக்கங்களைவரை
யறுத்து நியதிசெய்யும்கூற்றுவனுடைய கணக்கில் அடங்கிய பாவ
த்தீமையாகிய குடுமியில்லாத மாணிக்கவாசகர்க்குச் சிறப்புப்பொ
ந்திய குடுமியைவைத்தார்-எ-று. (க)

வித்தியாரம்பம்.

சுவலயமங்கையைரீடுகோலஞ்செய்கரும்பொன்னு
நவமணியுங்குவைசெய்துநன்குடன்மங்கலநாளிற்
றவமணமுந்திருநீற்றின்றன்மணமுந்தவறுத
சிவமணமும்பெறக்கல்விச்செல்விமணம்புணர்வித்தார்.

(இ-ள்.) நாடுநகரங்களைமிகவுஞ் சிறப்பாக அலங்காரஞ்செய்து அரியபொன்னும்நவரத்நமுங் குவித்துவைத்து நன்மையுடனே ஒருசபதினத்திலே தவமணமுந் திருநீற்றுமணமுந் தவறில்லாத சிவமணமும் பெறும்படிக்கு ஒருஉபாத்தியாயர் முன்னிலையிலே கல்வியென்னுமங்கையை மாணிக்கவாசகருக்கு மணஞ்செய்வித்தார்கள்-எ-று.

(ம)

உபநயனம்.

இது நான்மற்றல்லது நூலில்லையெனுமறுசமய
விதநூலுந்கலநூலும்விரிந்தபுராதனநூலும்
பொதுநூலென்றுலகனைத்தும்புகழ்மறைநூலுஞ்சைவ
முதுநூலுந்கரிப்பார்க்குமுந்நூலுந்கரித்தார்கள்.

(இ-ள்.) மெய்ம்மையுள்ள நூலிதுவேயல்லாமல் இப்படிப்பட்ட நூல்வேறேயில்லையென்று வாதிக்கும் சட்சமயிகள்தூல்களும் ஸ்தலபுராணதூல்களும் விரிந்துவிளங்குகின்ற பதினெண் புராணதூல்களும் உலகமெல்லாம் பொதுநூலென்றுபுகழ்கின்ற நாலு வேததூல்களும் பழையமையாகிய சிவாகமதூல்களுந் தரிப்பவராகிய மாணிக்கவாசகருக்கு முப்புரிநூலுந்கரித்தார்கள்-எ-று.

(மிக)

மிக்கலையுஞ்செழுநீருமதிக்கலையுமில்லக்குமவ
ரக்கலையுந்தோளர்புலியதட்கலையர்நல்லருளா

லொக்கலையும்பிறக்கலையுமொழிந்திடுமாமகலையு
மெக்கலையுங்கற்றுணர்ந்தாரீரொட்டாண்டெல்லையினில்.

(இ-ள்.) மிகுந்துஅலைகின்ற செழுமைபொருந்திய கங்காநதியும் மூன்றும்பிறையுந்தரித்தவராயும் எலும்பணியல்கின்ற தோலையுடையவராயும் புலித்தோலாகியவுடையயணிந்தவராயு மிருக்கின்ற பரமசிவனுடைய நல்லகிருபையினாலே தேசபந்துக்களையும் பிறவித்துன்பதையும் நீக்குகின்ற சிவாகமங்களும்மற்றெந்ததூல்களும் பதினாறுவயதளவிலேகற்றறிந்தார் மாணிக்கவாசகர் எ-று.

(12)

உழைக்கரணுக்கன்பாகியுண்மையறிந்துலகமெல்லாம்
பிழைக்கவருட்களிபாடுமபெரியவர்தஞ்செயலெல்லாந்
தழைத்தகலத்தமிழ்மாறன்றக்கோர்களுரைப்பவறிந்
தழைத்துரிமைத்திறநல்கியகலாநண்பாயினான்.

(இ-ள்.) மாணந்தியகையினையுடைய பரமசிவனுக்கு அன்பராகி மெய்ப்பொருளறிந்து உலகமெல்லாம் பிழைக்கும்படித் திருவாசகம்பாடிய மாணிக்கவாசகருடையசெய்கையெல்லாந்தழைத்திருக்கின்ற தமிழைவளர்க்கும் பாண்டியராஜனாவன் பெரியோர்கள் சொல்லக்கேள்விப்பட்டு அவரையழைப்பித்துத் தனக்குரியராக்கி அவருக்குநீங்காதசினேகனுனான். எ-று.

(13)

சங்கோலமிடும்பழனத்தடம்புடைசூழ்வாசலு,
ொங்கோவின்செய்கையறிந்தியல்புடையோரொனநாடிப்
பொங்கோதவேலைநிலம்புரந்துபெரும்பகைதூர்த்து [க.
செங்கோன்மைமுறைநடத்துஞ்செழுந்தலைமைத்திறநல்

(இ-ள்.) சங்குகள் சந்திக்கின்ற விசாலமாகிய வயல் என்புடை
சூழ்ந்த திருவாசலூரிலவதரித்த மாணிக்கவாசகருடைய கல்விழு
தலியவைகளின் வலலமைதெரிந்து தருதியையுடையொன்றறிந்
து மிகுந்தசததந்தையுடைய கடலசூழ்ந்தபூவுலகத்தை இராசுதித்
து ச்சத்தருக்களைக் களைந்துமனுநீதிருறையை நடத்தும் முதன்
மையாகிய மந்திரித்தனன் கொடுத்தான் பாண்டியராஜன்-எ-று.)

(அறுசீர்க்கழிநெடிவாசிரியனிந்தம்)

தென்னவன்பிரமராயனென்றருள்சிறந்தநாம
மன்னவர்மதிக்கநல்குவையகமுயவதூக
மின்னவமணிப்பூளுடைவெண்மதிக்கவிதைதண்டு
பொன்னவீர்கவரிவேழமளித்தனன்பொருநைநாடன்.

(இ-ள்.) பின்னுமரசர்க ளெல்லாமதிக்கும்படி தென்னவன்
பிரமராயனென்று சிறக்கப்பெற்ற ஒருதிருப்பெயர் கொடுத்து
உலகமபிழைக்கும்படி மினனுகின்ற நவரசநாபரணமும் பீதாம்
பரமும் வெள்ளியசந்திரவட்டகருடையஞ்சிவிகையும் பொற்பிர
காசமுடைய வெண்சாமரங்களும் யானைகளுங்கொடுத்தான் பா
ண்டியராசன்-எ-று. (௨௩)

இந்திரச்செல்வம்போலவிசைந்துளவிற்பமெய்தி
மந்திரததலைமைபூண்டவண்புழுவாசலூரர்
தந்திரத்தொகுதிசூழ்த்தாரகைகணங்குளோடும்
அநதரத்திழிந்துமண்மேலமர்ந்தவெண்மதியமொத்தார்.

(இ-ள்.) இந்திரசம்பத்துபோல இசைந்திருக்கின்ற பாக்கிய
த்தினால் இன்பத்தைப்பொருந்தி முதன்மதியாகப்பெற்ற வனம்

பொருந்திய புகழையுடைய வாழ்வாராவார்மற்றமந்திரிகள் பிரதானிகள் கூட்டங்கள்சூழ இருத்தலால் நகைத்திரக்கூட்டங்கள் சூழ்ந்திருக்க ஆகாசத்தினின்றிழிந்து பூலோகத்திலமர்ந்த வெள்ளியசந்திரனையொத்தார்-எ-று. (10சு)

பெருங்கடனாகீதிபெருக்கியேதருக்குநல்கி
யிருங்கடகத்தோண்மேல்வைத் தீண்டருள்பூண்ட கோவு
கருங்கடனாகமெட்டுங்காளமானாகமெட்டும் [ங்
டரங்கெடவுலகபாரம்பரிததனர்கிருத்தமிக்கார்.

(இ-ள்.) பெரியகடமையாக நீதியைவிருத்திபண்ணி யாவர்க்குங்களிப்பை யுண்டாக்கிப் பெரியசங்கணமணிந்த தன்னுடையதோளின்மீதுவைத்துக் காக்குங்கிருபையையுடைய பாண்டிய ராஜனும் கரியமதம்பொழிகின்ற அஷ்டகயங்களும் விஷத்தையுடைய அஷ்டமானாகங்களுஞ் சுமக்கின்ற பூமிபாரம்நீங்கத்தாமே சுமந்தார்மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (10எ)

காதலித்தறஞ்செய்வோர்க்குக்கவசமுங்கண்ணுமாகி
யேதிலாக்கிடும்பையாகியிறைஞ்சினர்குகின்பமாகி
யாதுலர்க்கண்ணையாகியரனடிக்கன்புமிக்கார்
பூதலத்திறைவனாணைபாதுவரநடத்துநாளில்.

(இ-ள்.) விருப்பங்கொண்டு தருஞ்செய்பவர்க்குத் துன்பம் வராமற்காக்கின்ற ஒருகவசமாகியும் சிறந்தகண்களாகியும் மற்றவர்களுக்குத் துன்பத்தைத் தருகின்றவராயும் வணங்கினவர்களுக்கு இன்பத்தைத்தருகின்றவராயும் ஏழைகளுக்குத் தாயாகியும் சிவனதுதிருவடியிலே அன்புமிகுந்தவருமாகிய மாணிக்கவாசகர் பூவுலகத்திற் காசனாகிய பாண்டியராசனாக்கினையைப் பொதுமைதங்க நடத்துகின்றநாளில்-எ-று. (10அ)

பற்பலபொருளாயுள்ளபாசமுமதனைமேவி
யற்பவபேதமானவுடம்புயிரொடுங்குமாறும்
அற்புதபுத்திமுத்தியனித்தருளாலேமேலாந்
தற்பரநடத்துமாறுமுணர்ந்தனர்சைவனுலின்.

(இ-ள்.) பலபலசத்திகளாயிரூக்கின்ற மலங்களும் அம்மலங்
களைப்பொருந்தி எழுவகைப்பிறவிதோறும் பேதப்படுகின்ற உடம்
பும் உயிரும் ஒடுங்குகிறவிதமும் ஆச்சரியமாகப் பந்தமோகக்ஷங்க
ளைக்கொடுத்துக் கிருபையினாலே மேலாகியபரமசிவன் நடத்தும்
விதமும் சிவாகமங்களாலறிந்தார்மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (மரு)

அவ்ளியமநத்தினாலேயனே ததுருவங்கள் கூடி
யிவ்வுயிர்பிறந்துமீளவிறந்திடுமென்றிரங்கி
வெவ்வெயிலவருத்தமுற்றார்மென்னிழல்விரும்புமபோ
னவ்விபுமழுவுமேந்துமபனுக்கன்புமிககார்.

(இ-ள்.) அழுக்காற்றையுடைய மந்தினாலே எல்லாவுருவங்
களோடுங் கூடியிந்தவுயிர்பிறந்து மறுபடியிறந்திடுமென்று இரக்க
முற்றுக்கொடியவெய்யிலிலே வருத்தப்பட்டவர்கள்மெல்லிய நிழ
லையிச்சிக்கு மாறுபோலமானுமழுவுமேந்திய பீரமசிவனிடத்திலே
அன்புமிகுந்தார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (உரு)

தித்திரவியினாலேசிறைப்படுமுயினாயெல்லாம்
பார்த்தனருலகவாழ்விற்பயனிலையென்றுதேர்ந்து
கூத்தினர்தன்மைவேறுகோலம்வேறாகுமாப்போ
னீத்தனர்மநத்தின்முன்போனிகழ்த்தினர்வழுதிநீதி.

(இ-ள்.) பொல்லாததீவியினாலே கட்டுப்பட்டுப்பிறப்பிற்
ப்பில் வருந்துகின்றசேவகோடிகளைப்பார்த்து உலகவாழ்வில் ஒரு

பிரயோசனமு மில்லையென்றுதெளிந்து கூத்தாடிகளுடையகருத்
துவேறும்வேஷம்வேறுமாவதுபோல உலகவாழ்க்கையைப் பொ
ய்யென்று மந்திலேநினைத்தவராய் முன்போலப்பாண்டியராசனு
டையீதிமுறை நடத்திக்கொண்டு வந்தார்திருவாதவூரர்-எ-று. ( )

வரமுடன்புவிபிறறேன் னுமறையவர்க்கிறைவருண்மை
தருமுணர்வென்னுநாலாஞ்சத்தினிபாதமெய்தி
பரமவஞ்செழுத்துமொன்றும்பராபரமுணர்ந்துஞ்
குருபரன்றிருத்தாள் சென்றுகூடுதலவேண்டுமென்று.

(இ-ள்) அனுக்கிரகத்தினாலே பூலோகத்திலே திருவவதாரஞ்
செய்த மாணிக்கவாசகர் உண்மையறிவைத் தருவதெனப்பெட்ட
அதிதீவர பக்குவத்தைப்பெற்றுஉயர்ந்த அஞ்செழுத்தின் பொரு
ளாயுள்ள சிவத்தையறிவிக்கும்ஞானசாரியன் திருவடியைக் கூட
ல்வேண்டுமென்று நினைத்தார்-எ-று. (உஉ)

மற்கடவிலங்குதன் னால்வளங்கெழுவிளவின்மேவு
நற்கனிகொள்ளவேண்டியநதுகலலெறிவார்போலச்
சற்குருவுளனோவென்றுநாடுவார்தர்க்கமெல்லாஞ்
சொற்கலைஞானசைவர்தம்முடன் சொல்லுற்றார்.

(இ-ள்) குரங்காகியமிருகத்தினாலே வளம்பொருந்தியவிளவி
னுடைய நல்லபழம்பெறவிரும்பி நயப்புடனே கல்லைவிட்டெறி
வார்கள்போல் நல்லகுருவுண்டோவென்று தேடுவாராகிய மாணி
க்கவாசகர் வாதங்கொல்லாஞ் சொல்லுகின்ற கல்வியிலேவல்ல
சைவாசாரியர்களுடனேபேசிப் பிரசங்கமபண்ணினார்-எ-று. ( )

வளங்கெழுபுவிபினுள்ளவாயுங்காவுமோடி
விளங்குசைவண்டுதண்டேன்மிகுமலர்த்தேடுமாப்போ

லுளங்கொளநிமலனன்னூலோதினருண்மையெல்லா
மளந்தறிவுணர்ந்ததீராயாவொன்றாயுநாளில்.

(இ-ள்.) வனம்பொருந்திய பூலோகத்திலேயுள்ள தடாகங்க
ளிலுஞ் சோலைகளிலுஞ்சென்று விளங்குகின்ற இசையையுடைய
வண்டுகள்குளிரந்த தேனிறைந்தமலர்களைத் தேடுவதுபோல மனங்
கொள்ளச்சிவாகமங்களைக்கற்றறிந்த மாணிக்கவாசகர் மெய்ப்பொ
ருளெல்லாம் அளவைசெய்து அறிவிலேயறிந்ததன்மையையுடை
யஞ்ஞாநாரியர்யாவொன்றாயுநாளில்-எ-று. (உச)

சந்தவிருத்தம்.

மேதகுவனிதையமொங்கணுட்வீசியகவரியசைந்தெழு
மாதவமுதிவர்களந்தணர் மாசறுகவிஞர்செறிந்திட
ஏதயின்மதிசுலபக்கவனேர்செழுமணமுடியின் நிர
ளாதவன்மிசையெழுவந்தரியாசனமதனிவிருந்தனன்.

(இ-ள்.) மேன்மையையுடைய மங்கையர்கள் வீசுகின்றசாம
னாகனெங்கு மசையவும் மகத்தாகியதவஞ்செய்திற முநிவர்களும்
பிராமணர்களும் குற்றமற்றவித்துவசனங்களும் நெருங்கவும் பழு
தில்லாத சந்திரகுலத்திலேவந்த அரிமருத்தன பாண்டியராஜனா
னவன் அழகுபொருந்தியதிரட்சியையுடையமணிகன்பதித்திரீட
மாகிய சூரியன் சிரசிலேஉதயமாகும்படிவந்து சிங்காதனத்திலெ
ழுந்தருளியிருந்தான்-எ-று. (உடு)

தாதகிமார்பனெடுப்புவிசார்தருமால்கடவின்கரை.
தீதிலமாதூரகங்கொடுசீர்கெழுமாரியர்வந்தன
தேதமிலாறதுகண்டனமியாமெனவேதொழுதான்பொடு
மேதினிகாவலன்முன்சிலமேதகுநூகர்விளம்பினர்.

(இ.ள்.) அப்போது ஆத்திமாலையணிந்தமார்பையுடையசோழராஜனது நெடியதேசத்திலேசேர்ந்த கடற்கரையிடத்தே குற்றமற்றமேன்மைபொருந்திய குதிரைகள் கொண்டு சிறப்புப்பொருந்திய ஆரியதேசத்தார் வந்திருக்கின்றார்கள் பழுதற்ற பாண்டியராஜனே யாங்க்ளது டார்த்தோமென்று வணங்கி அன்பினுடனே புலிகாவலனாகிய அரசன்முன்னேமேன்மைபொருந்திய சிலதாதர்கள் சொன்னார்கள்-எ-று. (உச)

ஏவல்செய்வார்களிலிங்கிவரோபரிவானவொன்றிகள் மேவியதூதனாவன்றிறன்மீனவர்கோனும்கிழந்துபின் வாவுநமாதூரகங்கொடுவாருமெனாவுடலுந்தன தாவிபுமாயரனன்புடையார்முகநாடிமொழிந்தனன்.

(இ.ள்.) நம்முடையஏவல்செய்வவர்க்குள்ளே இவர்களே அன்புடையவர்களென்று அந்தவலிமைபொருந்தியதாதர்களைச்சொரியத்தையுடைய பாண்டியராஜன்மகிழ்ந்து பின்புதாவுகின்ற நல்லகுதிரையைக்கொண்டு வாருமென்று தனதுதலுமுயிரும் போன்றவராயுஞ் சிவனிடத்திலே அன்புள்ளவராயிருக்கின்ற வாதவூரர்முகத்தைப்பார்த்துச்சொன்னான்-எ-று. (உ௪)

மீனவர்கோன்மொழியின்படிவேணியனேசரிசைந்தபின் னுணைசோதியுடன்புளியாள்பவன்வாசிகொளும்படி வானவிமானமெனுந்திருவாழ்வாளகோயில்புகுந்துகன் னீனமிலாநெறிவந்தபொன்னேமெழுகோடிவழங்கினன்.

(இ.ள்.) அப்படிச்சொன்ன பாண்டியராஜனுத்தாரப்படிசிவனுக்கு நேசராகியவாதவூரர் உடன்பட்டபின்பு மலர்ந்தமுகத்தையுடையவனுய்ப் பூவுலகையாளுகின்ற பாண்டியராஜன் குதிரை கொள்ளுமபடிக்குத் தெய்வவிமானமென்று சொல்லத்தக்க செ

ல்வம்பொருந்திய அரண்மனைக்குள்ளேபேரம் நல்வழியிற்சம்பாதி
த்ததன்னுடைய திரவியத்திலே நாற்பத்தொம்பதுகோடி பொன்
கொடுத்தான்-எ-று. (உஅ)

விற்படைவெற்றிமடந்நையுமிக்கமலர்த்திருவுப்பரின்
மற்புயவெற்பினனங்கயல்வைத்தவல்த்தன்வழங்கிய
பொற்புமிகுத்ததனங்கொடுபொற்கவனப்பரிசொண்டிட
நற்பயணத்தைமுயன்றனர்நக்கீனநெக்குணர்கின்றவர்.

(இ-ள்.) விற்படையுடனேவிஜயமங்கையும் மேலாகிய தாம
ஸாமலரிவிருக்கின்ற சீதேவியுள் தங்குகின்றபுயத்தை யுடையவரு
கியும் மீனக்கொடியை வலதுபக்கத்திலுயர்த்தவரையு மிருக்கின்ற
பாண்டியராஜன்கொடுத்த அழகுமிகுந்த திரவியத்தைக்கொண்டு
வேகத்தையுடைய சிற்ற்தகுதிரையைக்கொள்ளுநற்குநல்லவேளை
யில் பிரயாணங்கொள்ள முயற்சிசெய்தார் பரமசிவனையே உருகி
நினைக்கின்றமாணிக்கவாசகர்-எ-று. (உக)

மெய்த்தவருற்றபெருந்துறைவித்தகரைக்குறும்படி
யித்தகுநற்பொருள்கொண்டுநீரிப்படியிற்செலுமென்றடி
னத்தகுயுத்தியொழிந்துயிரற்புதமுத்தபெறும்படி
யுய்த்துளசத்தியுடன்பொருவொத்தனனுத்தமபஞ்சவன்

(இ-ள்.) உண்மையாகியதவத்தினையுடையோர்களிறக்கின்ற
திருப்பெருந்துறையிலே ஞானதேசிகனையடையும்படி இந்தத்தகு
தியுள்ளநல்லபொருளை யெடுத்துக்கொண்டு இந்தப்பூமியிலேபோ
மென்று சொன்னபடியால் பழையநினைவெல்லாம் ஒழிந்துஉயிரா
னது மேலாகியமோகத்தைப் பெறும்படிச் செலுத்துகின்ற அரு
ட்சத்திக்குச்சமானமான உத்தமனாகியபாண்டியராஜன்-எ-று. (உ)

பற்றிலர்பெற்றசிவன்கழல்பற்றினரைக்கலைவண்டமி
முற்றமலைக்கிறைவன்றனையொக்கமதித்தருள்கொண்டலை
வீற்றுவசத்தனெடும்படைமிககபுலிகொடியன்படை
மற்றுளகொற்றவர்தம்படைவர்க்கமுமுற்கொடெழுந்தன

(இ-ள்.) ஒருபொருளிலும்பற்றிலாதவராயும் பரமசிவனுடைய
யதிருவடியிற் பற்றுள்ளவராயும் இருக்கின்றவரை வணமைபொரு
ந்தியதமிழ்விளங்கியிருந்த அந்தப்பொகியமலைக்கு அரசனாகிய பா
ண்டியனுக்குச்சமானமாகமதிக்கத்தக்கிருபாமேகமாகியமாணிக்க
வாசகனாவிற்கொடிபடைத்தசேரமானுடையநெடியசேனைகளும்
மிசுந்தபுலிக்கொடி படைத்த சோழனுடைய சேனைகளும் மற்று
முள்ள அரசர்களுடையசேனைகளுஞ்சூழ்ந்துபுறப்பட்டன-எ-று.)

(இதுமுதலொன்பதுபாடலங்களுகம்.)

உக்கிரநச்சரங் கங்கினுச்சிபணிப்பவசைந்தடி
வைக்குமரத்தனவைங் கயமைக்கரியொக்கமலிந்தன
பக்கமுமுற்பிறகுத்துடிப்பற்பலகொட்டவியங்குவ
தக்கமந்ததில்வினாந்துளதத்துபரித்திரள்வந்தன.

(இ-ள்.) உக்கிரமானவிஷமுள்ள ஆதிசேடனுடைய தலைக
ளும் அஷ்டமாநாகங்களினுடைய தலைகளும்நடுங்க அசைந்துஅடி
பெயர்க்கின்ற வலிழைதையுடையவனவாகிய வெவ்வியயானைகள்
நீலகிரிகளுக்குச்சமானமாய் நெருங்கினஇரண்டெக்கமும் முன்னு
ம்பின்னும் அனேகத்துடிகளடிக்கமனேவேகத்தினுஞ் சீக்கிரமாக
ச்செல்லுகின்றன வாகியதகுதியுள்ள குதிரைக்கட்டங்கள் வந்து
சூழ்ந்தனவென்றவாறு.

(௩௨)

கவிவிருத்தம்.

கொங்கணர்கலிங்கரொடுகொங்கர் துளுநாடர்
சிங்களர்கொட்டியர்தெலுங்கரொடுசீனர்
தங்குதிற்ன்மாளவர்மலாடர்தயிலொன்று
யெங்கணுமிடைந்தவர்களெண்ணமுடிவில்லார்.

(இ-ள்.) கொங்கணதேசத்தார் கலிங்கதேசத்தார்கொங்குதே
சத்தார் துளுவதேசத்தார் சிங்களதேசத்தார் ஒட்டியதேசத்தார்
தெலுங்கதேசத்தார் சீனதேசத்தார் வலிமைதங்கிய மாளவதேசத்
தார் மலையாளதேசத்தார் இவர்களெல்லாந்தங்களுக்குள்ளே ஒன்
றுகக்கூடி என்னுதற்கு அளவுபடாதவர்களாய் எவ்விடத்தும் நிறை
ந்தார்கள்-எ-று. (௩௯)

இத்திறமெழுந்தபடையெங்கணுநெருங்கத்
தத்துபரிமீதுளதமிழ்க் கவிஞர் குழச்
சித்திரமடந்தையர்திரண்டிருமருங்கு
மொய்த்துவரவீணைகுழன் முன்னரிசைகொள்ள.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரமெழுந்த சேனைகள் எவ்விடத்தும் நெ
ருங்கத்தத்திடக்கின்ற குதிரையின்மேலே தமிழ்க்கல்வியின் மிக்
கபுலவர்களுக்குமுந்துவர அழகியமங்கையர்கள் கூட்டங் கொண்டு
இரண்டுபக்கத்திலும் நெருங்குவரவீணையும் புள்ளங்குழலும் முன்
பாக இசைகள் செய்துக்கொண்டேவர-எ-று. (௪௦)

கட்டுமளகத்தினர்கனத்துளதனத்தார்
பட்டுடைமருங்கினர்பனிக்கவரிவீச
வட்டமதிவெண்குடைவயங்குமுரசெங்குங்
கொட்டவயர்காளமொடுகோடுகள் கறங்க.

(இ-ள்.) கட்டுகின்ற கூந்தலையுடையவரும் கணத்த தனபார முள்ளவரும் பட்டுவஸ்திரமணிந்த இடையை யுடையவருமாகிய மங்கையர்க்குளிர்த காற்றைத்தருகின்ற வெண்சாமரைகள்வீச வுமவெள்ளியசந்திரவட்டக்குடைகள் பிடிக்கவும் பேரிகைகள்எங்கும்அடிக்கவும் உயர்ந்தசின்னங்களோடு சங்கங்கள்தொனிக்கவும்-
(எ-று.)

மிண்டியுளபாடகர்வியந்துகரவாரங்
கொண்டுபுடைசூழவெழிலசேர்குழலர்பாடத்
தண்டரளமல்கியதனிச்சிவிகைமேலகொண்
டெண்டிசைமிகப்புகழ்கயற்கொடியிலங்கு.

(இ-ள்.) நெருங்கியுள்ளபாடகர்கள் அகிசயித்துவாழ்த்திக்கொண்டு பக்கத்திலேசூழ்ந்துவரவும் அழகுசேர்ந்த கூந்தலையுடையமங்கையர்க்கப்பாடவும் சூளிர்ச்சிபொருந்திய முத்தினுற்செய்த நெருங்கியஒப்பற்ற சிவிகையின்மேலேறிக்கொண்டு எட்டுதிக்கும் மிகவுமபுகழ்கின்ற மீனக்கொடிபிரகாசிக்கவும்-எ-று. (௩௬)

மங்கலதினத்தினெடுமாளிகையகன்றே
துங்கமணிபக்கையணிசொக்கநாவணங்கி
யங்குவிடைபெற்றுமறைபந்தணரின்மிக்கார்
திங்கண்மரபிற்குரிசில்சோயிலுழைசென்றார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் இவைகனெல்லாம் தம்மைச்சூழும் படி சுபமானதினத்திலே நெடியதிருமாளிகைவிட்டு நீங்கியவர்ச் சிபொருந்தியசங்குமணியணிந்த சொக்கநாதரைத்தொழுது அனுப்பிவித்துக்கொண்டு வேதப்பிராமணரின்மிசுந்த மாணிக்கவாசகர் சந்திரவயிசத்திற் றேன்றியபாண்டியராஜனிருக்கும் அரண்மனைக்குப்போனார்-எ-று. (௩௭)

சென்றுதமிழ்மாதனருள்பெற்றெழில்சிறக்கும்
வென்றியுளவன்புவிவின்மேன்மையொடுசெல்வார்
சூன்றனையமாடமொடுகோபுரநெருங்கு
நன்றிமதுரைப்பதியைநன்கொடுகடந்தார்.

(இ-ள்.) பாண்டியமாதனுடைய அரண்மனைக்குப் போய்
அவனுடைய கிருபையும்பெற்றுக்கொண்டு அழகுசிறந்த வெற்றி
யையுடைய சோழராஜருக்குஞ் சோழதேசத்திற்கு மேன்மை
யுடனே செல்லுகின்ற மாணிக்கவாசகா மலைக்குச்சமானமாகிய
உப்பரிகைகளும் கோபுரங்களும்நெருங்குகின்ற நன்றியையுடைய
மதுராபுரியைநன்மையோடு நீங்கினார்-எ-று. (கூஅ)

நெடுங்குடதிசைக்கடனிறைந்தொலிசிறந்தே
யுடைந்துதயநற்றிசையிலுற்றவருமே போன்
மிடைந்தபதியுங்கடமுவெறபுமிவைவெயல்லாங்
கடந்துபதிசென்றுபலகாவதமகன்றார்.

(இ-ள்.) நெடியமேற்றிசைக்கடலானது நிறைவுடனே சத்த
மிருந்து உடைந்துபோய்க் கீழ்த்திசையிற் புரண்டுவருகிறதுபோ
லநெருங்கிய நகாகளுநகாடுகளும்லைகளாகடந்து வழிக்கொண்டு
அனேகங்காதவழிநீங்கினார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (கூஆ)

என்றுமுளபொன்றுமுடலென்னுநகர்தோறுஞ்
சென்றுவழிமாரியொருதெய்வவழிசெல்வார்
நன்றியுளமுத்திபெறநம்பர்தமதன்பா
வன்றுயர்பெருந்துறையடைந்தபடிசொல்வாம்.

(இ-ள்.) என்றந்தோன்றித்தோன்றிக் காணப்பட்டிக்கொண்
டிவருகிற தேசமென்னும் ஊர்களுந்தோறுஞ்சென்று வழிதப்பி ஒரு

தெய்வத்தன்மையாகிய வழியிலே செல்வாராகிய வாதவூரர்நன்மை பொருந்திய மோட்சத்தையடையப் பரமசிவனுடைய அனபிஞ் சேலே அன்று உயர்ந்த திருப்பெருந்துறையில் சேர்ந்ததன்மையைச் சொல்லுவாம்-எ-று. (சுப)

மந்திரிச்சருக்க-முற்றும்.

ஆதிருவிருத்தம்-சுப.

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்.

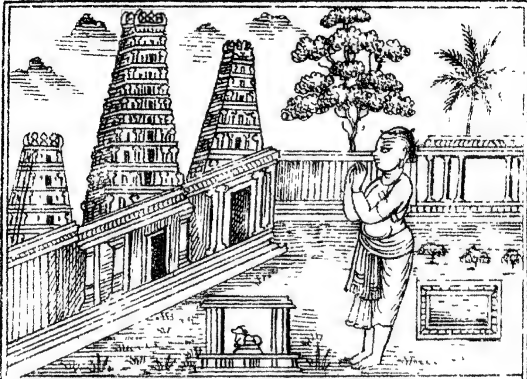
சந்தவிருத்தம்.

பழைமறைமுழுதுணர்ந்தனர் பலர் தொழநடமுயல்கின்றவர் மழுவுழைமுகரமிசைகொண்டிட மருவியகவுரிமகிழ்திட விழைதருமியரிசிடபொங்கொளியிடுமுயாகயிலைவிடங்கலி லழகுறுதமனியமண்டபமதனிடையருள்கொடிருந்தனர்.

(இ-ள்.) பழைமையாயுள்ள நான்குவேதங்களையும் ஒதியுணர்ந்த தில்லைமூவாயிரவர்வணங்கப்பொன்னமபலத்திலே நிருத்தஞ் செய்கின்றசடவுனானவர்மழுவமானந்திருக்கரங்களிற்கொண்டொம்பாகத்திலிருக்கும் உமாதேவிமகிழ்ச்சியடையயாவரும் விரும்பும் படி உயர்ந்தவெள்ளிமயமாகிய கையாடல்கிரியில் அழகிய ஒருபொன்மண்டபத்திற் கிருபையுடனே எழுந்தருளியிருந்தார்-எ-று. (1)

மதுமலர்கரமிசைகொண்டு வின்வழிவழியடியவொன்றுதம் முதுமறைதெரியமொழிந்தெதிர்முறைமுறை முடிவர்வ

[ணங்கின

திருப்பெருந்துறை.

மாணிக்கவாசகருக்கு உபதேசம். ௧-௨௩.

ரிதுபரனருளோவழங்குவடு எனவரிபிரமமொழுந்தாதம்
பகநிலைபெறவ நுளென்றி நுபரிபுரகழங்கன்பணிச்சனர்.

(இ-ள்.) தேனையுடைய மலர்களைக்கைகளிலே கொண்டு உம
க்குவழிவழியாகிய அடிமையுடைய மென்று பழையவேதங்களை
யோதித் திருமுள்ளேயின்று வரிசைவரிசையாக முனிவர்கள் வண
ங்கினார்கள் இதுகடவுளனுக்கிரகம்பெண்ணுகிறகாலமென்று பிரமா
வியுத்தகளுமுத்திருநுதுசங்கன்பதங்களை நீலபெறஅனுக்கிரகம்
பெண்ணென்று சிலம்பணிந்த இரண்டு திருவடித்தாமனாகளையும்
பணிந்தார்கள்-எ-று.

(௨)

பரவருமணிகள்ளிளங்கியபணவரவணியரனங்கமு
மநுவிபுரளவடநதிசந்திதுசன்மலைமகளங்கமு
மிரவியுமதியுபிநடுதெனவெதிதொதிரிலகுதல்கண்டன
ரகரகிவசிவவென்றுளடயர்வுறவமுதனரன்பினர்.

(இ-ள்.) சொல்லுதற்கரிய இரத்தங்கள்விளங்கிய படத்தையு
டையசருப்பங்களைத்தரித்த பரமசிவனுடையவடிவமும் குளிர்ச்சி
பொருந்திய முததுமாலேகன் பிரகாசிக்கின்ற மூன்றும்பிறைபோ
லும்நெற்றியையுடைய உமாதேவியினது வடிவமும்சூரியனும் சந்
திநனும்இசைந்துஇருத்தலபோல ஒன்றும்கொன்றுஇசைந்து பிர
காசிப்படைதப் பார்த்தவர்களாய் அரகரகிவசிவவென்று மநங்கனார்
து அன்பினல் ஆநந்தக்கண்ணீர்விட்டுருகினார்களென்பார்கள்-எ-று.

அடியொழிமரமெனநொந்துபின்னவனியில் விழுவதொழிந்துவிண்
னுடனுறைபெருமைவழங்குவதுளதுகொலெனைநினைநெஞ்சொடு
மடலவீழ்க்கடிமழைச்சருமலர்பலமுறைமுறைசுந்திமுன்
னிடமிடத்தெனமகிழிந்திரனிமையவொவருமிறைஞ்சினர்.

(இ-ள்.) சம்பாதித்த புண்ணியங்களுள்ளாந் தெய்வலோகத் திலனுபவித்து அதுமுடிந்தபின்பு அடியற்றமரம்போல நொந்து பூலோகத்திலேவந்து பிறக்கிறதொழிந்து உன்னுடைய சமீபத்திலிருக்கும் பெருமையை வழங்குவதுமுண்டோவென்று நீனைக்கின்ற நெஞ்சுடனே யிதழ்விரிந்தவாசனையுள்ளபஞ்சதருவினுடையமலரை அனேகந்தரந்து விநினைக்கத்தக்கவிடம் இதுவென்றுமகிழ்கின்ற தேவேந்திரனுந்தேவர்களும் வணங்கினார்கள்-எ-று. (ச)

கவிவிருத்தம்.

திண்டிற் றன் மிகுஞ்சுரிகையுந்திகழ்பிரம்புங்
கொண்டருகுதின்றுகுருந்தியருள்கூரப்
புண்டரிகமாதுபுவிமங்கையெழிசெங்கா
வண்டர்மடவார்களுலகன்னைபுறமன்ன.

(இ-ள்.) மிகுந்தவலிமையுடையஉடைவாளும் பிரகாசிக்கும் பிரபுங்கொண்டு அருகேறின்று குருவாகிய நந்திகேஸ்வரர்கிருபை மிகுந்திருக்கச்சீதேவியும் பூதேவியுங்குறைவில்லாதஅழகையுடைய தெய்வமங்கையரும் உலகத்திற்குத்தாயாகிய உமாதேவியின்பக்கத்திலிருக்க-எ-று. (இ)

துன்னுபலபூதகணநாதர்புடைசூழக்
கின்னரர்கள்கந்தருவர்கீதவிசைபாட
மின்னுமுடிமன்னுநதீவீசுதினானை
ரென்னவொளிசாமனையெழுந்தழகுசெய்ய.

(இ-ள்.) அநேகபூதகணநாதர்கள் நெருங்கிப்பக்கங்களிலே குழந்துநிற்கக்கின்றார்களுங் கந்தருவர்களுங் கீதவிசைகன்பாடப்பரமசிவனுடையமின்னுகின்றமுடியிலிருக்குங்கங்கையினுடையவீசுகின்றஅலையைப்போலஒங்கிவெண்சாமனாகன் அழகுசெய்ய-எ-று.

இந்தவளமல்குரபையின்னக்கெடமன்னுந்
தந்தைமணிமன்றிலுறைதாண்டவபதத்தேதான்
செந்தமிழின்வந்தசிவஞானவமுதுண்டா
மந்தமிழருட்கடலையாண்டருளவேண்டி.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்டவளங்கள்மிகுந்தசபையினிடத்திலே
துன்பங்களெல்லாநீங்கநிலைபெற்றிருக்கிற எல்லாவகங்களுக்குந்
தந்தையாயிருப்பவரும் அழகியகந்தசபையில் எழுந்தருளியிருந்து
நிருத்தஞ்செய்கின்றவருமாகிய கடவுளானவர் செவ்வியதமிழிலே
வந்த சிவஞானவமிர்தத்தோன்றுகின்ற அளவில்லாத கிருபைக்கட
லாகிய மாணிக்கவாசகரை அடிமையாக்கிக்கொள்ளவிரும்பி-எ-று.

மைத்தகடன்மண்ணவர்கடம்முருவில்வம்மென்
றத்தகையபத்தர்கணநாதனாயழைத்தே
சித்திதருதேசிகுநந்தவடிவங்கொண்
டுத்தமநெடுங்கயிலையோங்கலதுநீங்கி.

(இ-ள்.) சருங்கடல்குழந்தமிழியிலே யிருக்கின்றமனிதரைப்
போலவடிவங்கொண்டு நமமுடனேவாருங்களென்று அப்படிப்ப
ட்ட அடியார்களையுங்கணநாதர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு மோ
ட்சத்தைத் தருகின்ற சிறப்புப்பெற்ற ஆசாரியமூர்த்தங் கொண்டு
உத்தமமாகியநெடியகைலாயமலையைநீங்கி-எ-று. (அ)

கொன்னெறுழிதன்னுருவுகொண்டொருவர்தேநீம்
பொன்னடியெனுஞ்சலசமண்மிசைபொருந்தப்
பன்னுமறைவல்லவர்பரிந்தழல்வளர்ப்பார்
மன்னுமொருநெய்விவளம்பதியில்வந்தார்.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய ஒருபன்றிவடிவங் கொண்டு மகாவிஷ்ணுதேவிய பொன்மயமாகிய திருவடித்தாமரைகளைப் பூமியிலே பொருந்தவைத்துப் பன்னுகின்றவேதத்திலே வல்லவராயும் அனபுகொண்டொகஞ்செய்பவராயுமிருக்கின்ற பிராமணர்கள் நிலைபெற்றிருக்கும் ஒப்பற்றதெய்வத்தன்மையையுள்ள வளபபத்தை யுடைய திருப்பெருந்துறையில்வந்து சேர்ந்தார்-எ-று. (க)

வெம்பிறவிவேலை, அனில் வீழ்பவாகுளெல்லாம்

நம்புசிவநாமமெனுந்புணைபிடித்தா

லெம்பரனருட்களையிலேறுதுறையாமா

லம்புவி மொழிந்தளபெருந்துறைய அன்பேர்.

(இ-ள்.) வெப்பதசையுடைய பிறவிச்சாகரத்தில்விழுந்து கிடப்பவர்களுெல்லாம் பெரியோர்கள் நமபுகின்றசிவநாமமென்னும் நல்லதெப்பத்தைப் பிடித்தாலளமதுகடவுளுடைய கிருபையாகிய மோகைக்களையில் ஏறுவதற்குத்துறையாதலாலே உலகமெல்லாம் திருப்பெருந்துறையென்று அந்தப்பதிக்குத் திருப்பெயர் சொல்லும்-எ-று. (ங)

ஈனமில்பெருந்துறையெனும்பதியின் ஞாங்கர்

கானமிகுபுன்னைவளர்கந்தமுளசந்தம்

வானமுயர்சண்பகமரந்தி கழ்நரந்தந

தேனிநமுரன்மெழுசெருந்திகள் பொருந்தி.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற திருப்பெருந்துறையென்னும் தலத்திற்கு அருகெல்லாம் வாசமிருந்த புன்னைமரங்களும் வளர்கின்றமணமுள்ள சந்தனமரங்களும் ஆகாயத்தை அளாவி யுயர்ந்த சண்பகமரங்களும் பிரகாசிக்கின்ற நாரத்தைகளும் வண்டினங்கள் சத்தித்தெழும்புகின்ற செருந்தி மரங்களும் பொருந்தி-எ-று, (ஐக)

(இதுமுதன்குபாடல் பொழிற்சிற்ப்பு.)

கோடுகவினும்பெரியகோங்குமிவோங்கும்
பாடலெழும்பலவுபைங்குமுருங்கு
நீடளியினாததெழுதினைக்குரவுருந
மேடவழிசெழுங்கவிரிஞ்சிணம்மலேந்து.

(இ-ள்.) அழகியகொம்புகளையுடைய பெரியகோங்கு மரங்க
ளும், மிகவுமுயர்ந்தபாகிரிமரங்களும், நெடியபலாமரங்களும், ப
சியகமுகமரங்களும், தென்னமரங்களும், நீடுகிணை வண்டுகளினா
ததெழுப்பெற்ற வரிசையாயிருக்கின்ற குராமரங்களும், மாமரங்க
ளும், இதழ்விரிந்தமுருக்கமரங்களும், மகிழ்மரங்களும் நெருங்கி-எ-

மாக்கவின் மிகுங்கலபாஞ்ஞைசிறையன்னங்
கூக்குரலசெயுங்கரியகோடுநெருங்க
மீக்குலவுளந்தியினமுந்துதொறுமேன்மே
லார்க்குஞ்ஞிமிறெங்கணுமடர்ந்திசைதொடங்க.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய அழகுமிகுந்த தோகையுடைய மயிலும்,
இறகையுடைய அன்னங்களும், கூவுதல்செய்கின்ற கரியகுயிலக
ளும், நெருங்கமாக்குலைகளின் மேலேயிருக்கின்ற குரங்குக்கூட்ட
ங்கள் எழும்பிக்குதிக்குந்தோறும் மேலுமேலுஞ்சததிக்கின்றவண்
டுக ளெவ்விடத்தும்நெருங்கி இசைசகன்பாட-எ-று. (மரு)

வீழ்ந்தநறவத்துளிவிழிப்புனலதாசுச்
சூழ்ந்துமுரல்வண்டினிசைதோத்திரமதாகத்
தாழ்ந்துமலரோந்தியிறைதன்றிருமுன்னிறே
வாழ்ந்துருகுமன்பொனமன்னுமொருபூங்கா.

(இ-ள்.) தம்மிடத்திருந்து வீழ்ப்பெற்றதேன்றுவிகள் கண்ணீராகவண்டிகள் சூழ்ந்துபாடுகின்றஓசை தோத்திரமாக வணக்கத்துடனே மலரையேங்கிக்கொண்டு பரமசிவனுக்குகெதிரோ யிருந்து மருமுருகுகின்ற அன்பர்கன்போல நிலைபெற்றிருக்கும் ஒப்பற்ற பூஞ்சோலைகள்-எ-று. (௨௪)

வாய்த்தவளமிய்வகைவயங்கும ஈனப்ப
ணைத்தருகவச்சினைகளெவ் ஈனாநெருங்க
மீத்திகழறக்குழைதழைத்துமிளிர் மெய்மறை
பூத்தறிஞர்போன்றெழிலபொருநதுமோர்குருந்தம்.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட வளம்பொருந்திய அந்தச்சோலையினடுவே யாவராலுந்துதித்தற்கரிய தவங்களென்னுங் கிளைகளானவை யெவ்விடத்துநெருங்க மேலாகிப்பிரகாசிக்கின்ற தருமமென்னுந்தளிர்கள் தழைத்துவிளங்கிய உண்மையென்னு மலர்களைப்பூத்து அறிவுடையவர்களைப்போலஅழகுபொருந்தி நிற்குமொருருந்தவிருகவும்-எ-று. (௨௫)

ஆர்வமுடன்வந்தினமகப்படவளைக்கும்
பார்வையெனமார்தர்பருவங்கொடுநடந்தா
ரோர்வருருந்தமொடிவங்குமுயர்காவிற
சேர்குவமெனத்திருவுளத்தருள்சிறந்து.

(இ-ள்.) ஆசையுடனேவந்து தன்னினங்களை யகப்படும்படியாய் வளைக்கின்றஒருபார்வையிருகம்போல மானிடவடிவங் கொண்டவந்த கடவுளானவர் அழகியருருந்தவிருவத்தோடும் பிரகாசிக்கின்ற உயர்ந்தசோலையினிடத்துச் சேர்வோமென்று திருவுளத்திற்கொண்டருளினார்-எ-று. (௨௬)

வந்துதிர்ந்தொண்டர்படைசூழாகிழ்வெய்திக
கொந்தலர்மலர்ப்பொலிகுருந்தபொருந்தி
யந்தமுதலிலவரருட்டமிழுபைபார்
பங்கமறுமெல்லையதுபார்சுதினிதிருநகர்.

(இ-ள்.) அப்படியாக வந்து பிரகாசிக்கின்ற அடியார்கள்
புடைசூழ மகிழ்ச்சியடைந்து கொத்துக்கொத்தாய் மலர்கள்நிறை
ந்த குருந்தவிருகத்தின்கீழே எழுந்தருளியிருந்து அந்தமுமாகிய
மில்லாதபரமசிவனைவர் தமிழ்வேதமுரைப்பாராகிய திருவாதவூ
ரருடையபாசன்க்குடின்றகாலம்பார்த்துஇனிதாகவிருந்தார்-எ-று.

பொங்குபுனல்யாறுபலபோய்விழுகடற்போ
லெங்குமுளநல்லுயிர்களெய்துமொளியாகுந்
திங்களணிவேணிபரிநுப்பவடிசேருந்
துங்கமறையாளர்பலந்துன்றுநெறிசென்றார்,

(இ-ள்.) மிகுந்தசலத்தையுடைய அநேகநதிகள்போய் வீழ்
கின்ற ஒருகடல்போல் உலகமெங்குமுள்ள சுத்தான்மாக்களடை
கின்ற சோதியாகிய மூன்றும்பிறையைத் தரித்தசடாபாரத்தையு
டைய பரமசிவன் அவ்வாறிருக்க அவருடையபாதத்தை யடைகி
ன்ற உயர்ந்தவேதியராகியதிருவாதவூரர் பலபேரும்நெருங்கிச் செ
ல்லுகின்ற அந்தமார்க்கமாகவே வந்தார்-எ-று. (யஅ)

நாலடித்தரவுகொச்சகக்கல்விப்பா.

செம்மநத்துவாதவூர்ச்செல்வர்தமைப்புல்லாத
பொய்ம்மயக்கந்தரும்பாசம்போலமலர்ந்தனபூவை
யெம்மயக்குமொழிப்பாருக்கினிப்பிறவியில்லையெனக்
கைம்மறிக்குமவர் போலமலர்ந்தனவங்குளகார்தள்.

(இ-ன்.) அந்தமார்க்கத்திலே நல்லமநதையுடைய திருவாத வுரிற்பிறந்த மாணிக்கவாசகரை அடையாதபொய்யாகிய மயக்கத் தைவினாக்கின்ற பாசம்போல்காயாமரங்களில்கரியமலர்கள் மலர்ந்தன எந்தமயக்கமும்நீங்குமிவருக்கு இனிமேற்பிறப்பில்லையென்றுகையைமறித்துக்காட்மேவர்போல அங்கிருக்குங்காந்தளெல்லாமலர்ந்தன-எ-று. (௧௯)

(இதுமுதன்மூன்றுபாடல் காண்கிறப்பு)
 நிற்காட்டுங்கரத்துமதனம்பாகிவெய்பிறவி
 யிற்காட்டியாவனாயுமரகுலஞ்ஞெய்யெம்பாவ
 நிற்காட்டிலொழிப்பவராரீயநுள்கொமக்கென்று
 பற்காட்டிநிற்பவர்போன்மலநனைமென்பனிமுலை.

(இ-ன்) கருப்புயில்லைக்காட்டியகையையுடைய மன்மதனுக்கு ஓரம்பாகி யாவனாயும்வெய்யபிறப்பிலேவிட்டு வருகதஞ்செய்கின்ற எங்கன்பாவத்தைஉன்னைக்காட்டிலும் நீக்குபவர்கள் யாவர்நீயெங்களுக் கனுக்கிரகஞ்செய்யென்று பல்லைத்திறந்துகொண்டு நிற்பவர்போலத் திருவாதவூரரொதிராகமலர்ந்துநின்றன மிருதுவாகிய குளிரந்தமுல்லைகள்-எ-று. (௨௦)

பொற்புடைமதமிழ்பாடிப்புண்ணியொப்பொருளினுமாஞ்
 சிற்பரனுண்மையில்விழிக்குந்திருநயனஞ்சேர்தவினா
 னிற்பதாம்பிறவியிதுவென்றிரங்கிரீண்மரங்கள்
 கற்பனையபுணர்ந்துமலர்கண்ணீர்கள் பொழிந்தனவால்.

(இ-ன்) அழகியதமிழ்வேதம்பாடுகின்ற புண்ணியராகிய திருவாதவூரர் எந்தப்பொருள்களிலும் கலந்துநிற்கும் அறிவுருவாகிய பரமசிவன்உண்மையாக நோக்கிச்செய்யும் சட்சிதிட்சையைப்பெ

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்.

௩௩

ஹகிறபடியால் இந்தப்பிறப்புஉலகங் கொண்டாடத் தக்கதாய் நிற்
பதென்று இரக்கமுற்று நெடியமரங்கள் அந்தமகிமையை யறிந்து
மலர்ந்து தேனாகியகண்ணீர்கள் பொழிந்தன-எ-று. (௧௧)

முன்னே விளைப்பெ நங்காடுமுற்றைமம் புலவோடர்
துன்னியலேததிடா செய்யுந் துன்பவழிசெல்லாம
துன்னருநசிவஞாநவுபதேசநதமிழ்செய்வா
ரின்னவகத்துளகானமெய்தியவன னெறிநீங்கி.

(இ-ள்.) பழையவ்வேயாகியபெரியகாடு டுடந்தக்கதாக ஐய
புலன்களாகிய வேடர்கள்நெருங்கி அலைத்து வருத்தஞ்செய்கின்ற
துன்பவழியிலே போகாமல் யாவராலு நின்றத்தற்கரிய சிவஞான
வுபதேசத்தைத் தமிழ்ப்பாடல்செய்யுந் திருவாழ்வரா இப்படி ப்
ட்ட தாயுள்ள காட்டுவழியைக் கடந்த-எ-று. (௨௨)

சலிவிருத்தம்.

விரிந்தகடலுங்கிடவிழுந்திடருழநீந
திரிந்தவாநயநதுகரைசென்றணுகுடாப்போல்
வருந்தவுழல்விநதவினையொத்த நன்வசத்தா
லருந்தவர் பெருந்துறைம நங்குணிலிணைந்தார்.

(இ-ள்.) விசாலமாயுள்ள சமுத்திரற்கு நடுவேவிழுந்து துன்
பப்பட்டலைகின்றவர்கள் சந்தோஷத்தாடனே கரையையடைவது
போல் தம்மைவருந்தும்படி இதுவரைக்கும்குருத்திய இருவ்னைக
ளும் ஒத்துத்திருவருளினாலே மாணிக்கவாசகர் திருப்பெருந்துறை
க்குச் சமீபத்திற்சேர்ந்தார்-எ-று. (௨௩)

இந்தவுலகஞ்சிவனிருக்குமுலகாகச்
சிந்தையருள் கொண்டுதிருவாசகமுரைப்பார்

பந்தமறவந்தமிழ்பரங்குறுகவென்றே
வந்துளபெருந்துறைவின்வண்ணாபுரையெய்வம்.

(இ-ள்.) இந்தவுலகஞ் சிவலோகமாகமந்திலே கிருபைகொண்ட தமிழ் வேதமாகிய திருவாசகமுரைக்கும் திருவாதவூரரானவர் பாசரீங்க முடிவில்லாத பரததையடையுமபடி வந்துசேர்ந்த திருப்பெருந்துறையின் வளத்தைச் சொல்லுவார் -எ-று. (உச)

பாத்தியாசுலந்தலைவரவன்பிறையெய்வம்
தோதுகவைவயரஞ்செய்யுமிடமென்றே
தோகதிரமுரைநதுபிசைவந்துசுரர்சிந்தம்
பூத்திரஞ்சிந்தகவைகபோன்றதலாபொங்கர்.

(இ-ள்.) ஆமாத்தியாசுலந்தலைவராகிய மாணிக்கவாசகருடைய வலிமைபொருந்திய பிறவித் துன்பத்தைத்தீர்த்து லோகநாயகராகியபரமசிவன் அனுகிரகஞ்செய்யவந்த விடமென்று தோத்திரஞ்செய்து மேலேயுருது தேவதைகள் தூவுகின்ற புத்தபதிகரள்களுதிரந்ததுபோலிருந்தது மலர்ந்திருக்கின்ற பூஞ்சோலை-எ-று.

நாலடிபுறவுகொச்சுக்கவிப்பா.

பேற்றிந்துகவமுயல்வோமென்றுபெருந்துறைநாடி
யாழியங்களைக் குமவர் க்களிக்கவெதிர்திறபவர்போற்
கூறுமின்பநிழலசெய்துருறையாடபத்தியுட
னீற்றினிந்துசோதேந்திநின்றனதுன்றியகைதை.

(இ-ள்.) பெறவேண்டிய தின்னதென்று தெரிந்து அதைப் பெறத் தவஞ்செய்வோமென்று திருப்பெருந்துறையைக் குறித்து வழிநடந்தினைக்கும் மாணிக்கவாசகர்க்குக் கொண்டாடப்படுகின்ற இன்பமாகிய நிழலைச்செய்து குறையில்லாத அன்பு-னே திருநீற

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்.   ௧௩௩

ணிந்து திருவழுதிக்கொண்டு நிற்கின்ற சிவனடியார்கள்போல் மகாந்தப்பொருளைப்பூசிக்கொண்டு வெள்ளியமலர்க்குலைகளை யேந்திசின்றன நெருங்கியதாழைகள்-எ-று. (உசு)

(இதுவும்பொழிற்சிறப்பு)

நிலந்தனிலவந்தொருருநகரீழவிலேயெவ்வுலகுங்
கலந்தபொருளிநுந்தபடிகண்டேமநங்கனிப்பெய்திந
துலங்கியசங்கண்ணிருஞ்சொரிந்தகரங்குவிந்துமுக
மலார்தபெருந்தவர்போலமலர்தனபுண்டரிகங்கள்.

(இ-ள்.) பூலோகத்திலேவந்து ஒருருநகரீழவிலே எந்தவுல
கத்திலுங் கலந்தவஸ்துவாகிய பரமசிவமெழுந்தருளி யிருந்தபடி
கலாடு மநமகிழ்ச்சியடைந்து விளங்கப்பெற்ற தங்களுடைய கண்
னீரைச்சொரிந்து கைகுவித்து ஸாகமலர்ச்சியடைந்த பெரிய த
போதனர்களைப்போல் உள்ளேநெகிழ்ந்து தேவாகியனீரைச்சொரி
ந்து அருப்பாகிய கைகளைக்குவித்துமலார்தன சாமரைகள்-எ-று.

* (இதுவாவிச்சிறப்பு.)

அன்றபயன்பிறந்துகரவகத்தினிமையுளதாகத்
தோன்றியநல்லறிவினர் போற்று வன்றியெழுந்தனகன்ன
லேன்றகுலமாதர் கமதிதைவார்முகநாடிவவர்
வான்றகையசிலேபோலவனோந்துவினைந்தனசெந்நெல்.

(இ-ள்.) 'தமக்குள்ளே நிறைந்த பிரயோசனத்தை அந்நியர்
புசிக்க உள்ளே இனிப்புள்ளதாகத் தோன்றியநல்ல அறிவாளர்கள்
போல் இனிப்புள்ளரசம்நிறைந்து நெருங்கியெழுந்தன சரும்புகள்
நல்லகுலத்திலே பிறந்தகற்புடைய ஸ்திரீகள் தங்கன்புருஷனாக்
கண்டால் மேலாகிய அவர்கள் தன்மைபோல் செந்நெல்களெல்
லார் தலைவணங்கி வினைத்திருந்தன-எ-று. (உசு)

முலைககரியுங்கருங்கூ நான்மொய்வனமுமரணாகக்
கொலைப்புருவவெஞ்சாபங்ருளிதது விழிநகணையேவி
நிலைப்படுநர்பொருட்டேடிநனைநதுகவநீனெய்யிற்
றலைப்படுவார் கமைவருத்துந் தன்மையினர்வயன்மாதர்.

(இ-ள்.) பள்ளாநீரீகள் தங்களுடைய ஸ்தனமாகிய மலைக
ளையுங்கரிய கூட்டலாகிய நெருங்கியகாடுகளையும் கோட்டைகளா
கக்கொண்டு கொல்லுகின்ற புருஷங்களாகிய வெவ்விவயில்லுகளை
வளைத்துக் கண்களாகிய பாணங்களைத்தொடுத்து அழிவற்ற நல்ல
பொருளை சேடி நிலைநாட்டி நெடியதபோமார்க்கதலிலே செல்வா
ராகிய மாணிக்கவாசகரை வருந்துகின்ற குண்டை யுடையவரா
வார்-எ-று. (உக)

இவ்விருகவியும்வயற்சிறப்படி.

கவிவிருத்தம்.

இன்னவகைமன்னிவளர்நாவுமெழின்மேஷங்
கனனல்வயனாதிசுழ்நககண்டுவகைகொண்டே
மன்னலுடலம்பொழவினிரப்புவியிலவாரா
வின்னவர்பெருந்துறைவளம்பதியில்வந்தார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் நிலைபெற்று வளர்கின்ற சோலையும்
அழகுபொருங்கிய கருப்பங்கழனிபும் பிரகாசித்திருத்தலை பார்த்
து மகிழ்ச்சியடைந்து துன்பபட்டக்கிடமாகிய தேகத்தைப் பெறுத
ற்கு இனிப்பூமியிலே வாராதமாணிக்கவாசகர் வளங்கையுடைய
திருப்பெருந்துறையில் வந்துசேர்ந்தார்-எ-று. (கூடு)

மாதவர்மிதும்பதிபுகுத்துழிமருங்கே

நாதனுறைதண்டலையினன்குபுளைகொண்ட

ரோதுசுவாகமவொலிபொலிவுகேளா
யாதீஃ கறிநதுணாமினேவலர்கனெறார்.

(இ-ள்.) மகத்தாகியதபோதனர் நிறைந்துள்ளதிருப்பெருந்து
றையிலே புருந்தவிடத்திலே அருசேருமூர்த்தமாய்ப் பரமசிவ
னெழுந்தருளியிருக்குஞ் சோலையினிடத்திலே நன்மைமிகுந்த அ
டியாடிகள் பழகுகின்ற சிவாகமங்களினுடைய சித்திததைக்கேட்டு
இதுஎன்னசீர்தம் தெரிந்துவந்து சொல்லுகங்கள் தூதர்களேயென்
முர் மாணிக்கவாசகர்-௭-௮.

(௬௬)

சென்றவர்கள்வந்துசிவபத்கர்பலர்முழங்
கொன்றைமுடிவைதகுணவெற்பைபுகிரொப்பார்
நின்றமொருருந்தமரநீழலிலிருந்தா
னொன்றனுடிகுழங்குநீனிபபிறவியிலலார்.

(இ-ள்.) அப்படிசொல்லிக்கேட்டுப்போய்ப்பார்த்த தூதர்கள்
வந்து அநேகம்அடியார்கள் தம்மைசுருழந்திருக்கச்சடாரமுடியிலே
கொன்றைமாலேதரித்த குணமலையாகிய பரமசிவத்துக்கு ஒப்பான
ஒருபெரியவர் அங்கேயிருக்கின்ற ஒருருந்தமரநீழலிடத்தே இரு
க்கின்றனொன்றனும் மகிழ்ச்சியடைந்தார் இனிப்பிரவியிலலாராகி
ய மாணிக்கவாசகர்-௭-௮.

(௬௭)

ஏவலருணைத்தமொழிகேட்டரணையெய்து
மாவலொடுகாவினையணைநகமவரந்து
மேவியமணிச்சிவிகைவிட்டிணிதிழிந்தே
தேவர்பரவுமபரமர்தெய்வசபைகண்டார்.

(இ-ள்.) தூதர்சொன்ன சொல்லைக்கேட்டுக் குருமூர்த்தமா எ
ழுந்தருளியிருக்கின்ற பரமசிவனைச்சேரவேண்டுமென்கிற ஆவலு

டனே அந்தச்சோலையிற்சேர்ந்து மநமலர்ச்சியுடனே தாமேறிவந்த இரத்தினச்சிவிகையினின்றும் இனிமையுடனே யிழிந்து தேவர்களால் வணங்கப்பட்டமேலாகிய தெய்வசபையைக்கண்டார் திருவாதவூரர்-எ-று. (௩௩)

எண்சீர்க்கழிநெடிவழிநு நதம்.

அண்டமெலாங்கடந்தபொருள்பநுஅலி னளவுரைப்பார் தெளிந்தபர்வாராய்வாராகிந, தொண்டிபடுமடியார்சுணாற் றொன்பான்மேற் றொண்ணூற்றொன்பா னென்னுநதொகு திருமு, வெண்ணொடியங்கின்னிநுப்ப விருப்பா வெய்தியுட னுரைத்துச் சிவாஞ்ஞமுணர்வாரன்பு, மண்யுயநெஞ்சினில்வ ணங்கி வணங்கார்போல மந்திரியார்மேன்மையுடன் வந்து சின்றார்.

(இ-ள்.) அண்டங்கொல்லாம்கடந்த பொருளாகிய கடவுளாற் சொல்லப்பட்ட வேதாகமங்களுடைய அளவைகளைச் சொல்லுவாரும் அவைகளைத்தெளிந்து ஆராமைப்பெவாரும் ஆராய்வாருமாகி அடிமைப்படுமடியார்கள் தொளையிற் தொண்ணூற்றொன்பதுபேர்களுமும்படி. உமாதேவியை யொருபாகத்திலேயுடைய பரமசிவ னெழுந்தருளியிருக்க விருப்பத்துடனே அவ்விடத்திலடைந்து அன்புபெருகிய மந்தால் வணங்கிக்காயத்தால் வணங்காதவர்போல மேன்மையுடனேவந்துசின்றார் உடனே சிவஞானத்தைப்பெறுவாராகிய மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (௩௪)

உருத்திரநற்றிருமணியையிலங்குகாதி லொண்சிரத்திற்கந்தரத்திலொளிகொண்மார்பிற, சரத்திலணிந்திலகுதிருமுண்டமங்குகண்கரந்த நன்னுதன்மேற்கவினசாத்தித்திருத்தி

கழும், வேதயனாரபொன்றேனி நதி மீழ்வுது கண்டகமகிழ்
வாரசெங்நீங்கித், பொருதாமுறுமபுத்தக மேதையாவென்
னப்பொயமமையிலாச்செருநமோகமென்றார்.

(இ-ள்.) அழகியபூத்திராட்சத்தை விளங்குகின்ற செவியி
லும் ஒளியையுடைய பிரசிடம, கண்டததிலும், விளங்குகின்றமா
ரபிலும், கையிலுமணிந்து ஒளியையுடைய விபூதியை திரிபுண்ட
ரமாக அக்கினிக்கணையென்றித்த நல்லநெற்றியிலே அழகுபெற
த்தரித்துச் சிறப்புப்பொருத்திய வேதியருடைய அழகியபொன்
னையொத்த திருமேனிபிறகாசிப்பதைச் சங்கண்டு மரமகிழ்ச்சி யுறவா
ராதிய மாணிக்கவாசகரானவர் அவனானோங்கி ஐயா, சிவர்த்திருக்
கரத்திலே பொருந்தியிருக்கின்ற புத்தகம் என்னவென்றுகேட்க,
அப்பெரியவர் மெய்யமையான சிவஞானபோதமென் றருளிச்செ
ய்தார-எ-று. (௩௫)

என்றனுமேசிவமேது ஞானமேதிகிலங்கியிடும் போத
மேதியரபுவீரோ, எனறுவடநிழலிலவதிறுந்கார்நீரோ யடி
யேறுமுமகடிமையாலேனெள்ள, சின்றசிவ்மொன்றதனை
கதேதர்கண்ணாந நிகழ்போதநமோகமென்றத் தெளிதலாமெ
ன, நென்றியநற்பொருள் வினனிதிற்பாசிறதையுருகும்வ
கையுனாசெய்தாருவாமையிலலா.

(இ-ள்.) சிவஞானபோதமென்று அவர் அருளிச்செய்தவுடனே
சிவமாவதென்ன-ஞானமாவதென்ன-விளங்குகின்ற போதமாவதெ
ன்ன இவைசொல்லீயோனால அந்நாளில் கல்லாலவிருட்சத்தின்
கீழே யெழுந்தருளியிருந்தவரீரோ அடியேனும் உமக்கடிமையா
வேனென்றுசொல்லச் சிவமென்றது ஒப்பற்றமெய்ப்பொருள் ஞா
நமென்கிறது அதனைத்தெரிதல் போதமென்றதெரிந்ததைத்தெ

சுய

திருப்பெருந்துறைச்சுருச்சம்.

ளிதலாமென்று பொருந்திய இந்தமேலானபொருளை வினாவிநினை
ற திருவாசலூருடைய மருமருகும்படி அருளிச்செய்தார் தமக்கு
நிகரில்லாத குருமூர்த்தமாய்வந்த பரமசிவன-எ-று. (௩௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிவிருத்தம்

உத்தமரின்னவாறிங் குரைந்தலு முவந்துநாலாஞ்
சத்தினிபாகமெயதுதன்மையரா நலாலே
யந்திநுமன்றுளாமெயரிங்கெண்ணையாள
வித்திருமேனிகொண்டாரென்பதுமநத்திலெண்ணி.

(இ-ள்.) உத்தமராகிய பரமசிவனானவர் இத்தப்பிரகாரஞ்
சொன்னமாதிரிதகிலேயெழுச்சியடைந்து இருவீனையொப்புமல
பரிபாகமடைந்து அதிலேவரபுகுலமடையுச்சுமை பொருந்தியவ
ராகையாலே அந்தப்பொன்னம்பலத்திலேதிருக்கூத்தாடுன்றஜ
யமே இங்கேயென்பேரானாருட்புகுருவடிவமாகியஇந்த
திருமேனித்தாங்கிக்கொண்டவந்தாரென்றுமநதிலேநினைத்தாரமா
ணிச்சுவாசகா-எ-று- (௩௭)

மின்னினுதிலேமையில்கா விழுப்பொளியாவும் வேண்
டேன் லுன்னடியினைந்துநாயேனுறுபவபொழித, நல்வேண்
டுமென்னையின்றடிமைநாள்வாமெயமுயிற் கிறைவாமெயன
றுமுன்னுறவணங்கிநின்றும்புகமெலாங்கணனீர்வார.

(இ-ள்.) மின்னலைப்போலநிலையிலாத துக்கத்தைததருகின
ற பொருள்களையாவும் விருப்பமாட்டேன் உன்னுடைய திருவ
டியைச்சேர்ந்து அடியேன்பொருந்திய சநநதுக்கத்தைநீக்கலவே
ண்டும் என்னைஇன்றைக்கு அடிமையாகக்கொள்வாய் எங்களுடை
ய உயிருக்கு இறைவனேயென்று முன்னேபொருந்த வணங்கி
நின்றும் புகமெலாங் கண்ணீரொழுக-எ-று. (௩௮)

இவ்வகையுந் துமுன்னோன்முன்னுழவிரங்கித்திப்பத்
திவ்வியாசரமேயரனசெப்தியரொனறுநாடி
யவ்வடியவரின்மிக்காரொருவரிவ்வடிமைதன்னை
வெவ்வினையகற்றியாளவேண்டுமென்றிறைஞ்சிசின்றார்.

(இ-ள்.) மாணிக்கவாசகரானவர் இந்தப்பிரகாரஞ் சொல்லிக்
குருவடிவங்கொண்டுவந்த முன்னோனாகிய பரமசிவனுடைய திரு
முன்னேஇரங்கி நிற்பவர் இவ்மேர்க்குவிருப்பவகொண்டு அதிதி
வர பக்குவத்தை யுடையவரொன்று அறிந்து அந்தஅடியார்களின
மிக்க ஒருவரொழுந்து இவ்வடியாருடைய பொல்லாத வினைகளை
நீக்கி யிரகஸிக்கவேண்டுமென்று வணங்கினார்-எ-று. (௩௬).

கருப்புநினையார் சமமேற்கண்ணருள்செய்துநெஞ்சிற்
பாப்பறமிதிந் தல்வேண்டியெடுக்கபொற்பாதங்கொண்டு
திருப்பினைமறையோர்போற்றத்திலையம்பலத்தேநின்ற
வருட்பரநந்தவாரியாதவினதற்கிசைந்தார்.

(இ-ள்.) இனியொரு கருப்பத்திலேசென்று பிறத்தலை நினை
யாதவராகிய திருவாதவூரரிடத்திலே கிருபைவைத்து அவர் மீந்
தின்விரிவுநீங்க மிதித்தலவேண்டித் தூக்கியபொன்மயமான திரு
வடியைக் கொண்டு செல்வமிசூந்ததில்லை மூவாயிரவார்போற்றச்
சிதம்பரத்திலே கருகசபையிலே நடநஞ்செய்தின்ற ஆநந்தமாகிய
கிருபைக்கட லாகையினுலே அவர்வேண்டுகோளுக் கிசைந்தார்-எ

அத் குருபகலோன்முன்னர்செயும்புகூத
மொத்தவர்கம்மைநாடியுன்னையின்றியடிமைகொள்ள
வித்தலத்தனைத்தோநீமுன்னியற்றியதவத்தினுலே.
சித்தமதிரங்கல்வேண்டாமெனத்திருவாய்மலர்ந்தார்.

(இ-ள்.) ஆயிரங்கிரணங்களைப் பரப்பிக்கொண்டு வருகின்ற சூரியன்முன்னே விகசித்தின்று தாமமாமலர்போன்ற திருவாதவூரரை நாடிப்பார்த்து உன்னை யின்றைக்கு அடிமைகொள்ளும் பொருட்டு நீமுன்னநந்திலே செய்த தபோபலத்தினாலே இந்தத் திருப்பெருந்துறைக்கு வந்தோம் மநஞ்சஞ்சலப்பட்டு இரங்குதல் வேண்டாமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் குருசுவாமி-எ-று. (1)

வந்து நான்வறுமையுற்றேன் மாறறெனதில்மபாடுன்று, சிந்தையாகுலமுற்றான் கைச் செழும்பொருளீதல்செய்வார்க, கந்தநாளாளித்கவேண்டுமெனவிதியின்மையாலே, யந்தநாளிநாளாடிவடிமைகொண்டருள வெண்ணி.

(இ-ள்.) நான்மிகவும் வறுமையடைந்தேன் அதனைத்தீர்க்க வேண்டுமென்று மனோதுக்கமடைந்து வந்தவொருவன் கையிலே நல்லதிரவியங் கொடுப்பவர்க்கு இந்தநாள்கொடுத்தற்குரிய நாளென்று பார்க்கும் விதியிலலாமையாலே அந்தநன்னாளே இந்நாளாக அடிமைகொண்டருள வெண்ணி-எ-று. (சஉ)

அத் தருகோண்டர்க்கெல்லாம் திபராமவனானோக்கி யித்தவமுடையோனெய்துமிடரொழித் தாள்வதிந்நாள் றித்தகவிதற்குவேண்டிந்கருமநீவினாவிற்செய்கென் றுத்தாவடிவங்கூட்டுமுண்மைமாருனாத்தல்செய்தார்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட அடியவர்க்கெல்லாம் பெரியவராகிய ஒருவரைப்பார்த்து இந்தத்தவமுடைய வனடைந்த துன்பத்தை நீக்கி இவனை அடிமைகொள்ளும் நான் இந்நாளாகும் ஆகையினாலே சதாரப்பாட்டையுடையவனே இதற்குவேண்டிய காரியங்களை நீசீக்கிரத்திற் செய்வாயாகவென்று உத்தமவடிவங் கொண்ட உண்மையான குருவானவராளிச்செய்தார்-எ-று. (சங)

முன்னவன்புநன்றவாறுமுயல்குவமென்றேயந்த
மன்னுறுகலத்தின்மிக்கார்வகைமலர்ததெரியலாலும்
பொன்னிடைமுந்திமுததமுனைந்தபல்பட்டினாலும்
மந்நெடுங்காவினாடங்கானபூங்கோயிலெய்தே.

(இ-ள்.) பாமசிவன் அருளிச்செய்தபிரகாரமுயன்று முடிபு
போமென்று நிலைபெற்றதவத்திலே மிகுந்த அந்தக்கணநாதர் வித
ம்விதமாகிய பூமாலிகளாலும்பொன்னையிடையிலேயமுத்திமுத்து
மணிகளால் விளிம்புசெய்த பலவகைப்பட்டினாலும் அந்த நெடிய
சோலையினிடத்து அழகியகோயில்செய்து-எ-று. (சச)

செய்தநற்கோயிலுடுகிறந்தவாசனமுஞ்சேர்த்து
மெய்தகுநெரண்டர்க்கெல்லாமிக்கவரிறைவர்ச்சார்ந்து
கைகவமுடையார்நெஞ்சிற்கண்விலுங்ககண்கிலல்லா
மைதருகாத்காய்கோட்டஞ்சமைந்ததுவாய்ப்பவென்றார்

(இ-ள்.) அப்படிச்செய்த நல்லகோயிலினிடத்திலே சிறந்த
ஒரு ஆசனமிட்டு உண்மையாகிய அடியார்களுக்கெல்லாம் மிகுந்த
அந்தக்கணநாதர் குருசுவாமியினிடத்திற்சென்று வஞ்சனையுடை
யவர்கள் நெஞ்சிலேகனவிலுங்காணப்பெறாத நீலகண்டனே கோ
யில்வாய்ப்பாகச் சமைந்ததென்றார்-எ-று. (சரு)

ஆயிடைக்குடபால்வெற்பிலாதவன்தாரந்துரூலம்
பாயிருள்பரந்தபின்புகழிகையோர்பதினைந்தாகி
மேயநல்லுயிர்களுெல்லாம்விழிநாயிலபயிலுங்காலேத்
துயதொண்டர்க்குமாயை தொலையநல்லமையுந்தோன்ற.

(இ-ள்.) அப்போது மேற்குத்திசையிலுள்ள அஸ்தகிரியிலே
சூரியன்மறைந்து உலகத்திலே யிருள்பரவியபின்பு பதினைந்துநா

ழிகை வேளையிலே உயிர்களுள்ளம் நித்திராசெய்யும்போது பரிசுத்தமாகிய திருவாதவூரர்க்கு மாயாமலநீங்குஞ் சமயம்வந்து தோன்ற-எ-று: (சச)

இங்குவந்தம்மைபாளுங்காலை மீதென்றுதெய்வ
சங்கம நகுன்றுமுன்னோன்பஞ்சனச்சாலேசார்ந்து
குங்குமம்புழுஞ்சாநாங்குழைத்துடையம்முழுதும்பூசிக்
கங்கையினனனீரவாசங்நலநமென்பனிரீராடி.

(இ-ள்.) இவ்விடத்திலே இவ்வா அடிமைகொள்கின்ற கால மிதுதானென்று செய்வசபையைநீங்கிக் குருசுவாமியானவர் திருமஞ்சனச்சாலைக் கெழுந்தருளிக் குங்குமமும் புழுஞ்சந்தனமுங் குழைத்துத் திருமேனிமுழுவதும் பூசிக்கங்காநீரத்தததாலும் வாசனைகலந்த குளிரந்தகலப்பனிரீராலும் ஸ்நானஞ்செய்தார்-எ-று.

மொப்புனறுகிலான்மாற்றிவிலைதிப்பிலாநல்ல
வொப்பருஞ்செமபட்டடையுநித்துயர்கோட்டமெய்திச்
செப்பிளமுலையான்பாகன்றெனறிசையநனைநோக்கி
யப்பெருந்தவ்சின்மேலங்கமுகுறவிருந்தபின்னர்.

(இ-ள்.) திருமேனியிலே பொருந்தியநீரைத் திருவொற்றாடையாலொற்றி ஒருவராலும் விலைதிக்கப்படாத நல்லஒப்பற்ற சிவந்தபட்டுப்பரிவட்டந்தையுநித்தி உயர்ந்த கோயிலிற்சென்று செப்பையொத்த இளைமைபொருந்திய முலையையுடைய உமாதேவியாகனாகிய கடவுள் தட்சணஅபிமுகமாக அந்தப்பெரிய ஆசனத்தின்மேல் அமுகுபொருந்த விருந்தபின்னர்-எ-று. (சஅ)

அண்டருமலர்தூயேத்துமன்பருநதூரீராடி
வெண்ணெய்புனைந்துநீறுவிளங்கியமெய்யராடி

முண்டகமலர்த்தாளவைத்துமுத்திநகருளமேனி
கொண்டவர்திருமுன்சென்றுகுறுகியங்குவகைகூர்ந்து.

(இ-ள்.) தேவர்களும் மலர்களைத் தூவியேத்துகின்ற திருவாத
வூரரும் பரிசுத்தமாகிய நீரிலே ஸநானமபண்ணி வெள்ளைவஸ்திர
முடித்திக்கொண்டு வீழுகிறதிருத்த தேகததையுடையவராய்த் தமது
கிரசிலே தாமதமலர்போன்ற திருவடிகளைவைத்து மோட்சங்
கொடுக்கத் திருமேனிகொண்டுவந்த ஆசிரியருடையதிருமுன்னே
மிஞ்ந்த மகிழ்ச்சியடைந்து சேர்ந்து-எ-று. (சக)

விண்ணவாதிபன்பொற்றாள்விளங்கியர்ச்சாணமுன்செய்து
கண்ணமர்பனிநீர்தோய்ந்தசாந்தமெய்யாழுதுநாத்தி
வண்ணமென்கழுநீர்மலைகளாற்பெறவணிநாதினனர்க்
கண்ணுறுபரிவுதீரகமண்ணெம்மகிழ்ச்சிகொண்டு.

(இ-ள்.) தேவர்களுக்கிறைவனாகிய பரமசிவனுடையஅழகிய
திருவடிக்கு முன்னே அபிஷேகஞ்செய்து சுருச்சித்துக்குளிர்ச்சி
பொருந்திய ப்னிநீரளாவிய சந்தனத்தை அழகியதிருமேனி முழு
வதும் பூசிச்செங்கழுநீர் மலையைவளம்பொருந்தத் தரித்தபின்பு
கண்களைப்பெற்ற ஆசைதீர்க்கண்டு மநமகிழ்ச்சியடைந்து-எ-று.)

பருப்புடனாரிகேளம்பழச்செழுநாநவச்சேர்த்துச்
சுருக்ககாலந்துபாலிற்சமைத்தநல்லமுடிநண்ணை
யிருத்தியகநகர்கான்மேலியங்குபொருகத்தின்மீது
விருப்பொடுபடைத்துவெய்யுமிக்கமுக்கனியும்பெய்து.

(இ-ள்.) பருப்புடனெசெழுமைபொருந்திய தேங்காய்த்துரு
வலுஞ் சேர்த்துச்சுருக்ககாக்கலந்த பாலிசேசமைத்த திவ்விடமா
கிய திருவமுதினைப்பொன்றாற்சேய்த நாகாலினமேற் பிரகாசிக்

கின்ற பொற்கலத்திலே அன்புடனே படைத்துநெய்யும் வாழைப்
பழமும் மாம்பழமும் பலாப்பழமும்பெய்து-எ-று. (நிச)

மாலயன் வலாரி மற் ற வான வர்பிழைக்கமுன்னு
ளாலமுண்டவனே நல்லவமுதமுண்டருள்வாயென்று
சீலமாமகிழ்ச்சிபொங்குஞ்சித்தையினுரைப்பக்கால
காலனுமுண்டிரீரற்சுரமலர்கழிஇயபின்னர்.

(இ-ள்.) மகாலிஷனுவும் பிரமசேனும் இங்கிரனும் மற்ற
தேவர்களும் பிழைக்கும்படி முன் ஓளிலே வீஷத்தையுண்ட கட
வுளே நல்ல அமுதையுண்டருள்வாயென்று நல்லகுணமு மகிழ்ச்சி
யும்பொருந்திய மகதோடுவேண்டிக்கொள்ள அவ்வேண்டு கோளி
னபடியேபரமசிவன் அமுதுசெய்துஜலத்தினுலேகையுசியபின்-எ

வெள்ளிலேபழுக்காய்நல்கினிதருதூபதீபங்
கொள்ளநற்றேசகாட்டிக்கோலநன்னீறுசாத்தித்
தெள்ளொளிவிளங்குமாடிதிருத்தமுன்றிசுழ்வித்தெங்கு
முள்ளவர்முடிமேலோங்கவொண்குடைகவித்தல்செய்து.

(இ-ள்.) வெள்ளைவெற்றிலையும் பாக்குவகொடுத்து வாசன
யைத்தருகின்ற தூபதீபஞ்செய்து அழகியதிருநீறுதரித்துத் தெளி
ந்த ஒளிவிளங்குகின்ற கண்ணாடிகாட்டி எங்குநிறைந்தவராகிய
பரமாசாரியருடைய முடியின்மேல் ஒளியையுடைய பட்டுக்கு
டை பிடித்தார்-எ-று. (நிச)

கற்றைவெண்கவரிசெம்பொற்காம்பீடாலலட்டம்
பற்றியன்புடனேவிசிப்பரிவுடனடியார்குழப்
பொற்றவிசுடையேமேவுப்புண்ணியன்றிருமுன்பைம்
துற்றகையுடனேவாதவூரமங்கிருந்தபின்பு. [பேர

(இ-ள்.) கற்றையாகிய வெள்ளியசாமனையும் சிவந்தபொன்னினுற்செய்த நெடியகாம்பையுடைய ஆலவுட்டமும்எடுத்து அன்புடனே வீசி அடியார்கள்குழப் பொன்னினுற்செய்த ஆசனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற புண்ணியசொருபராகிய தேசிகோத்தமருடைய சந்திதிமுன்னேமலரை இரண்டுக்கைகளிலு மேந்திக்கொண்டு திருவாசலூரங்கிருந்தபின்-எ-று.

(ருச)

மந்திரம்பதங்கள் வன்னம்புவனங் கடத்துவங்க
 னோந்துநற்கலைகளென்னுமறுவகைபலற்றியந்தச்
 சிந்தனைக் கரியமேலைச்சிவந்துடனறிவுசேரப்
 பந்தனையொழிவார்தமமேற்பரிநுகருட்பார்வைசெய்து.

(இ-ள்.) பதினொருமந்திரங்களும், எண்பத்தொருபதங்களும், ஐம்பத்தோர்க்கரங்களும், இருநூற்றிருபத்துநாலு புவனங்களும், மூப்பத்தாறுதத்துவங்களும், ஐந்துகலைகளுமாகிய ஆறு அத்துவாக்களையும் நீக்கி முடிவாகியமந்தத்துக்கெட்டாத மேன்மை பொருந்திய சிவத்துடனே அறிவுபொருந்தப் பாசக்கட்டுகள்நீக்குவாராகிய மாணிக்கவாசகர்மேல் அன்புவைத்துக் கிருபானோக்கஞ் செய்து-எ

எவர்க்குமெய்ஞ்ஞானபாமைநொழுந் கையமுணர்த்தவேண்டி, யவாதொழிலகற்றியானஞ்சிவத்தைமுன்னாகமாறித், சுவப்பெருவடிவங்கொண்டார், தண்டமிழ்ப்பாடும்என்பர், செளிப்புலன்வழியேசின்னையுறத்திருவாய்மலர்ந்தார்.

(இ-ள்.) பெரியதவவடிவங்கொண் டெழுந்தருளி வந்தஞாந், தேசிகர் அதிதீவரபக்குவ மொவர்களுக்கும் உண்மையறிவாகவிளங்கும்படி பஞ்சாக்ரத்தை அறிவிக்கவேண்டி அவத்தொழிலைக்கியானாகின்ற சிவத்தை முன்னாகமாறிக்குளிர்த்த தமிழ்வேதம்பாடு

ச.அ) திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்.

கின்ற அன்பராகிய திருவாதவூரருடைய காதினிடத்தே மந்திர
லேபொருந்தத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்-எ-று. (திரு)

எழுதிர்க்கழிநெடிநெடிவிநுத்தம்.

விரவுமன்பொருவடிவுகொண்டணைவார் விழிந்கடார்வை
யின்விளக்கின் முன்னிருள்போற், சுருகிரெந்தமிழாக்கிய
மொழியார்கொலைவிலாத வெந்துயர்பவமொழிந்து, பாளி
மென்பதம்பணிபவர் படிமேற்படிய வீழ்கநாள் வாழ்நாள்
பரிவான், மருவுமிங்குவா. செந்தியிலிருநாண்மகிழவைத்தனர்
மகிசுகிமுடிப்பார்.

(இ-ள்.) கலந்தஅன்பே ஒருவடிவமாகக்கொண்டு வந்தருளிய
பரமசிவனுடைய பார்வையினாலே விளக்கின்முன்னே யிருள்கெ
டுவதுபோல வேதத்தைத் தமிழாற்பாடிய மாணிக்கவாசகர் கங்
காத வெவ்வியதுன்பத்தைத்தரும் பிறவியொழிந்து துதிசெய்து
மெல்லியதிருவடியை வணங்குபவராய்ப் பூமியிலேபடிய வீழ்ந்து
வாழ்ந்தார் பத்தியையுடைய இவரதுசிரசிலே மகிழும்படி இரண்
டுதிருவடியுஞ் சூட்டினார்சந்திரனையுங் கங்கையையுமுடித்த பரம
சிவன்-எ-று. (திரு)

மன்னுமுன்னுளவுயிர்க் கரணங்கண்மாயகதுபோய் முத்தல்
றிவீழ்க் கருளார், னுன்னுமின்னருட்சிவாகரணங்கடோன்றலா
ற்சுகவறிவதிறோன்றிச், சென்னியின்மிசைமேவியபாதந்
திருந்துகண்ணிணைச்சேர்த்திருநரக்கா, னுன்னல்செய்திடுமி
தயமேலணைவித்துவடைகூர்ந்துமெய்யுணர்ச்சியிலெழுந்தார்

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற முன்னிருந்த பசுகரணங்க ளெல்லாங்
கெட்டுத் திருவருளினாலே பொய்முதலாகிய முன்னறிவுபோய்க்

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்

சுசு.

கிருபைமிதூத்த சிவகரணங்களாகத் தோன்றலால் சுகவறிவு அதி
லேயுண்டாய்ச் சிரசினமேலேவைத்த பாதத்தை இரண்டுகண்
களிலுஞ்சேர்த்துகொண்டு இரண்டுகையிலுந் நினைக்கின்ற இதய
மாகிய மாராபிலே அணைத்துக்கொண்டு மகமகிழ்ச்சியடைந்து மெ
ய்யுணர்வுடனே யெழுந்தார்திருவாதவூர-எ-று. (ருஅ)

மேலேயுத்தலாதிநிரணிமையோர்நீடுநலம் பொழிவினா
மலர்மழையே, போலவித்தலர்புரையவந்து திரப்பூதருங்க
ண நாதருமகிழர், சாலநற்குணமபுனையு நலவடியார், நங்கள்
செங்கையிலொலியலுந் தயங்கு, மாலவட்டமுங் கவையுமிரு
பாலசையமாமுச்சிக்கண மடிவணங்க.

(இ-ள்.) மேலுலகத்திலிருந்து தேவேந்திரனும் தேவர்களும்
மேலேதுவுகின்ற வாசனையொருந்திய புட்பமாரிபோல இச்சபபூ
மியிறையும்படி அஞ்சோலையிலிருந்து மலாக்களுநிப பூதகணங்க
ளும் கணநாதரும் மகமகிழ்ச்சியடைய மிதூத்தநறொண்ச்சையடை
ய நல்லடியார்கள் தங்களுடைய சிவந்தகைகளிலே கொண்டமா
லேகளும் பிரகாசிக்கின்ற ஆலவட்டங்களும் வெணசாமனாகளும்
இரண்டிபக்கங்களிலும் அசைய மகத்தக்கிய முநிவர்கூட்டங்களு
ல்லாம வணங்க-எ-று. (ருக)

இருந் சுவப்பெருங்கருணையனெதினோ மெய்தியன்புடையி
யல்பினிறைஞ்சிர், சிரநுகனிற்றமதி நுகரங்குவியச் சிறந்த
பேரரு ணிறைந்தசெய்கையாய், வருநதியித்தல மகிழ்ந்து
மேற் பறந்துமாலயன் றொழுவரியநீயடியே, னருந்துயாப
பலமகற்றவிங்குரு மாவதேயெனவழுதுநெஞ்சழிந்தார்.

(இ-ள்.) இப்படியிருந்த அந்தப்பெரிய கிருபையுடையகடவு
ளெதினோசேர்ந்து அன்புடைய திருவாதவூர-எ-மஸ்கரித்துச் சிரசி

னிடத்திலே தம்முடைய இரண்டுசுரங்களையும் குவித்துக்கொண்டு சிறப்புப்பெற்ற அகிக ஆராமம் நிறைந்தவராய் வருத்தப்பட்டு இந்தப்பூமியைத் தோண்டியும் மேலேபறந்தும் மகாவீஷ்ணுவும் பிரமனுக்கண்டு வணங்குதற்கரிய நீர் அடியேனுடைய அரியதயை நாச்செய்கின்ற பிறவியைநீக்குதற்கு இங்கே குருகடிவங்கொணவேந்தறு என்ன அருமையென்று அழுது மறமுருகினான்-எ-று. (ஈய)

ஐயனேயெனையாண்ட நன்புரியு மா தியேயுழையாணிமழுவிருக்குங், கையனே கொடுங்கா லேழனியுங் காலனே யிருக்கண்ணினுண்மணியே, செய்யவேயடிபோற்றியென பெரிய செலவமேயடி போற்றி பொய்யினாதம், பொய்யனேயடி போற்றியெவ்வுயிர்க்கும் போதமேயடி போற்றியென்றழகார்.

(இ-ள்.) ஐயனே யென்னை ஆண்டு கிருபைசெய்யும் ஆதியே அழகியமானுமழுவுமிருக்குந்நகையுடையவனே கொடியமயனைக்கோபித்துடைத்த திருவடியையுடையவனே என்னுடைய வீரன்மகன்களிலே யிருக்குமணியே சிவந்தருபத்தை யுடையவனே உன்னுடைய பாசங்கள்போற்றி என்னுடைய பெரியசெல்வமே உன்னுடைய பாதங்கள்போற்றி பொய்யருக்குப்பொய்யனே உன்னுடைய பாதங்கள்போற்றி எந்தவுயிருக்கும் அறிவுக்கறிவா யிருப்பவனே உன்னுடைய பாதங்கள்போற்றியென்றழகுருகினார்-எ

அற்றைஞான்றிருந்நைவகறையெனும் போதனைகலும்பரனாட்குருவடிவங், துற்றசாநனுடன்புயங்கு செங்கழுநீர்த் தொடையலின் கடைமொருகெனந்துளங்கிக், கற்றமான்சுரத் தேந்தியவிறைவன்களின் மொண்மார் பணிமலர்ந்தொடைகழித்துங், குற்றவான்றுயரகன்றுகல்லடியாருடன்விளங்கினர்தளங்கமொன்றில்லார்.

திருப்பெருந்துறைச்சருங்கம்

ரு ௩

(இ-ள்.) அன்றையத்தினம் இருநீங்கி விடியற்காலம்வருத லும் அருளையுடைய குருவினையு திருமேனியானது நிறைந்தசந்த னமுஞ்சேர்ந்த செங்கழுநீர்மாலையும் சுமையாதலிற் பொறுக்கமா ட்டாதென்று கலங்கிமான்கன்றையேந்திய கையையுடைய அக்க டவுள் அழகுபொருந்தியமார்பிலே அணிந்த சந்தனமாலையுடைய வைகளைக் களைந்து தம்முடைய துன்பங்களெல்லாம்நீக்கி நல்லடி யார்களுடனே விளங்கியிருந்தார்களங்கமொன்றில்லாத மாணிக்க வாசகர்-எ-று. (சுஉ)

வாசலுரிதைவர்தம்பெரியமாயைபோலிருண்மாய்ந்துபின் ன்னவர்பாற், போதமாகிவந்துறுசுடர்விளககம் போலவேயி னன்புணரியிற்றேன்ற, வேகநாதர்தமிழ்நபதமிழைஞ்சு மெ ய்ம்மையாளரை வேறுகொண்டிருந்நங், கோதுமாகமத்தறிவ நுமபொருளை யுரைக்கவேநீனைநதாரமுரைத்தார்.

(இ-ள்.) திருவாதவூரிலே தங்கியதலைவரான மாணிக்கவாசக ருடைய பெரிதாகிய அஞ்ஞாநீங்கினதுபோல இருநீங்கிப் பின் பு அவரிடத்திலேவிளங்கிய சிவஞானமென்னுந் தீபம்போல் சூரிய ன்கடலிலே உதயமாக அப்போதுதமது இரண்பொதங்களையும் வ ணங்கிய திருவாதவூரரை வேறே அழைத்தக்கொண்டு போயிருந் து அங்கேசிவாகமத்திற் சொல்லப்பட்ட அறிதற்கரியபொருளைச் சொல்ல நினைந்தனர் வேதநாயகராகியும் முன்னலேஜன்கர்முதலி ய நால்வருக்குங் கல்லாலின் கீழிருந்து தருமமுறைத்தவ ராகியும் விளங்கிய பரமாசாரியர்-எ-று. (சுரு)

களிம்புதேய்த்தசெம்பென வுனை மருவுங்கருமைகூடமலங் கண்டதுகலக்கும், பளிங்குபோனறதுன்றன்மையம் மலத் தின்பற்றினாலுடல் பலவெடுத்தாமுன்றாய், வளங்குலாம்புவ

நவொறுஞ் செயுமுன்வலவினைப்பயன் வநுமுறைநெறியே,
யான்துநாநதரதுகாநதுமே நுகாவுமாக்கியே திரிந்தனைமரவ
முநகால்.

(இ-ள்.) இருள்வடிவாகிய மலமானது களிப்புதோய்ந்தசெம்
பைப்போல அநாதியே உன்னைப்பொருந்தியிருக்கும் உன்னுடைய
தன்மையானது எதிரிட்டவண்ணங்களைப் பற்றுவின்ற பளிங்கு
போலாம் அந்தமநத்தினதுசமபுந்தத்தால் அநேகதேகங்களைடுத்து
உழன்றாய் வளம்பொருந்திய புவனங்கன்தோறுஞ் செய்யும் உன்
னுடைய வலியவினைப்பயன்கள் வருகிற கிரமத்தின்பழியே அள
வைசெய்து நாமகியதெய்ய நீஅதனைப்புகிதது அப்படிப்புகிக்கு
மிடத்து ஆகாமியவினையையும் விளைத்துக்கொண்டு திரிந்தாய் அ
ஞ்ஞாநத்தினால்-எ-று. (சுச)

செய்துளோர்பெறும்கினைப்பயனெருவர் சோககவேண்டு
வதிலலெனினிறுமே, வெய்துமேவிது நுகர்வதொன்றறிவ
தில்லைகீவினைமெனிற்சடமறியா, வய்தலாகியநன நெறியுண
ராவுனையு முன்வினைப்பயனையுமுணர்ந்து, மைதவாமலமொ
ழித்தநுள்பிரியா வாழ்வுநல்குமையாமெனமதிப்பாய்.

(இ-ள்.) வினைகளைச்செய்த ஆன்மாக்களுக்கு வினைப்பயனை
ஒருவர் இடைவின்று சேர்க்கவேண்டுமென திலலையெனின் நீசிற்றறி
வுடையவனுன்படியால் மேல்வருவதின்கன தென்றுப்புதிப்பது இ
ன்னதென்றும் அறிந்துசேரமாட்டாய் வினைதானறிந்துசேருமோ
வென்றால் சடமாதலின் அறியாதுபிழைத்தலாகியநல்லவழியைய
றியாதஉன்னையும் உன்வினைப்பயனையும் அறிந்துஇருள்வடிவமாகிய
மலமொழித்துக்கிருபைநீங்காதமோட்சத்தைத்தருவோம்யாமென்
றும்திப்பாயாகவென்று அருக்கிரகஞ்செய்வார்பரமாசாரியர்-எ-று

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்.

ருந

எவர்க்குயிம்மலஞ்சேரவினுகொழியாதிருப்பதென்னெனி
லின்னலகொள்பிறவி, துவகுகெனுதமதிநுள்ளைப் பயனு
நதுலைபுருர்பொருளொன திறைநிகர்நா, வையகுநற்பதங்
கொடுத்திட ரொழிப்பேர்மதுவினா தவரமுங்கியவ்வளவும,
பவப்பெருங்கடல் வீழ்வந்தாமபருவம் பாரமகுமெமமையுந்
தம்மைபுமபாரார்.

(இ-ள்.) யாவர்க்கும் இந்தமலத்தைச்சேர நீங்காமல் இருப்
பது என்னெனின் அபைததைக் கொண்ட பிறவியினுடைய சமப
ந்தமாயிருக்கின்ற தங்களுடைய இருவினைகளும் ஒறுதலையிடு
தட்டி லும் இடப்பட்டபொருளைப்போல ஒத்தாலவர்களுக்கு மாத்
திரம் நயமுடைய பதத்தைக்கொடுத்து அபயிறவிததுன்பத்தை நீ
க்குவோம் அப்படி இருவினையொப்புவாராதவர்கள் கருத்தப்பட்டு
அவ்வளவுநாளும் பெரியபிறவிக்கடலின் வீழ்த்தலைவார்க்கள் தங்கள்
பக்குவத்தைப் பாராக்கின்ற பதுயாகிய நமமையுபசுவாகிய அமமை
யும் விசாரியாகள்-எ-று. (சுசு)

என்றுகூடுமிப்பருவமென்றியபிஷியாமிருந்துள்ளிடந்தொ
றுமிதைஞ்சி, நன்றிசோசிவபுண்ணியம்புரியுநன்மையாலது
நணுகுமென்றறிநீ, மன்றிலானவெம்மியல் புனகருணாக்கின்
மாசிலாவுநுமுனதவறறருவ, மொனறபேரொளியென்றரு
வுருவமொனறுபானரு னுருவமென்றுணாவாய

(இ-ள்.) என்னைக்குக்கூடும் இப்பபருவமென்றுசொல்லுமி
டத்தில் யாமிருக்கின்ற ஸ்தலங்கள்தோறும் போய் எமமைத்தொ
ழுது சிவஸ்தலத்தில் உசித்தல முதலியசிவபுண்ணியம் பததினையு
ஞ்செய்யும் நன்மையினாலே அவ்விருவினையும் ஒப்புவருமென்று
நீயறிவாயாக கருச்சபையிலே விளங்கியஎழுண்டிய இயல்புஉனக்

ருசு திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்

குச் சொல்லுமிடத்தில குற்றமில்லாத எமதுசொருபமூன்று அவ
ற்றில அருவமொன்று அறிவுவடிவாகிய அருவருவமொன்று அரு
ளையுடைய வருவமொன்று என்றறிவாயாக வென்றருளினர்பரமா
சாரியர்-எ-று. (சுஎ)

இந் தமூன்றினிலுருவுனக்கறிய விசைந்கபேரரு வியம்பு
மீவ்வுநவாம, வந்தியாவருமபனிவ கறகெளிநாய் வரமெலாக
தரவநாமருவநவாம, பந்தமரகியாமலவிநுளகற்றும் பரிதியாயு
ளபலலுயிரக்குரீசர, யக, நமாதிகாளபபரு மொளியாயமல
மாகுமவ்வுருவெனுமுருவார்.

(இ-ள்.) இந்தமூன்றுபேதத்திலே உருவமாவது உனக்குஅறி
யும்படியாக உபதேசித்தருளிய இந்தக்குருவடிவமாம், அருவருவ
மாவது எல்லாரும்வந்து வணங்குதற்கு எளிதாயிருந்துவரங்களை
ல்லாம்கொடுக்கும் இலிங்கவடிவமாம், அருவமாவது பாசமாகிய ப
லவிருளைநீக்குகின்ற கோடிசூரியப் பிரகாசமாய் எல்லாவுயிருக்கு
யிராய் முடிவுமுதலுன்கலவி அனந்தற்கரிய ஒளியாய் நின்மலமா
யிருப்பதாம்-எ-று. (சுஅ)

ஆவலாலெமக்காமலர்மரங்காளாக்கலம் மலர்பரிந்தலம்மல
ரார்த், றுவிலாவகைநகர்பலசமைத்தி நணப்பிலெம்புரம்சா
ற்றலன்புடனா, மேவுமாய்மலகிடன் மெழுதலவிளங்க நல்
விளககிதலெமாமடியாகக் கேவலானவைசெய்யுமிச் சரிதை
யியற்றவல்லவாக் தெமமுலகளிப்போம்.

(இ-ள்.) ஆசையினாலே நமக்காகிய புட்பமரங்களை வைத்தலு
ம் அந்தப்புட்பங்களைக் கொய்தலும், அம்மலாகளினாலே கெடுதலி
ல்லாமல் அனேகமாலுகன்செய்தலும், நீங்குதலில்லாத நம்முடை
ய கீர்த்தியைச் சொல்லுதலும், நாமிருக்கின்றகோயிலுக்குத் திரு

வலகிடுதலும், திருமெழுதிடுதலும், பிரகாசிக்குப்படித் திருவினக்
கிடுதலும், எம்முனடய அடிமார்தளுடைய வவற்பணிகள் செய்ச
லமாகிய இந்தச்சரிதைத்தொழிலை செய்யவல்லவர்களுக்கு எம்
துசிவலோகத்தில் வாழ்தலாகிய சாலோகபதவியைத்தருவோம்-எ

கருவராகமுங்கினர்மணபுகையுங் கவின் கொ டபமுடபு
னி,கமஞ்சனமுங், மொகசுவிழ்ச்சநனமலரு மற்றுளவுங்கொ
ண்டிமாயையின் குணத்திலொன்றிலரா, யைநதுசுத்திசெய்
தகம்புறமிறைஞ்சியங்கி யின்கடன்கழிந்தருள்வழிநின், நி
ந்தநறபெருங்கிரியையனபுடனே யியற்றவல்லவ ரொம்முநங்
கிருப்பார்.

(இ-ள்-) வாசனைத்திரவியங்களும் வாசனையுள்ள தூபவர்க்க
ங்களும் அழகினையுடைய தீபங்களும் பரிசுத்தமாகிய திருமஞ்சன
முகம்கொத்து விரிந்தநல்லமலர்களும் மற்றைப்பஞ்சகவ்வியம் பஞ்
சாமிர்தமுதலிய பூசாதிரவியங்களுவகொண்டு மயக்கமானருணங்
களொன்று மிலலாதவராய்ப் பூதசுத்திதிரவியசுத்தி மந்திரசுத்தி
ஆத்துமசுத்தி இலிங்கசுத்தியென்கின்ற ஐந்துசுத்திகளுஞ் செய்து
உள்ளிலும்புறத்திலும் எடமைப்பூசைசெய்து அக்கினிகாரியமுஞ்
செய்து முடித்துசகிவாகமப்பிரகாரம் நன்மைபொருந்திய் பெரிய
இந்தக்கிரியைத்தொழிலை அன்பினுடனேசெய்ய வல்லவர்கள் எம்
முனடய பக்கத்தி லிருத்தலாகிய சாஸீப்பியபதவியைப் பெறவா
ர்கள்-எ-று.

(எய்)

முக்குணர்புலனைத்துட னடக்கமுலவாயுனை யெழுப்பிரு
வழியைச், கிங்கெனும்படியடைத் தொருவழியைத்திறந்து
தாண்டவச் சிலம்பொலியுடன்போய்த், தைக்கவஞ்செழுத்
தோ டொழு நதுருவாந்தன்மை கண்டருடநும்பெறுவெளிக

௨ க௮ திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்.

கே, பூக்கழுந்தினமெதுருப்பெறுவப்புவிடில் வேட்டுவென
மெத்தமென்புழுப்போல்.

(இ-ள்.) சத்துவம் இராசதம் தாமதம் என்கிற மூன்றுகுணங்
களையும் பஞ்சேந்திரியங்களையும் அடக்கிப்பிராணவாயுவை மெழு
ப்புகின்ற இரண்டுவழியாகிய இடைபிங்கலைநாடி.களை நன்றாக அ
டைத்துச் சுழிமுனைவழியைத் திறந்துநடநச்சிலம்போசையுடனே
சென்று தகுதியையுடைய ஐந்தெழுததும் ஒரொழுததுருவாகிய த
ன்மைகண்டு அருளைத்தருகின்ற பரவெளியிலேபுகுந்து ஆழந்தின
வர்கள் எம்முடைய உருவத்தைப்பெறுதலாகிய சாலுப்பியத்தை
யடைவார்கள் பூமியிலே குளவிதன்னுருவாகிய மெல்லியபுழுப
போல்-எ-று. (எக)

பார்த்தவான்கலைமுழுதுமாகமதுன்பகுதியும்பலசமய சாஸ
திரமூர், தெரிந்துசேர்ந்ததில்வாய்நாழிப்பொருளின செய்
தியேபொருளென மநந்தெளிந்து, புரிந்துபாந் துளசிற்ற
றிவனைததும் போக்கியவ்வறிவெனச் சிவபோதம், விரிந்து
தோன்றுநெஞ்கடைய வித்தகரோமேன்மையான நமமெய்ப்
பதம்பெறுவார்.

(இ-ள்.) விரியப்பெற்றமேலாகிய கலையானது முழுவதும்ஆ
கமதுலினுடைய பாருபாடுகளைணைத்தும் பலசமயசாஸ்திரங்களுந்
தெரிந்து ஆராய்ந்து அவ்வாராய்ச்சிலே முப்பொருளாகிய பசுபதி
பாசத்தினுடைய செய்திகளை உண்மைப்பொருளென்று மநந்தெ
ளிந்து முன்செய்த கண்மத்துக்கடோகவந்த சிற்றறிவனைத்துங்கெடு
த்துப் பேரறிவென்னப்பபட்ட சிவஞானம் விரிந்து தோன்றுகின்ற
மநந்தையுடைய சதுரப்பாட்டினரோ உயர்வாகிய நமமுடையசாயு
ச்சியபத்ததைப் பெறுவார்கள்-எ-று (எஉ)

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்

ருள

உருப்பொலாதவரிழிகுலத்தவர் நல்லொழுக்கமில்லவொ
ன்றநம்மளவில், விருப்பிலாவெனினு மெய்நீறு மிகச்சா
தனவேடமுங்கண்டார், தரிப்பிலாதுவெனெ திருநவணங்
கித்தக்க போனகமனிதவர்க்கெனினா, விருப்பதாமவரடிய
வர்க்கடியாரொன்பாயா எனெநெறுஞ்செருக்கறுப்பார்.

(ஐ-ள்.) பொல்லாத வருவுடையவராயினும் இழிந்தகுலமு
டையவராயினும் நல்ல ஒழுக்கமில்லாதவராயினும் என்னைக்கும்
நம்மிடத்திலே அன்பில்லாதவராயினும் அவர்களுடைய மெய்யி
லே விபூதியும் உயர்ந்த உருத்திராக்ஷவேடமுங்கண்ட வளவிலே
தரியாமலெதிருசென்று வணங்கித்தஞ்சுத்த அறுசுவைப் பதார்த்தங்
களுடனே அவர்களுக்குத் திருவமுதசெய்வித்து அவர்களுக்கு எ
ளியராயிருந்து அவரடியர்க்கடியராயிருப்பவர்கள் யானெனென்
னுஞ் செருக்கையறுப்பார்கள்-எ-று.

(எ-று)

விரிந்தசஞ்சிவவினைகளை அன்புடனே விழிக்கவெனநாது விரு
ம்புமிப்பிறப்பிற், பொருந்தும வவ்வினை யுடனுடனகலும்புந
திசேரருள்வதுவினைபோகது, மருந்தயப்பொருளுரிருடம
புனதேயல்லநம்மன வாருயிங்குனைப்போ, விருந்தநடபெரு
வடிவையின்கருநதி விருத்துவாய்பொருளிதுவென வுரைத்
தார்.

(இ-ள்.) விரிந்துருக்கின்ற சஞ்சிவவினைகள் அன்புடனே ச
க்ஷித்திசையென்கிற நாயவிழித்துப் பார்க்கும் பார்வையினாலே
வெந்துபோயிற்று விரும்பப்பட்ட இச்சநந்தில் அனுபவிக்கும் படி
யெடுத்துக் காட்டப்பட்ட பிரார்த்தனம் இந்தத் தேகத்துடனே
போம் நம்முடைய புத்தியில்தங்கிய திருவருளானது இனியேற
வொட்டாமல் ஆகாமியவினைகளை யொழிக்கும் அரியதயனைத் தரு

கின்ற உன்னுடையபொருளும் உயிரும் உடம்பும் உன்னுடையதல்ல நம்முடையதாகும் இவகே உன்னைப்போலே மானிடவடிவங்கொண்டிவந்த நமதுவடிவை உன்மந்ததி விருத்திவைப்பாய் இதுவேபொருளென்று அருளிச்செய்தார்-எ-று. (எச)

அத்தனா திருவாய்மலர்ந்தருளுமமலவாசகங் கேட்டகமகிழ்ந்தபத் தனாதமககெழுநிறப்பனுக்கும்பாதிமுதற்பணிந்தெதிரெழுந்து,பித்தனாவென்பிழை,தனக்கிரங்குமபிஞ்ஞகாமிகப பேதைமையுடையேன், முதத்தனாகமெய்காட்டினையெனவே மொழிநதுவருதகைமுடிமிசசகருவி,நடார்.

(இ-ள்.) அத்தனாகிய கடவுள்திருவாய்மலர்ந்தருளிய களங்கமற்ற உபதேசமொழிகளைக்கேட்டு மகமகிழ்ந்து திருவாதவூர்தம்முடைய எழுபிறப்பையும் நீக்குகின்ற குருவினதுபாதமலரின்மேற்பணிந்து எதிரோயெழுந்துபித்தனாகிய என்னுடைய குற்றத்துக்கு இராகியருளிய பரமசிவனைமிகவும் அறியாமையுடைய அடியேன் சிவன்முத்தனாக உண்மைகாட்டினாயென்று சொல்லி மகமகிழ்ந்து கைகளைச் சிரசின்மேற் குவித்துவணங்கினார்-எ-று. (எடு)

என்னதா முன்னினைந்துளபொருளு மிலலதாகியவுடலமுமயானு, நின்னவாகநின்னருளகொடு நினைந்தேனின்மலாவெனநின்று நின்றுருகா, மன்னு காளைதன் மேலணிகலன்கண்மதுனாமீனவன் வான்பொருளிறையோன், முன்னதாகவைத்திறஞ்சின ரறஞ்சேர்முதல்வனார் முகமலர்வுகொண்டிருந்தார்.

(இ-ள்.) என்னதென்றுநான் முன்னேநினைந்திருந்த பொருளும் எனக்கிடமாகிய தேகமும் யானும்உமது அருளைக்கொண்டு

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்

ருக்

உம்முடையவைகளாகவே நினைந்தேன் நின்மலனேயென்று நின்று
நின்றறுகித் தம்முடைய பட்டுவெய்திரங்களும்கூட அணிந்திரு
ந்த ஆபரணங்களும் மதுரையிலிருக்கின்ற பாண்டியன் குதிரை
கொள்ளக்கொடுத்த பொருள்களுந்தமது குருவினெதிரோவைத்து
நமஸ்கரித்தார் தருமசொருபராகிய பரமசிவனும் முகமலர்ச்சிகொ
ண்டிருந்தார்-எ-று.

(௭௪)

அனுசூகம்புதிருநெடுவாசிரியனி நத்தம்.

பெருந்துறையுறைவாரன்புபெறுந்திருவடியராகி
யிருந்தவர்க்குமென்மேன்மையெய்தினா முகத்தைநோக்கிந
திருந்தியபொருளிகெல்லாந்திருப்பணிக்களியுமேலா
மருந்தவர்க்கு கவுடில்லாதலந்தவர்க்குநுளுமென்றார்.

(இ-ள்.) திருப்பெருந்துறையிலே யெழுந்தருளி யிருக்கின்ற
பரமசாரியானவா தம்மிடத்தில் அன்புடையவராயிருந்த அடியா
ர்களில் சிறந்த ஒருவர்முகத்தைப்பார்த்துத் திருத்தமாகிய இந்தப்
பொருளையெல்லாம் சுவாலயப்பணிக்குக்கொடும் அரியதவத்தை
யுடையவர்களுக்குக்கொடும் வறியவர்களுக்குக் கொடுமென்று அ
ருளிச்செய்தார்-எ-று.

(௭௫)

தம்பெருமுகலவர்கொல்லுந் நகுமொழிப்படி யேயுள்ள
செம்பொருளியாவும்பின்பிறந்துளார்தொலைந்தபின்ன
ரமபரனளித்தருந்நருந்தினையருந்திப்பாச
வெம்பிணியகறுமிறந்தவித்தகர் முத்தரானார்.

(இ-ள்.) தம்முடைய முதல்வராகிய பரமசாரியர்கொல்லிய
தருந்த சொற்படியே அன்பின்றிறமுடையோராகிய அடியார்தம்
மிடத்துள்ளதிரவியத்தையெல்லாங் கொடுத்துவிட்டபின்பு அழகி

யகடவுள் அருளிச் செய்த ஞானாயிர்த்ததைப் புசித்துப் பாசமென்
னும் வெய்யபிணியை நீக்கப்பெற்ற அன்பராகிய திருவாதவூரர்
சீவன்முத்தராணர்-எ-று. (எஅ)

திருத்திகழ்நவிகைக்கீழுஞ்சிறந்தொற்சிவிகைமேலும்
வரத்திருமேவுதானைமன்னவென்னவந்தா
ருருத்தெரியாதீறுங்கோவணவுடையுங்குஞ்சி
விரித்துளசிரமுங்கண்ணீர்மிகப்பெழிவிழியுமானார்.

(இ-ள்.) திருத்தமாகிய குடைநீழற்கீழும் சிறக்கப்பெற்றபொ
ற்சிவிகையின்மேலும் அழகுபொருங்கிய சேனைகள் சூழ்ந்துவர
ரு அரசனைப்போலவந்த திருவாதவூரராவார் உருவந்தெரியாமற்
பூசப்பட்ட நீற்றையுங் கோவணவுடையையும் குடுமிவிரிந்திருக்கி
ன்ற சிரசையும் ஆநந்தபாவப்பம் பொழிகின்ற கண்களையுமுடை
யவராயினார்-எ-று. (எஅ)

அன்புடனோக்கிநிப்பரநூவார்வைதொழுவார்வீழ்வ
ரின்புறவெழுவார் பின்பாலேருவரிடங்கிமிள்வர்
நன்பகற்கங்குல்நாணர் ஞானநல்லறிவேதொண்டு
கொன்புனைபித்தர்பாலாபிசாசர்தங்கொள்கையானார்.

(இ-ள்.) தமக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்த பரமாதாரியரை அன்பு
டனே பார்த்துநிப்பார் ஆந்தபாவப்பம்பொழிய அழுவார் கைகூப்
பித்தொழுவார் கீழேவிழுந்துநமஸ்கரிப்பார் ஆசைபொருந்த வெ
ழுந்திருப்பார் புறங்காட்டாமல முன்பாகநடந்துசெல்வார் இரக்க
ங்கொண்டு திரும்பிவருவார் பகலும்இரவும் அறியமாட்டார் சிவ
ஞானத்தையே பொருளாகக்கொண்டு கண்டோர்களை அச்சம்செய்
கின்ற பித்தர்பாலாபிசாசர்களுடைய கோட்பாட்டையுடையவரா
னார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (அம்)

பன்னுமித் திலைமையுற்றார், நனபடைச்சுற்றமாகத்
துன்னின ரெல்லாம்வநது கேகான், நிலைத் தொழுதநின்னு
தென்னவன் முனிபாவண்ணஞ் செழுந்பரிதிகள் நொண்
வென்னுமநொன்றுகேகாதிதபழுதென்றிரங்கி. [டேக

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற இந்நிலையைப்பொருந்திய திருவாதவூர
ருடைய வலிமைபொருந்திய படைத்தலைவாசனும் பந்துக்களுமா
கிய எல்லாரும் நெருங்கி யெதினோவந்துநின்று அவரைதொழுது
வணங்கி அரசனாகிய பாண்டியன் கோபியாதபடி செழுமைபொ
ருந்திய குதினாக்கட்டங்களை வாங்கிக்கொண்டு போகவேண்டி
மென்பதைத் தெரியாதிருக்கிறது பழுதென்றிரங்கி-எ-று. (அக)

ஐயநீவநகல் வண்டுமென்றவரழைத்தபோதிற்
செய்யநீறணிவார்தானைந்திறலினாதமனைநோக்கி
மையலமுணர்வின்மிக்கிரியாவரீர்மாயாபேதப் [ருர்.
பொய்யெலாழுதைநதல்வேண்டாம போமினியகலவென்

(இ-ள்.) ஐயநோர் வரவேண்டிமென்று அவரழைத்தபோதி
ல் செமமையையுடை திருவெண்ணீறணிகின்ற திருவாதவூரர் அ
ந்தச்சேனாதிபதிகளைப்பார்த்து அஞ்ஞாந்திலைமியுந்த நீங்கள் யா
வர் மாயாபேதமாகிய பொய்யுணாகளெல்லாம் நம்முடனே சொல்
லவேண்டாம் தூரப்போய்விடுவகளைன்றார்-எ-று. (அஉ)

என்னிவர்புகல்வதென்றேயாவருநின்றிரங்கி
துன்னுநற்றூனைவீரர்சம்முளே துயரமெய்திப்
பன்னுநம்மொழியுங்கொளளார்பரிளிலொன்றுகீங்கித்
தென்னவற்கின்னவாறுசெப்புலவாமென்றுசென்றார்

(இ-ள்.) இவரிப்படி சொல்வதுஎன்னவென்று சேனாதிபதி க னெல்லோரும் இரங்கிநின்று தங்களுக்குள்ளே துன்பமடைந்து நாம சொல்லுகின்றசொல்லையும் உட்கொள்ளாதவராயும் நம்மேல ன்பில்லாதவராயு மிருக்கிறாரென்று அவரைவிட்டு நீங்கிப்பாண்டி யராஜனுக்கு இதைச்சொல்லுவோமென்று போனார்கள்-எ-று. ( )

செனறவர்வையையநாடன்றிகழ்சபைமுன்னொய்தி
வன்றி கன்மன்னபோற்றிமாமகோசபோற்றி
யெனறுபின்வாசஞ்ஞாநொய்தியசெய்தியெல்லா
மொன்றியகவுற்சிகுருமுளத்துடனின்றுசொல்வார்.

(இ-ள்.) அப்படிபோனவர்கள் பாண்டியராஜனுடைய சிற ப்புப்பொருந்திய சபைக்கெதிரேபோய் நின்று பராகிரமத்தையு டைய அரசனே சரணம பெரியமதுரைக்கு நாயகனே சரணமெ ன்று வணங்கினபின்பு திருவாதவூரடைந்தசெய்கைகளையெல்லா மிகுந்த கலைபொருந்திய மருதுடனேநின்று சொல்லுவார்கள்-எ-

நின்பெயர்புனைந்தோராகி நின்பெருங்குநுமஞ்செய்வோ,
ஒன்பவர்கெய்கைதன்னை யெயுநுனமயாங்கள்சொல்வோம்,
பொன்பொலிமெளலியோய்நினைபுடைவிடைகொண்டுபோந்
து, மன்பெருந்துறையாமந்தவளநகர்புகுநதபின்னர்.

(இ-ள்.) தென்னவன் பிரமராயொன்று உன்பெயரைத்தரித் தவராகியும் உனக்கு மந்திரித்தொழில் செய்பவராயும் இருக்கின்ற திருவாதவூரருடைய சேதியை எப்படிநாங்கள்சொல்வோம் பொ ன்னிநாற்செய்யப்பெற்று விளங்கிய கிரீடத்தைத்தரித்த அரசனே உன்னிடத்திற் செலவுபெற்றுக்கொண்டேயோய் நிலைபெற்ற திருப் பெருந்துறையென்னும் பெயரையுடைய அழகியநகரத்திலே புகு ந்தபின்-எ-று. (அரு)

அந்தார்மருங்கேல்காவினை மதுளகுநந்திலீசன்
றன்னடியார்களாகுந்தாபதர்பலருஞ் சூழ
மன்னியங்கொருவர்மேலாமாதவவேடம்பூண்டு
முன்னுறவிருநகலகண்டுமுடி விலாமகிழ்ச்சிகொண்டு.

(இ-ள்.) அந்தநகரத்திறகுப பக்கத்தில் ஒருசோலையிலிருக்கி
ன்றகுந்தவிருக்கநிலின் கண்ணே சிவனடியார்களாகியதபசிகள்
அனேகாகுழந்தைபெற்று அங்கே ஒருவர்மேலாகிய மகிமைபொரு
ந்திய தவவேடம்பூண்டு எழுந்தருளி யிருப்பதைக்கண்டு அளவற்ற
சந்தோஷம்பெற்று-ஏ-று.

(அசு)

அங்கவர் தாமுந்தாமுமன்பொடுசிலசொற்கூறிச்
சங்கரசிவனேபோற்றியென்றவர் தாளிலவிழந்து
செங்கரங்குனித் துச்செந்திரேந்தன வந்தனைகள்செய்து
பொங்கொளிமணிப்பூணுடை பொருளெலாமுவந்துநகல்.

(இ-ள்.) அந்தப்பெரியவரும் தாமும் அன்புடனே சிலவார்த்
தைகன்பேசிச் சங்கரசிவனே சரணமென்று அவருடைய பாதங்
களிலே நமஸ்கரித்துச் சிவந்தகைகளைக்கூப்பிச் சிரசின்மேல்வை
த்துக்கொண்டு பூசித்துமிசூந்த ஒளியையுடைய இரத்தினபரண
ங்களையும் பட்டுவஸ்திரங்களையும் திரவியங்களையும் சந்தோஷமாக
அவருக்கேகொடுத்து-ஏ-று.

(அஎ)

குறைவிலாவாடைநீத்துக்கோவணமுடித்துச்செந்தி
நறைமயிர்விரித்துநீற்றைமெய்யெலாநயந்துபூசி [ரார்
முறைமையன்றிதுநானென்றுமொழிந்தவெம்முகமும்பா
நிறையழிபித்தராணர்நிபுவென்றிறைஞ்சிசின்னார்,

(இ-ள்.) குறைவில்லாததம்முடைய வஸ்திரந்தைநீக்கிக்கோ வணமாத்திரங் சட்டிக்கொண்டு தலையிலேயுள்ளமயிராவிரிந்துக் கொண்டு தேகமுழுவதும் விபூதியை விருப்பத்துடனே யணிந்து இப்படிச் செய்கிறது கிரமமல்லவென்று சொன்னவர்கள் முகந் தையும் பாராதவராய்க் கிரமந்தப்பிய பித்தரைப்போலானார் பா ண்டியனேயென்று வணங்கினின்றார்கள்-எ-று. (அஅ)

கேட்டலுமதுரைமாறன்கிளர்ந்தமெய்ம்முழுதும்வேர்வு காட்டிடவெகுளிபொங்கிக்கண் கனல்வடிவமாகி வாட்டிற்ன்மன்னர்க்கின்னவண்மைபருளரோல் லைய மூட்டுறுமெல்வந்தானையெவையிலவென்றுநக்கான்.

(இ-ள்.) அவர்கள் சொன்னவார்த்தையை மதுராபுரியரசனா கிய பாண்டியன்கேட்டுத் தேகமுழுவதும் வியர்வை யுண்டாகக் கோபமிருந்து கண்கள் அக்கினிவடிவாகச் சிவந்து வாள்யுத்தத்தி லே திறத்தையுடைய அரசர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட வஸ்த்தைச் செய்கின்ற மந்திரிகளுண்டானால் சம்பாதிக்கப்பட்ட நாடுசெல்வம் சேனைமுதலியவைகளில் குறைவென்னவென்று சிரித்தார்-எ-று.

அடுபரிகொள்வானீந்தவரும்பொருள்கவர்வதாகக் கெடுமதியுரைப்பார்தஞ்சொற்கேட்டுமொலய்கினுனைக் கொடுமைகொளிர்தவோலைகொடுத்தொருநீனத்துணம்பா கடுநடைத்துதோகிக்கைகொண்டுவமயினென்றான் [ற்

(இ-ள்.) யுத்தத்திலே பகைவரைக் கொல்லத்தக்க குதினைக் கொள்ளும்பொருட்டு நாம்கொடுத்த அரியதிரவியங் களைக் கொள்ளியடுவதற்காகக் கெடுமதி சொல்லுவார் சொல்லக்கேட்டு மயங்கிய திருவாதவூரனாவேகமாகிய நடையையுடைய தூதர்கள்

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்

சூறி

போய்க் கொடுமையாகவெழுதிய இந்தவோலை யைக்கொடுத்து ஒருதினத்திலே நம்மிடத்திறருக் கைப்பிடியாகக் கொண்டுவருநக ளென்றான் பாண்டியராஜன்-எ-று. (கூடு)

ஏவலிற்சென்ற தூதரொழிற்பெருந்துறையிலெய்தி
யாவலிற்சிவன்றாளே தூமண்ணலைக்கண்டி றைஞ்சி
மேவலர்க்குறுமேறென்னவெந்தொழில்வேந்தன்வாய்நட
காவலர்க்கதிபன்மாறன்றிருமுகங்காண்வென்றார்.

(இ-ள்.) அந்தபாண்டியராசன்வெலினுலேபோனதூதர்கள் அழ
கியதிடபெருந்துறைக்குப்போய்அன்பினுலேசிவனுடைய திருவடி
களைவணங்கியிருக்கின்ற திருவாசலூரரைக்கண்டு வணங்கிச்சத்த
ருக்களுக்குக்கொடிய தண்டத்தைச்செய்கின்ற இடியேறொத்தவே
ந்தனாகியும் மேன்மைபொருந்திய அரசாக்கரசனாகிய மிருக்கின்ற
பாண்டியனுடைய திருமுகம் இதுகாண்பீராகவென்று சொன்னார்
கள்-எ-று. (கூக)

அற்றமில்லாக்கைமிக்காரரன்றிருமுகமகன்றி
மற்றொருமுகமும்காணமநதிலரிதன்மேலன்பு
பற்றில்பிரிதோரோலைப்படியெடுத்துணமினென்ன
வுறறதனியல்புவல்லானெழுதியது வந்துசொல்வான்.

(இ-ள்.) சோர்வில்லாத கோட்பாட்டின் மிகுந்ததிருவாசலூ
ர்ப் பரமசிவன் திருமுகமல்லாமல் வேறொருமுகத்தையும்பாப் பத
றகு மநமில்லாதவராய் இந்தந்தூதர்கொண்டுவந்த திருமுகத்திலு
ம் பற்றில்லாதவராய்வேறொரு வோலைப்படியே யிதனையும்எடுத்துச்
சொல்லுங்களென்று சொல்ல அவர்சொற்படி நல்லதென்று
அதுதெரிந்த ஒருவன் அதிலெழுதியிருப்பதை மகிழ்ந்துசொல்லு
வான்-எ-று. (கூஉ)

தென்னவனரசனோலெதென்னவன்பிரமராய
 நென்னுநலலமைச்சர்காண்கவெல்லையிறனங்கொண்டேகி
 கொன்னுபரிசொளாமற்கோவணங்கொண்டீது [ம்.
 மன்னர்தங்கநாமஞ்செய்வாவண்மையென்றுவகையுற்றே

(இ-ள்.) பாண்டியராஜனாலெழுதப்பட்ட வேலை தென்னவ
 ன் பிரமராயனென்று சொல்லும் நலலமந்திரிகாண்க அளவற்ற
 திரவியங்கொண்டு சென்று பெருமைபொருந்திய குதிரையைக்
 கொள்ளாமல கோவணங்கொண்டா அரசரதுகாரியஞ் செய்பவர்
 களுடைய வண்மை யிப்படிப்பட்டதென்று மகிழ்ச்சி யடைந்
 தோம்-எ-று. (கூக)

வையகமன்னராகுவாழ்வதின்மனைகடோறு
 மெய்தியவு சரத்தியாவிரப்பதுபெருமையென்று
 மெய்தகத்தம்மையாண்டவேந்தரைப்பிழைத்துவேறு(ம்
 செய்வதுபலிகுமென்று தேரந்தனாற்றுவணிவுக்கண்டோ

(இ-ள்.) பூலோகத்துஅரசாகிச் சம்பத்துடன் வாழ்வதைக்கா
 ட்டிலும் வீடுகள்தோறும் தன்னையடைந்த உதராக்கினியி னாலே
 இரப்பது பெருமையாகுமென்றும் உண்மையாகத் தம்மைச் சவர
 ளுணைசெய்த அரசருக்குப்பிழைசெய்து வேறொருகருமஞ்செய்வ
 த பயன்படுமென்றும் நீாதுவிலே ஆராய்ந்துதேர்ந்த துணியையு
 ங்கண்டோம்-எ-று. (கூச)

மன்னையடைந்துவாழ்தல்வஞ்சநஞ்சுமிழுநாகந்
 தன்னுடன்மருவிவாழுந்தன்மையென்றுணர்விராயிற்
 றுன்னுமில்வோலேகாணுர்பொழுதுநந்துதர்நம்மோ
 டிநகர்வருநமாறனெழுநெனவுணர்த்துதின்றான்.

(இ-ள்.) அரசனாச் சேர்ந்து வழுவுதுவஞ்சகச்சதைச்செய்யும் விஷத்தையு மிழ்கின்ற சுருப்பத்துடனேகடவாழ்கின்ற தன்மை போலாமென் றறிவீரானால் இந்தவோலையைக் கண்டமாத்திரத்தி லே நம்முடைய தூதர்களுடனே இந்தமதுமாமாநகரத்திற்கு வர ிக்கடவீராக இதுபாண்டியன் கையெழுத்தென்றுபடித்துகின்றார்.

மீனவனெழுதுமோலைகேட்டபின்மின்பாலன்ப

ராவவரடியாடொமமைபடிமைபாயுடையரல்லாற்

று நெனக்கண்ணலென்றுந்நன்னையான் பிழைத்தேனென் மாநிலமன்னர்சொன்னதென்னெனமந் திலெண்ணி.

(இ-ள்.) பாண்டியன் எழுதிவிட்டவோலையைக் கேட்ட மா ணிக்கவாசகர் உமாதேவீபாகராகிய பரமசிவனுடைய அடியார்க ளே யெம்மை அடிமையாக உடையவயோயல்லாமல் தானெனக்கு த் தலைவனென்றுமதனக்குநான பிழைசெய்தேனென்றும் பெரிய உலகத்தை யாளுகின்ற அரசன்சொன்னது என்னவென்று மநதி லேநினைத்து-எ-று.

(௧௬)

அத்தகடுனெழுதுமோலைகாண்டவன்றுதர்தாமும்

வநதமையனுமமாட்டாருடையவர்துகையாலே

வெந்தகாருகணத்தில் வீழ்மேவலர்புரங்கன்செற்றோ

தந்தமரொருவர்க்கஞ்சத் தருவரோவென்றுசாற்றி.

(இ-ள்) எம்மையடிமையாகவுடைய பரமசிவனுடைய வலி மையினுலே யானெழுதுகின்ற ஓலையைக்கொண்டு அவனால் விட ப்பட்ட தூதரும் எம்மிடத்தில்வந்து அணுகமாட்டார்கள் ஒருகூ ணப்பொழுதிலே வெந்துவிழும்படித் திரிபுரங்கனையழித்த அக்க டவுளுடைய அடியார்கள் ஒருவருக்கு அஞ்சுவார்களே வென்ற சொல்லி-எ-று.

(௧௭)

போயரனறிநுத்தானே திபுண்ணியவடிவேபோற்றி
யாயிபஞ்சுடிகைப்பாமபையலரெனமுடித்தாய்போற்றி
மாயிருஞாலங்காக்குமன்னவனெழுதுமோலைப்
பாயிரமிதுகேனொன்று மொழிந்தனர் பழுதிலாகார்.

(இ-ள்.) இப்படி நனைத்துப்போய்ப் பரமசிவனுடைய திருவடியைத் துதித்துப் புண்ணியவடிவமுடையவனே சரணம், ஆயிரம் பணமுடியையுடைய பாம்பை மலர்மாலையாகத் தரித்தவனே சரணம், சுத்தமாகிய பெரியபூமியை ரட்சினை செய்கின்ற அரசனெழுதிவிட்ட வோலையின் முகவுணாயைக் கேட்டருளுமென்று எதிர்நோகின்று சொன்னா பழுதிலலாதமாணிக்கவாசகர்-எ-று. (௬௮)

கேடிலாவியல்பினாலுங் கேட்டி னோமுறுவல்பூந்துப் [ர
பாடலாலேத் துறதெய்வப்பானமையர்க்கு வந்து சொல்வா
பீடிலாதவர்போலுள்ளம்பேதுறலொழிவாயிரத
நாடெலாமதிககநாமேநற்பரிததிரள்கொண்டேகி.

(இ-ள்.) கெடுதல்லலாத வியல்பினுடைய பரமசிவன் அந்நனைக்கேட்டுப் புன்சிரிப்புக்கொண்டு தமிழ்ப்பாடலால் தம்மைத்துதிக்கும் தன்மையையுடைய திருவாதவூரர்க்குச் சந்தோஷத்துடனே சொல்வார் அறிவில்லாதவர்கள் போலக் கருத்திலே கொண்ட பேதைமையை நீக்குவாயாக இந்தநாடெல்லா மதிகும்படியாய் நாமே குதினாகொண்டு சென்று-எ-று. (௬௯)

தென்னவற்களித்துமீள்வோஞ்செழுந்திறற்றுநரோடு
மன்னனைக்குறுகியெம்பால்வரன்குமோலைகனனான்
முன்னுறக்கடிதுவந்தேனுவணித்திங்கண்முல
மென்னுமந்தினதிலிங்கேயெய்துநற்பரிசுளென்பாய்.

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்.

௯௯

(இ-ள்.) பாண்டியனுக்குக் கொடுத்துத் திரும்புவோ மிகுந்த செளரியந்தையுடைய துதர்களுடனே அவ்வரசு னிடத்திற்குப் போய் நீவரவிட்டவோலையினாலே முன்னதாகச் சேகிரத்தில் வந்துவிட்டேன் ஆவணிமாதம்மூலநாளில் இங்கே நலலகுதிகைகள் வருமென்று சொல்லுவாயாக-எ-று.

(௮)

பொன்மதிக்குலத்துமன்னன் றுயர் செய்வானென்றேற நின்பநக்கவறசிகொள்ளாடு காழிகெனநீறுசாததிப (று) பொன்மணிக்கலன்கணல்குப்பூரதுகிலபிறவுந்நந்து மன்மநத்துவகைகூரமந்திரிப்பான்மைசெய்து.

(இ-ள்.) பழையமயால் வருகின்ற சந்திரகுலத்து அரசனாகிய பாண்டியன் துன்பப்படுத்துவானென்று சற்றும் உன்மநதிலே கவலைகொள்ளாதேயென்று விபூதிதரித்துப் பொன்னாலும் இரத்தினங்களாலுஞ் செய்த ஆபரணங்களும் அழகியவஸ்திரமும் வாகனமுதலியவைகளுங் கொடுத்து அவ்வரசன்மநதில மகிழ்ச்சியுடையு ம்படி. மந்திரிக்கேற்றகோலஞ்செய்து-எ-று.

(௮௧)

தென்றிசைக்கதிபன்றன்பாற்சென்றிதுகொடுத்துக்காண்மென்றுநன்மணிபுரலகியேகெனவிடுததபின்னர் (டி) கன்றகல்புனிற்றுவென்னக்கசிற்கிருகண்ணீர்வார நினறுநின்றிறைஞ்சியையாநீத்தியோவென்றுநொந்த.

(இ-ள்.) தென்னாட்டிற்கு அதிபனாகிய பாண்டிய னிடத்தி ல்போய் இதைக்கொடுத்து நீகாண்பாயாகவென்று நல்லமாணிக் கமொன்று கொடுத்துப்போவென்று அனுப்பஅதன்பின்புகன்றை நீங்கிப்போகுந் தலையீற்றுப்பசுப்போல் இருகண்ணிலுங்கசிந்து நீ ரொழுகும்படி நின்றநின்றுவணங்கி ஐயாவென்னை நீக்கினையோ வென்று மநநொந்தார்-எ-று.

(௮௨)

விழிப்புனல்சிந்தச்சிவவிண்ணவன்விடைபெற்றேகிச்
சுழிப்புனல்வாவிசோலைகுழ்பெருந்துறையைநீங்கி
வழிக்குறுதுணையாயுள்ளவள்ளலைநெகழ்த்துமோதிப்
பழிச்சிறுதூகரோடுமதுநாயம்பதியிற்சென்றார்.

(இ-ள்.) கண்களிலேயிருந்து நீந்தாநாதாராயாயொழுக ஆ
ராமையுடனே பரமசிவனிடத்திலே செலவுபெற்றுக் கொண்டு
போய்ச் சுழியையுடையநீர் மிகுந்ததடாகழுஞ் சோலையுஞ்சூழ்ந்த
திருப்பெருந்துறையை நீங்கிவழிக்குத் துணையாயிருக்கின்ற கடவு
ளுடைய பஞ்சாட்சரமும் உச்சரித்துக்கொண்டு தம்மைவணங்கு
கின்ற தாதாகளுடனே மதுராபுரியிற்சேர்ந்தார் திருவாதவூரர்-எ-

மதுரைமன்னவன்முன்னேகிமகமிலாவணக்கஞ்செய்து
கதிர்மதிச்சடையோனீந்தவின் கொண்மாமணியுனல்கி
எதிருநின்றபோதிவின்புரவழுதிநோக்கி
விதிமுறையிருபிங்கென்னவிநுநனாவிநிநகனாலார்.

(இ-ள்.) அம்மதுரை அரசனாகியபாண்டியனிடத்திற்குப்போ
ய் மகதில்விருப்பமில்லாமற் புறத்தில் வணக்கஞ்செய்து கிரணநி
றைந்த சந்திரனைத்தரித்த சடையையுடைய பரமசிவன்கொடுத்த
அழகுபொருந்திய மாணிக்கத்தைக் கையுறையாகவைத்து எதிரா
கின்ற மாத்திரத்தில் மகமகிழ்ச்சியுடனே பாண்டியராசன் பார்
த்து முறைமைப்படி இங்கேயிருமென்றுசொல்ல விருந்தார் விரி
ந்ததுலில்வல்லவராகிய மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (௭௪)

விலைமதிப்பில்லாவந்தமே,குமணியைப்பல்கா
னிலையறவியந்துநோக்கிநெஞ்சினுஞ் சுவகையெய்தித்
தலைவனைச்சிந்தையுள்ளேதரிப்பவா,தம்மைநாடி-
சிலைமுகக்கரத்துமன்னன் செய்ததேதுறையினென்றான்.

(இ-ள்.) ஒருவராலும் விலைமதிக்கக்கூடாத அந்தமேன்மை பொருந்திய மாணிக்கத்தை வியப்புடனே பலதரம் உற்றுப்பார்த்து மந்திலே சந்தோஷப்பட்டுப் பரமசிவனைக் கருத்திலே வைத்திருக்கின்ற திருவாதவூரைப் பார்த்து வில்லைக் கையிலேந்துகின்ற பாண்டியன் நீர்செய்தகாரியமென்ன சொல்லுமென்று கேட்டான்

மலக்கொடும்பகையைவெல்வார் மன்னவன் முகத்தைநோ
நிலத்தொளிப்புநழிந்த மகாய்நீ சருதிக்கொண்டேகி [க்கி
யிலக்கணக்குறைபாடின்றியீரி நுகதியமுண்டாங்
குலப்பரியினங்கள்யாவும் விலைக்குறக் கொண்டபின்னர்.

(இ-ள்.) மும்மலங்களென்றும் கொடியபகைகளைவெல்லுகின்ற திருவாதவூரர் பாண்டியன் முகத்தைப்பார்த்துப் பூலோகத்திலே விளங்குகின்ற மிகுந்த கோததியையுடைய அரசனே நீகொடுத்திரவியத்தைக் கொண்டுபோய் இலக்கணங்க ளொன்றுங் குறைபாடில்லாமல் நான்குதகளுமுடைய நல்லசாதியானகுதிகாக்கூட்டங்களெல்லாம் விலைக்குக்கொண்டபின்-எ-று. (௩௬)

அநம்பரிதொகுதியெல்லாமணிதிகழ்ந்துரைக்கேசப்
பொருந்தியதினமேதென்னப்புகாரங்கியிற்பேர்த்து
திருந்துமாவணியாதிகங்கண்மூலநறநினமாமென்ன
விருந்தனைதனைநாடிப்பெருந்துறையென்னுமரில்.

(இ-ள்.) அருமையான குதிகாக்கூட்டங்களைவெல்லாம் அழகுமிருந்த மதுரைப்பட்டணத்திற்குக் கொண்டுபோகப் பொருந்திய நன்றாளன்றைக்கென்று கேட்டபோது பிராமணர்விதிப்படிப் பார்த்துத் திருத்தமாகிய ஆவணிமாதத்தில் மூலநட்சத்திரம்நல்லகாளென்று சொல்ல அந்நாளைக்குறித்துக்கொண்டு திருப்பெருந்துறையென்னும் ஊரிலேயிருந்தேன்-எ-று. (௩௭)

சின் படைச்சுற்றெல்லாநீடுமிந்நருக்கெய்து
மன்புடன் கடிதுமீண்டாரவர்பெரும்படிதுகற
மன்பெருமுனிவாலேலைவரைந்தனையதனால்வநதேன்
கொன்பரிததியள்கனெய்துங்கூறுமநாளிலென்றார்.

(இ-ள்.) உமமுடைய சேனைகளும், சுற்றத்தாரும் நீடிய இந்
தமதுராபுரிக்குப்போகவேண்டுமென்னும் விருப்பத்துடனே சீக்
கிரத்திலே திரும்பிவிட்டார்கள் அவர்கள்என்மீது பெரியஅபவாத
ஞ்சொல்ல அதைக்கேட்கிறீர் கோபத்துடனே ஒருவோலையெழுதி
அனுப்பிவைத்தீர் அதனாலே முன்னதாகவந்தேன் பெருமைபொ
ருந்திய குதினாக்கூட்டங்களெல்லாம் நான்சொல்லிய ஆவணிமூ
லத்தன்மைக்கு வருமென்றார் திருவாதவூரர்-எ-று. (அஅ)

என்பதுசேட்டுமாறனும்மிடையெமக்குண்டான
மன்பெருண்புரீங்ககினைத்துளமநக்தார்சொல்லா
லன்பிலர்போலவோலையெழுதினமதுகொண்டென்னே
துன்புறலொழிவீரென்று நன்மையாய்த்தொன்மைகூறி

(இ-ள்.) இப்படிசொல்வதைக்கேட்ட பாண்டியன் உம்முட
னே எமக்குண்டாகிய நிலைபெற்றமிருந்த சினைகளைக்கும்படிக்கு
நினைத்த கருத்துள்ளவர்களாகிய சிலர்சொல்ல அதனாலே அன்பி
ல்லாதவர்கள்போல ஒலையெழுதினம் அதுகொண்டென்ன காரி
யம் மநவியாகூலம் ஒழிவீர்களென்று நன்மையாகப் பழையுரி
மையின்படியேபேசி-எ-று. (அக)

கொன்னெடுங்கேயிலூடுகொடுபுகுந்துரிமைகூர்த்
தனனருகிருத்திமேன்மைதக்ககற்கலைணல்கிப [போன்
பொன்னணி கலன்களிய' வும்புணையுமென்றளிததுமுன்
மன்னுளகருமங்கூறிமனைவிடையேகுமென்றான்.

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்.

எக

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய நெடிய அரண்மனையிடத்தே அழைத்துக்கொண்டுபோய் உரிமையாகத் தன்னுடையபக்கத்திலிருந்தி உயர்ந்ததூதியாகிய நல்லவாநிரங்கன கொடுத்துப் பொன்னிறைசெய்த பலபல ஆபரணங்களைத் தரித்துக்கொள்ளுமென்று கொடுத்து முன்போலத்தானே இராஜகாரியங்க ளெல்லாங் சொல்லி வீட்டுக்குப்போமென்று விடுத்தான் பாண்டியராஜன் -எ-று.

தன்பெருமனைவிறசென்று காபகரவைகப்பின்னர்
நன்பரிச்சமுகமெப்துநாளிரண்டென்னுமுன்னர்
வெம்படைச்சுற்றநீங்கியிருநுதுழிவிரிந்தநேமி
யம்புநிகரசுன்றன்முனைமைச்சரி லொருவன்சென்று.

(இ-ள்.) தன்னுடைய பெரிய அரண்மனைக்குப்போய்த் திருவாசலூரிருக்கப் பின்பு நல்லபுதினாக்கட்டங்கள் வரவேண்டிய தினத்துக்கு இரண்டொருநாளுக்குமுன்னே விரியப்பெற்ற சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த புவிக்கரசனாகிய பாண்டியன் வெவ்வியசேனாதிபதிகள் சுற்றங்களையாவரையும் நீங்கித்தனித்திருக்கும்போது மந்திரிகளிலே ஒருவன்முன்னேபோய்-எ-று.

(பாடுக.)

போற்றியெம்பொருளைநாடபோற்றியென்றிறைஞ்சிக்கூறு, மாற்றமுண்டொன்றுகிண்பேர் புனைந்துளவரிசைபெற்றோர், சாற்றருந்தரகங்கொள்ள நேரியன்றலத்திற்சார்ந்து, நீற்றினனடியார்கையினினைபொருள்யாவும்நீதார்.

(இ-ள்.) பொருளைநாடனாகிய அரசனே சரணஞ் சரணமென்று வணக்கஞ்செய்து யான்சொல்லுகின்ற விண்ணப்பமொன்றுண்டு அதென்னெனில் தென்னவன் பிரமராயனென்று நின்றபயரைத்தரித்திருக்கின்ற வரிசைபெற்றோராகிய மந்திரியார்களெல்லுதற்கரிய குதிரைகொள்வதற்குச் சோழனுடைய தேசத்துக்குப்

போய்த் திருநீறுதரிக்கின்ற பரமசிவனடியார்கையில் உன்னுடைய திருவியங்களெல்லாம் கொடுத்துவிட்டார்-எ-று. (நாடுஉ)

நின்பெருந்து தரோகியெழுதுகின்றோலைகாட்மே
பின்புவந்துன துசிற்றமொழிததுயிர் பிழை கதலெண்ணி
யன்புடையவாபோலுன்றனடியினை குறுகப்பின்னர்
நன்பரித்திரளிங்கெய்துநானுகுகளிப்பலென்றார்.

(இ-ள்.) பெரிய உம்முடைய தூதர்கள்போய் நீரொழுதிய
வோலை காட்டியபின்பு அவர்வந்து உமதுகோபத்தை நீக்கித்தம்மு
யிர் பிழைப்பதுகருதி அன்புடையவர்கள்போல உமது திருவடி
யைச்சேரது ஆவணிமுலத்தில் நல்லசுதினைக்கூட்டங்க ளிங்கு
நானுனக்குத் தருவேனென்றார்-எ-று. (நாடுந)

மற்றவர்மொழிநகவெல்லாம் பொய்யுரைமன்னவென்னச்
சொற்றமிழ்வைபைநாட ன்றா நரைவெருவநோக்கி
யற்றமிசுருதிவல்லாரருட்பெருந்துறையிலெய்தி
யுற்றவெமபரி நனூண்டே லொல்லைவந்துரைமினென்றான்.

(இ-ள்.) அந்தத்திருவாதவூரர்சொன்ன வார்த்தையெல்லாம்
பொய்வார்த்தையாகும் அரசனையென்று சொல்லப் பாண்டியரா
ஜன் உடனே தூதர்களஞ்சம்படிப்பார்த்துச் சோர்வில்லாத வேத
த்தில்வல்ல பெரியோர்கள்வசிக்கின்ற மகிமைபெற்ற திருப்பெரு
ந்துறைக்குப்போய் அங்கே குதிரைகளிருக்கின்றனவா வென்று
சீக்கிரத்தில் பார்த்துவந்து சொல்லுங்கனென்றான்-எ-று- (நாடுச)

அருந்திறறறு தரோகியத்தினங்கடிதுமீண்டு
வருங்கிமுன் சென்றுமனனர்மன்னவைவணங்கிநின்று
பெருந்துறையென்னுமுநுந் பிறிதுளபதியுந்தேடி
அருந்தடங்களிற்றுவேநககண்டிலம்பரிசுளென்றார்.

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்.

எரு

(இ-ள்.) அரியதிறந்தையுடைய தூதாசுள்போய் அன்றைய தினந்தானே சிக்குரத்திலே திருப்பெருந்தத்தோடு மன்னர்மன்னனாகிய பாண்டியன் முன்னே வணங்கி கரியமலைகன்போன்ற யானைகளையுடைய வரசனே திருப்பெருந்துறையென்று மூரிலும் அபிச்சமற்றவர்களுந் தேடிப்பார்த்தோம் குதிரைகளைக் காண்கிலோமென்றார்கள். -எ-று. (ரயரு)

பாங்குந்நின்றவாறுபகர்சலும்வெகுட்டுமெய்தி
யீங்குநங்குநமஞ்செய்வனென்றிடர்மெய்வான்றனைத்
தாங்குந்நுயரஞ்செய்துதகைந்துநகத்தாநகையெய்வாம
வாங்குநின்றண்டலாளரென்றின்பம்ன்னசொன்னான்.

(இ-ள்.) தூதர்க ளிந்தப்பிரகாஸு சொன்ன மாத் திரத்திலே கோபமடைந்து இங்கே நம்முடையகரியஞ் செய்கிறேனென்று போய் நமக்குத்தன்பஞ் செய்தவனைப் பொறுத்தற்கரிய துயரஞ் செய்துமறித்து நாமுடைய திரவியங்களையெல்லாம் வாங்குந்கள் தண்டறகாரர்களேயென்று ஆக்கியாபிதான் உலியமையுடைய பாண்டியமரசன்-எ-று. (ரயசு)

மன்பெருந்நண்டலாளர்மறையவாகுலததுமிநதார்
முன்புதின்றினையசொல்வாமுனிவுடைமுக தூதராகி
நன்பரித்தொருகுதிவொளளநயநதுமக்கந்தாரிநத
தன்பொருளெல்லாமவாங்குந்நின்றினனிதிறநென்னன்.

(இ-ள்.) அரசனுடைய பெரியதண்டற்காரர்கள் பிராமணகுலசிகேஷ்டராகிய மிகுந்தமாணிக்கவாசகர் முன்னேநின்று இவைகளைச் சொல்வார்கள் கோபந்தையுடைய முகத்தினராகி நல்லருகினைகளைக் கொள்ள நடிட்டனே உய்யுடையசையில் அந்நாளிற் கொடுத்த தன்னுடைய திரவியமெல்லாம் வாங்குந் சொல்லினன் கோபந்தையுடைய பாண்டியனென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார்கள்-

மறநிதன்பயனியாதென்னின் மன்னவன்விடுப்பவென்றி
புற்றவன்நூநர்வல்லையொண்பெருந்துறையிலெய்திக
கொற்றவெம்பரிகள் காணார்மீண்டனாகோவுறும்பாற்
பற்றியநேசமவிட்டான்பாரினியாவ்வொட்டான்.

(இ-ள்.) இப்போது நாய்கள் பணத்தைக்கேட்பதற்கு மிமித்
தமென்னவெனில், அரசனாலே விடுக்கப்பட்ட வெற்றிபொருந்தி
ய வலிமையுடைய தூதர்கள் சீக்கிரத்திலே திருப்பெருந் துறைச்
சுப்போய் வெற்றியையுடைய வெவ்வியகுதிரைகளைக் காணாமல்
வந்துவிட்டார்கள் ஆகையால் அரசனும் உம்மிட்டத்திலே வைத்த
நேசத்தை விட்டான் இனிப்பூமியையும் ஆளவொட்டான்-எ-று.)

தனமினிற்றருகல்வேண்டுமென்று வன்றண்டலாளர்
சினமுடன்புகலவாளாவிநுத்தலுநீமைமகறு
நினைவுடனமைச்சர்வாழ்வுநீக்கிமய்வாக்கின்மன்னர்த்
தனிபுறவலிதற்காவற்சாலையிலாங்கினார்கள்.

(இ-ள்.) திரவியமுழுவதுங்கொடுக்கவேண்டுமென்று பின்பு
தண்டற்காரர் கோபத்துடனேசொல்லப் பேசாமலிருக்கவே அவ
ர்கள் தீமைமிருந்தமருதுடனே அமைச்சரிமையை நீக்கி உண்மை
வாக்கையுடைய மாணிக்கவாசகரை வலிமையாகச் சிறைச்சாலே
யில் வைத்தார்கள்-எ-று. (நாடுக)

சற்றுமுட்டளர்விலாததன்மையின்வாதலுரர், மற்றவர்செ
லுத்தச்சென்று வன்சிறைச்சாலையெய்த, மற்றவர்வருத்தங்
காணநாணமுற் றொளிப்பான்போன்று, பொற்றடந்தேரின்
வெய்யோன் போய்க்குடபான்மறைந்தான்.

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்.

௭௭

(இ-ள்.) சற்றயினு டந்தளர்ச்சியில்லாத தன்மையையுடையவராய்த் திருகாதவூரரானவர் அந்தத்தண்டற்காரர் செலுத்தப் போய் வலியசிறைச் சாலையையுடைய நல்லதவத்தையுடைய இவரதுவருத்ததைப் பார்க்கநாணமடைந்து ஒளிப்பவனைப் போலப் பொன்மயமாகிய விசாலம்பொருந்திய தேரின்னிறும்சூரியன்போய் மேற்குத்திசையின்கண்ணே மறைந்தான்-எ-று. (ராஉஉ)

கள்ளுலாமி, சூழிமலைகளின்பெறமுடித்தவேணி
வள்ளலாரேவச்சென்றுவழுதிமேவெகுட்சிகொண்டு[ன்
வெள்ளாவான் பிறைப்பற்றேறன்ற விழுங்கவங்காந் தபேயி
கொள்ளிவாய்நையவண்ணங்கொண்டதுசெக்கர்வானம்.

(இ-ள்.) தேனுலாவிய கொன்றைமாலிகையை அழகுபெறமுடித்த சடையையுடைய பரமசிவன் ஏவப்போய்ப் பாண்டியன் மேற் கோபங்கொண்டு வெளுத்தமேலாகிய பிறைப்பலலானது தோன்றி விழுங்கவாயைத்திறந்த கொள்ளிவாய்ப் பசாசம்போலவடிவுகொண்டது செக்கர்வானம்-எ-று. (ராஉஉ)

மெண்டிநாயுலகினல்லதிருத்தினர்க்குற்றதீங்கு
கண்டுளசிறியோர்போலநகைத்தனகளின் கொண்முல்லை
யொண்டமிழ்வாசவூரர்க்குற்றதையுணர்ந்தேதுன்பங்
கொண்டவரிதயம்போலக்குவிந்தன கமலமெல்லாம்.

(இ-ள்.) தெளிந்த ஆலைநீர்க்குழந்த உலகத்திலே நல்லயோக்கியர்களுக்குச் சம்பவித்த தீங்கைப்பார்த்த சிறியவர்கள்போல வாசனைகொண்ட முல்லைச்செடிகள் சிரித்தன, ஒள்ளிய தமிழ்வேதம்பாடுகின்ற மாணிக்கவாசகருக்குவந்த தீங்குதெரிந்து துன்பங்கொண்ட பெரியோர்கள் சிந்தைபோலக் குவிந்தன தாமரைகளெல்லாம்-எ-று. (ராஉஉ)

௭௮ திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்

தென்னவன்வைந்நகாவற்சிறையினிலுறையுடுகயவ
மன்னவரொருவர்காணிணுணமுற்றயர்வாரென்றே
யின்னல்கொண்மநத்தாள்போலவிநட்கரங்கொண்டுகூடற்
பொன்னகநுள்ளர்கண்கள் புதைத்தனள்கங்குல்மங்கை.

(இ-ள்.) பாண்டியனால் வைக்கப்பட்ட சிறைச்சாலையிலே தங்கிய செய்வத்தன்மையையுடைய திருவாசலூர் ஒருவர்கண்டால் மகமழிவாரென்று துன்பங்கொண்ட மகமுடையவன் போல இருளாகிய கைகளைக்கொண்டு அழியாமதுரைமாநகரி லுள்ளவர்கள் கண்களைப்புதைத்தனள் இராத்திரியாகிய பெண்-எ-று. (௩௨௩)

மன்பதைதரப்பதிநகமநதிரித்தலைவாக்குண்டா
மென்பதுமுளதோவந்தோவென்செய்துமென்றிரங்கி
யன்பரையகன்றுநெஞ்சாலழலெழவுயிர்த்துறாமுழ்குந்
துன்புடைமடவார்போலததுயினறிலாமதுரையுள்ளார்

(இ-ள்.) பாண்டியனுடைய பகையை நீக்கிக்கொள்ளுந் தன்மை இத்தமந்திரிகளிலே முதன்மைபெற்ற திருவாசலூருக்கு உண்டாமென்று சொல்வது முண்டோ ஐயோ இத்தருநாமென்ன செய்வோமென்றிரங்கித் தலைவனைப்பிரித்து ஆற்றாமையுள்ளமநத்தோடு அழலாகிய பெருமூச்சுவிட்டு மயங்குகின்ற துன்பந்நையுடைய மகளிர்போல அன்றிரவில் நித்திரைசெய்கிலர் மதுரையிலுள்ளவர்களெல்லாம்-எ-று. (௩௨௪)

செம்மநப்புனிதர்க்குண்டாநதீங்கு உங்கிழமையாலே
யைமமும்மக்கடவுளீன்றவறுமுதற்குரைக்குமாபோல்
விம்முசெஞ்சூட்டுமுட்டாள்வியன் சிறைச்சேவலெல்லாந்
தம்மணையிடங்கடோறுந் தழங்கினபுலரிநகாலே.

(இ-ள்.) நல்லமந்தையுடைய பரிசுத்தரான திருவாதவூரருக்கு உலாடாசியதிங்கினைத் தங்களுக்கிருக்கின்ற உரிமையினாலே ஐந்துமுகத்தினையுடைய பரமசிவனின் னைறருளிய ஆறுமுகசுவாமிக் குச் சொல்வதுபோலப் பருத்தசிவந்த உச்சிக் கொண்டையையும் முன்னையுடையகாலையும் பெரியசிறைகளையுமுடைய சேவல்களெல்லாம் தங்கன்தங்கள் வீடுகளதோறும் விடியற்காலத்தில் சத்தித் தன-எ-று. (ரூஉரு)

சிம்பரமுணர்ந்துஞ்ச்செந்நாமிழாநீதிப
பொற்பினையுடையோரினனெ பொறுதுசெனறுரைப்பார்
விறபொலிசடிவஞ்சூலமேலவனா லவாயி [போல
வற்புகனகோவினமுளறிவார், நானசங்கமெங்கும்.

(இ-ள்.) பரமசிவனது யதார்த்தவடிவை யறிந்துசெவ்விய தமிழ்வேதமென்கிற ஞானநூலையோதும் நீதியையுடைய மாணிக்க வாசகத்து துன்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமற்போய்ச் சொல்லுகின்றவர்கள்போலப் பிரகாசம்பொருள்கிய சடையையுடையவராயு மசூலாயுதத்தை யுடையவராயும் திருவாயிலெழுந்தருளி யிருக்கின்ற சொக்கநாதர் சநிதிக்குமுன்னே அனேகசங்கங்கள் முழங்கி தன-எ-று. (ரூஉசு)

எம்மிறைபரியிலே றநாளிதோடுவென்றுபார்க்குஞ்
செம்மலர்மடவாளிட்டதிலகசெந்தூரம்போல
வம்மலைமிசையேவைகியாடகக்கிரிசூழ்மோந்து
மைம்மிகுதடனமேல்வந்துமுனைநதுவாலைபானு.

(இ-ள்.) எம்முடைய கடவுள் குதியிலேறி வருகின்ற நாளிதுதானென்று பார்த்துந் தெந்தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கப் பெற்ற திருமன்னனிடத்தித் தூரப்பெட்டுபோல மேற்குமலையில்

210 திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்

அஸ்தமித்து மகமேருமலையைச் சுற்றிக்கொண்டெவந்து கருமைமீ
ருந்த கீழ்க்கடலிலே உதயமானான் இளஞ்சூரியன்-எ-று. (11உ)

மண்செழுசெங்கோல்வேந்தன்வைகறையெழுந்தரீபாற்
கண்கழலவிளகருமுழங்கக்கண்ணுதற்புரைசெயது
தண்கழிர்முத்தமலைசரிநூநறகலனகடாங்கி [ன்.
விண்ணார்செரபொற்கோவின்குருப்பினில் வீற்றிநுநதா

(இ-ள்.) பூவுலகத்திற்செங்கோல் செலுத்தகின்ற பாண்டிய
ன்விடியற்காலசுதிவந்ததிருையெழுந்தருள்கொல்லமுதலியஅ
வயவங்களைச்சுத்திசெய்து ஸ்நானஞ்செய்துசிவபூசைசெய்து குளிர்
ச்சிபொருந்திய கிரணங்களையுடைய முத்தமலைகளைத் தரித்து
கொண்டு நல்ல ஆபரணங்களையணிந்துகொண்டு ஆகாயமளாவிய
செம்பொன்னிறைசெய்த தன்னுடைய அரண்மனை முகப்பிலே
வந்து வீற்றிருந்தான்-எ-று. (11உ)

வன்றிறலாளொல்லாமவாம்பரித்திரள்கன்கொள்வாரு
சென்றனரடியார்க்கீடுசெம்பொருடாரீராசி
வின்றுமைவருந்தருசெய்துமென்றெரிவெயிலினூடு
நின்றிடுமென்னினறார் நீன்பெரும்புகழினிறபா.

(இ-ள்.) வலியசௌரியத்தை யுடைய தண்டற்காரர்க ளெல்
லாம் தாவுகின்ற குதிரைக்கூட்டங்கள் கொள்ளப்போய்ச் சிவன
டியார்களுக்குக் கொடுத்துவிட்ட நல்லதிரவியத்தைத் தரமாட்ட
ரானால் இன்றைக்கு உம்மை வருத்தப்படுத்துவோமென்று எரிக்கி
ன்ற வெயிலிலே நின்றிடுமென்றுசொல்ல அப்படியேநின்றார் மி
ருத்தபுகழில் நிற்பவராகிய திருவாதவூரர்-எ-று. (11உ)

ஆங்குசின்றிளைப்பார்தம்மையாண்டவாண்டகையையுன்னி
யிங்குணர்ந்திலைகொல்லேவென்றுமமநத்தேசொல்லிச்

சங்குவெண்குழையாய்மன்னன் னன்குவாம்பரிசுளீ, ந
னங்கடனாகுமென்று நவின் றசொற்பொய்மமையாமோ.

(இ-ள்.) அந்தவெயிலிலே நின்று இளைப்பாராகிய மாணிக்க
வாசகர் தம்மையாண்ட குருவைநினைத்து இங்கேயெனக்கு நேரி
ட்டவருத்தத்தை அறிந்தாயில்லையோவென்றும் வெள்ளிய சங்கக்
குழையையுடைய பரமசிவனே பாண்டியனுக்குத்தாவுகின்ற குதி
ளாகக் கொடுப்பது நம்முடைய கடனாகுமென்று சொன்னசொற்
பொய்மையாமோவென்றும் தம்முடைய மந்திற்சொல்லுவார்-எ

னனுடம்புடையவாழ்க்கைப்பொழிந்துணிக்கடிமையென்று
மாமில்புகலுமாறுவந்துளையடைந்தேன்றன்னை
மீனவன் றன்பான்மீளவிடுத்தனவேலேநீரு
ளானபினநீராறறுநீரெனவாவதுண்டோ.

(இ-ள்.) மாமிசபிண்டமாகிய தேகவாழ்வைநீக்கி உனக்கு அ
டிமையானவனென்று பெரியவுலகத்தார் சொல்லும்படிவந்து உ
ன்னையடுத்த அடியேனைப் பாண்டியனிடத்தில் மறுபடியும் வீட்
டாய் ஆற்றுகீர்ச் சமுத்திரத்துடனே கலந்தபின்பு அக்கடல்நீராகு
மேயஸ்லாமல ஆற்றுகீராவதுண்டோ-எ-று. (நாகக)

அறத்தணிச்செல்விபாகவன்பிலேனின்பாலென்று
வெறுத்திடிவடியேற்கங்குவேறெருதுணையுபிலை
செறுத்துயர்புரங்கொல்லாஞ்செற்றவரடியாற்றன்னை
நிறுத்தினர்வெயிலிலென்றானின்புகழ்க்கேற்றமாமோ.

(இ-ள்.) முப்பத்திரண்டு தருமத்தையும் வளர்க்கின்ற ஒப்பற்
ற உமாதேவியை ஒருபாகத்திலேவைத்த கடவுளே உம்மிடத்தில்
அன்பில்லேனென்று என்னைவெறுத்துவிட்டாய் அடியேனுக்கு

இங்கேவேறொரு துணையுமுண்டோ பெரியதிரிபுரங்களைக் கோபி
த்துளரித்த சிவனுடைய அடியானை வெயிலிலே நிறுத்தினார்களே
ன்றால் உம்முடைய கோத்திக்குப்பெருமையாகுமோ-எ-று. (1)

வானநாடவர் த்ருமேலோய்வந் துனககடி மையிப்போ
தானநானி மிமபையுற்றாலானுனக்கடி மையாவார்
நாடுனனாமநத் கார்சொல்லுநல்லுரையன்றி நின்ற
வினனொருவன் சொல்லலே ஹமோ வுநத்திலென்றார்

(இ-ள்.) தேவர்களுக்கு மேலானவராவந்து உமக்குஇப்போ
து அடிமையானான் துன்பப்பட்டால் யாருனக்கு அடிமைப்ப
டுவார்கள் யானென்னும் அகந்தையறுத்த நல்லமந்தையுடையவ
ர்கள் சொல்லுகின்ற நல்லசொல்லல்லாமல் ஈனனாகிய என்னுடை
ய சொல்லானது செவியிலே ஹமோ வென்றார்-எ-று. (ராகு)

அவத்தொழில்புரியாமேன்மையுன்புநுக்கன்புசெய்து
பவக்கடவிடைவிழாமற்பரிதருட்பார்வைநல்கித்
தவப்பெருவடிவகொண்டு காளளித் காளுமையர்
செவிப்புலன்புகுந்ததன்பாசெப்பியமாற்றமெல்லாம்

(இ-ள்.) அவத்தொழிலேச் செய்த மேன்மையையுடைய அன்
பரிடத்திலே கிருபைசெய்து பிறவிக்கடவிடைவிடாமல் அன்புட
னே கிருபாநோக்கமருளிக் குருமூர்த்தமாக யெழுந்தருளிக் திருவ
டியைக் கொடுத்தருளுகின்ற பரமசிவனுடைய செவியினிடமாக
துழைந்தது திருவாதவூரர்சொல்லிய சொற்களெல்லாம்-எ-று. (1)

காமபடுதோளிபாகன்கண்ணுதலண்ணலன்பர், தாம்படுது
யரமெண்ணி யத்துயர்கணிக்கவேண்டித், தேம்படுமலங்க
ண்மார்பிற் றென்னவன்றனக்குவென்றி, வாப்பரியளித்தல்
சொல்வாழ்வல்லினைப்பகையைவெவ்வாம்,

வலவாழிக்குதிரைகள் கொண்டு வருகிறது.

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்

அ ௩

(இ-ள்.) மூங்கிலினையொத்த தோளினையுடைய உமாதேவி பாகனாகியும் நெற்றிக்கண்ணை யுடையவனாகியும் இருக்கின்ற பரமசிவன் தன்னுடைய அடியாராகிய திருவாதவூரர் படுகின்றதயரத்தை நினைத்து அத்துயரத்தை நீக்கவேண்டி வாசனைபொருந்திய வேப்பமாலையணிந்த மார்பையுடைய பாண்டியனுக்கு வெற்றியை யுடைய தாவுகின்ற குதிரையைக்கொடுத்த கைதையைச்சொல்லித் தீவினைப்பகையை வெல்லுவோம்-எ-று. (ஈ ௯௫)

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஆ திருவிருத்தம்-ஈ ௮௨.

குதியாயிட்டசருக்கம்.

சந்தவிருத்தம்.

தந்தையென்பவர்மைந்தர்வாதததவிர்ப்பதேகடனாதலா
லந்தமின்றியகாதலன்பரமுங்கல்கண்டீனரியெலாம்
வந்துவெம்பரியாகவும்பரிவீரர்வானவராகவுஞ்
சின்தகொண்டனரந்தமால்விதிதேவொர்திசூடுவார்.

(இ-ள்.) பிள்ளைக்குவந்த வருத்தத்தை நீக்குவது பிதாக்களுக் குக் கடனாகையாலே முடிவில்லாத அன்பையுடைய திருவாதவூரர் வியசனப்படுவதைப்பார்த்த பின்பு கரிகளெல்லாம்வந்து வெவ் விய குதிரைகளாகவும் தேவர்கள் அந்தக்குதிரைகளைச் செலுத்துகின்ற இராவுத்தராகவும் மந்தகிளிடைத்திலே நினைத்தார் அந்தமகா விஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் தேவொரும் சந்திரனை முடியிற்றரிப் பலருமாகிய பரமசிவன்-எ-று. (க)

தேசிலாநரிவந்துவந்துதிரண்டுவெம்பரியானபின்
 னாசிலாவிமையோர்கடாமுமமைந்தசேவகராகினர்
 மாசிலாமணிமன்றாரியவாசிவாணிபர்போலவே
 யேசிலாவுருமாறினார்மறையிலுளியின்புறமேயினர்.

(இ-ள்.) அழகில்லாதநரிகளவந்துவந்துகூடிவெவ்வியகுதினா
 னானபின்பு குற்றமில்லாத தேவர்களும், அவைகளுக்கு ஏற்றஇ
 ராவுத்தராயினர்கள் களங்கமில்லாத அழகியசபையினிடத்திலே ந
 டனஞ்செய்கின்ற கடவுளானவந்தூரியதேசத்துக்குதிரைவர்த்தகர்
 போல் எசுதலில்லாத தம்முடையஉருவமாறினவராகி வேதக்குதி
 ரையின்மே லேறிக்கொண்டார்-எ-று. (உ)

சேமிகொண்டுதிரண்டுவீரிரண்டுஞாங்கர்சிறக்கவே
 யூடெழுந்துகளிம்பொங்கணுமும்பருங்கிளர்வெய்தவே
 கோடுடன்றுடிவிம்மரீடியகூடல்குழும்பில்வாயில்வா
 யாடல்வெம்பரிகொண்டுசென்றனராதியாருமைபாதியார்.

(இ-ள்.) சவுக்குள்கொண்டு குதினாச்சேவகர் திரண்டு இர
 ண்பெக்கந்நரிவந்து சிறப்பாகவர அவ்விடத்திலேஎழுதின்றதுளி
 யானது பூமியாகாய்மெங்கும் பறக்க ஊதுகொம்பு உடுக்கை முத
 லிய வாத்தியங்களுஞ்சத்திக்க மதுமைநகரத்து நெடியமதில்வா
 யிலினிடத்தே ஆடுகின்ற வெவ்வியகுதினாகளைக் கொண்டுவந்தார்
 யாவர்க்கு முதல்வராகியும் உமாதேவியை யொருபாகத்திலுடைய
 வராயும் இருக்கின்ற கடவுள்-எ-று. (ந)

அங்குதின்றவர்கென்றுநிம்பவலங்கலானைவணங்கியே[வே
 யெங்கணுந்துகள்பொங்கிவிழ்மவெழுந்துகாகளமார்ப்ப
 திங்கள்வெண்குடைமன்னவாரியதேசமெவம்பரியின்றுநந்
 நுங்கவன்மதினீன்புறத்துதுவன்நிவந்தவெனச்சொனார்.

(இ-ன்.) அங்கே நின்றவர்கள்போய் வேப்பமாலையைத் தரித் த பாண்டியனைவணங்கி எவ்விடத்திலுந் தாசுகளெழும்பி நெருங்கவும் சின்னங்கள் முழங்கவும் சந்திரவட்டக்குடையையுடைய அரசனே ஆரியதேயத்துக் குதிராகளின்னைக்கு நம்முடைய உயர்ந்தவலிமையான மதிப்புறத்துநெருங்கி வந்தனவென்று சொன்னார் கன்-எ-று.

(ச)

வாசியின் றிரள்வந்தவென்றனும் வாசபூருறையையர்மே, நேசம்வைத்தவர்தம்மை முன்னரழைத்துநீர் கலையாதிதந், தாசில்வெம்பரி காணவம்மினென்றோதையங் கெழுந்தடைய லார்,கூசுதன்படைகுழுவேயிறைகோவிவின்புறமெய்தினான்

(இ-ன்.) குதிராக்கூட்டங்கள் வந்தனவென்று சொன்னமா த்திரத்திலே திருவாதவூரரிடத்தில் நேசம்வைத்து அவரை வரவழைத்த வஸ்திரமுதலிய வெகுமதிகள் கொடுத்துக் குற்றவில்லாத வெவ்விய குதிராகளைப்பார்க்க வாருமென்றுசொல்லி எழுந்துசத் துருக்களும் அஞ்சத்தக்க தன்னுடைய சேனைகள்சூழப் பாண்டிய ராஜனானவன் அரண்மனையைவிட்டுப் புறத்துவந்தார்-எ-று. (இ)

எண்சீர்க்குழிநெடிலாசிரியனிருத்தம்.

வண்டுபடியலங்கனெடுந் தடந்தோண் மாறன்மணிச்சிவி கைமீதேறிமதுமூதூர், கண்டிருகண்களிக்கும்வகையால வாயிற் கடவுளிரிம்பரிவரவுகாண்பானெண்ணிச், செண்டு வெளிதனிற்போந்து பணிநீர்நோய்ந்தசெங்கழுநீர் மதுமாலே சிறந்துதாங்குந், தண்டரளமணிப்பந்தர் நிழற்கீழம்பொற்ற விசின்மிசை யினிதிருந்தான்றானேசூழ.

(இ-ன்.) வண்டுகன்மொய்க்கின்ற வேப்பமாலையணிந்த கெடி யவியசாலம்பொருந்திய புஜத்தையுடைய பாண்டியனானவன் இரத்

தினச் சிவிகைமேலேறிக்கொண்டுபழையையாகிய மதுராபுரியிலுள்ளவர்கள் பார்த்து இரண்டுகண்களுக்களிக்கும்படி திருவாலவாயிலிருக்கின்ற சொக்கநாதாகொணர்வருகிற குதிகைகளின் வரவினைக்காணநீனைத்து வையாளிவெளிக்குப்போய்ப் பணிகீர்தோய்த செழுமைபொருந்திய செங்கழுநீர்மாலேசொந்து தொங்குகின்ற குளிர்ச்சிபொருந்திய முத்துப்பந்தலினிழநீழ் அழகியபொன்றொற்செய்த சிங்காசனத்தின் மேல இனிதாகவிருந்தான் சேனைகள் குழ-எ-று.

(சு)

முத்தமிழின் நிறநவிலுப்புலவர்குழ முதுமறையோர்மங்கலச்சொன்முறையிறகூறச், நைத்தி நழுவ்வளைபுலம்பக்கலன் கண்மின்னக்கனையிர்களிருபாலுத்தவரிவீசுக, நொத்துலவு மபலமலரின வாசந்தோய்துகுலவுமிளநெ நன்றல்வரமாதர பாட, மெத்துமணிமுத்தமெனுற்பணி உள்பூண்டு வெண்மதியினறோற்றம்போலவீற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) இயலிசைநாடகமென்னும் முத்தமிழின் நிறத்தை அறிந்த புலவர்க்குழப் பழையையாகிய வேதப்பிராமணர்கள் முறையாக வாழ்த்தெடுக்கக் கைகளிலணித்திருக்கின்ற வளையல்கள் தொனிக்க ஆபரணங்கள் ஒளிசெய்ய மங்கையர்கள் இரண்டுபக்கத்திலுமிருந்து வெண்சாமரைகள்வீசப் பலபூங்கொத்துகளின் வாசனையளவிப் பொருந்திய இளந்தென்றலானதுவீச மகளிர்கள்பாட மெச்சுகின்ற முத்துமாலிகையைத் தரித்துக்கொண்டு வெண்மையாகிய உதயகாலத்துச் சந்திரனைப்போல வீற்றிருந்தான் பாண்டியராஜன்-எ-று.

(ஏ)

மங்குல்படிதடம்புரிசைவாரவூர் மநங்களிப்பவிழிகளிப்பவமுவிசை, திங்குளெனுந்தன்மரபுவிளங்கவென்றுத் திரு

நீறுபஞ்செழுந்துஞ்சிறந்துமல் உச், சங்கிலுடன் சாகனங்கண்
முழுவமார்ப்பந் தயங்கியெழுந்தக னுயர்வான் றன்மேற்செ
ல்லது, துங்கதெடுங்கடல்பரந்து வநுதலேபோலததுவன்றியுள
பரித்திரளினமேற்றறங்கண்டான.

(இ-ள்.) மேகங்கள் தங்குகின்ற விசாலமாகிய மதில்கூழ்ந்த
திருவாசலுநில அவதரித்த மாணிக்கவாசகருடைய மனதுசந்தோஷி
க்கக் கண்கள்களிக்கக் குற்றமற்ற தன்னுடைய சந்திரவம்சம்விளங்
க என்றைக்கும திருநீறும், பஞ்சாக்காழுஞ்சிறந்து நிலைபெறச்
சங்குகளும், சின்னங்களும், பேரிகைகளும் சத்திக்கப் பூமியிலே
யெழுதின்றதுகள் உயர்ந்த ஆகாயத்தின்மேற் பரவப்பெரிய கட
லானது பரவவருகின்றதுபோல நெருங்கிவருகின்றகுதிரைக்கூட்
டங்களின் தோற்றத்தைக்கண்டான பாண்டியராஜன்-எ-று. (அ)

கவிவிருதாம்.

அங்கிளர்மதுரையமடதிரிலாவணித்
திங்களினமூலநாளசெறிதினததினி
லென்றனுநீறுமஞ்செழுந்துமேமாங்குடச்
சங்கரணிநிமபரிச்சமுதவவநாவால்.

(இ-ள்.) அழகுமிருந்த மதுரைமாநகரத்தில் ஆவணிமாதத்தி
ல் மூலநாளில் எவ்விடத்திலும்திருநீறும்பஞ்சாக்கரமும்விளங்கும்
படிப்பரமசிவனாலே இப்படிப்பட்ட குதிரைக்கூட்டங்கள்வந்தன-

துத்திரண்மணிகெழுசோதிமாமுடிப்
பார்த்திவன்விழிநலம்பருநவீதியிற்
கூத்தினர்செயலெனக்குலாவுவாம்பரிச்
சாத்தனர்வரும்பெருநசன்மைகூறுவாம்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமாகிய திரட்சிபொருந்திய இரத்தினம்பதித்துப் பிரகாசிக்கின்றபெரிய கிரீடந்தரித்த அரசனுடைய கண்கள் விருந்துண்ண வீதியினிடத்திலே கூத்தாடிகள்செய்கையைப்போல விளங்கித்தாவுகின்ற குதிரையைநடத்தி இராவுத்தர்கள் வருகின்ற பெரியதன்மையைச் சொல்லுவாம்-எ-று. (௨)

கட்டியசுரிகையர் கணின்கொள்வாளினர்
பொட்டணிநு கணின்பொன்டெய்மேனியர்
பட்டுடைமருங்கினர்பவளநீள்வடம்
விட்டொளிவிளங்கியபன் கொண்மார்பினர்.

(இ-ள்.) அனாயிலேகட்டிய உடைவாளினையுடையவரும் அழகிய கத்தியையுடையவரும் சந்தனப்பொட்டணிந்த நெற்றியையுடையவரும் பொன்னிறமாகிய மேனியையுடையவரும் பட்டுவஸ்திரத்தை யணிந்த அனாயையுடையவரும் விட்டுவிட்டு ஒளிசெய்கின்ற பவளமாலையையணிந்தவீசாலமாகிய மார்பையுடையவர்.

புன்மயிற்பீலியர், புலியின்னோலினர்
பின்மலர்ப்பாசிலைபிணைத்தகுஞ்சியர்
வன்மொழிகுரலினர்வங்குதூணியர்
வின்மலிகரத்தினர்வெறித்தபாவையர்.

(இ-ள்.) இலேசாயிருக்கின்ற மயிற்பீலியை யுடையவரும் பொன்னிற மாலையையுடையவரும் பின்புறத்தில் தாழ்கின்ற குடுமியிலே மலரும்பச்சிலையும் சேர்த்துக்கட்டிய மாலையை யணிந்தவரும் உரத்தசொல்லையுடைய குரலினரும்பிரகாசிக்கின்ற அம்பரூத்துணியுடையவரும் வில்லேந்திய கைகளையுடையவரும் வெறித்தபார்வையையுடையவரும்-எ-று. (௩)

பொன்னியல் குழையினர் பொலனகொண்மாலையர்
பன்னிறச்சார்த்தினர்பனைத் தோளினர்
சென்னியிற் கதிமணியிலங்குசேடனைப்
பின்னிவிட்டு எதெனப்பிணைத்தகுஞ்சியர்

(இ-ள்.) பென்னினாற் செய்த குண்டலத்தை யுடையவரும்
பொன்னிமாலையை யுடையவரும் பலநிறத்தை யுடைய தலைசார்
த்தணிந்தவரும் பருத்தயுத்தையுடையவரும் சிரோரத்தினம் விளங்
குகின்ற ஆகிசேடனைப் பின்னிட்டதுபோலப் பின்னியகுடுமியை
யுடையவரும்-எ-று. (மக)

தாங்கியசுரிகையந்தயங்குவேல்களும்
வாங்கியசிலைகளுங்கணையும்வாளுமாய்
ஞாங்கரிவிவரவரநாபபட்டோனறிஞர்
தேங்கியநதிமதிச்சென்னியண்ணலார்.

(இ-ள்.) தாங்கப்பெற்ற உடைவாள்களும், பிரகாசிக்கின்ற
வேலாயுதங்களும், வளைந்தவிற்படைகளும், அம்பும், கத்திசுளும்,
உடையவருமாய்ப் பக்கங்களிலே இவர்கள்வர நடுவிலேவந்தார்
அவராரொன்றால், தேங்கப்பெற்ற கங்காநதியையும் மூன்றாம்பி
ரைச் சந்திரனையுமுடித்த சிரத்தையுடைய பரமசிவன்-எ-று. (1)

கலிவிருத்தம்.

நச்சுரகவுச்சிமணிநண்ணுமொருவண்ணக்
கச்சிடைவிசித்துளகவிற்கொளுடையவாளுமும்
பச்சைமுழுநீலமொடுபன்னிறவடஞ்சேர்
செச்சைசிறமன்னியதிரண்டவிருதோளும்.

(இ-ள்.) நஞ்சையுடைய சருப்பத்தினது சிரோரத்தினம் பதித்துவிளங்கிய நிறத்தையுடைய கச்சையிடையிலேகட்டி அதனிடத்திலேசெருகிய அழகைக்கொண்ட உடைவாளும், பச்சைநீலம் முதலிய பலநிறத்தையுடைய இரத்தினமாலையினின்ற சிவந்த நிறத்தையுடைய திரட்சிப்பொருந்திய இரண்டுபுயங்களும்-எ-று. (1)

ஒப்பரியசுட்டையுமுதித்திலகுபட்டுந்
தொப்பியமுகதிடைதுளக்கமுளராசுச்
செப்பருநலங்குலவுசெண்டொருகைகொண்டே
யிப்படியிலிப்படியவம்பாவருளொன்ன.

(இ-ள்.) உவமைசொல்லுதற்கரிதாகிய அங்கியுட்கெத்துவிளங்கிய பட்டுடையுந்தலைச்சார்த்தும் உடையவராயுத் திருமுகத்திற் பிரகாசமுள்ளவராயுந் சொல்லுதற்கரியநன்மைமிகுந்த குதிரைச் சவுக்கை ஒருகையிலேகொண்டு இந்தப்பூமியிலே இந்தவடிவமுள்ளவர்கள் யாரிருக்கிறார்கள்-எ-று. (108)

கட்டிபடிமீதின்மணிகச்சைமணிமுன்பி
னிட்டவிநுபக்கமணியின்னொலிபுலம்பப்
பட்டிலகுபங்காபணிக்கவரியெட்டும்
விட்டொளிவிளங்குமொருவெண்பரியிலேறி

(இ-ள்.) அகவடியிற் கட்டிய மணிமாலையும், கச்சையிற் கட்டிய மணிமாலையும் முற்புறத்தும் பிற்புறத்தும் இரண்டுபக்கங்களிலுங்கட்டிய மணிமாலையும் இன்னோசையாய் ஆரவாரிக்கப் பட்டினுற்செய்யப்பட்ட கலலணியிற்கட்டிய சாம்பாக்களெட்டும் விட்டுவிட்டு ஒளிவிளங்கப்பெற்ற வெண்ணைக்குதிரையின் மேலேறி-எ-று. (109)

வீசுவரீத்திரண்மிடைத்தொளிர்மீதே
தேசொடுகவித்துளசெழுங்குடைவயங்கப்
பூசல்புரிவெம்பரிபொருதுபடையூட
மாசிலகுலவாரியரின்மன்னனெனவந்தார்.

(இ-ள்.) வீசுகின்ற சாமரைக்கூட்டங்கள்நெருங்கிப் பிரகாசி
க்கவும் மேலேகவித்திருக்கின்ற செழுமைபொருந்திய குடைகள்
காந்தியோடுபிரகாசிக்கவும் யுத்தஞ்செய்கின்ற வெவ்விய குகினை
ச்சேனையினிடையிலே குற்றமற்ற ஆரியதேயத்தார்ப்கு அரசனைப்
போலவந்தார் குகினைச்சேவகர்-எ-று. (மௌ)

மன்னவனுயிங்கிவர்வருந்தகைமைகண்டே
தன்னுளமகிழ்ந்திருநடங்குணிமையாம
லன்னமெனுமூழ்திறெடுமாலரணையல்லா
தின்னவெழியாவருளொன்றிசயித்தான்.

(இ-ள்.) பாண்டியனும் இந்தக் குகினைச்சேவகர் வருகின்ற
பெருமையைப்பார்த்து தன்மனமகிழ்ந்து விசாலம்பொருந்திய இர
ண்டுகண்களும் இமையாமல் அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமதே
வன் விஷ்ணு உருத்திரன் இவர்களிலொருவரல்லாமல் இந்த அழ
கோடுங்கூடியவர் யாவருள்ளாரென்று அதிசயித்தான்-எ-று. (1)

பண்ணியதவத்துளபயன்பரியின்மீதே
நண்ணியசெனத்தமினயந்தனர்வியந்தர
ொண்ணிபமுடித்தனொனக்கருதிசின்றார்
புண்ணிபமறைத்தமிழ்புகன்றதிருவாரார்.

(இ-ள்.) முன்னேநான் செய்ததவத்தினுலே உண்டாகியபிர
யோசனைமே குகியின்மேலேவந்ததென்று தமக்குள்ளே மகிழ்ச்

சிகொண்டு அதிசயத்தை யுடையவராய் என்னெண்ணத்தை முடித்தாரென்று நினைத்துநின்றார் புண்ணியவடிவாகிய வேதத்தைத் தமிழ்செய்த மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (உடு)

தூயசுடர்வேல்பலசுழற்றியெதிர்செல்வார்
வாயொலிவிளைப்பகரில்வானினர்விதிர்ப்பார்
நேயமொழிதம்மிண்ணிசின் றுசமர்செய்வா
ராயினரரன்புடையிலானபரிவீரர்.

(இ-ள்.) தூய்மையான ஒளியுள்ள அநேகவேலாயுதங்களை சுழற்றிக்கொண்டு எதிரோபோவார்கள் வாயினாலே ஆரவாரிப்பார்கள் பகைகொண்டு கத்திகளை அசைப்பார்கள் நேசமுடனே தங்களுக்குள்ளே அணிவகுத்ததிலின்று யுத்தஞ்செய்வார்கள் இப்படிப்பட்ட விநோதமுள்ளவர்களானார்கள் பரமசிவனோடு கூடவந்த குதிரைவீரர்கள்-எ-று. (உக்)

நீறுசிவரீதிநிலைசிற்கவுலகாளு
மாறனுமகிழ்ந்துகவுமன்னரையழைத்தே
கூறரியவாரியகுலேசரொருவீதி
யேறும்வகைசென்றுறையுமென்றினிதுசொன்னான். *

(இ-ள்.) திருநீறும் சைவநெறியும் நிலைசிற்க உலகத்தையாளுகின்ற பாண்டியன் மகிழ்ந்துதவராஜராகிய திருவாதவூரனையழைத்துச் சொல்லுதற்கரிய ஆரியகுலஅதிபரை ஒருவீதியிலே இந்தக் குதிரைகளை நடத்தும்படிக்குப்போய்ச் சொல்லுமென்று இனிதாகச் சொன்னான்-எ-று. (உஉ)

என்னிவன்மொழிந்தனெனத்தமிழிரங்கா
மன்னியவருந்தவரும்வாண்முகமலர்ந்தே

கன்னலைநலங்கொள்கனியைக்குறுகிநெஞ்சான்
முன்னுறவணங்கிவிழிமுத்துதிரகின்று.

(இ-ள்.) என்னவார்த்தையிவன் சொன்னானென்று தமக்குள்
ளே யிரக்கமுற்று நிலைபெற்ற அரியதவந்தையுடைய மாணிக்கவா
சகரும் ஒளிபொருந்திய முகத்திலே மலர்ச்சியுள்ளவராய்க் கரும்
பையும் நற்சுவைகொண்ட கனியையுமுத்த பரமசிவனுக்குச் சமீ
பத்தேபோய் மகத்தினுலே முன்னேவணங்கிக் கண்களிலே யிருந்
து முத்துகள்போல நீருதிரும்படிநின்றார்-எ-று. (உஉ)

மன்றன்மலரோனுவெந்மாலு முநுநெறா
யன்றுமுதலின் றுமறியா வுணைகினறாய்
வென்றிடைபன்றியுயர்வெம்பரியின்மீதே
யின்றுணைவணங்கு முனமெந்நவமுயன்றேன்.

(இ-ள்.) வாசனைபொருந்திய தாமரைமலரி லிருக்கும் பிரம
னும் மகாவீஷ்ணுவும் உருவமவேராகி அன்றுமுதல இன்றைவரை
குகும் அறிதற்கரியனாய் நின்றவனே வெற்றியையுடைய இடப
வாகனத்தி லல்லாமல் உயர்ச்சியுள்ள வெவ்வியகுதிரை வாகனத்தி
ன்மேலே இன்றைக்கு உன்னைக்கண்டு வணங்கமுன்னே என்ன
தவஞ்செய்தேன்-எ-று. (உச)

வந்தபடியிவ்வுருவணங்குமிதுவல்லா
லந்தவடிவாகிலுனைய ரறியவல்லா
நிந்தவகைகண்டடியவர்க்கெளியைபென்றே
சின்கைதனிலன் பொருதெளிந்நதுல்கெல்லாம்.

(இ-ள்.) தேவரீரொழுந்தருளியவந்த இவ்வடிவைக்கண்டு வண
ங்கப்பெற்ற இதுவல்லாமல் மனோவாக்குக்கெட்டாத அந்தகிஷ்க
ளவடிவாகி யிருந்தாயானால் உன்னையாவரறியவல்லவர் இந்தவடி

வங்கண்டல்லவோ பெரியோர்கள் அடியார்க்கு எளியனாயிருக்கிற
யென்று மனத்தில் அன்புடனேதெளிந்து சொல்லுகிறார்-எ-று. (

என்று முகமன்பலவியம்பியருளாலே
வென்றிபுனைமீனவன்னிளமபுமொழிசொன்னார்
கொன்றை, முடியாருமதிசைந்துகொடைமாற
னன்றியொடுகாணுமவகைநற்பரியுகைந்தார்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று அநேகஉபசாரவார்த்தைகள் சொல்
லி அருளிநாலே வெற்றியைத்தரிக்க பாண்டியராஜன் சொன்ன
சொல்லை விண்ணப்பஞ்செய்தார் கொன்றைமாலிகைதரித்த முடி
யையுடைய பாமசிவனும் அதற்கிசைந்த ஈகையையுடைய பாண்
டியராஜன் நன்றாகப்பார்க்கும்படி நல்லகுதியாயைநடத்தினார்-எ

மன்னரவப்பந்தமுடன்வட்டெடுவீதி
யென்னுமிவுளிகதொழில்களியாவுமினிதேறி
யுன்னுமநேகமெனவோடுமுயர்பாய்மா
நன்னடமிநிம்படிநடாதுயெதிராவந்தார்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற நாகபந்தம் விருத்தம் நெடுவீதியென்கிற
குதியாயினுடைய நடைபேதமெல்லாம் இனிதாகநடத்திக் காட்
டி நிலைக்கின்றமனோவேகம்போல வோடுகின்ற உயர்ந்த குதியா
களானவை நல்ல நடனமிடும்படி நடத்திக்கொண்டு யெதிரோவந்
தார்-எ-று. (உஎ)

வெம்பரியினண்ணலைவியந்துதமிழ்மாறன்
கம்பமுடியெய்கவொருகைவிரல்கழற்றா
வம்பொன்விலையில்தொடருங்கலையளித்தா
னெம்பரமர்செண்டின்மிசையேற்றுநகைசெய்தார்,

(இ-ள்.) வெவ்வியகுதினாக்கு யசமானைப்பார்த்து அதிசயப் பட்டுத் தமிழைவளர்த்த பாண்டியன் சிரக்கம்பஞ்செய்து ஒருகை விரலைசுழற்றி அழகியபொன் இவ்வளவென்று விலையிலலாததாய ரியவஸ்திரமொன்று கொடுத்தான் எமமுடைய கடவுளானவர் சவுக்கின்மேல் ஏற்றுக்கொண்டு புன்னகைசெய்தார்-எ-று. (உஅ)

அறுசூக்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்.

ஏற்றவொண்கலையைநேசமெய்திலனொருவன்செண்டில் காற்றெனவினாவினேநதிக்நடி துதன்கரத்தில்வாங்கிப் போற்றிலன்முடியின்மீதுபுனைநதிலனென்றுமாறட்டான். னீற்றனன்மறைப்பினாலேநெஞ்சிடைவெகுட்சிகொண்

(இ-ள்.) அதைப்பாண்டியராசன்கண்டு நாம்கொடுத்த தகுதியுள்ளபிரகாசம் பொருந்திய வஸ்திரத்தை விருப்பமில்லாதவனாய்க்காற்றைப்போல ஒருவலியசெண்டில் வினாவுடன் ஏங்கிகொண்டதேயன்றிபுகழாமலும் சிரசிலேதரிததுக்கொண்ணாமலும் அவமதித்தானென்று பாண்டியராசன் திருநீற்றையணிந்த கடவுளினுடைய மறைப்பினாலே கோபங்கொண்டான்-எ-று. (உக)

வெளிப்பட்டவரியமேனிவிண்ணவன் கண்ணுநெஞ்சங் களிப்புறவரு கல்கண்டுங்கண்டிலன் கன்னிநாட நொளித துலொங்குநிற்போனுறுபவமொழித்துநூந மளித்திடினன்றியாவரவன்றிறநதெரியவல்லார்.

(இ-ள்.) வெளிப்பட்டக் காணுதற்கரிய அருமைத் திருமேனியையுடைய பரமசிவனானவர்பார்த்தவர்களுக்கும் மரமுஞ்சந்தோஷமடையும்படி வருகிறதைப்பார்த்தும் பாண்டியன் காணவில்லை ஒளித்துக்கொண்டு உலகெங்கணுநிற்கின்ற கடவுள் மிகுந்தபிறவி

யையொழிந்து அறிவுகொடுத்த தல்லாமல் எவர்கள் அவருடைய தன்மையைத் தெரியவல்லவர்கள்-எ-று- (௩௦)

எண்டிசைமன்னரன்பாலீந்தமென்கலைகளையாவுஞ்
செண்டிடைக்கோடலன்றேனோதேயநல்லியற்கைமென்
வண்டமிழ்வாதலுந்மாமதுசோசனெஞ்சிற் [நே
கொண்டொழுனிவுதீரக்குறைந்துமுன்னின்றுசொன்னார்

(இ-ள்.) எட்டுதிசைகளிலுமிருக்கின்ற அரசர்கள் அன்பால் தமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வஸ்திரங்களை யெல்லாம் சவுக்கிலேவாங்கிக்கொள்வது அவரது தேயவழுக்கமென்று வளத்தையுடைய தமிழ்ப்பாடுகின்ற திருவாதவூரரானவர் பாண்டியராஜன் முன்னே நின்று அவன்மரத்திலேகொண்டிருந்த கோபம் சாந்தியாகும்படித் தாழ்ந்து சொன்னார்-எ-று. (௩௧)

நலத்தருமிந்தநீர்மைகேட்டபினயந்துமன்னன்
கலக்கமிலிவுளிரனனூல்கற்றவர்தம்மைநோக்கி
யிலக்கணவிதியாலுள்ளவிரும்பரியிழிவுமேன்மை
துலக்குடனுமமினாடியெம்முடன்சொல்லுமென்றான்.

(இ-ள்.) நன்மைபொருந்திய இந்தவழுக்கத்தைக் கேட்ட பிற்பாடு அன்புகொண்டு கலக்கமில்லாத அசுவலக்ஷணசாஸ்திரங் கற்றறிந்தவரைப்பார்த்து இலக்ஷணவிதிப்பிரகாரமிருக்கிற பெரியகுதிரையினுடைய இழிவும் உயர்வும்பிரகாசமாக உங்களுக்குள்ளே சோதித்து நம்மோடேசொல்லுமென்று சொன்னான் பாண்டியராஜன்-எ-று. (௩௨)

சொற்றிகழ்துரகநூலின் றுணிபொருளுணர்ந்துளோருங்
கொற்றவெம்பரிகட்குள்ளகுற்றமுங்குணமுநாடிப்

பொற்றடங்கிரியின்மீதுபொருகயல்பொருத்துமீண்ட
வெற்றிகொண்மன்னாகேன் முனிவ்வகைவிளம்பலுற்றார்

(இ-ள்.) சொல்லினார் பிரகாசிக்கப்பட்ட அசுவலக்ஷணத்தி
னுடைய நிச்சயமாகியபொருளைத் தெரிந்தவர்கள் வெற்றிபொருந்
திய விரும்பத்தக்க குதிரைக்குள்ள குற்றத்தையும் குணத்தையும்
பார்த்து மகமேருமலையினமேல தன்னுடைய மீன்கொடியை யெ
ழுதிவைத்துத் திரும்பிய வெற்றியைக்கொண்ட அரசர்க்கரசனாகி
ய பாண்டியராஜன்முன்பாக இந்தபடிச்சொன்னார்கள்-எ-று. ( )

எண்ணிக்கழிநெடிவடியாகிரியவிருததம்.

தாவினைச்சந்திரசுழியாமண்டாவர்த்தந் தண்டையடியிற்
சுழியாமுடலின்பக்க ,மேவுசுழிகெளவகமாங்காகவர்த்தமே
ன்மைதிகழ்முன்வளையச்சுழிதானாகும், பாவுசெழுங்கேதா
ரியடியிற் சேர்ந்தபயனிகொடுஞ் சுழிகேசாவர்த்தமாகும்,
பூவமருங்கச்சையிற்பட்டடையேயாகப்புகன்றசுழியிச்சுழி
கள்புணராவாகி

(இ-ள்.) துன்பத்தைத் தருகின்றசந்திரச்சுழி அண்டாவர்த்த
மென்னுந் தண்டையடியிலிருக்கின்ற சுழிகளும் உடலிலொரு பக்
கத்திலிருக்கின்ற சுழியாகியகெளவகமும் காகவர்த்தமும்மேன்மை
யாகவிளங்கிய முன்வளையச்சுழியும் பரவியசெழுமையுள்ள கேதா
ரிச்சுழியும் காலிலிருக்கின்ற பிரயோசனமில்லாத கொடியசுழியா
கிய கேசாவர்த்தமும் பொலிவோடுங்கூடிய கச்சைநிலையிற் பட்
டையாகச் சொல்லப்பட்ட சுழியும்ஆகிய இந்தச்சுழிகள் பொருந்
தாதனவாகி-எ-று. (௩௪)

(இதுமுகமெட்டுச்செய்யுளாகம்-குதிரைச்சிறப்பு.)

கொம்புகன்னநதருகுநன்ன நஞ்சபாதங் கொள்ளிக்கால்
வெள்ளிக்கண்டனிதன்று, வெம்பதழற்கடலைமுகப் பரணே
கண்டமண்டபாழ்நிலங்கி பல வண்டமாகல், செம்பொரியா
மககிணிசு திரகா வழுந்து சிறந்திவிரட்டிற் பாலறுபா
மென்றே, மாம்புவிமையாமெழிந் நெழுநிலையு மின்றியடி
காணிந் துமிட்டடை மாபாவாகி

(இ-ள்.) கொம்புநீர் வீட்டு நீண்டகாதும் முறுக்கியகாதும்
* கடிததகாலெ ிறுப ிவிளாததகாலொன்றும், விளர்த்தகண்ணு
ம, தீனிதொழுதையுட் டவம்புகிற தீர்ப்புடைய மாபஹுருத்தி
மீனாடீ மபுலீசபட்டி மீச நிலையையுமெதற்குறையவிற்கு
ம பொம்புமும் டெட்டையாகிய பதமையு அச்சிலியும் சித்திர
மும்பால் அசைவிலலாமலும் முகம்-வால்- நாறகால்களினவகளி
நகழியிலல மையுமெனப் புலோகத்தாலொசைவிய குற்றங்களில
லாமல கழுத்தடியிலமரக்கண்ட மிரட்டையாயிராமல-எ-று. (

சிரமாளிவிரந்தி கொழந்தோப்பினுன்குதிறந்தவுந், நானி
லொணந் துதனமேலொன்று, நாமிலொன்றாகழிவாய்ந்
நீனுந் குலனியமீனாத்தகழி நெறுவாவாகி, நிரவெருகுந்
காகாலகையோரி னுளிரொழுங்கேழ்வொலிக்குரலினுந்,
விரவுபொருதிலாவேலை மங்குலசங்கம்விடைமுழுவம்போன்
முழங்கமிகவுண்டாகி.

* நஞ்சபாதமாவது-மூன்றுகால்விளர்த்து ஒருகால்கறுத்தது.

0 கொள்ளிக்காலாவது-மூன்றுகால்கறுத்தது ஒருகால்விளர்த்தது

(இ-ள்.) கிரகிலே இரண்டுகூழியும் செழுமையுள்ள நாயிலே நான் குசுழியும் சிறந்த மார்பிலே யிரண்டுகூழியும் நெற்றியிலே ஒரு கூழியும் உட்கட்டிலே ஒருகூழியும் ஆகியகூழிகள் பத்துக்குறையாமல் நரிபூனை கரியகாக்கைபேய் ஓரிகாய் செழுமையுள்ளபன்றி இவைகளுடைய சத்தமில்லாதவையாய்ப் பெரிய அலையையுடைய கடல், மேகம், சங்கம, இடபம், பேரிகை, இவைகளைப்போல சத்தமுடையவாகி-எ-று- (கூசு)

உநாதிசு செப்புவிபுளியங் கழுநாசெஞ்சா யொண்பூனை நரியினுடன்சரியநாகர், சரித்தவழம்புநகநீரமுமபுனையவாகித் தநுகிறநுக்தெனுங் கவனத்தனமைபெய்தி, விரித்தகதிர்வெண்டரநர் திங்கணிலமென்கமலத்தாது செழுங்கனகங்காயா, வரத் தமயிர்நல பசுங்கிள்ளிபோல வமைந்தவொளிர்தயங்கியவகநகவாகி.

(இ-ள்.) கோபித்துப்பகைக்கின்ற புலிகாடி கழுநாத் செந்தாய் ஒளியையுடைய பூனைநரிதரிக்கப்பெற்ற கரியகாகம் தீபுகை இவைகளினுடைய நிறத்தைப் பொருந்தாதவைகளாய் இதமாபுடையனவாய் வாயுவென்னும் வேகத்தோடுங்கூடிப் பிரகாசித்த கிரணங்களையுடைய வெள்ளியமுத்துக்கள் சந்திரன் நீலரத்தினம் மெல்லிய தாமரையினுடையமகரந்தம்செழுமைபொருந்திய பொன்காயா செவ்வரத்தமலர் கல்லபச்சைக்கிளியாகிய இவைகள்போல அமைந்த உருவத்தையுடையவாகி-எ-று- (கூசு)

நெற்றியகன் றுயர்குரவமுடைத்தாய் வெண்மைநிறைந்த தமிலொத்திலகுமெயிற்றவாகிந், துற்றநுநங்கச்சமிகச்சிறந்தகாவுஞ்சுகவிளந்சளிபோலும்அருணத்தோய்ந்தே, யுற்ற

விண்ணடிமைமயி நடுதொகைவுண்டாகியுக்கிரமாம் விழிப்பார்
வையுடையவாகி, முற்றுமெயிற்றசையின்றியுள்வளைந்துமு
க்கோணமெனத்திகழு முகத்தவாகி

(இ-ள்.) நெற்றிபார்த்து உயர்ந்தமேலுதட்டையுடையவாய்
வெண்ணிறநிறந்து தமலிலேவிரிசையாய் ஒத்துப் பிரகாசிக்கப்
பெற்ற பற்களையுடைய வாய்நிறந்த நல்லவாசனைசிறந்து நாக்கு
ம்மாவின்னளநளிர்போலும் செம்மைநிறம்பொருத்தி இரண்டிமை
மயிருந்திரட்சியுடையவாய் உககிரமாகிய கண்பார்வையுடைய வா
ய்தேகத்தில அதிகமாமிசயில்லாமல் உள்ளேவளைந்து முக்கோண
மாய்ப்பிரகாசிக்கும் முகத்தையுடையவாய்-ஏ-று. (நஅ)

உகையினுடன்றலையி நூற்றமொன்றாகியுருதினுடன்கழு
ததூரகபடமேபோன்று, வளைசிறந்ததொனிபாந்துருவிற்து
ள்வாங்கி * மண்டல முண்டாயுரங்கொள்குரங்கள்சேர்ந்து,
கிளைகொணரமபுகள்மறைந்து தசைதாடுனெறிக்கிளர்முழந்
தாணெளித்தபதங்முமலின்றி, நெளிமுதுகுபுனைந்து து
டைதுபண்டுதண்டை நீண்டிபலதெய்த்த நிறநீர்மையாகி.

(இ-ள்.) கழுத்துமயிரும் தலையிரும் ஒருநிறமாய் மாப்பினுட
னே கண்டமும் பாம்பின் படம்போலொத்துச் சங்குகள்போலத்
தொனியுண்டாய்க் குவிந்து உள்வாங்கிமண்டலஞ் செய்வனவாய்
உலிமைகொண்ட குளம்புடையவாய்க்கிளைகொண்ட நரமபுகள் ம
றைந்து தசையையுடையவாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற முழங்கால் நெ
ளித்தலில்லாமல் நெளிப்பாகியமுதுகும் பெருத்ததுடைகளுந்திர
ண்டிதண்டைக்காலானதுநீண்டுமெருகுள்ளநிறத்தையுடையவாய்.

* மண்டலம் - இருகாலையுமுடக்கல்.

உ. வெ. சாமிநாதையர் தூல் நிதியம்
 அடைமுகம், சென்னை-20
 குதினாயிட்டசருக்கம். ராக

மிக்செழுமறைநாவீற் கமலநாதன விழிப்புனலில்விண்
 னோர்களைண்மர்,தம்பான், மைக்கடன்மேலமர்,தத்தி லங்கி
 மீதின்மல்குநுப்பையிலூ கவண்டநன்னிற், நெருக்கவெழு
 பே,தமெனு மிவற்றிற்றோன்றுகொன்மையவாயிரிரண்டுது
 ணைத் தானெற்றி, யொருக்கவெழுக்குமபரிசுளுள வாய்வானி
 லொண்புனலின் செல்லுநெறியுளவுமாகி.

(இ-ள்.) மிகுந்தசெழுமையுள்ள சாமவேதத்தினுடைய நாவிலும் பிரமதேவனுனைவன் ஒழுங்குசெய்யும்போது அவன் கண்ணினின்று கையிலவழிந்த நீரினிடத்தும் இந்திரன்முதலியதிக்குப்பாலகொண்மரிடத்தும் சமுத்திரத்திற்பிறந்த அமிர்தத்தினிடத்தும் அந்தப்பிரமனோடுசெய்த அக்கினியிடத்தும் நிறைந்த தருப்பையிலும் இலட்சமிசாபத்தாற் பிரமன்கேட்டானாக அந்தக்கோட்டான் முட்டையிலும் ஆகிய இவ்வேழிடத்திலும் உற்பத்தியான பழையுடையனவாய் நாலுகாலும் நெற்றியும் ஒக்கவெழுத்திருக்கும் பஞ்சகல்யாணிஎன்னுங் குதிகைகள் ஆகாயத்திலும் நீரிலும் செல்லுகின்றவழியுண்டாய்-எ-று. (சம.)

மங்காளன்சாரங்கன் கங்காளீலன்மௌவழகன் கொங்காளன்சன்சைம்பான், குங்குமச்சோரன்கரியானீலன் சாரன்முலவுமுள்ளானுசஞ்சிவந்தானல்லான்டொல்லான், தங்குகருங்காற்சம்பானென்று கூறுந்கன்மையுளபன்னிறமும் புனைந்தசாதிசு, துங்கமிகும்பரியிவையென்றவற்றின்றன்மைத்தொன்மையுடைத்தரசனை முன்றொழுதுகின்றார்.

(இ-ள்.) மங்காளனென்றும், சாரங்கனென்றும், கங்காளீலனென்றும், மௌவழகனென்றும், கொங்காளனென்றும், சன்சை

சம்பாநென்றும், குங்குமச்சோரநென்றும், கரியாநென்றும், நீலநென்றும் சாரநென்றும், வினாகியமள்ளாநென்றும், உரஞ்சிவந்தாநென்றும் நல்லாநென்றும் பொல்லாநென்றும், கருங்காற்ரம்பாநென்றும், பலதிறதையுமுடைய சாதியாய் உயர்ந்த ஞானாகாரிகைகொன்று அவற்றின்மேன்மையெல்லாஞ் சொல்லிப் பாசுமையராஜனைத் தொழுது நின்றுகான்-எ-று. (சக)

நம்பரிநிதியுபுநாந்தோரி மனமாறுநிலைமொழிகேட்டு மகிழ்ந்து வளர்க்குநெய்யா வொப்பரிசாயாவும் வில்லாசி பரமேனாப, பொறுப்புடைய நன்மொருநைமேலெண் நடங்குபோதுகொடுப்பொங்குமகிழ்நொய்திராநன். நற்பரனை முநாடிக்கயிறுமாறித்தருக னாககதொகுதி நதவ்னை மென்றாள்.

(இ-ள்) நன்மையுள்ள குதியாயினுடைய இலட்சணங்களை யறிந்தவர்கள் இத்தபிரகாரஞ் சொன்ன சொல்லைக்கேட்டு மிகவும் நயப்படைந்து வெள்ளிமலையையொத்த இடபவாகனத்திலேறிவந்த கடவுளாறகொடுக்கப்பட்ட தெய்வீகமுள்ள வெவ்வியகுதியை யளையெல்லாம் விலைமதித்தபின்பு அடிப்பொருந்திய தானகொடுத்த பொருளின்மேல எதிர்ப்பங்கு அதிகம கியவிலைபெற்ற குதியைக்கொடுதலினாலே மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்து பாண்டியன் பரமசிவனுடைய திருமுடிதைப்பார்த்துக் கயிறுமாறித்தருக்க டவீர் குதியைக்கூட்டங்குளையென்றான்-எ-று. (சஉ)

அறுசேக்கழி செடிவடியாசிரியவிருத்தம்,

காத்துலகளைத்து முய்யக்கண்ண நன்செய்யதீத்ப்

பார்த்திவன்கருமஞ்செய்வார்பற்றிபங்காத்திவ்வங்கச்

சாத்தவர் கமயிலங்கோர்சால்பினா யபி றுமா ரி
யீத்தனபத்தியூடுசேர்நதனரிவுளிபெல்லாம்

(இ-ள்.) உலகமெல்லா ம பாதுகாத்துப் பிழைக்கும்படி கிரு
பானோக்கஞ்செய்கின்ற நீதியையுடையபாண்டியராஜனது காரிய
ஞ்செய்வோர்கள் கையினுற்பிடி த்துவாங்கக்குதினாச் சாத்தர்களு
ககுள்ளே பெருமைபொருந்திய ஒருவாகயிற்றை மாறிக்கொடுத்தா
ர் உடனே அவர்கள் குதினாகளையெல்லாம் இலாயத்திலே சேர்த்
தார்கள்-எ-று. (௪௩)

திண்டிநலிடு நழுவுகேமி ர்நென்றிநைக்கிறையுஞ்செய்ய
வண்டமிழ்நகிறையுங் காணவந்திநித்திசையினேகிப்
பண்டைநற்படிவமாகிப்பணிநுவிண்ணவர்கள்குழக்
கொண்டலைப்பொருவுகண்டர்குலவு நங்கோயில்புக்கார்.

(இ-ள்.) மிகுந்தவலிமைபொருந்திய சக்கராஞ்செலுத்துகின்ற
தென்றிசைக்கு அகிபனாகிய பாண்டியராஜனும் செம்மையாகியவ
ளத்தையுடைய தமிழுக்கரசராகிய மாணிக்கவாசகரும் காணுபப
டியாய்த் தாம்வந்த திசைவழியாகச் சென்று பழையவழிவங் கொ
ண்டு தேவர்களெல்லாம் வணங்கிக்குழ மேகம்போன்ற கரியகண்
டத்தையுடைய பரமசிவனாவர் பிரகாசிக்கின்ற தமதுகோயிலிற்
புகுந்தார்-எ-று. (௪௪)

வாய்த்தனபரிசுணும்மாலென்றெழிலவா கவுரின்
வேந்தமைனையிலேநிதித்துளமசிழ்ச்சிகூர்ந்து
சார்ந்தமெய்த்தனைமையோருநதானையுஞ்சூழவேகி
யாய்த்தநற்றமிழ்நூல்வல்லவரசனுங்கோவிட்புக்கான்.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட குதினாகள் உம்மாலெனக்குக்கிடை
த்தனவென்று திருவாதவூரர் வேந்தராகியமாணிக்கவாசகரை அர

ண்மனைக்குப்போகவிடுத்து நமகிழ்ச்சியடைந்து தன்னைச்சாரந்த
பெரியோர்களும் சேனைகளுஞ் சூழும்படிச்சென்று ஆய்ந்திருக்கி
ன்றல்ல தமிழ்நூலில் வல்லவனாகிய பாண்டியராஜனும் தன்னு
டைய அரண்மனையிற்புகுந்தான்-எ-று. (சரு)

அத்திமைகலைமலையனைதலும்பரிகளெல்லா
நித்தனதருளிஞலேநெடுங்குரனரிகளாகி
மெய்த்தமிழ்மதுரைமதுர்விழித்துயிலொழித்திரங்கத்
தத்கமிலுடன்றுகடித்தனித்தனிக்குளித்துவின்று.

(இ-ள்.) அந்தப்பகல்போய் இரவுவந்தபின்பு பரமசிவனுடை
யகிருபையினுலே குதிரைகளெல்லாம் நெடியகுரலையுடைய நரிக
ளாய் உண்மையாகிய தமிழ்விளங்குதின்ற மதுரைமா நகரனுடைய
நித்திரையையொழித்து இரங்கும்படித்தமக்குள்ளே தாமேகடிச்
சண்டையிட்டு வெவ்வேறாகச் செருக்கடைந்துவின்று-எ-று. ( )

கவிவிருத்தம்.

நின்றநின்றநெடும்பரியாளர்மேற்
சென்றுவெம்பகைசெய்துவெருட்டியே
துன்றுகின்றதுரங்கமொருங்கொடு
கொன்றுநின்றயர்கூவிளிகொண்டவால்.

(இ-ள்.) அங்கங்கிருந்தநெடிய குதிரைக்காரர்மேல் குதிரை
கள்போய் வெய்யபகைகொண்டு வெருளச்செய்து நெருங்கியிருக்
கின்ற பழையகுதிரைகளை ஒருங்குபடக்கொண்டு நின்று உயர்ந்த
பெருங்கூச்சல்கொண்டன-எ-று. ஆல்-அசை. (சஎ)

வரைசெய்கோபுரமாடநெருங்கிய
வரசர்வீதியுமாவணவீதியு

முரசவேரையை முழுகொழிந்தேமிக்க
குரைகொள்வாய் ரிகுக்குரலானதால்.

(இ-ள்.) மலையைப்போற்செய்த கோபுரமும் உப்பரிகைகளு
ம் நெருங்கியராசவீதிகளும் கடைவீதிகளும் பேரிகை யோசைமு
ழக்கம் நீங்கி மிகுந்தசத்தத்தைக்கொண்ட வாயையுடைய நரிகள்
ஊனையிடுஞ்சத்தமாயிற்று-எ-று. (சஅ)

பாடியாரணமபோற்றமன்றிற்பயின்
முடியார்வியோயாட்டின்புதுமையா
லோடியாருமொளித்திடவென்றொரு
கோடியானதுகூவுநரிக்குழாம.

(இ-ள்.) வேதங்கள் பாடிப் போற்றும்படிக்குக் கநகசபையி
லே நிறுத்தஞ்செய்கின்ற கடவுளுடைய விளையாட்டின புதுமை
யினாலே எல்லாருமோடி யொளித்துக்கொள்ளுங்களென்று ஒரு
கோடி நரிகள்கூட்டங்கொண்டு கூவும்-எ-று. (சக)

துங்கமாறன்றொகுபடைவெங்கொலை
சங்குமாயுதந்தாங்கியெதிர்க்கவே
யெங்குமானநரிகளெல்லாங்கொடுஞ்
சிங்கமாயமர்செய்யத்தொடங்குமால்.

(இ-ள்.) உயர்ச்சிபொருந்திய பாண்டியராஜனுடைய கூட்
டமாகிய சேனைகள் வெய்யகொலைநங்கிய ஆயுதங்களையெடுத்துக்
கொண்டு எதிர்க்களங்கும் பரவியிருக்கின்ற நரிகளெல்லாம் கொ
டிய சிங்கம்போல அமர்செய்யத்தொடங்குகின்றன-எ-று. (ரு)

நீடுவாடையிடந்தொறுநின்றணி
கூடுவார்மிக்கவீவெருட்டுவா

ரோடுவாரொளித்தோடிப்புதுமிடந்
கேடுவாரொதிச்சென்றமர்செய்குவார்.

(இ-ள்.) நீடியதெருக்கந்தோறும் நின்று அணிவகுப்பாகக் கூடுவார்கள் மிகவுஞ்சுச்சலிட்டு மயங்கச்செய்வார்கள் ஒடுவார்கள் ஒளித்துக்கொண்டு ஒடிப்புகுந்துக்கொள்ளு மிடந்தோறும் தேடுவார்கள் எதிர்சென்று யுத்தஞ்செய்வார்கள்-எ-று. (௧௧)

எங்களாநூலிர்காத் கருளின் றணி
திங்களாயெனத்தெய்வம்பரவுவா
ரங்கபாடமடைத்தரண்செய்குவார்
மங்குலாடுமதிற்றலையேறுவார்.

(இ-ள்.) எங்களுடைய ஆன்மாவை இன்றைக்குக்காதிரட்டுக்கவேண்டும் மூன்றும்பிறையணிந்த பரமசிவனையென்று சொக்கநாயகரைப் பரவுவார்கள் அழகிபகதவுகளைச் சாத்திக்கொண்டுகாவல்செய்வார்கள் மேடங்கள் விளையாடுகின்ற மதிவின்மேலேறிக்கொள்வார்கள்-எ-று. (௧௨)

நற்றவஞ்செயனன்கிலதானதோ
கொற்றவன்செய்யகோல்கொடிதானதோ
வீற்றிசுள்பயனென்னெனனின்னை
முற்றிரங்கினர்கூடலுளோரொளம்.

(இ-ள்.) கம்முடையதேசத்தில் நல்லதவஞ்செய்வது நன்மையல்லாததாயிற்றோ அரசனுடைய செங்கோல் கொடிதானதோ, இன்றைக்கு இதனுடையபிரயோசனம் என்னமோவென்று இந்தப்பிரகாரம் இரங்கினர்கள் மதுராபுரியிலுள்ளவர்கள்-எ-று. (௧௩)

துயவன்றுரகத்தொழிலாளர்கள்
கோயிலின்கடைகூக்குரல்செய்துபோய்

மாயவெம்பரிவந்தவெல்லாநரி
யாயவென்றரசற்கெதிர்கூறினார்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தராகிய வலிமையுள்ள குதிகாக்காரர்கள் அரண்மனைவாசலில் வாயைத்திறந்து கூச்சலிட்டுக் கொண்டுபோய் மாயமாய்வந்த வெம்மைபொருந்திய குதிகாகளெல்லாம் நரியாய் ப்போயினவென்று பாண்டியராஜனுக்கெதிரே சொன்னார்கள்-எ

மாக்களோசையும்வாம்பரியோசையும்
கூக்குலாவுகுறுகரியோசையு
மீக்கொண்மாழுடி மீனவன்றஞ்செவி
தீக்கொள்வெலைச்செருகியதொத்தவால்.

(இ-ள்.) மனிதர்களுடைய சத்தமும் தாவுகின்ற குதிகாகளுடைய சத்தமும் ஊனையிடுகின்ற குறியவாகியநரிகளுடைய சத்தமும் மேலாகிய கிரீடத்தைக்கொண்ட சிரசையுடைய பாண்டியராஜாவின் காதிலேகாய்ந்த வேலாயுதத்தைச்செருகிய தொத்திருந்தன-எ-று. (௩௫)

இந்தவாறெலிகேட்டிருகண்டழல்
சிந்தவாகஞ்சிறுவெயர்ப்பெய்தவே
யந்தமாறன்வெகுட்சிகண்டண்ணலார்
வந்தமாயநரிப்படைமாற்றினார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரமாகிய சத்தத்தைக்கேட்டு இரண்டுகண்களுந் திப்பொறிசிந்தத் தேகத்திலேவீரவை சிறியதுளிகளாக உண்டாக அந்தப்பாண்டியராஜன்கோபிக்க அதைக்கண்டு பரமசிவனுனவர் மாயமாய்வந்த நரிச்சேனைகளை நீக்கினார்-எ-று. (௩௬)

பொன்கொண்டன்புனைத்தலந்திகழ்
மின்கொளரம்விளங்கியமொயம்பினுன்
றன்கணுகடப்பவர்தண்டல்செய்
வன்கணுளவைமெனக்கூறினான்.

(இ-ள்.) செல்வத்தைக்கொண்ட பாண்டியநாட்டை யுடையவனும் அலங்காரஞ்செய்த நன்மைபொருந்திய பிரகாசகொண்ட முத்தமாலிவிளங்கிய புய்தையுடையவனுமாகிய அரசனாவான் தன்னுடைய கண்ணுக்குச்சமானமாய் நடக்கின்றகொடியதண்டற்காரரை வாருமென்று ஆக்கியாபித்தான்-எ-று. (நிஎ)

அறுசீர்க்கழிநெடிடிவிருத்தம்.

நரியினிற்றொகுதியெல்லாநற்பரித்திரள்களாக்குஞ்
சரிதியைக்கொணர்மினென்னத் தாடொழுதவர்களோடி
யிருதிருப்புடையராகியினிப்பிறப்பில்லாதம்மை
வினாவினிற் குறுகினும்மையழைத்தனன் வேங்கனென்றார்

(இ-ள்.) நரியினுடைய கூட்டங்களெல்லாம் நல்லகுதினாக் கூட்டங்களாக்குகின்ற சரித்திரத்தையுடையமந்திரியைக் கொண்டுவாருங்களென்றுசொல்லத் தண்டற்காரர் பாண்டியன்பாதத்தை வணங்கிச் சீக்கிரமாகப்போய் இரண்டுபிறப்பை யுடையவராகியினியொருபிறப்புமில்லாத மாணிக்கவாசகனைக்கண்டு உம்மை அரசனைமுத்துக்கொண்டவரச் சொன்னென்றார்கள்-எ-று. (நிஅ)

சித்தருக்கன்புபூண்டசித்தருமுறுவலெய்கி
நித்திலத்தொளிபோன்மின்னுமேறுஞ்சாந்துபூசிப்
பத்தருக்கேவல்செய்வார்பதமவர்முடியிற்கூட்டி
முத்தமிழ்ப்பொருநநாடன்முன்புசென்றருகினின்றுர்.

(இ-ன்.) சித்துவித்தைக்காட்டிய கடவுளிடத்தில் அன்புடை
த்த சித்தத்தையுடைய திருவாதவூரரும் புன்சிரிப்புகொண்டு முத்
துப்பிரகாசத்தைப் போல் பிரகாசியாநின்ற திருமேனியிலே திரு
நீராகிய சந்தனத்தைப்பூசி அடியவர்களுக்கேவல்செய்வாராகிய கட
வுளுடையபாதாவிந்தங்களைச் சிரசிலேவைத்துக்கொண்டு இய
லிசைநாடகமென்னு முத்தமிழையும் வளர்க்கின்ற பொருநரைநாட
னாகிய பாண்டியராஜன்முன்னேபோய்ப் பக்கத்திலேநின்றார்-எ-

மூட்டெழுமழல்போன்மன்னன்முனிவுடைமுகத்தனாகி
யீட்டுநம்பொருள்களெல்லாமிரப்பவர், தமசுருநக்கி
நாட்டுளநரிகளெல்லாநற்பரியாக்கிநடமுன்
காட்டினிவர்செய்மாயங் கண்டி.ரோவமைச்சிரொன்றான் .

(இ-ன்.) மூண்டெழுநின்ற தீயைப்போல் பாண்டியராச னா
னவன் கோபத்தையுடைய முகத்தினனாகிச் சொல்லுவான் இவர்
நாம்சம்பாதித்த திரவியங்களெல்லாம் யாசகர்களுக்குக் கொடுத்து
விட்டு நாட்டிலேயிருக்கின்ற நரிகளையெல்லாம் நல்ல குதினைக்கூ
ட்டங்களாக்கி நம்முன்னேயழைப்பித்துக்காண்பித்தார் இந்தமாய
த்தைக் கண்டார்களோ மந்திரிகளேயென்றான்-எ-று. (சூறு)

தன்றொழில்வழுவினோர்கடமக்குறுதுயரஞ்செய்தல்
வன்றிறலரசர்நீதியாயினுமறைவல்லாளர்
சென்றுயர்தவத்தினிற்போர்தெரிவையர்விருத்தர்பால்
ஒன்றிவர்க்குறுகன்செய்தலெமமனோரியல்பன்றென்று

(இ-ன்.) பின்னும்பாண்டியராசனானவன் தன்னுடையதொ
ழிலிலே தப்பினவர்களுக்கு மிகுந்த துன்பத்தைச்செய்வது உலி
மைப்பொருந்திய செளரியத்தையுடைய அரசர்களது நீதியாயினும்
ஜெயத்தில் வல்லபிராமணர்கள் உயர்ந்ததவமார்க்கத்திலே நிற்பவ

ர்கள் மாதாகன் விருத்தர்கள் பாலர்கள் என்று சொல்லப்பட்ட இவர்களுக்குத் துன்பஞ்செய்வது நம்போலவார்களுக்கு இயற்கையல்லவென்று சொல்லி-எ-று. (சூக)

தண்டன செய்வன்களு னர்தங் ினோநோக்கிங் கண்
கண்டி முன்னி லாமற்கு தினிலிவர்க கொண்டேகி
மண்ட மலவையிலுந் தவோப்பினினி நத்தி மம்பாற்
கொண்டிநாநாநகலெல்லங் குறைவறவாங் குமென்றான்.

(இ-ன்.) கொடுமையையுடைய தண்டற்காரர்களைப் பார்த்து இவரை நாமுடைய கல்பாக்க எதிரோநிலலாமல் சீக்கிரத்திலே கொண்டிபோய் நெருங்கியதேயயொத்த வெயிலினிடத்தே ஒரு கோடுகிழித்து அதிலேநிறுத்தி நம்மிடத்திலேவாங்கிய திரவியங்க ளையெல்லாம் குறைவில்லாமல் வாங்குங்கோடுஎன்றான் பாண்டி யராஜன்-எ-று. (சூஉ)

வன்றிறலே வலாளர்மற்றவர் தமைக்கொண்டேகி
யொன்றியவோப்பினுந் திறுந் தலுமுலகோர்போற்று
நன்றிகொள்வா சலுநாரியெலாம்பரிசுளாங்கித்
கொன்றிசைசி நுபறகீர்த்தித் தனாகினைத்து சொல்வார்.

(இ-ன்.) லலியசெளரியத்தையுடைய தண்டற்காரர் அவரை க்கொண்டிபோய்க் கோடுகிழித்து அதிலேநிறுத்தினார்கள் அப்போது உலகத்தார்வணங்குகின்ற நன்மையைக்கொண்ட திருவாதவூரர் நரிகளையெல்லங் குதுகைகளாக்கித் தென்னாட்டரசனாகிய பாண்டியனுக்குக் கொடுத்த சித்தநாநினைந்து சொல்லுவார்-எ-று. (1)

தொல்லையோரிருவர்தேடுஞ்சோதியேயாதுசெய்வே
தில்லையோர்பரவகின்றதெய்வமேயாதுசெய்வே

னிலையோ கருணை சின்பா ஷினைறையடிமைகொண்டா
யலையோ, தமிழேனின்னலறிதியோவறிந்திலாயோ.

(இ-ள்.) முற்காலத்திலே பிரமாவிஷ்ணுக்கள் தேடியசோதி
சொருபனே நானென்னசெய்வேன் திலைமூவாயிரவர் வணங்கு
ம்படிநின்ற கடவுளே நானென்னசெய்வேன் உணரிடத்திற் கிரு
பையில்லையோ என்னையடிமைகொண்ட னீயல்லையோ என்னு
டைய துன்பத்தையறிந்தாயோ அறிகிலாயோ வென்றார்-எ-று. ( )

பரித்திரணரி யையானபான்மைகண்டடியேன்றன்னை
வரித்தினரிதனைமார்தவவல்லீமாறறயாகிற் [இ
றரித்தனைவிடத்தையென்னுந்தனமையும்புரங்கண்முன்
ளொரித்ததுமில்வாமென்றெனறிர்க்கினொவர்க்குமிக்கார்.

(இ-ள்.) குதினாக்கூட்டங்கள் நரிகளானதன்மையைக்கண்டு
அடியேனை வருந்தினார்கள் இதனை நீக்கத்தக்கநீ நீக்கமாட்டாயா
னால் விவாதனைகண்டத்திற் றரித்தாயென்னுந் தன்மையும் திரிபு
ரங்களை முன்னொளரித்ததும் இலையாமென்று இரங்கினார் எவரி
னுமிசூந்தவராகிய திருவாதவூரர்-எ-று. (சுரு)

நன்றிகொள்கடவுட்கங்கைநகதியினைவையயூநி, சென்றெ
ழில்வாதவூர்பேரிடர்தீரென்றேனி, யன்றொருமடங்கைக்கா
ளாயடியவர்க்கெளியாரொன்றை, துன்றியமுடியின்மேன்
மண்சுமந்தையுரைத்தல்செய்வாம்.

(இ-ள்.) நன்மையைக்கொண்ட தெய்வகங்கையைப்பார்த்து
வைத்தையகையிலேபோய் அழகிய திருவாதவூரருடைய பெரியதுன்
பத்தைநீக்கென்று அனுப்பி அப்போது ஒருபிட்டு வாணிச்சிக்குக்

கூலியாளாய் அடியவர்களுக்கு எளியராகியபரமசிவன்கொன்றை
மலர்நெருங்கிய சிரசின்மேலேமண்சுமந்தகதையைச் சொல்லுவா
ம்-எ-று. (௬௬)

குதிரையிட்டசருக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஆ திருவிருத்தம்-௨௪௮.

மண்சுமந்தசருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிவெடிவடியாகிரியனி நுத்தம்.

தங்கியவருளின்மிக்கார்தாமபடுமிந்மபையுன்னி
யங்கணரவர்பாலுற்றவருந்துயரகற்றுவென்று
கங்கையைவிடுப்பவேசுகநிற்பெருக்கெடுக்குவையைப்
பொங்கலைப்புனலாயெங்கும்பரண்டதுபுணரியேபோல்.

(இ-ன்). தங்குகின்ற கிருபையிலே மிகுந்தவராகியதிருவாத
வூரர் படுகின்ற துன்பத்தையினத்துபரமசிவனவரிடத்திலேவந்த
அரிய துன்பத்தைநீக்குவாயென்று கங்காநதியை யேவஅதுகடிய
பெருக்கெடுத்துவையைநதியிலேசேர்ந்த மிகுந்தசலப்பிரவாகமா
ய்எங்கும்புரண்டதுசமுத்திரம்போல்-எ-று. (௬)

(இதுமுதல்வழிசெய்யுளும் ஆற்றுச்சிறப்பு.)

சேர்ந்தவெண்முத்தமுரல்செய்துநீர்க்கலைமேலார்த்து
காந்தளஞ்செங்கைவிசிக்கனதனக்குறும்பைகாட்டி
மாந்தளிர்ப்பகங்கண்மீ தவருதிரைஞெகிழமார்ப்பப்
போந்துளகணிகைமாதர்போன்றதுவையையாறு.

ஸ்வாமிசுடலியாளாயமரந்தது.

வைபுலகிகுணாயமரந்தது.

(இ-ன்.) வெண்மைபொருந்திய முத்தமாகிய பற்கூனாற்சிரித்து
தூரோகியவஸ்திரத்தைமேலேகட்டி.க்கொண்டு காந்தளாகியசிவந்
தகையை வீசிக்கனம்பொருந்திய தனமாகியகுருப்பைகளைக் காட்
டி மாந்தளிராகிய பதங்களின்மேலே வருகின்ற அலையென்னுஞ்
சிலம்புகள் சத்திக்கடக்கின்ற வேசைமாநீரை நிகர்த்ததுவையை
நதி-எ-று. (உ)

திரைப்பெருமூற்பினாலேசெழுங்கரையிருபாற்குத்தி
மரத்திரண்முறித்துச்சாவிவயலெலாமழித்துவாயா
னுரைத்திரள்சிந்தியீதேநுண்மணலிறைத்துவண்டு
நிரைத்தலின்மதத்தலேவழிகர்த்ததுவையைபாறு.

(இ-ன்.) அலையாகியபெரியகொம்பினாலே செழுமைபொருந்
திய இரண்டுபக்கத்துக் கரைகளையுங் குத்திமரக்கூட்டங்களை முறி
த்து நெற்கிளிகளையுடைய கழனிகளையெல்லா மழித்து வாயினா
லே துணாக்கூட்டங்களைச்சிந்தி நொய்மணலை மேலேயிறைத்து வ
ண்டுகள் வரிசையாகமொய்க்கவருதலால் மதத்தையுடைய யானை
யை பொத்ததுவையைநதி-எ-று. (ங)

மைத்திகழ்குமுலாளந்தமலைமகண்முலையிற்றோய
வத்தனைவருத்துமேன்மையனகவாயுகமென்றெண்ணி(சம்
யொத்தெழுந்தொளிருங்கன்னலுயங்குசெங்கழுநீர் க்கஞ்
புத்தவைவழிக்கவேண்டிப்புரண்டதுபழனமெல்லாம்.

(இ-ன்.) மையைப்போலப் பிரகாசிக்கின்ற கூத்தலையுடைய
அழகிய பார்வதியினது தனபாசங்களிற் கூடும்படிக்குப் பரமசிவ
னைவருத்துகின்ற மேன்மைபொருந்திய மன்மதனுடைய ஆயுதங்
கொன்று கீனைத்து ஓரோசியாய் எழுத்துபிரகாசிக்கின்ற கரும்
புகளையும் விளங்குகின்றசெங்கழுநீர்மலையையும்தாமரைமலையையும்

இன்னும் ஐதியவாயுள்ள பலமலரையும் அழிக்கவேண்டியவயல்
களின்மேல் விழுந்துபுரண்டது வையையாறு-எ-று. (சு)

வடம்படைத்துடையபாரவனமுலைமுதத்து மாத
ரிமீந்துகிள்கிவிழுவதென்னதின்றழகுசெய்து
தடம்படக்கிடந்தொங்கின்றயங்குசெங்குருமபைமீது
நெம்புனற்றிரைபோய்மீளதிவந்ததுவையையாறு.

(இ-ள்.) முத்துமாலையைத் தரித்துள்ள அழகிய தனபாரத்தி
ன்மேல் மங்கையர்கள் தரிக்கின்ற வஸ்திரம்சிக்கிரத்தில் வீழ்வது
போல நின்று அழகினைச்செய்து விசாலமாகவிருக்கின்ற தென்ன
மரத்தில் விளங்குகின்ற சிவந்தகுருமபையின்மேல்நெடிய நீர்த்தி
னாகன்வீசி மீளப்பெருகியது வையைநதி-எ-று. (இ)

மீதெழுபரிதிகையால் விடுங்கனலெவர்மைதீர்ப்
புகழெடவான்போர்குடாபுதியவெண்டுக்கேபோல
யாகலர்ப்பழிநஞ்சோலையாதெனப்பரந்துகஞ்சு
மாதுரைமதுரைமுதூர்திற்புறஞ்சென்றுசேர்ந்து.

(இ-ள்.) ஆகாயத்திலெழுநின்ற சூரியனாவன் தன்கிரணங்
கென்னுங்கைகளால் விடுகின்ற வெப்பம்நீங்கப் பூமிதேவியான
வம்போர்த்துக்கொள்ளுகின்ற புதுமைபொருந்திய வெண்ணாவல்
திரம்போல் மலரையுடைய சூழனியெது சோலையெதுவென்று
சொல்லப்பரவித் தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற லட்சுமியருனவன் வசி
க்கின்ற மதுரைமாநகரத்து மதிற்புறத்தே வென்னவந்து குழ்
ந்தது-எ-று. (சு)

தாங்கியதுவசவாயிற்றடமதிநிடிபத்தள்ளி
யாங்கெழின்மதுரைமுதூரழிப்பதுபோன்றுசெல்லப்

பாங்குளவிடங் கொல்லா மபரந்ததுவையநன் னீ
ரீங்கெதுசெய்வமென்னுயாவருங்கவற்சிகொண்டார்

(இ-ள்.) தாங்கப்பெற்ற கொடிகன்கட்டிய கோபுரவாயிலையு
டைய விசாலமாகிய மதிலையிடும்படித் தன்னி மதராபுரிப்பட்ட
ணத்தை யழிப்பதையொத்துச் செல்லப்பக்கங்களிலேயுள்ள இட
ங்கொல்லாம் வையைநீரானது பரவிவந்தது அதுகண்டு இவ்விட
த்திலேயாம் என்னசெய்வோமென்று எல்லாருங்கவலைகொண்டா
ர்கள்-எ-று.

(எ)

மைக்கடுங்களிற்றுத்தானைவழுதியுங்கடிதுவந்து
கொக்கபொன்மலருமுத்தந்துகின்மணிப்பூணுநகீழ்த்
தக்கவண்புனியிலுள்ளோர்தமகருயிரென்னுமன்னே
மிக்ககின் கோபமாறல்வேண்டுமென்றிறைஞ்சிசின்ருன்.

(இ-ள்.) வேகத்தையுடைய கறுத்தயானைபோன்ற சேனைக
ளையுடைய பாண்டியராஜனும் சீக்கிரத்திலேவந்து நெருங்கியபொ
ன்னும் பூவும்முத்தும் உஸ்திரமும் இரத்தினபரணமும் அந்தவை
யையாற்றிலே விட்டுத்தருத்த பூலோகத்தாருக்கு உயிரொக்கிறதா
யே உன்னுடைய மிகுந்தகோபமாறுதல் வேண்டுமென்று வணங்
கிசின்ருன்-எ-று.

(அ)

கலைமதிக்குலத்துமன்னன்கன்னிநன்னுடன்குறுந்
தலைமையிக்குடையசொல்லாற்றன்முனிவொழிகளின்றி
மலைபனத்திகரீகண்மேனமேல்வநகல்கண்டிது வென்
னென்னு,கிலையுறச்சிந்தையுள்ளேநேடினாடிப்பின்னர்

(இ-ள்.) சந்திரகுலத்து மன்னனான கன்னிநாடனு மாகிய
பாண்டியன் வேண்டிக்கொன்னுந்தலைமையாட்டை மிகவுமுடைய
யசொல்லினாலே வையைநதியானது தன்னுடைய கோபமீழ்க்கா

மல் மலையைப்போல அலைகள் மேலுமேலும் வருதல்கண்டு இது என்னவென்று நிச்சயந்தெரிய மருதுக்குள்ளே ஆலோசித்தான் அப்படி ஆலோசித்தபின்-எ-று. (சு)

ஆதியாங்கடவுளொன்றைதரால்வாயமலன்மங்கை
பாதியான்சிறந்தபூசைபண்டையிற்குறைந்ததுண்டோ
நீதியாந்தவத்தின்மிக்காரநெஞ்சகம்புழுங்கமண்மேற்
நீதியாஞ்செய்ததுண்டோசெப்புமினமைச்சிவென்றான்.

(இ-ள்.) யாவர்க்கும் முதற்கடவுளாயும் எனதுபிதாவாயும் திருவாலவாயிலிருக்கும் அமலனும் உமாதேவியாகனுமாகிய பரமசிவனுக்கு முன்செனமத்திலே யான்செய்யும் பூசையிலே குறைவுபட்டதுண்டோ, நீதிநிறைந்த தவத்திலே மிகுந்த பெரியோர்களுடையமரம்புழுங்கும்படிப் பூமியிலேயான் தீவருசெய்ததுண்டோ, சொல்லுங்கள் மந்திரிகளேயென்றான் பாண்டியராஜன்-எ-று. ( )

விளங்கிளையதிசேர்செந்திவித்தகர்பத்தரான
வளந்திகழ்வாசனூர்வருந்தியல்பைப்பிண்கி
புளங்கொளமகிழ்ச்சிச்சய்யினுறுபுனலாகொளதென்
றளந்தறிவறிந்துகூறியாகவாதொழுதுநின்றார்.

(இ-ள்.) பிரகாசிக்கின்றமூன்றாம் பிறையைத்தரித்த சரசையுடைய பரமசிவனுக்கு அடியாரான வளம்பொருந்திய மாணிக்க வாசனாவருத்தப்படுத்துகின்ற கோட்டி நின்றநீக்கி அவருக்குமகிழும்படி செய்வித்தால் மிகுந்த இந்தநீர் ஊரை யடித்துக்கொண்டு போகாதென்று ஆலோசித்துச் சொல்லிப் பாண்டியனைத் தொழுது நின்றார்கள் மந்திரிகள்-எ-று. (ருக)

(இ-ன்.) வந்த இரதங்காரிபங்களை முன்னதாக அறிபுமறிவில்
லாமையாகிய குறறத்தை நமமதாகக்கொண்டோம் குறறவில்லா
மல இனிநாசசொலவதெனவெனூல, வையைநதி நம்முடைய
மதுணாமா நகராடிழியாமல் நனமையாகிய தவத்திலேதலைவரா
கியீரோ அதைத்தடைசெய்யுமென்று சொன்னான் பாண்டியரா
கன்-எ-று. (10)

அநுட்பெ நவமுதியிவ்வாறன்புரைபதார்கேபோதந், கரிப்
பரி தென்னமுன்னந சமுலெவ்வெகுண்டபோதா, விருப்
பொடுவெறுப்புமில்லாபெய்மமையா தமமையாண்ட, திருப்
பததினைந்தார்வையைசெய்யுமபுனூகொளாமல்.

(இ-ன்.) திருபையையுடைய பெரியபாண்டிய ராஜனானவன்
இத்தபிரகாரம் பத்தியானவசனைஞ் சொன்னபோதும் ஒருவராலு
ந்தாகுதற்கிதென்று சொல்லுமபடி முனடிஅக்கினியைப்போல
கோபித்தபோதும் விருப்பும வெறுப்புமில்லாத மந்ததினையுடைய
மாணிக்கவாசகா தமமையாட்கொண்ட பரமசிவனுடைய திரு
வடியை நினைத்தார் வையைரீரானது மதுராபுரியை யடித்துக்
கொண்டு போகாமல்-எ-று. (11)

சுத்தரப்பரிமேல்வந்தோற்றமேமந்ததினூன்னி
யந்தராதிறஞ்சநன்னீரடங்கியுள்வரவகிச செலவ
வெந்துயர்ப்பிறனியானவிடங்கிளரவேலைநீந்தி
வந்தருட்களையிற்சோவார்வையையங்கையிற்சென்றார்.

(இ-ன்.) அழகிய குதியின்மேல்வந்த காட்சியையே மந்தி
ல்கினைத்து ஆகாயத்திலே வணங்க நல்லநீரானது அடங்கி யுள்வா
ங்கிப்போக வெப்பம்பொருந்தியவகையிற்செய்கின்றபிறவியற்றிய

விஷந்தையுடைய கடலை நீந்திவந்து கிருபையாகிய களையிலே
சேரப்பட்ட மண்ணிக்கவாசகர்வையைநதிக்களையில் வந்தார்-எ-று.

முறைமுறைவணங்கிநின்றவாரியா முகத்தைநோக்கி
யறைதினாநெடுநீர்வையையடைப்பதுகடிதிலவேண்டும்
முறையுமீம்மாநீர் சொல்லாநொலியைவிடவம்மினென்று
பறையறைவித்துநம்முநீர்சுவைபரப்புவென்றார்.

(இ-ள்.) கிரமப்படி வணக்கஞ்செய்துநின்ற தூதர்களுடைய
முகத்தைப்பார்த்துச் சத்திக்கின்ற அலையையுடைய நெடியநீர் கு
ழந்த வையையநதியைச் சேக்கிரததில் அணைசெய்யல்வேண்டும் வசி
க்கின்ற இந்தமணிதர்க்களையெலலாம் சேக்கிரததில் வாருங்களென்று
முரசறைவித்தது நம்முடைய ஊருக்கு இந்தச்சொல்லைத் தெரிவியு
ங்கோ ளென்றார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (யௌ)

ஆரியர்கடி திளேடி வன்பறையறைவித்தம்பொற்
தேரியலவீதினோறுஞ்சென்றுரைப்பமுன்னே
கூரியகொட்டுமண்சோகூடையுங்கொண்டுவையை
நீரியல்கரைமேல்வந்துநின்றனாமதுரைமாந்தர்.

(இ-ள்.) அப்படியே தூதர்கள் சேக்கிரத்திலேடி வலிய ப
றையறைவித்தது அழகிய பொன்மயமாகிய இரதங்கள் நடக்கின்ற
தெருக்கள்நீதோறும் போயிதனைச்சொல்லுதற்கு முன்னமே கூர்
மைபொருந்திய மண்வெட்டியும் மண்ணெடுக்கும் கூடையுங்கொ
ண்டு நீர்பெருகிய வையையநதிக்களையிலேவந்து நின்றார்கள் மது
ரையிலுள்ள யனிதர்கள்-எ-று. (யௌ)

நீறுகொண்டிலங் குமேனிமறையவர்சியமஞ்செய்க
விறுகொண்டிடங்கடோறுமாரியர்வினாந்துசென்று

கூறுகொண்டெவாக் நும்வேறுகோலையளந்துசெங்கை
மாறுகொண்டிறுக்கைவயைவன்கையடைக்கலுற்றார்.

(இ-ள்.) விபூதியைத்தரித்து விளங்குகின்ற திருமேனியையு
டைய மாணிக்கவாசகரானவர் நியமித்த அதிகாரத்தைக்கொண்டு
இடங்கன்தோறும் தூதர்கள் சீக்கிரத்திற்போய் எப்படிப்பட்டவர்
களுக்கும் அளவுகோலால் வேறுவேறளந்துவிட்டுச் சிவந்தகையி
லே ஒருமாறுகொண்டு அடித்து வையநதிக்கணாயை அடைக்க
த்தொடங்கினார்கள்-எ-று. (மக)

கண்பெறுகழையின்முத்துங்கடகரிமநுப்பின்முத்தும்
வெண்பணிசிலத்தின்முத்துமேகருகருப்பின்முத்தும்
வண்புனற்றினாகள்விசுவனையென்கருவைகள்செய்து
பண்படப்பொருந்தரீ நுட்பதித்தயர்வரம்புசெய்வார்.

(இ-ள்.) கணுக்களுடைய மூங்கிலிற்பிறந்த முத்துக்களையும்,
மத்தையுடைய யானைக்கொம்பிற்பிறந்த முத்துக்களையும், வெண்
ளியசங்கிற்பிறந்த முத்துக்களையும், மேன்மையாகிய கரும்பிற்பிற
ந்த முத்துக்களையும், வண்மைபொருந்திய நீர்த்தினாகள் கொண்டு
வந்துஒதுக்க அவைகளைமலைகளென்னுற்படிக்குவித்துத்தகுதியா
கப்பொருந்தரீரிலேபதியத்தள்ளியெயர்ந்தகரைசெய்வார்கள்-எ-று.

பரித்திரணிபுத்துவென்பார்பாம்புகளுநுட்டுமென்பார்
திசைப்புனன்மிசுத்தென்பார்தேவரீருட்கபயபுன்பார்
பிசைப்படுமகிலோடாரமவரவரோதுக்கிரீடு
வரைப்பிடைக்குவிந்துநிற்பாராயினர்மதையுள்ளார்.

(இ-ள்.) குதிரைப்பாய்ச்சலாக மரங்களைஹுத்து மென்பார்
கண்ணவக்கோலாற்செய்யும் பாம்புத்தினைகளை உருட்டித் தள்ளு
மென்பார்கள் அலையையுடையரீர்அதிகரித்ததென்பார்கள்அதற்குப்

பயந்து யாம் தேவர்களுக்கு அடைக்கலமென்பார்கள் வரிசைப் படுகின்ற அழகெட்டைகளுடனே சந்தனக்கட்டைகளும் அடித்து கொண்டு வறுதலைப்பார்த்து அங்குள்ளவர்கள் நெடியதாகிய ஒரிடத்திலே குவித்துநிற்பார்கள் இத்தன்மையை யுடையவரானார்கள் மதுரைமாநகரத்திலுள்ளாரா-எ-று (௨௧)

ஏ நடைப்புதுநீர்வையையிவ்வகையடைக்குமெல்லே
நீ நடைப்பொலிசென்னிசென்மலற்குப்புமிரகாள்
சிருடைத்தவத்தினிற்பாள்சென்மநச்செலவியென்னும்
பே நடைநாழாநாட்டிபிட்டுவிற்றுணவுகொள்வாள்.

(இ-ள்.) அழகினையுடைய புதுமைகொண்ட பிரவாகமிருந்த வையையநதிப்பெருக்கை இந்தப்பிரகாரம் அணைசெய்யும்போது கங்கையைத்தரித்த பிரகாசம்பொருந்திய சிரசையுடைய பரமசிவனிடத்தில் அன்புநிறைந்தவனாக சிறப்புடையதவத்திலே நிற்பவனாய்ச் சென்மநச்செலவியென்னும் பெயரையுடைய நடைத்த ஒருகிழவியானவள் பிட்டுவிற்பனைசெய்து சீவனஞ்செய்து வருபவன்-எ-று. (௨௨)

ஆங்கவட்களத்துநீக்குங்கோலறையடைப்பதின்றி
யோங்கலைப்புதுநீர்வையையுடைப்பினையடைக்குமெல்லே
நீங்குளத்தறுகணாரசென்ற கற்குறுகன்செய்ய
விங்கெமக்குறுகியாவாரியாவோவென்றிரங்கி.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் அந்தப்பிட்டு வாணிச்சிக்கு அளவுசெய்து நீக்கியபங்குமாத்திரம் அடையாமல் அலைகளையுடைய புதிய நீர்மிருந்த வையையநதிக்களையெல்லாம் அடைக்கும்போது அதைப்பார்த்துக் கொடுமையுள்ள துதர்கள் வருத்தப்படத் துன்பஞ்செய்ய அந்தஅம்மையானவன் பயந்து இவ்விடத்திலே எனக்குறுதி

யாய்க்ந்து இந்தப்பங்கை யடைப்பவர்கள் யாரோவென்று இரக்
கமடைந்து-எ-று. (உரு)

பிட்டினைக்கூலிகொண்டுபெருங்கனையடைப்பாரின்றி
நெட்டிலைசூலமேந்துதன்மலன்கொடியிலெய்தி
மட்டறக்கின்றக்கொங்கைமார்பினி நகண்ணீர்வார
வெட்டுநுத்திரண்டபாதிமுறைஞ்சிதனி, நனைக்கூறும்.

(இ-ள்.) பிட்டினைக்கூலியாக வாங்கிக்கொண்டு பெரியகனா
யையடைப்பவ ரெருகருமில்லாமல் நெடியவிலைகனையுடைய சூ
லாயுதத்தை யேந்தப்பட்ட சொக்கநாதரது கோயிற்குப்போய் அ
ளவுகடந்து தளர்ந்துசாய்ந்த கொங்கைகனையுடைய மார்பிலைகண்
ளீரொழுக்க அஷ்டஸூர்த்தியாயிருந்த அவருடைய திருவழியை வ
ணங்கிநின்று இதைச்சொல்லுவான்-எ-று. (உசு)

நாவுடித்தரவுகொச்சக்ககலிப்பா.

நெட்டரவக்கச்சுடையாய்லீலநிததி நுமாதின்
வட்டமுலைக்கழுப்புபடவந்தனையுங்கி நுமார்பா [தும்
கட்டியபெருந்தையாயுன்கண்ண நுள் கொண்டுடெப்பொழு
பிட்டினைவிற்றுண்டிபார்க்குமபேரிமெபையுளநாமோ.

(இ-ள்.) நெடியசருப்பக் கச்சையுடையவனே கரியநிறத்தை
யுடைய காமாட்சியினதுவட்டமாகியமுலைத்தழும்புபடவந்துஅனை
ந்த அழகியமார்பையுடையனே, கட்டப்பட்ட சிகந்தசடாபாரத்தை
யுடையவனே, உண்ணுடைய கிருபானோக்கத்தைக் கொண்டு எப்
போதும் பிட்டினைவிற்று உண்ணப்பட்ட எனக்குமபெரியதுக்க
முண்டாமோவென்றான்-எ-று. (உரு)

யாருடனானினிபபுகல்வே னென்னுடையவ்வையயின
னீருடையாதடைக்கும்வகைசீறிதின்றருளாயேல் [ன்
சீருடையாபுனக்கடிமைசெய்யுமவாக் கெளரியையெனும்
பேருடையாயெனப்பலரும்பேசுமொழிபழுதாமோ.

(இ-ள்.) இனியாரோடுயான் சொல்லுவேன் என்னையடிமை
யாகவுடையவனே வையந்தி நீருடைசதுக்கொண்டு போகாமல்
அடைக்கும்படி நீ இன்றுகொஞ்சங் கிருபைசெய்யாடானல் சிறப்
பையுடைய கடவுளே, உனக்கடிமை செய்யும் அடியவர்களுக்கு
எளியையென்னும் பெயருடையவ னென்று பலரும்பேசுகின்ற
சொல் பழுதாருமோ-எ-று. (உசு)

தாயுமிலைதந்தையிலைதமருமிலைமியேனைப்
பேயினுடனின்றிலும்பிரித்தறியவொண்ணாது
தீயகெனதிலம்பாடென்சிக்கையிலெவந்துயர்தீர
நீயருளாயாயினுயிர்ப்பேன்மற்றென்றெய்கேன்.

(இ-ள்.) எனக்குமாதாவில்லை, பிதாவில்லை, ஞாநிகளுமி
ல்லை, தனியேனாகியஎன்னைப் பேயுடனேகூட நின்றிலும் அதினி
ன்றுவேறு பிரித்தறியக்கூடாதுஎன்னுடைய தரித்திரமானது தீய
தாயிருக்கின்றது என்மநிலிவருக்கின்ற வெவ்வியதுக்கம் நீங்கும்ப
டிநீகிருபைசெய்யாடானல்உயிரைநீக்கிக்கொள்ளுவேன் பின்னெ
ன்னசெய்வேனென்றான்-எ-று. (உ௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிநடியாசிரியவிருந்தம்
இன்றெனக்குறுதியாகியானிடம்பிட்டுவாங்கி
வன்றிறற்கூலியாளாய் வன்களையடைப்பாரில்லை

யுன்றனக்பயமயானென்றுநாப்பவடன்மேலன்பு

சென்றவட்காளாமாறுதுணிந்தனர்தேவதேவர்

(இ-ள்) இன்றைக்கு எனக்குஉறுதியாய் நான்கொடுக்கப்பட்ட பித்தினைவாங்கிக்கொண்டு மிகுந்தவலியுள்ள கூலியாளாய் வந்து மேலாகியவையையாற்றக்களையை அடைப்பாரிலலை உனக்கடைக்கலம் யானென்று முறையிங்கின்ற பித்திவாணிச்சியின்மேல் அன்புவைத்து அவளுக்குஞ்ஞாபுபடித் துணிவுகொண்டார் தேவதேவராகிய சொக்கநாதர்-எ-று. (உஅ)

ஆடையுந்துணிந்தசீரையாகியேகூலியாளாய்க், கூடையுந்தலைமேற்கொண்டு கொட்டிடைத்தோளராகிப், பிடைகொண்டயர்வாள்காணப்பெரும்பசியுடையார்போல, வேடைகொண்டொலலைவந்தார்வேண்டியவடிவங்கொள்வார்.

(இ-ள்.) துண்டாய்க்கிழிந்த வஸ்துரத்தை யுடையவராயும், கூலிகொண்டு வேலைசெய்யும் ஞானியு, கூடைகவிழ்ச்சுத தலையையும், மண்வெட்டியைக் கொண்டிருக்கும் தோளையுமுடையவராய்ந்தன்பங்கை அடைத்தற்கு ஒருவருமில்லாமையாலே துன்பங்கொண்டு ஆயாசப்படுகின்ற பித்திவாணிச்சியம்மை காணும்படி அதிகபசியுடையவார்போல வேடங்கொண்டு சீக்கிரததிலவந்தார் வேண்டியவடிவங்கொள்ளும் சொக்கநாதர்-எ-று. (உஆ)

வந்தெனையேவல்லொள்வாநுளர்கொலோ மற்றிங்கென்று புத்தியின்மிகுந்துகோரில்வாயிலிற்புகன்றபோதி லந்தனம்மொழியைந்தேனாசனணைநன்னயர்ச்சிகுருஞ் சிந்தனையொழிந்துகூலியாளரைச்சென்றுசேர்த்தாள்.

(இ-ள்.) இங்கேவந்துள்ளன வேலைகொள்வாருண்டோவென்று மந்திலேமகிழ்ச்சிகொண்டு ஆலயத்தின் கோபுரவாயிலிலே நின்று சொன்னார் அப்போது அந்தநல்லசொல்லைக்கேட்டுத் தாயாகிய பிட்டுவாணிச்சியம்மையானவள் தன்னுடைய மனோவியாகுலந்தீர்ந்து கூலியாளாகிய கடவுளை அடுத்தாள்-எ-று. (௩௨)

புடையினமேலுலகோரின்றிப் புனைந்துள புலித்தோலாடை, யுடையினமேலரைக்குங்குச்சாபோங்குநச்சுரகமின்றிச், சடையினமேம்பாதுமின்றி ந தாங்கியமுமானின்றி, விடையின்மேலின்றி நின்றவெளியனைவெளியிறகண்டாள்.

(இ-ள்.) பக்கத்திலே முப்பத்து முக்கோடித்தேவர்களுமில்லாமல் தரித்திருக்கின்ற புலித்தோலாடையும், அதனமேற்கட்டப்பட்ட கச்சாயோங்கிய சரூப்பமுமில்லாமல் சடாபாரத்திலே சந்திராமில்லாமல் தாங்குபெற்ற மழுமானுமில்லாமல் இடபவாகனமுமில்லாமல்கின்ற சிதாகாசரூபததையுடைய கடவுளைவெளியிலேகண்டாள் பிட்டுவாணிச்சியம்மை-எ-று. (௩௩)

மைந்தரீயெனக்கியாளாய்வருகென்புன்னர்கூலி
தந்தியேலவருவலென்றுசாற்றலுதுகரவிப்போ
திந்தவாரமுமபோலுமினியபிட்டளிப்பேனல்லா
லந்தவாயினைவிற்தேயளிப்பனின் கூலியென்றாள்.

(இ-ள்.) கண்டவுடனே மகனேனீ எனக்கு இங்கே ஆளாகிவரக்கூடவாயென்று சொல்ல, அதற்குக் கூலியாளானவர் முன்கூலிகொடுத்தையேயானால் வருவேனென்றுசொல்ல அதற்கு அந்த அமமை யிப்போது சாப்பிடுதற்குத் தேவாயிர்தமபோலும் இனிமையுள்ள இந்தப்பிட்டித்தருவேன் அல்லதுசாயங்காலத்தில் இந்தப்பிட்டியினைவிற்து உன்கூலியைக் கொடுப்பேனென்றாள்-எ-று. (34)

இரும்பசியுடையேண்ணே யினியபிட்ட னிப்பையாகிற்,
சூரமபுகொண்டடைப்பேய்யானே கோலறைமுழுதுமென்
னக், க நமபுர கதுகன் மேலிட்டபிட்டினைக்காத்தாலன்ளி, வி
நம்பியிவகிதனைக் கொள்வாயென்றனள்நிநப்பமிக்காள்.

(இ-ள்.) மிகுந்தபசியுடையேன் தையே இனிமையுள்ள பிட்
டினைக் கொடுப்பாயானால் கோலாலளவுசெய்த உன்பங்கு முழுவ
தும யானே அடைப்பேனென்ற சொலலக்கரியபுரத்தையுடைய
வஸ்திரத்திலே யிட்ட பிட்டினைக்கையினுள்ளிவிருப்பம்வைந்து
இங்கே யிதனைத்தின்னென்றுசொன்னாள் அன்புமிகுந்த பிட்டிவா
ணிச்சியம்மை-எ-று. (கக)

கூற்றடுக்கமலபாசர்குறுத்துணிக்கரியசீரை
யேற்றிடுப்பிட்டுவாங்கியின்புறவமுதுசெய்து
மாற்றநமபசியையன்னேமாற்றினையி னிப்போய்வையை
யாற்றினின் கூற்றிலுண்டாமருங்கடையடைப்பேனென்றார்

(இ-ள்.) கூற்றுவனையுதைத்த தாமனாமலனாயொத்த திருவ
டிகளையுடைய பரமசிவனுனவர் கொஞ்சநதுண்டாய்க் கருமையுள்
ள கந்தையையேற்று இட்டபிட்டினை வாங்கி இன்பமிதும்படிக்
திருவமுதுசெய்து ஒருவராலும் நீக்குதற்கரிய பசியினைத்தாயேநீக்
கினும் இனிநான் வையையாற்றுக்குப்போய் உன்பங்குண்டான
அரியவையை அடைப்பேனென்றார்-எ-று. (கச)

நன்றுநன்றின்னுமன்னேநயந்துபிட்டளி, ததல்வேண்டு
மென்று கந்துணிஞ்சீரையேற்ற துறையவாங்கித்
தின்றுதின்றலேரீர்வையைச்செழுங்கடையதனிற் சென்று
குன்றெனுந்தவத்தாயுன்றன்கோலறைகாட்டுகென்றார்.

(இ-ன்.) நல்லதுநல்லது இன்னமுந்தாயே நயப்புடனே பிட்டுனைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லித்தமது துணுக்கத்தை யை யேற்று அதுநிறையவாங்கித் தின்ற தின்று அலையுடைய நீர்மிஞ்ந்த செழுமையுள்ளவையைநதிக்களாயிலேவந்து மலைபோலும் உயர்ந்த தவத்தையடைய அம்மே, உன்னுடையபங்கைக்காட்டுமென்றார் சொக்கநாதர்-எ-று.

(நூ)

மெய்த் தவப்புரிவார் சம்மின்னிழுப்பமிக்குடையவன்னை யித்தடங்குலாபைவலையெய்பிசீயடைப்பாயென்னபபைநதவெப்பகுறாய்காபுபனிமதிப்பாதி கொன்றைக் கொத்துடன முடிக்கவல்லாரைத் தவையடைக்கலுற்றார்.

(இ-ன்.) மெய்மைபொருத்திய தவஞ்செய்ப்பருக்குன் நன்மை மிஞ்ந்தபித்தவாணிச்சி யடிமையானவன் இத்தவிசாலமாகிய களாயைச் சீக்கிரத்திலேதம்பி சீயடைப்பாயாகவென்று சொல்லப் படத்தையும் வெப்பம்பொருத்திய பிளந்தவாயையுமுடைய சருப்பத்தையுங் குளிராச்சிபொருத்திய அர்த்தசந்திரனையுங்கொன்றைமலர்க்கொத்துடனே சிரசிலேழுடிக்க வல்லவராகிய சொக்கநாதர் கோலாலளவுசெய்த பங்குநிலத்தை அடைக்கத்தொடங்கினார்-எ-

பேர்ப்பர்மணசுடைபெய்வர்பிரைமுடிமேற்சும்மாடு
சேர்ப்பர்பின்சுமந்துவைபைசதிண்கரைசொரிந்துமீள்வர்
வேர்ப்பர்வெய்யினைப்பார்போலமென்றுபிட்டுரசகாவிற்பார்ப்பரவ்வனைநன்மேற் பரிசுருட்பார்வைசெய்வார்.

(இ-ன்.) மண்ணை வெட்டுவார், கூடையிலேயிடுவார், மூன்றும்பிறையைத் தரித்தசிரசின்மேற் சும்மாடுகோலிவைப்பார், பின்புகமந்து திண்ணிய வையைநதிக்களாயிலே சொரிந்துதிரும்பு

வார், வியர்வையடைவார், திருமேனி யினைப்பார்போல் பிட்டி
னைமென்று நாவினே சுவைபார்ப்பாரா, அந்தப்பிட்டுவாணிச்சியம்
மைமேல் அன்புவைத்துக் கிருபாநோக்கஞ்செய்வார் கூலியாளா
கிய சொக்கநாதர்-எ-று. (௩௭)

பிட்டுநன்றென்று கூறிப்பிறைமுடியசைப்பார் வேட
னிட்டுமென்றரைபிற்சாலவீசனுநகாபிடுகன்பார்
கொட்டுடன்கவித்தகூடைகொண்டு சினறாடலசெய்வார்
வெட்டிமண்குவிப்பாரோடினாந்தடிபாயத்துமீள்வார்.

(இ-ள்.) பிட்டுநன்றா யிருக்கின்றதென்று சொல்லி மூன்றாம்
பிறையைத்தரித்த சிம்சை அசைப்பாரா, வேட்புருத்திலவந்த க
ண்ணப்பநாயனார் படைத்த மெல்லியமாபிசத்தைக் காட்டிலும்,
பரமசிவனுக்கு இந்தப்பிட்டுமிசவும் இனிமையுள்ளதாகுமென்பாரா
மண்வெட்டியுடனே கவித்துக்கொட்டி நின்ற படைமையுங்
கொண்டு கூத்தாடுவார், வெட்டிமண்ணைக்குவிப்பார் சித்திரத்தி
லே காலினாலேதாண்டித் திரும்புவார்-எ-று. (௩௮)

பரிவுடைமந்திநூளுமபரமர்தஞ்செய்தி கண்டு
கரையினையடைந்தலவேண்டுமென்று தங்கநாமங்குறா
னரனுடைவழுதி தூதர்காண்போலு நுகண் செய்வார் (நான்
ரிருவினையுடையேன்மற்றிங் கொடுப்பேனெனநினைந

(இ-ள்.) அன்புள்ளமந்தினையுடைய பிட்டுவாணிச்சியம்மை
யும் கூலியாளாகவந்த சொக்கநாதருடைய செய்தியைப்பார்த்து
வையையாற்றின்கரையை யடைக்கவேண்டுமென்று தன்னுடை
யகாரியத்தைச் சொல்லமாட்டாதவனாய் வலிமையையுடைய பா
ண்டியராஜனுடைய தூதர்கண் காண்பார்களேயானால் துன்பஞ்

செய்வார்கள் இருவினையையுடைய நான் இதற்கு என்ன செய்வே
னென்று நினைத்தான்-எ-று. (௩௯)

மற்றிவணிலைமவெள்ளிமன்றுணின்ரும்கின்ற
கொற்றவரறிந்துபின்னுங்குடைமன்கடைமேலேற்றி
யுற்றவிக்களையையன்னையொலையிலடைப்பேனின்னே
சுற்றிதற்கிரங்காசேசுருன்றகவுடைமனையிலென்றார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிட்டு வாணிச்சியம்மை நிலைமையை வெள்-
ளியம்பலத்திலே நிருத்தஞ்செய்கின்ற சொக்கநாதராகிய கூலிக்
காரர் தெரிந்துபின்னும் கூடையிற்கொண்ட மண்ணைக்களையிலே
தொட்டிவிட்டு இந்தக்களையை இப்பொழுதேதாயே, சேக்கிரத்தி-
ல் அடைப்பேன் கொஞ்சமாகிலும் இதற்கு இரங்காமல் உன்னு-
டைய உரிமையுள்ளவீட்டுக்குப் போவென்றார்-எ-று. (௪௦)

நீறணிபுனிதமேனி சின்மலன்விடுப்பவேகித்
தோறினாமுகத்தினுடன்றொன்மனைபுகுதுமெல்லே
கூற்றநங்கவசதின்மிக்காள்கோலறையடைக்கவஞ்சி
மாற்றிநினைக்கைதன்னொற்றொழுதனன்வையைமங்கை.

(இ-ள்.) விபூகிதரித்த பரிசுத்தமாகிய திருமேனியையுடைய
சொக்கநாதரனுப்ப நடந்துதோல்திரைந்த முகத்தையுடைய பிட்-
டுவாணிச்சியம்மை தன்வீட்டிற்குப் போயினான் அப்போது சொல்-
லுதற்கரிய தவத்தினால்மிகுந்த அவளுடைய பங்கைச் சுவாமிய-
டைக்க அதற்குப் பயந்துமாறிவருகின்ற அலையாகிய கைகளால் வ-
ணங்கினான் வையைநதியாகிய மாத-எ-று. (௪௧)

சிறந்தமண்குடைவேணிதிருமுடிக்கொட்டையாக
நிறங்கிளர்கொன்றைநீழலிறைமணலணையதாக

வுறுங்கொழிநமுயற்சியர்லேயுயங்கிடெய்யினைக்கார்போ
மறைந்தாங்கெங்குமானவள்ளலார்பள்ளிகொண்டார். [ல

(இ-ள்.) சிறக்கப்பெற்ற மண்ணெடுக்குங்கூடை சடாபாரத்
தையுடைய திருமுடிக்குத் தலையணையாகவும் நிறத்தையுடைய
கொணறைமரத்தினது நீழலிலே நெறந்திருக்கின்ற மணலிலேமெ
த்தையாகவு மிகுந்ததொழில்செய்ய முயற்சியாலே வருந்தித் திரு
மேனியினைத்தவர்போல மறைந்து உலகெங்குமேயிருக்கின்ற சொ
க்கநாதர் துயில்கொண்டார்-எ-று. (சஉ)

ஆகவார் துயிலு மெல்லையருட்பெருவாழ்வின்மிக்கா
ரோங்கியகருஞ்செய்வாராகியொண்பியமடிதாங்கிப்
பாங்குள்ளவரைநாடிப்படாந்தகோலையிலுள்ள
திக்குவன்குணர்வியென்னசெய்வாராகரையில்ன்றோர்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்திலே சொக்கநாதர் நித்திராகெய்யும்போ
து கிருபையுள்ளபேரின்ப வாழ்விலே நிகுந்தமாணிக்கவாசகரான
வர் மிகவருமயர்ந்த காரியஞ்செய்பவராய் ஒளியையுடைய பிரம்பு
ழைத்துக்கொண்டி பக்கத்திலேநின்றவர்களைப்பார்த்து அவரவருக்
கு அளந்துக்கொடுத்த பங்கிலுள்ள குற்றத்தையும் நன்மையையும்
அறியுங்கொள்ளென்று சொன்னார் அப்படியே அவர்கள் வையைந
திக்கலையின்மேற் போனார்கள்-எ-று. (சூக)

நன்குருவடைத்தல்செய்காரியாவருமெனநயந்து
சங்கரனடக்குரீடுதடங்கரையவர்களெய்தி
யெங்கணுமுயர்ந்தகாழ்த்தகிவ்விட மியார்க்குவந்த
பங்கிதுமொழிபிடுவென்னின்றவரிவைபகர்ந்தார்.

(இ-ள்.) நன்மைபொருந்த எல்லாரும் அவர்வர்பங்கை நன்
றையடைத்தார்களென்று மனமகிழ்ந்து சொக்கநாத ரடைக்கின்ற

நெடியகனாயிலே அவர்கள்வந்து எவ்விடமும் உயாந்திருக்க இவ்
விடமாதிரித் தாழ்ந்திருக்கின்றது இதுயாவர்க்குவந்த பங்குசொ
ல்லுங்களென்ன அங்குநின்றவர்கள் இவைசொன்னார்கள்-எ-று.)

பெருவளநீடுகூடற்பீட்டுவிற்புணவுகொள்வா
ளொருமுதுமடந்ையூளாயொருவன்வந்திங்கணெய்தி
யிருநிலமகிழ்த்துகூடையுட்சொரிந்தரங்கிநிப்பன்
சிரமிசைபெடுப்பன்மீள்வன்சிந்துவனகுதல்செய்வான்.

(இ-ள்.) பெரியவளங்கள்நீடிய மதுமாநகரத்திலே பிட்
டினைவிற்புச் சிவனஞ்செய்க்பனாகிய ஒருகிழவியிருக்கின்றான் அ
வனாக்காளாய் ஒருத்தன் இங்கேவந்து பெருமைபொருந்திய மண்
னைவெட்டிக் கூடையிலே சொரிந்து இரங்கிநிப்பான் தலைமே
லெடுப்பான் திருமுடிவான் கொட்டுவான் சிரிப்பான்-எ-று. (சுரு)

பாடுவனாடல்செய்வல் பையவோர்கூடை மண்ணை
நீடுதின்கரையிலேறச் சொரிசுவனெடிதுதிப்ப
னோடுவனோடிமீள்வனொருகைமண்கரையிலேறப் [ன்.
போடுவன் போடுவென்னிவருவன்வாவென்னிற்போவ

(இ-ள்.) பாடுவான், கூட்டாடுவான், மெள்ள ஒருகூடைமண்
னை நீண்டு உரத்தகனாயிலேறக் கொட்டுவான், கொடுநோநிற்பா
ன், ஒடுவான், ஒடித்திரும்புவான், ஒருகைமண் கையிற்போகப்
போடுவான் போடுவென்றால் வருவான்வாவென்றாற்போவான்-எ-

பிட்டினை நுகர்வனைபாடுபரிநுகன் றென்றுகையைக்
கொட்டுவன்செய்கைகாணிலரசினோங்குமரனெடுப்பா [ங்
னெட்டலர்க்கொன் றறநீழனெடுந்தகில் கொள்கின்றனெ
கட்டுரைசற்றுங்கே ளானவன்றனைக் காண்மினென்றார்.

(இ-ள்.) பிட்டினைச் சாப்பிடுவான் ஐயா, மிகவுன்னாயிருக்கி
றதென்று கையைக்கொட்டுவான் அவனுடைய செய்கையைப்பா
ர்த்தால் இளைமைபொருந்திய இராசகுமாரன்போலு மிருக்கின்ற
ன் நெடியமலையுடைய கொன்றைமரநிழலில் தேநீம்போது
நித்திரைசெய்கின்றான் என்பது சொல்லக்கொஞ்சமுங் கே
ளான் அவனைக்காண் பீரகன என்பது. (சுஎ)

என்றலுமவனை யிவர்க்கொணர்மிசென் னவருனின்ற
வன்றிறவொருவனாக நவாரிடையிலேயாடிச்
சென்றலுஞ்நயேகர் கொழுந்தாநிலாழி துமுன்று
துன்றியபுரங்கள்செற்றார் அண்ணைவிழிநெழுந்தார்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று சொன்னமாத் திரத்திலே அவனை
யிங்கே கொண்டுவருவதென்று துடிக்குள்ளே யிருந்தவலிய
செளரியத்தைசுடைய ஒருவனசொல்ல மிலேச்சதூதரிவொருவ
ன் சீக்கிரத்திலேமுற்றன் அப்போது செழுமையுள்ள ஞானயோக
நித்திரைநீங்கித் திர்புரங்கையுமெரித்த பரமசிவருனவர் திக்
கென்று விழித்துக்கொண்டார்-எ-று. (சுஅ)

விழித்ததுங்கடிதுசென்றபா ரியன்வெருவீனாக்கி
மொழிக்கனல்சூதையந்தமுன் னவன்றன்னையெப்த
வழைத்தலுமவருநெசெய்யார் ஞ்சிசின்றிரங்கல்கண்டு
பழித் தவர்கெங்கைபற்றியீர்த்தனன்பரிவினாநான்.

(இ-ள்.) விழித்துக்கொண்ட மாத் திரத்தில் சீக்கிரத்திலே ஒ
டிநின்ற மிலேச்சதூதனவன் அவரைப்பயப்படப் பார்த்துச்
சொல்லாகிய நெருப்பைப்பொழிந்து அந்தயசமானிடத்துக்கு வா
வென்று அவரையழைத்தமாத் திரத்தில் வராமல் பயந்துநின்று இ

ரங்குதல்கண்டு பழித்து அவருடைய சிவந்தகையைப்பிடித்திழுத்
தான் பத்தியில்லாதவன்-எ-று. (சக)

ஆங்கவன்கடித்திறள்ளியண்ணலையெண்ணிலாத
திங்கினன்முன்னர்க்கொண்டுமொசறலுமவெகுட்சியெய்திப்
பாங்குநின்றவருணின்றபாவியைப்பாவிநோக்கி
யீங்கெழுஞ்சுருதிசோரவடித்திடிங்கிவனையென்றான்.

(இ-ள்.) அந்த தூதனாவன் ஆளாகவந்தகடவுளைச் சீக்கத்தி
லே அளவற்ற குற்றங்கடையுடையவன் முன்னே தள்ளிக்கொண்டு
போய்ச் சேர்ந்தமாத் திரத்திலே பாவியாகியயசமான் கோபங்கொ
ண்டு பக்கத்திலேயிருந்தவரில் ஒருபாவியைப்பார்த்து இங்கே இ
ரத்தமொழுகும்படி இவனையடிப்பாயாக வென்றான்-எ-று. (நடு)

கடுத்தசொல்வன்களுளன்கித்துடன் மாறுகையி
லெடுத்தனன்முடிவரின்னோரெடுத்தனர்தொழுதுசெங்
யடித்தனனடித்தபோதிலன்புடையரிவைபாகங் [கை
கொடுத்திலர்துணுக்கமெய் கமறைந்தனர்குறைவிலாதார்.

(இ-ள்.) கடுத்தசொல்லையுடைய கொடியவன் கோபத்துட
னே பிரம்பினக்கையிலே யெடுத்தான் அப்போது முடிவரும் தே
வருங் கையெடுத்துக்கூப்பி வணங்கினார்கள் அவன் அடித்தான் அ
ப்போது அன்புடைய உமாதேவியிருக்கும் வாமபாகத்தைக் கொ
டாமல் அங்கிருந்தவர்களெல்லார் திடுக்கிடும்படி மறைந்துவிட்டா
ர் குறைவில்லாதசொக்கநாதர்-எ-று. (நக)

எண்ணீர்க்கழிநெடியடியாகிரியவிருத்தம்.

தார்மேனின் றிலங்குபுவமுதிமேலுந் தன்மனைமங்கையர்
மேலுமமைச்சர்மேலு, மார்மேலுஞ்சென்றுபெருஞ்சேனை
மேலு மயன்மேலுமான்மேலுமறவோர்மேலுந், தேர்மேல்

வெம்பகன்மேலுமதியின்மேலுஞ் சிறந்துளவிந்திரன்மேலுந் தேவர்மேலும், பார்மேலுங்கடனமேலுமரங்கண்மேலும் பட்டசுரன்மெய்யிளடிபட்டபோதே.

(இ-ள்.) அப்போது மாலையணிந்த பிரதாசம்பொருந்திய புய ிதையுடைய பாண்டியராஜன்மேலும், அவன்பத்தினிகள் மேலும், மந்திரிகள்மேலும், எவர்கள்மேலும், போர்யுத்தஞ்செய்யும் சேனைகள்மேலும், பிரமன்மேலும், மஹாலிஷ்ணுமேலும், முனிவர்மேலும், தோழுவிருக்கின்ற சூரியன்மேலும், சந்திரன்மேலும், சிறப்பினைப்பெற்றமுள்ள தேவேந்திரன்மேலும், தேவர்கள்மேலும், பூமியின்மேலும், சமுத்திரத்தின்மேலும், மரங்கள்மேலும், பட்டசுரன்மெய்யிளடிபட்ட அடி-எ-று. (ருக)

தந்தமுருவொழித்துநிறிதுருவமெய்திச்சுதுமுகனுஞ்சங்காழிநிறித்தமாலும், தந்தமுசுற்றெறிவரிதாய்வெளியேயின்றவண்ணலார்வடிவிலடிபட்டபோதி, வெந்தவலகங்களினுமிருந்துளோர்களெம்முடலிலடிபுறைந்ததென்றுகூற, முந்தியெழும்பன் மொழிகளுகாந்தவெல்லேமோகரிக்குமெழுதடலின்முழக்கம்போலும்.

(இ-ள்.) தங்கள் தங்கள் வடிவங்களை விட்டு வேற்றுருவங்கொண்டு நான்குமுகங்களையுடைய பிரமதேவனும், சங்குசக்கரந்தரித்த மஹாலிஷ்ணுவந்தேடி அந்தமும்ஆகியுத் தெரிதற்கரிதாகி இப்போது வெளியேயின்ற சொக்கநாதருடைய திருமேனியில் அடிபட்டபொழுதிலே எந்தலோகத்திலிருந்து வந்தவர்களும் எவர்கள்தேகத்தில் அடிபட்டதென்று சொல்ல முன்னதாக எழும்புகின்ற அந்தச்சொற்கள் உலகமுடிவுகாலத்திலே சத்திக்கின்ற சத்தசமுத்திரங்களுடைய முழக்கம்போலானது-எ-று. (ருக)

மாயையெனுங்கரும்பெரியுன்மேன்மொககுள்வண்ண
மெனுமெண்ணிலாவண்டத்துள்ளு, மேயவகையெண்பத்து
நான்குநூறுபிரமானபலயோனியவற்றினுள், மாயவயிர்
க்குயிராகித்தெற்குத்தன்மையவனிகல்தாளுநரறிந்துபாதச்,
சேய்மலர்வழுத்துதறகோர் கூலிபாளாயச்சென்றுமுடிமண்
சுமந்தார்திலைநாதர்.

(இ-ள்.) மாயையென்று சொல்லுகின்ற கருமையுள்ளபெரிய
நீரின்மேலே குமிழிவடிவென்று சொல்லும் அளவில்லாத அண்ட
ங்களுக்குள்ளே பொருந்தி யிருக்கின்ற எண்பத்துநான்கு நூறுபி
ரம் யோனிபேதமென்னும் இவைகளிலுள்ளிருக்கின்ற உயிருக்கு
யிராயிருக்கும் தன்மையைப் பூவுலகத்தில் அஞ்ஞானிகளறிந்து தம்
முடைய பாதமாகிய செந்தாமரைமலரை வணங்குதற்கு ஒருகூலி
யாளாகிப்போய்ச் சிரசிலே மணசுமந்தார் திலைமானகரத்திலே நி
ருத்தஞ்செய்கின்ற சபாநாதர்-ஏ-று. (இசு)

(நாலடித்தரவுகொச்சகக்கலிப்பர்.)

மையனையுகிருமிடற்றாமெய்யிலடிவாசலு,
மையருடமபினுமவந்துபடுதலுமேயயர்வயதி
யுய்யவெனையாட்கொள்ளவுகந்கொருவர்ககளாகி
மெய்யொழுந்தருளினரோவென்றென்றுமிககொந்து.

(இ-ள்.) மேகத்தையொத்த அழகியகண்டத்தை யுடையசொ
க்கநாதர் திருமேனியிலேபட்ட அடியானது திருவாதவூரிலே அவ
தாரஞ்செய்த மாணிக்கவாசகருடைய திருமேனியிலும வந்துபட்
டமாத்திரத்திலே அவர் ஆயாசத்தையடைந்து நான் பிழைக்கும்ப
டி யென்னை அடிமைகொண்டருள மகமகிழ்ந்து சொக்கநாதர்ஒரு
வருக்குக் கூலியாளாகி எழுந்தருளினரோவென்று மிகவுந்தமககு
ள்ளே வருத்தப்பட்டு-ஏ-று. (இரு)

தம்பெருமையறிபாதகம்மிறைவர்கமககிர்ங்குக்
கம்பிதமுங்கண்ணீ நமவரக்கவறசிபிறும்போதில்
வெம்பிறவிடுகாலைக் கார்முன்னுரியர் தன்வினாந்தோடி
யுமபர்பிரானறிநுவனையாட்டெல்லாமங்குரைத்தார்கள்.

(இ-ள்.) தம்முடைய பெருமையிவ்வளவென்று அறியாத தம
துகடவுளாகிய சொக்கநாதருக்கு இரக்கமுற்று நடுக்கமுங் கண்ணீ
ரும் உண்டாகக் கவலையடைந்தபொழுதிலே கெய்யப்பிறவியைத்
தொலைத்த மாணிக்கவாசகர்முன்னே தூதர்கள்சேக்கிரத்திலோடிவ
ந்து தேவர்களுக்கிறைவராகிய கடவுளுடைய திருவினையாட்டெல
லாஞ்சொன்னார்கள்-எ-று. (௫௬)

வேட்டு நுகும்பெருங்காதல்வித்தகரித்தன்மையெலாங் -
கேட்டுமநந்தளர்ந்ததுமிககுகளர்த்ததுளிழிப்புனல்பொங்க
வாட்டிகமுஞ்சடையண்ணமண்சுமந்தவிடங்கொடுபோ
காட்டுமெனமொழிந்தவரோடவ்விடநேர்க்கிடையிது [யக

(இ-ள்.) மிகுந்த ஆசையால்விரும்புகின்ற மாணிக்கவாசகரா
னவர் இந்தச் செய்தினைத்தெய்தியுங் கேள்விப்பட்டு மந்தளர்ந்து
மிகவும் கண்களிலேநீர்பெருகச் சிவந்த வொளியினுற் பிரகாசிக்கி
ன்ற சடாபாரத்தையுடைய சொக்கநாதர் மண்சுமந்திஇடத்தைக்
கொண்டுபோய்க் காண்பியுங்கொன்று சொல்லி அவர்களுடனே
அவ்விடத்திலே நேராகச்சேக்கிரத்தின்போய்-எ-று. (௫௭)

அழுங்கியரும்பெருநாகுகிடையேனும்விழாம் [அ
லெழுந்தருளும்பெரியோனே யெங்கனுளாயென்றென்
தொழுங்கரமுங்கண்ணீருந்துளங்கியமெய்ப்புளகமுமாய்
விழுந்துபுரண்டிவ்வாறுபுலம்பினர்மெய்யன்பாளர்.

(இ-ன்.) அடியேன் வருத்தப்பட்டுக் கொடுமையை யுடைய பெரியநாகத்தில் வீழாமற்செய்யவருந்தருளியகடவுளே நீயெவ்விடத்திலிருக்கின்றாய் எவ்விடத்திலிருக்கின்றாயென்றுதொழுகின்ற கைகளுக கண்ணீரும் நடுங்குகின்ற மெய்யிற்புண்குமுடையவராய்க் கீழேவீழ்ந்துபுரண்டு இரதபிரகாரம புலம்பினா மெய்யன் பையுடைய மாணிக்கவாசகர்-எ-று.

(ரு௮)

நீறுபடும்தொன்மேனிசின்மலனே நெடுநீங்குநகை
யாறுபடுஞ்சடைமுடி யாபடியவர்கட்கெளியானே
மாறுபடும்புரமெரித்தாய்மாறுபடுமபோதுடலிற்
கூறுபடுஞ்சிவஞாங்கொம்பினுளங்குழையாதோ

(இ-ன்.) திருநீற்றையணிந்த பொன்போன்ற திருமேனியை யுடைய நின்மலனே, நெடியகங்காநதியைத்தரித்த சடாமுடியை யுடையவனே, அடியவர்கட்கெளியவனே, மாறுபட்ட திரிபுரத் தைளரித்தவனே, மாறானதுபடுமபோது உன்னுடைய இடப்பாகத்திலிருக்கின்ற சிவஞானமே வடிவாகிய உமாதேவியினது மகங்குழையாதோவென்றார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று.

(ரு௯)

கொங்கையான்மணிமார்பிற்குறியிடமவ்விதுடைய
மங்கையாள்பெருமானைமண்சுமக்கதினைத்தானோ
கங்கையானலைக்கரத்தாற்கரைத்திலனோ புள்ளுருவாம்
பங்கையாசனன்றியாப்பணிமுடியெனறறியாளோ.

(இ-ன்.) தனபாரங்கனாலே அழகியமார்பிலே தழும்புசெய்தவீரூப்பையுடைய காமாட்சியானவள் கடவுளைமண்சுமக்கும்படி நினைத்தாளோ, கங்கையானவள் அலையாகிய கையினாலே அந்தமனைக்க கரைக்கவில்லையேர், அன்னவடிவாகிய தாமரைமலரின

ருக்கின்ற பிரமனாலுமறியப்படாத சருப்பந்தையணிந்த சிரசென்
றறியாளோ வென்றார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (சு1)

பிரமனுடன் நிரமாலும்பிறப்பகலப்பல்காலும்
பரிவினுடனநுமலரோபாதரிமொச்சிலையோ
புரிநடுசெஞ்சடையோநற்புதுமதியோவாயிரவாய்
வாரியரவினபலபடமோமண்சுமந்தருக்கமமாடு.

(சு-ள்.) பிரமனேகிணுடனே மஹாவிபகலவுந் தம்முடைய
பிறவி நீங்கப்பலதரமும் அன்பினுடனே சாத்துகின்றமலரோ, அ
ல்லது அடியவர்கள் சாத்துகின்ற பச்சிலையோ, முறக்கையுடைய
சிவந்தசடையோ நலபுதுமையையுடைய மதியோ, ஆயிரமவாயு
ள்ள நெடியசருப்பச்சினுடைய அனேகமபடங்களோ, நீயெடுத்த
மணனைச் சுமக்குஞ் சுமமாடு-எ-று. (சுக)

சலைபறிப்புடபுகழ்வையைக்கரைதி நவம்பலமாக
வலையெறிப்புடனலோசையநதரதுநதுமியாகந்
சலைவனடங் கண்டாரகளரவமெனுநவமுசியங்
கொலைதவிநும்புலியென்றுங்குலமுசியுமானாரோ.

(இ-ள்.) தமிழ்ப்பாடலின்றன்மையறிந்தகோந்தியையுடைய
வையைநதிக்கையே அழகியவெள்ளியம்பலமாக அலையைவீச
விசைநீரினுடையசததமே தேவதுந்தமியாகக் கடவுளுடைய நி
ருத்தசதைககண்டவர்கள் பாம்புபுகழ்வையுடைய தவமுசியாகிய ப
தஞ்சலியுங் கொலைதவிந்தபுலியென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்
ந்தலியாக்நிர பாதருமானாரோ-எ-று. (சு2)

யினைநங்குநாடிந் தென்னன்னிழிக்கேறளினாதுரகந்
றாளோறுமபுண்ணெருநநிலபொற்செண்டேறத்

தேனேறுமலாக்கொன்றைத்திநுழிமேன்மண்ணேற
யானேறுஞ்சிவபநமுமெனதேநுவின்னாது

(இ-ள்.) மீனேறிய கொடியையுடைய பாண்டியனது கண்
னுக்கு நேராகவிலாந்து நடக்கின்ற குதிரையேறுவதுகண்டு அவ
ன்கொடுக்கும் பீதாம்பரமானது குதிரைச்சவுக்கிலேறித் தேனேறி
யமலர்ந்தகொன்றை மாலிக்கையுத்தரித்த அழிப சிமசின்மேல்
மண்கூடையேற விருந்தபடியால் யானேறுகின்ற சிவபதமும்என
க்கேற இனிமையிலலாத தாயிருந்ததென்றார் மாணிக்கவாசகர் எ-

பொன்னுலகத்துள்ளோரும்புரநகரனுநதிநுமாறு
மன்னுமறைக்குரியோனுமவழியடிமைசு தொழில்செய்ய
வண்ணைதனக்காளாகியணியைவையடைத்தடியுண் [மீனே
டென்னையநுட்பணிபொள்ள விசைத்தேனையோவிறையோ

(இ-ள்.) தெய்வலோகத்திலுள்ள தேவர்களும், தேவேந்திர
னும், மஹாவிஷ்ணுவும், நிலைபெற்ற தவத்திற்குரிய பிரமதேவனு
ம், வழிவழியாக அமமைத்தொழில்செய்யப் பிட்டுவாணிச்சியம்
மைக்குக் கூலியாளாய் அழிய வையைநதியை அடைந்து அடிப
ட்டு என்னைக்கிருபையையுடைய பணிகொள்ளச் சமமதித்தனை
யோ, இறைவனையென்றார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (௬௪)

கட்டுமறைத்துணிப்சீசைக்கச்சுயமுத்திநுகுதோளிற
கொட்டுமுடித்தலைமீதுகனித்தக்கொருகூடையுமாய்ப்
பிட்டிருநற்றவமுடையாள்பின்புநுகுநுகுநுகோல
பிட்டமுறத்தொழுப்படிநான்ணடிவேனினையோனே.

(இ-ள்.) அனாயிற்கட்டுகின்ற துண்டாய்க்கிழித்த துணியும்க
ச்சையும் அந்தத்திருத்தோளிலேமண் வெட்டியும், சிமசின்மீதிலே
கவித்துக்கொள்ளுகின்ற ஒருகூடையுமாய்ப் பிட்டினைத்தருகின்ற

நல்லதவமுடைய அமமையினது பின்னேவருகின்ற அழகியகோ
லத்தை அன்புபொருந்தத் தொழும்படி நாண்காணவில்லை யிறை
வனையென்றார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (சுந)

தாரு நஞ்சடைமுடியாய்த் தவம்பெருமுயன்றவர்க
ணீரு நமபுகழ்வையைநெடுங்கரைமேனின்றாரோ
சீருநங் கனகமுடித்தென்னவனோமதுனையெனும்
பெருநிலி நுப்பவரோபிட்டமுதிட்டருள்வாளோ.

(இ-ள்.) கொன்றைமாலிகையைத் தரித்த சடாமுடியையு
டைய சொக்கநாதனோ, நீர் கூலியாளாய்வந்த திருவுருவைக்காண
மிகவுந் தவத்தையுயன்றுசெய்தவர்கன் வெள்ளமோடுகின்ற கிரீத்
தி மிகுந்தவையையநதிக் கரையின்மேல் நின்றவர்களோ, சிறப்பு
மிகுந்த பொற்கிரீடத்தையுடைய பாண்டியராசனோ, பெரியமது
ரைமாநகரி லிருப்பவரோ, பிட்டமுதிட்டருளிய செம்மனச்செல்
வியோவென்றார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (சுசு)

பொன்மௌலி நகலேமீதுபுண்ணியர்மண்சுமந்தேறுங்
கொன்மலியுங்கேகாலையுங் குளிர்வையைப்பேராறுங்
கன்மமெனுப்பைப்போகக் கண்ணுதல்வெம்பரியேறுந்
தென்மதுரைமுது நமல்லவோசிவலோகம்.

(இ-ள்.) பொன்னினுந் செய்த கிரீடத்தையணிந்த சிரசின்
மேலே புண்ணியராகிய சொக்கநாதர் மண்ணைச் சுமந்துக்கொண்,
டேறுகின்ற பெருமைமிகுந்த கோவிலுள்ளந்தபங்கு நிலமும், கு
ளிர்த்திபொருந்திய வையையென்னும் பெயரையுடைய நதியும்
கன்மமலமென்னும் பகையானது ஓடிப்போகப் பரமசிவன்வெவ்
விய குகையிலேறுகின்ற அழகியமதுரைமா நகரமும், அல்ல
வோசிவலோகம்-எ-று. (சுசு)

இன்னவகையன்புடையாரிரங்கினராயிடையையைத்
துன்னுதிரைப்பேராறுந்தொலையவடிந்ததுபின்னர்த்
தென்னவனுஞ்சிவன்செயலாமெனத்தெளிந்துவாசலூர்
மன்னவர்தம்பால்வந்துவணங்கியிதுசூறுவான்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்திலே இந்தப்பிரகாரம் அன்பையுடைய
மாணிக்கவாசகர் இரக்கமுற்றிருந்தனர், நெருங்கிய அலைகளையு
டைய பெரியவையைநதியுஞ் சீக்கிரத்தில்வடிந்தது, பின்பு பா
ண்டியராஜனும் இவையெல்லாஞ் சிவன்செயலாமென்று தெளிந்
து திருவாசலூர்க்கரசனாகிய மாணிக்கவாசகரிடத்திலவந்து வண
க்கஞ்செய்து இதனைச்சொல்லுவான்-எ-று. (சு-அ)

அந்சரர்தம்பதியினிழிந்தருள்புனைமாத்தியர்குலத்து
வந்தநுளித்தமியேற்குமந்திரியாய்மகிழ்வெய்தி
யெந்தைவயப்பரியேறல்காட்டியெனக்கொழியாத
பந்தமறத்திருவுள்ளம்பற்றினைநற்றவத்தோனே.

(இ-ள்.) தேவர்கள் வசிக்கின்ற பொன்னகரத்தினின் றிழிந்
து கிருபையைத்தரித்த ஆமாத்தியர்குலத்திலேவந்து திருவவதார
ஞ்செய்து தமியேனாகிய அடியேனுக்கும் மந்திரியாகி மகமகிழ்ச்சி
யடைந்து எமதுபிதாவாகிய சொக்கநாதர் வெற்றியையுடைய கு
திரையேறிவருவதை யெனக்குக்காட்டி எப்போதும் நீங்காதபாச
த்தனையுறம்படி திருவுளம்பற்றினீர் நல்லதவத்தையுடைய மாணி
க்கவாசகரேயென்றான் பாண்டியராஜன்-எ-று. (சு-ஆ)

கருமாளத்திருமேனிகாட்டினனென்றுணராமற், றிருமா
லும்பரவரியான்றேவருடன்பரியேறி, வருமாயச்சுழவினால
முக்காடையண்டர்தொழும், பெருமானுக்களித்தேனென் பி
ழைசெய்தேன்பெரியோனே.

(இ-ள்.) என்னுடைய பிறவிமாளத் திருமேனிகொண்டு காண்பித்தாநொன்றறிந்து கொள்ளாமல் மகாவீரனுடைய வணங்குதற்கரிய சொக்கநாதர் தேவர்களுடனே குதிரையேறிக்கொண்டுவந்த அந்தமாயினுடையகுழுகையினாலே அழுக்குவஸ்திரத்தைத் தேவர்பணிசின்ற கடவுளுக்குக்கொடுத்தேன் என்னபிழையினைச்செய்தேன பெரியோனையென்றார் பாண்டியராஜன்-எ-று.

அப்பணிசெஞ்நடையானைப் பருமபரிமேலாளாகு, மெய்ப்பொருளென்றுணராமல் வெய்யவினைப்பொருள்வேண்டிச், செப்பருமி நகறுகண்மைசெய்வித்தேன்சிறுமையுளே, நெப்பிழையும்பொறுதருள்வாயானாகிற்புகுதாமல்.

(இ-ள்.) கங்கையைத்தரித்த சிவந்தசடையையுடைய கடவுளை அருமையையுடைய குதிரைக்காரராக்கு மும்மையுண்மைப்பொருளென்று தெரிந்துகொள்ளாமல் தீவினைக்குக் காரணமாகிய திரவியத்தைவிருமபிச் சொல்லுதற்கரிய கொடுமை செய்வித்தேன் சிறுமையுள்ளவனாகிய என்னுடைய எந்தப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் அடியேன நகர்த்திற்புகாமல்-எ-று. (௭௪)

தூக்காமணிநகபிரானறுங் கமிருமபரியேறிப்
பூநாறுஞ்சடைமேன்மண்சுமந்தபுகழ்போதாதோ
யானாளுநின்பணியேசெய்தொழுக்கிவிய்வுலகந்
தானாளுவேண்டுமெனவென்றுடைந்தான்றமிழ்மாதன்

(இ-ள்.) பரிசுத்தம் பொருந்திய சருப்பந்தையணிந்த சொக்கநாதரானவர் உயர்வுமிருந்த குதிரையின்மேலேறிப் பூமணம்வசிக்கிற சடாபாரத்தின்மேல் மண்சுமந்த கீர்த்திபோதாதோ, நான் நான்தோறும் உம்முடைய பணிவிடையைசெய்துவர நீர்இனி இவ்வுலகத்தை யாளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டான் தமிழைவளர்க்கின்ற பாண்டியராஜன்-எ-று. (௭௫)

அறுசீர்க்கழிநெடி ஸ்டியாசிரியவிருததம்.

வன்றிறன்மன்னனிவ்வாறு தாத் தலும் வாசலூர்
தென்றிசைபுரக்குநீதித்தென்னவனறன்னோநோக்கிப்
பின்றிகழ்சடையோன்மன்னுபெருநுதறைநகரிலேக
வின்றெனைவிடுப்பதேமற்றிவ்வுலகளிப்படுகென்றார்.

(இ-ள்.) வலியசெளரியத்தையுடைய பாண்டியராசன் இந்த
ப்பிரகாரஞ் சொன்னமாத் திரத்திலே திருவாதவூர் தென்றிசை
யை இரகஷித்தின்று நீதியையுடைய அவ்வரசனைப்பார்த்துப் பின்
னே பிரகாசித்தின்று சடையையுடைய கடவுள் நிலைபெற்றிருக்கி
ன்ற திருப்பெருந்துறைக்குப் போகும்படி இன்று என்னை யனுப்
புவதே எனக்கு இந்தவுலகத்தை யானும்படிக்குக் கொடுப்பதென்
னார் மாணிக்கவாசகர்-௭-று. (௭௩)

தென்புலத்தலைவன் றுனுஞ்சிந்தையினெந்துமுன்னே
னன்பருக்கரசர்வாழ்விலாசையின்குளதோடுவென்று
மென்பசத்திறைஞ்சியையாவேண்டியசெய்கவென்று
தன்புழ்க்கடனமுதூர்புகுசுனனருளைசூழ

(இ-ள்.) தென்றிசைமன்னனாகிய பாண்டியனும் அப்படி சொ
ல்லக்கேட்டு மறத்திலேநொந்துக்கொண்டு முன்னேனாகிய சிவனு
டைய அடியாராக்கு இராசசம்பத்திலே ஆசையுண்டோ வென்று
சொல்லி மாணிக்கவாசகருடையமிருதுவாகிய பாத்திலேவணங்
கி ஐயமோ மறதுக்குவேண்டியபடி செய்யக்கடவீதென்று செலவு
கொடுத்துத் தன்னுடைய கீர்த்தியிருந்த மதுராபுரியிற் புகுந்தான்
சேனைகளசூழ-௭-று. (௭௪)

சற்றவத்தொழில்செய்யாததானைமன்போனபின்ன
ரற்றவர்க்குற்றசோதியருட்பெருவாழ்வுவேண்டிக்

கொற்றவற்குற்றகோலங்குறையெனரீத்துமேலா
நற்றவக்கோலங்கொண்டார்நம்பருக்கள் புமிகார்.

(இ-ள்.) சற்றுகிலும் அவத்தொழிலைச் செய்யாத சேனைகளை
யுடைய பாண்டியராஜன் போனபின்பு ஆசையற்றவர்களுக்கு அ
ன்புடனிரகலிக்குங் கடவுளுடையபேரின்பவாழ்வையிரும்பி அவ்
வரசனுக்காகக் கொண்டிருந்த வேடத்தைக் குறைவென்று நீக்கி
மேலாகிய நல்லதவேடங்கொண்டார் பரமசிவனுக் கன்புமிருந்
த மாணிக்கவாசகர்-ஏ-று. (௭௫)

அத்தனை பாலவாயிலண்ணலைவணங்கியந்த
மைத்திகழ்சோலைநீநமதுவாயம்பதியைநீங்கி
வித்தகர் தமமையாண்டமேனி கண்டிதைஞ்சவேண்டும்.
பித்தனர்கடிதுசென்றார்பெருந் துறைபொருந்தவெண்ணி.

(இ-ள்.) அத்தனும்மதுவாயிலிருக்குஞ் சொக்கநாதனா வண
ங்கி மேகங்கண்டவழிநின்ற பிரதாசமிருந்த சோலைநீடிய அந்தமது
னாமாநகரைவிட்டுக் கடவுள் தம்மையாண்ட திருமேனியைக்கண்
டு வணக்கவேண்டுமென்று திருப்பெருந்துறைக்குப் போகவினைத்
துப் பித்தங்கொண்டவராய்ச் சீக்கிரத்திற்போனார் மாணிக்கவாச
கர்-ஏ-று. (௭௬)

மிடைகெடவைத்தபாதவித்தகளுரைகோக்கி
நடையிடுமெல்லைதன்னினன் மகனவைவுங்காற்றுந்
தடைபடுகன்றைநாடுங்கடிலையுந்த தம்பிநின்று
மடையினை யுடைக்குரீருமாயினர்வாதலூர்.

(இ-ள்.) அஞ்ஞானம் நீங்கத் திருவடிவைத்த கடவுளுடைய
திருப்பெருந்துறையைப்பார்த்து நடைகொள்ளுஞ் சமயத்தில் ம
னோவேகமும் வாயுவேகமும் தடைபட்டிருக்கின்ற இனங்கன்றை

நாடியோடுங் கபிலைப்பசுவும் நிறைந்துநின்று மடையையுடைக்கு
ம் நீரும்போலாயினார் திருவாதவூர-எ-று. (எஎ)

கண்ணுழையா, காணுமபதிகளுங்கடி துநீங்கி
பெண்ணருமுந் வாமேவுமெழிற்பெருந் துறையிலெய்திப்
புண்ணியவினத, தர்சுமுமுன்புபோலிருந்தபோதில் [ர்.
விண்ணவரதிபன்பொற்றான் வீழ்ந்திது தாழ்ந்துசொல்வா

(இ-ள்.) கண்களாலும் துழையப்பட்டாதகாடுகளும் ஊர்களுஞ்
சீக்கிரத்திலே கடந்துபோய் அளவற்ற முநிவர்கள்வசிக்கின்ற அழ
குநிறைந்ததிருப்பெருந் துறைக்குப்போய்ப்புண்ணியத்தை யுடை
ய முநிவர்களுக்கு முன்புபோலிருந்தபோதில் தேவர்களுக்கதிப
னாகிய பரமசிவனுடையதிருவடியின்மேல் வீழ்ந்துவணங்கி யிதை
ச்சொல்வார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (எஅ)

திண்டுதற்கரியமார்பிற்சேயிழைதனத்தினாலு
மீண்டொருமாற்றினாலுமெய்தியதழுத்புபோற்றி
வேண்டியவடிவமாகிவெம்பரிமேற்கொண்டமமை
யாண்டருள்செய்யவந்தவண்ணலேபோற்றிப்போற்றி.

(இ-ள்.) முன்னாலே சத்தபுரியிலும் விசேடமாகிய காஞ்சிமா
நகரத்தில் கம்பையாற்றிற் காமாட்சியுசெசெய்யும்போது அந்தப்
பூசையின் உறுதியைச்சோதிக்க அந்ததியிலே சருவதீர்த்தங்களையு
ம் வரச்செய்து அது ஆகாயமளாவிலருகிறபோது சிவபூசைக்கு வி
மோதமாய் வருகிறதென்றுபயந்து தழுவிக்கொள்ளுதலால் ஒருவ
ராலுந் திண்டுதற்கரியமார்பிலே அந்தக்காமாட்சியினுடைய தன
பாரங்களாலும் இங்கே ஒருமாற்றினாலும் அடைந்த தழும்பையு
டையவனே போற்றி வேண்டியவடிவங் கொள்பவனாகிய வெவ்வி
ய குதியையின்மே லேறிக்கொண்டு எங்களை அடிமைகொண்டு

அருள்செய்யவந்தஐயனே போற்றிபோற்றியென்றார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (எக)

அண்டருக்கரிபாய்போற்றியடியவர்க்கெனியாய்போற்றி
வண்டமிழ்பாண்டிநாவொழுமணசுமந்தாய்போற்றி
கண்டனக்கனியமேனிகாட்டியென்சென்னிமீது
முண்டகத்திருத்தாளவைநகமுத்தனேபோற்றிபோற்றி

(இ-ள்.) தேவர்களுக்கரியவனே போற்றி அடியவர்களுக்கெனியவனேபோற்றி, வளந்தையுடைய தமிழ்மிசூந்த பாண்டியதேசம் வாழுபடி மணசுமந்தவனேபோற்றி, கண்ணுக்கு இனிய திருவுருவைக்காட்டி என்சொன்னமேலே தாமரைமலர்போன்ற திருவடிக்களைவைத்த முத்தனேபோற்றிபோற்றி யென்றார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (அற)

போற்றியென்றின்னவாறுபுகன்றவர்முடிமேற்செங்கையேறறியங்கனியகூறியெழுமெனவெழுந்தபின்னர்
நீபாறையுபுனைந்துஞானநிறையருட்பார்வைநலகி
வீற்றிருந்தனபர்கூட்டம்விளங்கினர்களங்கமிலனார்.

(இ-ள்.) போற்றியென்று இந்தப்பிரகாரத்துதித்த மாணிக்கவாசகரது சிற்சின்மேலே சிவந்தகையவைத்து இன்சொற்சொல்லி எழுந்திருவென்றுசொல்ல எழுந்தபின்பு விபூதியுந்தரித்து அறிவுநிறைந்த கிருபானோக்கஞ்செய்து வீற்றிருந்து அன்பையுடைய அடியார்கள் கூட்டத்தில் விளங்கியிருந்தார்களங்கராகிராகிய கடவுள்-எ-று. (அக)

அந்நகுமுதலுமில்லாவடியவர்தம்மைநாடி
வந்துளகருமமெல்லாமுடித்தனமகிழ்ச்சிகூர

நந்திகழ்வடிவங்காணவேண்டி நந்தியிலேயுள்ளார்
சித்தனைச் செய்தார்வல்லேயாண்டுநாஞ்செறல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) முடிவுமுதலுமில்லாத அடியவர்களைக் குறித்துவந்த
காரியமெல்லாம் முடித்தனம் மருகிழ்ச்சியுண்டாக நமமுடைய ஒ
ளியையுடைய திருவுருவைத்தெரிசிக்கவேண்டுமென்று நல்ல கயி
லாயகிரியி லிருக்கின்றவர்கள் நினைவுகொண்டார்கள் சீக்கிரத்தில்
அவ்விடத்திலே நாம்போகவேண்டுமென்றார் பரமசிவன்-எ-று. (1)

வாழ்ந்திருமின்பின்யாமுமேசுவமென்னலந்து
சூழ்த்தருளுநுவாமன்பர்தே தாத்திரம்பலவுஞ்சொல்வித்
தாழ்த்தெதிரிறைஞ்சியையாதரிப்பரிதென்னமண்மேல்
வீழ்த்தயார்தழுதாரொம்மைவிதிதியோ வென்றுநொநநார்.

(இ-ள்.) நீங்களிங்கே இன்பமுடனே வாழ்ந்துகொண்டிருங்
கோள் நாம்செல்குவோமென்று சொல்லவே அப்போதுவந்து சுற்
றிக்கொண்டு இருபாவடிவத்தை யுடைய அடியவர்கள் அனைக
துதிகன்சொல்லி உணங்கி ஐயமோ இனியாங்கன் தரிக்கிறது அரு
மையென்று பூமியில்வீழ்ந்து ஆயாசங்கொண்டு அழுதனர் என்க
ளை விட்டுவிடுகின்றையோவென்று நொந்தார்கள்-எ-று. (அரு)

பரிந்தமுமடிமார்தம்மேற்பரமனுமன்புழ்ந்து
வருந்துவதொழிமினிந்கமணமலிகுநந்கநீழ்ந்
பொருந்தியதெய்வபீடம்பொலிவொடுகுயிற்றிமீதே
திருந்தியமறையுத்தேநம்பரமாகச்செய்து.

(இ-ள்.) அன்புகொண்டு அழுகின்ற அடியார்மேற் பரமசிவ
னும் அன்புனைவந்து வருத்தப்படுவதை நீக்குங்கள் இந்தவாசநிறை
ந்த குருந்தநிழலிலேபொருந்திய தெய்வபீடமொன்று பிரகாசந்து

டனேசெய்து அதன்மேல்திருத்தமாகிய வேதங்களுந் தேடுகின்ற
நம்முடைய திருவடிகளைச்செய்து-எ-று. (அச)

தாங்க நுமான்லைதீவியாமெனுதன்மைக்கண்டு.
நீங்கநுமன்பிணுநிலைதிருநுநயநதிநைஞ்சி
நங்கநுண்மநத் பொல்லாமமாந்தி நுமொருநாளிநதத்
திங்ககல்பொய்கையுடேசெழுந்தழல்வந்துதோன்றும்.

(இ-ள்.) தாங்குதற்கரிய துன்பம்நீங்கி நாமென்கிற தன்மை
யையறிந்து நீங்குதற்கரிய அன்பினாலே நாள்தோறும்மகிழ்ந்து வ
ணங்கி இவ்விடத்திலே கிருபையிருந்த மந்தையுடைய அடியா
ர்களெல்லாம் விரும்பியிருக்கோள், அப்படியிருக்குநாளில் ஒருநா
ள் இந்தத்தீங்கில்லாத பொய்கையினிடத்திலே செழுமையுள்ள அ
க்கினிவந்து தோன்றும்-எ-று. (அடு)

எழுந்தழல்விளைந்தபோதிலயாவருந்தடத்தினூடு
விழுந்துபின்னெய்திநம்பாள்விடத்துங்கவற்சியென்று
தாழுந்தவழிபற்றுமன்பர்ருழந்துபின்னெல்லமெல்லச்
செழுந்திசழ்கயிலைநாடிச் செனறனாதில்லைநாதர்.

(இ-ள்.) அக்கினியெழுந்து விளைந்தமாத் திருத்திலே எல்லாரு
ந்தடாகத்தினிடத்திலே விழுந்துபின்பு நம்மிடத்திலேவந்து உங்க
ளுடைய கவலையைவிடுகுகொளென்று வணங்குத்தக்க தவத்தைச்
செய்யும் அன்பர்கள் சூழ்ந்துகொண்டு பின்னேவரமெள்ள செழு
மையுள்ள பிரகாசத்தையுடைய கயிலாயத்தைநாடி எழுந்தருளி
னார் சிதம்பரத்திலிருக்கின்ற சபாநாதர்-எ-று. (அக)

நீங்கநுமன்பொல்லாநிலிலுநினென்றுகூற
வாங்கவரிநைஞ்சியெந்நாளையநிற்காண்படுநன்று

தாங்கருமயக்கமெய்தித்தாயகன்மகவுபோலப்
பூங்கழல்வணங்கின் றூர்போயினர்மாயைவல்லார்.

(இ-ள்.) நீங்குதற்கரிய அன்பர்களெவரும் நில்லுங்கோளெ
ன்று சொல்ல அங்கே அவர்கள்வணங்கி இனிஎந்தநாளிலே ஐய
போ, உம்மைக்காண்பதென்று தாங்குதற்கரிய மயக்கமடைந்துதா
யைநீங்கிய பிள்ளைகள்போல் தாமமைமலர்போன்ற திருவடிகளை
வணங்கிநின்றார்கள் மாயையிலேவல்ல பரமசிவன் எழுந்தருளி
றார்-எ-று. (அஎ)

இங்கிவாநின்றபின் னுயின்னருள்வாசவூரர்
தங்களைவாழவந்தலைவர்பின் சென்றபோதிற்
பொங்களை ஸ்ரீலையாள்பாக்ர்புரிந்தவர்வரவுகாணு
வங்கொருகொண் றைநீழலிருந்தனரகந்தைக்க.

(இ-ள்.) இங்கே அடியார்கள் நின்றபின்னும் இனிய அருளை
யுடைய திருவாசவூரரானவர் தமதுசுத்தமெல்லாம் வாழும்படி கு
ருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி கடவுளுக்குப்பின்னே போனபோது
பொலிவுபெற்ற இளமையுள்ள தனங்கனையுடைய உமாதேவியினு
டைய பீகராகிய அக்கடவுள் அன்புவைத்து இவர்களுதலைப்பார்
த்து அங்கேயொருகொண் றைவிருட்ச நிழலிலேயிருந்தார் துன்ப
ம்நீக்கும்படிக்கு-எ-று. (அஅ)

தன்புடைக்கவடுகொண்டோர்தடங்கிரிநிரந்தமாலைப், பொ
ன்படைத்தனையகொண் றைப் பொலிவுற விருந்தபோதின்,
மென்பதத்திறைஞ்சிக்கண்ணீர்விழவிழத்தொழுதுநிற்கு, ம
ன்பரைப்பரிவாலையருகுவைத்தருளிச்செய்கார்.

(இ-ள்.) தன்பக்கத்திலே கிளைசளைக்கொண்டு ஒருமலைவரிசையாகிய பொன்மாலையைக் கொண்டிருப்பதையொத்த பூங்கொத்துகளுடனே கூடிக்கொன்றைரிழவிலே பொலிவுபொருந்த விருந்தபோதில் மெல்லிய திருவடிகளிலேவணங்கிக் கண்ணீர்விழவிழத்தொழுது நிற்கின்ற அன்பராகிய மாணிக்கவாசகரைப் பத்தியினாலே பாமசிவன் பக்கத்திலேவைத்து அருளிச்செய்தார்-எ-று.)

அவ்விபயிலலாந்தங்கட்கருடாமுன்னாமன் னுந்
திவ்வியக் கலமாயிந்தச்சிறநுளகுநுநதரீழ
லெவ்வுலகெங்குமுள்ளோமாயினுமிங்குளோர்கள்
வெவ்வினையகற்றியானவேண்டியிண்ணெறவோமென்றும்

(இ-ள்.) மறக்கோட்ட மில்லாதவர்க்கு கிருபைசெய்ய முன்னேநாமடைந்த திவ்வியகேஷத் திரமாகிய சிறப்புப்பெற்றள்ள இந்தக் குருந்தரிழவிலே எந்தலோகத்திலும் எங்குமிருந்தேயாயினும் இங்கேயிருக்கின்றவர்களுடைய தீவினையை நீக்கி ஆளும்பொருட்டு இந்தத்தலத்திலே வசிப்போம்-எ-று. (கஉ)

பொங்கொளிச்சுழினைபூடுபுலம்பிசைக்குறியேயான
மங்கலச்சங்கமல்லால்வாய்ந்தபல்லியங்களியாவு
மிங்குமக்காகாவோசையடங்கிடமாதலாலு
நங்குலங்கவுரிகாணுநடனவிலாதலாலும்.

(இ-ள்.) மிகுந்த ஒளியையுடைய சுழிமுனை நாடியிடத்தில் சத்திக்கின்ற அடையாளமான மங்களகரத்தையுடைய ஊங்கவாத்தியமல்லாமல் மற்றவாத்தியங்களெல்லாம் இந்தத்தலத்திலே நமக்காகாவாம் அதேனெனில், சத்தநீங்கிய இடமாகையினாலும், நமது பாகத்திலிருக்கும் பரவதிகாண நடனஞ்செய்ய மிடமாகையினாலும்-எ-று. (கக)

ஒழுங்குடனின்னவாறிற்குணரநதுநற்குருந்தநீழம்
செழுந்தவக்குழுவினீயுநங்கழலசேவைசெய்தே
செழுங்கனன்மடுவிறகானியாவருமதனிற்சென்று
விழுமபொழுதுடன்விழாமலிவ்வுழைமுவினாவீங்கி.

(இ-ள்.) ஒழுங்காக இந்தப்பிரகாரம் அறிந்து நல்லகுருந்தம்
ராநிலிலே செழுமையுள்ள தபோதனர் கூட்டத்துடனே நீயும் ந
மமுடையபாதத்திற் சேவைசெய்து எழுகின்ற அக்கினியை மடுவி
ற்கண்டால் யாவரும் அதிற்போய்விழுநதபோது உடனே விழாம
ல் இந்த இடத்திலேயிருந்து சீக்கிரத்திலநீங்கி-எ-று. (கூஉ)

உத்தரகோசமங்கையென்னுநமழரிற்சென்று
சித்தியங்கெவையுமெய்தி, தெய்விகவிங்கமேனி
வைத்தநம்பதிகடமயிலிவையிவைவணங்கிலங்கே
யிததிகழ்வடிவேகாணடிசாட்டுறுமெனநவின்றே.

(இ-ள்.) உத்தரகோசமங்கையென்னும் நம்முடைய தலத்து
க்குப்போய் அஷ்டமாசித்திகளையும் அடைந்து தெய்வீகமாகிய இ
லிங்கவடிவாயிருக்கின்ற நம்முடைய தலங்களிலே இந்தத்தலங்க
ளாவணங்கினால் அங்கங்கும் இந்தப்பிரகாசமுள்ள வடிவேகாண்பா
ய் அப்படியே காட்டுவோமென்றுசொல்லி-எ-று. (கூக)

இந்நகர்வணங்கிநீங்கியெழுங்கழுக்குன்றமென்னு
மந்நெடுமபதியிறைஞ்சியாண்டுநின்றிண்போந்து
பொன்னினமபலத்திலெய்திப்புத்தகாவாநிலவென்ற
பின்னொம்பதமேயானபெரும்பதம்பெறுதியென்றார்.

(இ-ள்.) இந்தத்தலங்களை வணங்கி நீங்கியுயர்ந்த திருக்கழுக்
குன்றமென்னும் அந்தநெடிய தலத்தையும் வணங்கி அவ்விடத்தி

வீருந்து இங்கேவந்து சிதம்பரத்திற்குப்போய்ப் புத்தனாவாதில்
வென்றபின்பு எம்முடைய பதவியானசாயுச்சியத்தைப் பெறுவா
யென்றார் பரமசிவன்-ஏ-று. (கூசு)

மன்னுமன்புடையார்தெய்வவாசகம்புகலுமாறும்
பன்னகம்புனை வோன்மேவும்பதிபலவணங்குமாறும்
பொன்னினம்பலத்திலெய்திப்புதலாடுவென்றுமன்றன்
றன்னருங்கமலபாதஞ்ஞாந்தலும்பகரலுற்றும்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற அன்பையுடைய மாணிக்கவாசகர் தெய்
வத்தன்மையையுடைய திருவாசகஞ் சொல்லியதும், சருப்பாபர
ணத்தைத்தரித்த பரமசிவனுடைய தலங்களைவணங்கியதும், சித
ம்பரத்திற்குப்போய்ப் புத்தனாச்சேயிற்றுச் சபாநாதருடைய தி
ருவடிகளிற் சேர்ந்ததும், சொல்லத்தொடங்கினோம்-ஏ-று.(கூரு)

மணிகமந்தசருக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஆ திருவிருத்தம்-கூசு கூ.

ஸ்வாமிதேரிசநபொத்தது.

திருவம்பலச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடிபாசிரியவிருத்தம்.

வரந்தரவிருந்தார்,கமமைவாதவூரிதைவர்போற்றிப்
பெருந்துறைநகரிலன்றிப்பிஞ்ஞகர்புலியூர்மன்றிற் [னத்
பொருநதுறைமுத்தியென்று புதன்றதிங்கெவனோவென்
திருந்தியுதவந்தாய்கேட்டியென்றவர்செப்பலுற்றார்.

(இ-ள்.) தமக்கு வரங்கொடுக்கவிருந்த கடவுளைத் திருவாதவூ
ரஞ்சமராசிய மாணிக்கவாசகாவணங்கிப் பரமசிவனே திருப்பெ
ருந்துறையில்லாமல் புண்டரீகபுரமென்னும் பெயரினையுடைய
சிதம்பரத்திற் பொருநதுதல் பரமமுத்தியென்று அருளிச் செய்தது
என்னவென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய திருத்தமாகியதவத்தையுடை
யவனே நீகேட்பாயாகவென்று சொல்லத்தொடங்கினார் கடவுள்.

இத்தலத்திடையேகேடெடுக்குளவிநித்தலன்றி
வைத்துளவிடத்தேயந்தவேட்டுவன்வடிவங்கொள்ளும்
வித்தகவுனக்கங்கன்பான்மெய்யுணர்வுரைத்தேமேன்மை
பொத்திடுஞ்சிவானுபூதிமுந்தியம்பலத்தினுண்டாம்.

(இ-ள்.) புழுதனை யெடுத்தவிடத்திலல்லாமல் கொண்டுபோ
ய் வைத்தவிடத்திலே குளவிவடிவங்கொள்ளும் அதுபோல உன்
னைக்கலாட இத்தலத்திலே அன்பினாலே உண்மை அறிவை யுப
தேசம் பண்ணினோம் மேன்மை பொருந்திய சிவானுபூதியாகிய
மோட்சம சிதம்பரத்தினுண்டாம்-எ-று. (உ)

இடம்படுமுடம்பின்முலத்தெழுந்தநற்கழினைநாடி [றாய்
யுடன்கிளரொளியேயாக லொளியிலஞ்செழுத்துமொன்

நெடுங்குழலோசையாகிலவும்வோசைபோயங்
கடங்கியவிடமேயென்றுமாடுமம்பலமதாரும்

(இ-ள்.) விசாலமாகிய தேகத்திலே மூலாதாரத்தினின்றும்
எழுந்த நல்லசுழிமுனைநாடியுடனே நிறைந்த ஒளியாய், அந்தஒளி
யிலே பஞ்சாக்கரமு மொன்றாய், நெடியகுழலோசையாய் பிர
காசம் பொருத்தி அந்தவோசைநீங்கிய அடங்கியவிடமோ நான்
தோறும்நாம் ஆடுகின்ற சிதம்பரமாகும்-எ-று. (க)

எண்டரும்புதமைந்துபெய்தியகாடிமூன்று
மண்டலமூன்றுமாகிமன்னியபுணாபயினாலே
பிண்டமுமண்டமாகுமடிரமேனோடைவராகந்
கண்டவர்கின்றவாறுமிரண்டி னுங்காணலாகும்.

(இ-ள்.) எண்ணிக்கையைத் தருகின்ற பிருதுவி-அப்பு-தேயு-
வாயு-ஆகாயமென்று சொல்லப்பட்ட பூதங்களைக்கும் இடைபிங்க
லைசுழிமுனையென்னும் நாடிகள்மூன்றும்அக்கிரமிட்டலம், ஆதி
த்தமண்டலம், சந்திரமண்டலம், என்னுமண்டலங்கள் மூன்றும்
ஆதி நிலைபெற்ற சம்பந்தத்தாலே பிண்டமுமண்டமுமாம் பிரமா-
வியட்னு - உருத்திரன் - மகேச்சுரன் - சதாசிவனென்று சொல்லு
கின்ற ஐந்துவடிவமாகக்கூடவா நின்றவிடமும் இவ்விரண்டுவித
த்திலுங்காணலாம்-எ-று. (ச)

ஆதலாலேக் கவண்ட த்தறிவரும்பொ நளாயென்றுத்
திதிலாமூலகாடிற்றிகழ்சி வளங்கமேனி
மீ திலாமந்தநாதவெளியின்மேலொளிமன்றங்குக்
காதலான்மடவான் மாணக்கநாதாறு திருத்தஞ்செய்வோம்.

(இ-ள்.) ஆகையினாலே இயங்கண்டதில் அறிதற்கரிய பொ
ருளைக் கொண்டுநின்றமில்லாத மூலத்தைநாடிப்பாரத்தால், பிரகா

சியாகின்ற சிவலிங்க மேனியாயிருக்கு மேலாகிய அந்தநாதவெளியின்மேல் ஒளியாயிருக்கின்றதுசபை அங்கே ஜகையால் உமா தேவிகாண மனம்பொருந்த நிரூபித்தஞ்செய்வோம்-எ-று. (தி)

அந்தன்னடமேதென்னிலைதெகாழினடத்தலாகும்
பந்தமதகற்றுமிந்தப்படிவமுமதுவேயாகும்
வந்துலகத்தியொருங்காண்போலவமுவாழுந்தி
தந்தருளவிக்ஞ்செய்வத்தலமுமததலமேயாகும்.

(இ-ள்) அந்தநடனம் வதென்றால், நிரூபித்த-ஊதிதி-சங்காரம் திரோபவம் அனுக்கிரகமென்று சொல்லப்பட்ட பஞ்சகிருத்தியந்தை நடத்துவதாகும் பாசத்தனையையறுக்கின்ற இந்தவடிவமுமதுவேயாகும், உலகத்திலேயிருக்கின்றவர்கள் யாவர்வந்துசெரிசித்தாலும் பரமமுத்தியைக்கொடுத்து திருபையைத் தருகின்ற தெய்வத்தலமும் அந்தச்சிதம்பரமேயாகும்-எ-று. (சு)

தாவரும்பனிலநேமி கரிப்பவர்பிரமரொன்போ
ரியாவரும்புலிபாம்பென்னுமிருவரும்புரத்திலுண்டா
முவருந்தெய்வமுவாயிரவருமுடிவர்தாமுந்
தேவருநெதாழுதுபோற்றுமெல்லையத்திலைமுதூர்.

(இ-ள்) தாவுதற்கரிய சங்குசக்கரந்தரிப்பவராகிய மகாலிங்கனாவும் பிரமதேவரும் பதஞ்சலி வியாக்கிரமபாதரும் திரிபுராதிகளும் தெய்வத்தன்மைமுள்ள தில்லைமுவாயிரவரும் நார்பத்தெண்ணாயிரமுடிவரும் முப்பத்து ஸ்கோடி தேவர்களும் போற்றும் எல்லையுடையது அந்தத்திலைமாநகர்-எ-று. (எ)

மற்றிவைசெளரியாயென்றுபணிந்தெதிர்வணங்கித்திப்பார்
நெற்றியினி றுசாத்திநிறியென்றகலநில்லார்

சற்றிடஞ்சென்றூர்பின்னுமிங்கிவர்தன்மைகண்டு
கற்றையஞ்சடையார் தின்னு கண்ணருள்செய்துபோந்து.

(இ-ள்.) இவைகளையெல்லாம் தெளிந்துக் கொள்வாயென்று
பலரிடது எதிரோவணங்கிதிறக்கின்ற மாணிக் கவாசகருடைய நெற்றி
யிலே விபூகிதரித்த நிலென்றுகடவுளானவர் நீங்குதலும் நிலலா
தவராய்க் கொஞ்சதூரமேபோன்ற மறுமையும் இவருடையதன்மை
யைக்கொண்ட பரமசிவனுடையா நின்று கருபைசெய்துபோய்-எ-து.

கண்ணெதிரிட்டக்குமா நகண்ணிளங்காரிந்துதிற்கும்
புணர்நியங்காணமுற் றாடாநைந்தவாபுவித்தநாயா
துணர்நினைவியகமெடுத்தொழுகுதுகை லேமேற்கொண்
கண்ணருமன்ப கூட்டக்கருவுண்டியா, டுரார். [தி

(இ-ள்.) எண்ணெதுமே லடபயதைகொண்ட மகங்கனித்து நீற்
கின்ற பண்ணையாடிய மாணிக் கவாசகா கருமும்படி சபாநாதா
எதிரே மறைந்தார் அதுகொண்ட அசங்ககொண்ட இரங்கமுற்று
யானாக் கிடைகையம்சிரசினமேல வைத்தகொண்டு பெருமுத்த
ற்கரிய அடியார்களுடைய கூட்டத்தைப்பொருத்தினா திருவாச
துரார்-எ-து. (சு)

அருந்தவமகலாபெஞ்சத்தன்பநந்தாமுமந்தத்
திருந்திபருந்தினகீழ்மெய்வாரிடி கையுஞ்செய்து
வாகநருசெய்யபாதமலாவகுத்திறைஞ்சியாயிகே
யிருந்தனரிருந்தநாளிலெய்தியதியமபலுற்றும்.

(இ-ள்.) அரியதவர்கை நீங்காதபந்தையுடைய அடியார்க
ளும் மாணிக் கவாசகரும் அந்தத்திருந்தமாகிய குருந்தநீழலின்கீ
ழே செய்வத்தன்மையுடைய பூருபீடஞ்செய்து அதன்மேலே வர

த்தைத்தருகின்ற சிவந்ததாமனாமலர்போன்ற திருவடி கன்செய்து
வணங்கி அங்கிருந்தார் இருந்தநாளிலே நடந்தகாரியத்தைச் சொ
ல்லத்தொடங்கினோம்-எ-று. (௨)

யெண்பிறைமுடித் துவேணிவிண்ணவரன்பிலாத
பண்பினரெனினுந்கனைப்பாடினர்க்கிரங்குமென்றே
யெண்பெறுநமச்சிவாயவாழ்கவென்றெடுத்துநாதன்
வண்பதம்புகழ்ந்துஞ்நவாசகமபுகலலுற்றார்.

(இ-ள்.) வெள்ளிய மூன்றாம் பிறையைத்தரித்த சடாபாரத்
தையுடைய கடவுளானவர் அன்பில்லாதவர்களே யானாலும் தன்
னைப்பாடினவர்களிடத்தில் இரக்கஞ்செய்வாரென்று நினைத்து எ
ன்னுதலபெற்ற நமச்சிவாயவாழ்கவென்றெடுத்து நாதனாகிய கட
வுளது வளத்தையுடைய திருவடியைப்புகழ்ந்து ஞானவாசகமாகிய
திருவாசகஞ்சொல்லாத தொடங்கினார்-எ-று. (௨௧)

சொற்புதங்கடந்துகின்றசோதிவந்தருளேநல்கு
மற்புகமறியேனென்றுமதிசயங்கண்டாமென்று [ன்றுஞ்
மெற்பொலிசடையாய்நெஞ்சங்குழைத்தனையென்னையெ
சிற்பரன் நனதுபாதஞ்சென்னியின்மன்னுமென்றும்.

(இ-ள்.) சொல்லுகின்றபதங்களைக்கடந்துநிற்கின்ற கடவுளா
னவரவரும் திருபையைத்தருகின்ற அற்புதமறியேனென யென்றும்
அதிசயங் கண்டாமேயென்றும் ஒளிவிளங்குகின்ற சடையையு
டைய கடவுளே, யெண்ணெநங்குழைத்தாயென்றும் பரமசிவனு
டைய பாதஞ்சென்னியில் மன்னுமென்றும்-எ-று. (௨௨)

ஐயனேநின்னைக்காணவாசைப்பட்டேனென்று, முய்கி
லேன்வாமேனென்று முனக்கடைக்கலமேயென்றுஞ், செய்

யுமாறறியேனந்தோ செத்திலேனென்றும்பொய்யாப், பொய்யனே நின் பொற்பா, தம்புணருநாளொன்றோவென்றும்.

(இ-ள்.) ஐயனே நினைக்காவிட ஆசைப்பட்டே நென்றும் பிழையேனவாழ்சிலேனென்றும் உனக்கடைக்கலமென்றும் செய்யுமாறறியேன் ஐயோசெத்திலேனென்றும், பொய்யர்க்குப் பொய்யனே, நின்பாதம புணருநாளொன்றோ வென்றும்-எ-று. (௨௯)

ஆதரித்தழைக்கவினிகையதெடுத்துவென்றருளாயென்று போதமிக்குடைய பாடலினை வாரிவைபு நன்றிபின்னர் மாதிரி, தெவருடையோற்றவருநதிருவார்த்தையெண்ணுந் தீதறச்சிறந்தவெண்பாதிதழெழுநான்குமோதி.

(இ-ள்.) ஆதரித்தழைக்கில், அதெடுத்துவென்றருளாயென்றருட்பத்தும் ஞானமிகவடைய பாடல்கள் இவைகளினைவகன் அருளியபின்பு எட்டி, திக்கிலுள்ளவாகளும் வணங்குகின்ற திருவாராதையும் எண்ணப்படுகமும் குற்றமற்றிதருத வெண்பா இருபத்தெட்டும் விளங்கு சொல்லி-எ-று. (௩௦)

இயல்புடன் மொழியுமபள்ளியொழுச்சியேசறவுநெஞ்சு, தாயர்வரவுரைக்குமினரையையுந் தமல்களென்று முயி நுணியெனுநற்செய்யுள்பிராத்தனையோங்குநீதி வியனெடுங்கூடற்பாண்டி விருத்தமெயத்தமிழ்கூறி.

(இ-ள்.) இயல்புடனே சொல்லுகின்ற திருப்பள்ளியொழுச்சியும் திருவேசறவும மந்தனின்வருத்தம் நீங்கு சொல்லுகின்ற மின்னேரனைய பூங்கழல்களென்று நத்தமாலையும், உயிர்பண்ணிப்படுத்தும், பிராந்தனைப்பத்தும், உயர்கதீதியாகிய அதிசயமுள்ள நெடியமதுரையினுடைய திருப்பாண்டி விருத்தமென்னுந் தமிழ்ப்பாடலும்சொல்லி-எ-று. (௩௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருந்தம்.

மருவுந்தொண்டருடன்குடி வைகச்சிலநாட்செல்லமுதற்,
பரமன்சொல்லும்படிபேசுப்பயிலும் பொய்கைத்தழலகண்
டு, கருதுந்திருவஞ்சொழுதேநாடுககாணக்கொருங்கனன்மீது,
விரவும்பேரன்புடையார்கொல்லாஞ் சென்றுவிழ்ந்தார்கள்.

(இ-ள்.) தங்கியிருக்கப்பட்ட அடியார்களுடனே வாசஞ்செ
ய்ப் பசிலநான்செல்ல அதற்குமுன்னே பரமசிவனுக்கிரகித்தப
டியே பின்புபயிலுகின்ற தடாகத்திலே அக்கினியைக்கண்டு நீனை
க்கின்ற அழகியபஞ்சாக்கரத்தைச் செபித்துக்கொணும்படிப் பிரகா
சியாநின்ற அக்கினியிலேகலங்கிருக்கின்ற மிகுந்த அன்பையுட
ய அடியார்கொல்லாம்போய் மூழ்கினார்கள்-எ-று. (௨௬)

விழ்த்தபோதுற்புலியூரர் விடைமேற்றோன்றிக்கவுரியுட
ன், சூழ்த்தங்கமையோராமலர்சிந்தத் தொழவிண்ணிடையே
சோன்றுதலு, மாழ்த்தடத்துக்கனன் மூழ்குமன்பரடங்க
த்துயர்வீங்க, வாழ்த்துவணங்கிக்கணநாதர் வடிவாய்ததிருமு
ன்வந்தார்கள்.

(இ-ள்.) வீழ்த்துமுழுவினபோது நடேசமூர்த்தியானவர் இ
டபவாகனத்தின்மேலேறி உமாதேவியுடனே முப்பத்து முக்கோ
டிசேவர்களுஞ் சூழ்த்துகொண்டு, அவவிடத்திலே மலரைத்துவி
வணங்க ஆகாயத்திலெழுந்தருளிய மாத்திரத்தில், ஆழம்பொருந்
திய தடாகத்திலிருக்கின்ற அக்கினியிலமூழ்கிய அன்பர்கள் தங்க
ள்துக்கமெல்லாம் நீங்கிவாழ்ந்து வணக்கஞ்செய்து சிவகணநாதர்
களாய் உடிவுகொண்டு பரமசிவனெதிராக வந்தார்கள்-எ-று. (௨௭)

தூரியத்தலையிற்பயில்வாருந் தொழுதங்கெழுவார்முகநா
டி, யொருசொற்றகலாதவர் நீரிங்கொழியத்தனிநாமெய்திய

துங், களாயிற்றினைபோய்விழவிசங் கழுதீவாசங்கமழ்வா
வி, யெரியிற்புதுவினொன்றதுவும் யாதோவெனிலிங்கிதுவா
ரும்.

(இ-ள்.) துரியத்தின மூடிவின்விளங்கிய கடவுளும்வணங்கி
யெழுதின்ற மூடியார்களுடைய மூகத்தைப்பார்த்தும் கொஞ்சநே
ரமாகிலும் நீங்காதவராகிய நீர் இங் கேள்ங்கத தனியேநாம் போன
துங் களாயிலே மூலகன்போய் மோதுமபடி விசுவின்ற செங்கழு
நீர்வாசங்கமழ்கினா திட்டுந் தில் அக்களியிலே மூழ்குவொன
றுசொல்லியதும என்னகாரணமோவெனப் கேட்டால் இதுவா
ருமென்றார்-எ-று. (மக)

இதுவுமது-வேறு.

உத்தமனை னுநதி நவா, ஸ்ரீரணைமன்னும்புலியுழிந், புத
தனாவெல்லு பபடிநாமிப்புவிமிசைவைததோமியாமேகெற், சி
த்தமயர்ந்தேதுயாகுறுஞ் செயதியனாமென்பதுதேரா, வித
தலமீதேசிலநாளிங்கெழுடன்வாராதிருமெனரும.

(இ-ள்.) உத்தமனை ன்கிற திருவாத்நானே நிலைபெற்றசிதம்
பரத்திலே புத்தனாவாதிவெல்லும்படி நாமவிதப பூரியினமே
ல்வைத்தோம் நாமநீங்கினால் மறம்நொந்து மன்பமடைவானெ
ன்பதுதெரிந்த உங்கனையும் இந்தத்தலத்திலே சிலநான் எம்முடன்
வாராதிருப்பீரென்று சொன்னோம்-எ-று. (மக)

மலமகல்பவநும்புவிமீதேமாளிடவடிவந்தனையெய்திச்
சிலபகலெனினும்பாசிலகாலேச் சேர், நருமலவா, ஸ்ரீரெயன்
பலமலர்கமழநடயீதிந்பரவநுநாவனல்சோனித் [தே
திலதெனநீடுஞ்சடம்வேனித்திவ்வுடலீத்தோமிந்நாளில்.

(இ-ள்.) ஆணவம்-மாயை-காமியமென்னும் மலகீங்கினவர்களும் பூமியின்மேலே மானிடவடிவங்கொண்டு சிலநாளாயினும் இருக்குங்காலத்தில் மறுபடியு மலவாசினதேருமென்று ஒருநேக மலர்கன்வசிக்கின்ற தடாகத்திலே சொல்லுதற்கரிய ஒருநூக்கினியைச்சேர்வத்துப் பொய்யாய்த்தோன்றிய மாயாதேகத்தை வேவச்செய்து இந்தத்தேகத்தை இந்நாளிலேகொடுத்தோமென்றார் பரமசிவன்-எ-று. (உ௨)

என்றுவிளம்பிக்கணநாதொங்கணுமகலப்புலியூரின், மன்றுவிளங்கப்பயிலவாரும்வானின் மறைந்தாரவ்வெல்லைத், துன்றியஞாநச்சிவநாமச்சொற்றமிழ்சொல்வார்வேறாகச், சென்றொருகொன்றைச்செழுமீழற்றிகழவிருந்தார்சிவயோகம்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று அருளிச்செய்து கணநாதர்கள் எவ்விடத்திலுநெருங்கிச் சிதம்பரத்திலே கருகசபைவிளங்க இருத்தஞ்செய்கின்ற சபாநாதரும், ஆகாயத்தில் மறைந்துவிட்டார் அப்போது நிறைந்த அறிவைத்தருகின்ற சிவநாமத்தையுடைய திருவாசகத்தமிழ் சொல்வாராகிய மாணிக்கவாசகர் வேறாகப்போய்ச்செழுமையுள்ள ஒருகொன்றைமர நிழலிலே பிரகாசத்துடனே சிவயோகஞ்செய்திருந்தார்-எ-று (உ௩)

அன்பரழற்கேபுகுமாறுமையர்விடைக்கேவருமாறு, முன்புதமக்காமுறுவெய்திமுன்னவனற்றொடாமுமாதும், பொன்பொதுவிற்கேயன்பாளர் புகுவதுமெல்லாமொருகாலத், தின்புறுமெய்ப்போதகயோகத்தியல் பெருகண்டாயொன்செய்தார்.

(இ-ள்.) அடியார்கள் அக்கினியிலேபுகுந்த விதமும் கடவுள் இடபவாகனத்தின்மேல்வந்த விதமும் முன்னேதமக்குவேண்டிய

வடிவங்கொண்டு கடவுளினுடைய திருவடியை வணங்கினவீத
மும் இனிச்சுககசபையிலே தான்போயடைவதும் ஆகிய இவை
யெல்லாம் ஒருகாலத்திலே இன்பாரிசூர்த உணமைராந்ததைத்
தருகின்ற சிவமோக, திலே சபாவர்த்துடனே மாணிக்கவாசகா
ஆறிந்துகொண்டாரா பின்பெனசெயதாரோவென்னில-எ-று. (1)

செவகைகூவித நர்விழிவீரைச் சிந்தினைநொந்தாய்வந்தாய்பி
ள, நெங்குனொளித்தாயெனமாலுற்றெய்தினர்பொய்கைக்
கராமீதி, கவகைமுடி சதாரிணையேறிக்கண்ணுறநண்ணு
ந, தலமோவென், நங்கணில்தேதேபோயவீழ்வுற்றமுதமுதந
தோவெனநொந்தார்.

(இ-ள்.) சிவந்தகையைக்குவித்தார் கண்களாலே ஆநந்தபா
ஷ்பங்களைச் சொரிந்தாரா எமதுபிதாவாகிய கடவுளேவந்து பின்
னெங்கே யொளித்தாயென்று மயக்கமடைந்து பொய்கைக்கரா
மீதிவந்து கவகையைத்தரித்த பாமசிவன இடபவாகனத்திலே
றிச் கணவென்திரோவெழுந்தருளிய தலமோவென்று அழகிய இடத்
தையுடைய பூமியிலேபோய் விழுந்து அழுதமுது ஐயோவென
நொந்தார் மாணிக்கவாசகா-எ-று. (உரு)

கவித்துறை.

அண்ணைசிகர்ப்பீரொண்ணையொழிந்தேயன்பாளர்
பொன்னடிபெற்றேபொங்கையழற்கேபுகலாமோ
பின்னுநவத்தீர்நும்மருள்கடாவினையேனுக்
கின்னலளித்திதொங்குனொளித்திதொனநொந்தார்.

(இ-ள்.) தாய்க்குச் சமானமானவரே எண்ணைக்கிழ் தமதடி
யாகன் பொன்போன்ற பாதத்தைப்பெற்றுத் திருப்பொய்கையி
லே யுண்டாகிய ஆக்கினியிலேவழகலாமா பிரகாசிக்கின்ற வடி.

வையுடையவரோ உமதுகிருபையைச் சேருதலிலலாத தீவினையு
டையேனாகிய அடியேனுக்குத் துன்பத்தைக்கொடுத்து எங்கே
ஒளித்தீதென்று நெய்தாமாணிக்கவாசகர்-எ-று. (உச)

(இஃதைஞ்சீரடிநான்காய்வந்தசெய்யுள்.)

அறுசுக்கழிநெடிவடியாசிரியவிருததம்.

அருசிலை நளிந்துபொய்கையகன் றுயர்குநகநீழற்
பன்னநுமறைக்காணுபபதமலர்பறறிவிழ்நது
மனனியதலத்தினுள்ளோவல்வினைபற்றிவிடாள [ஞர்
விண்ணருட்சதகமெய்தா னரும்பியென்றெடுத்துச்சொன்

(இ-ள்) அத்தநிலையைத்தெளிந்து திருப்பொய்கையைவிட்டு
நீங்கி உயர்த்ததிருக்குருத்தநீழலிலே பன்னுதற்கரிமவேதங்கள் கா
ணுததிருவடிமலரைப்பற்றி விழ்ந்து நிலைபெற்ற பூமியிலுள்ளவாக
ளுடைய தீவினைக்குக்காரணமாகிய பிறவிமாளுமபடி இனிய அரு
ளையுடைய திருத்தசகம் மெய்தானருமபியென் றெடுத்துச்சொன்
ஞர் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (உரு)

இத்திறகூ றியாங்கேபுலம்பினின்றி ரக்துமெல்லை
நித்தனன் றுனாதகநீரமைநெஞ்சினுணினிந்துபின்ன
ரத்தலத்திறைஞ்சியெங்கோன ருட்பெருவிடைபெற்றே
யுத்தரகோசமங்கையூரினிமசென்றுபுக்கா. [கி

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரஞ்சொல்லி அங்கேபுலம்பிநின்று இர
ங்குஞ்சமயத்தில கடவுளன்றருளிச்செய்ததை மறதிலே நினைந்து
பின்பு அந்தத்தலத்திலேவணங்கிக் கடவுளுடைய செலவுபெற்று
க்கொண்டிபோய்த் திருவுத்தரகோச மங்கையென்னும தலத்துக்
கெழுந்தருளிஞர் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (உக)

சடையவர்கோரிலெய்தித்தமமைவந்தடிமைகொண்ட
வடிவதுகாணுராகியங்கிவெய்துயிர்ததுவீழ்ந்து
விந்திகொலென்னையென்று நீத்தல்விண்ணப்பமென்னுந்
தொடைகெழுபாடலோதக்காட்டினர்தொல்லைமேனி.

(இ-ள்.) திருவுத்தரகோசமங்கையிலே சடாபாரத்தையுடைய
பாமசிவனெழுந்தருளி யிருக்கின்ற கோயிலுக்குப்போய்த் தம்
மைவந்தடிமைகொண்ட திருவுருவைவ்காணுதவராய் மயக்கமடை
ந்து பெருமூச்சுவிட்டுக் கீழேவிழுந்து என்னை விட்டுவிடுகின்றா
யோவென்று நீத்தல்விண்ணப்பமென்னும்பாடலசொல்லப் பழைய
ய திருவுருவைவ்காண்பித்தார்-எ-று. (உஎ)

கன்னலைப் பழதைபங்கேகண்டு நொண்டிறைஞ்சிச்சின்னா
ளநகரிருந்து கவகோன, நண்மொழிபபடியேசென்று
தன்னிகரில்லாததெய்வத் தலம்பலவணங்கிநீங்கி [ர்.
சென்னிநன்னாட்டிலெய்தி, திருவிடைமருதூர்ச்சேர்ந்தா

(இ-ள்) கரும்பையும் அமிரதத்தையுமொத்த கடவுளை அங்கே
கண்டுகொண்டு வணங்கிச்சிலநாள் அந்தத்தலத்திலிருந்து தமதுக
டவுள்சொற்படியேபோய்த் தனக்குரிகாற்ற அநேகம் தெய்வத்த
லங்களைவணங்கி நீங்கிச் சோழநாட்டுக்குப்போய்த் திருவிடைமரு
தூரிற்சேர்ந்தார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (உஅ)

அப்பதிதொழுதபின்னரன்புடனானாய்திச்
செப்பருமலாததான்போற்றித்திகழ்திருப்புலம்பலோதி
யெய்ப்பறவிறைஞ்சியண்ணலியமபியபதிகளெல்லாந்
தப்பறவணங்கிநீங்கி, தடமகிற்புகலிசேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) அந்தத்தலத்தைவணங்கினபின்பு அன்புடனே திரு
வானுருக்குப்போய்ச் சொல்லுதற்கரிய தியாகராயருடைய திருவ

டித்தாமனைகளைத் துதித்துப் பிரகாசிக்கின்ற திருப்புவம்பலென்
னும் பாடல்களைச் சொல்லித் தமது இளைப்புநீங்கவணங்கிப் பரமசி
வனால் அனுக்கிரகம் பண்ணப்பட்ட தலங்களெல்லாம் தப்பாமல்
வணங்கிநீங்கி விசாலம்பொருந்திய மதில்கூழ்ந்த சீர்காழியிற் சீச
ரந்தார்-எ-று. (௨௯)

குன்றெனவயங்குகோயிற்கோபுரவாயினீங்கிச்
சென்றுயர்கயிலையானசெய்திகண்டிரங்குமெல்லே
மன்றிடைநடித்தபாதமலரடிபிடித்துக்கொண்டு [தார்.
பின்றிகழ்சடையோன்முன்னர்ப் பிடித்தபத்தருளிச்செய்

(இ-ள்.) மலையென்றுசொல்லும்படிப் பிரகாசிக்கின்ற ஆலய
த்தினுடைய திருக்கோபுரவாயிலைக்கடந்து நீங்கிப்போய் அதுகயி
லாயமாகிய செய்தியைக்கண்டு வணங்கும்பொழுது சிற்சபையி
லே நிருத்தஞ்செய்த திருவடித்தாமனையைப் பிடித்துக்கொண்டு
பின்புறத்திற் பிரகாசிக்கின்ற சடாபாரத்தையுடைய கடவுளின்
முன்னே பிடித்தபத்தென்பதை அருளிச்செய்தார் மாணிக்கவாச
கர்-எ-று. (௩௦)

தொல்வினைப்பகைமையுள்ளாரியாவருந்தொழுதாலிங்கு
வெல்வரப்பகையையென்றுவிருப்புடன் சிலநாள்வைகி
மல்குமந்தலத்தைநீங்குவண்கழுக்குன்றிலன்பாற்
செல்வதற்கிசைந்துதில்லைதகிசைகுறித்திறைஞ்சியேகி.

(இ-ள்.) பழைவினைப்பகையுள்ளவர்கள் வணங்கினால்வரு
ம் அந்நெவெல்வார்களென்று அந்தத்தலத்திலே விருப்புடனேசி
லநாள் வாசஞ்செய்து அந்தத்தலத்தைவிட்டு வளத்தையுடைய தி
ருக்கழுக்குன்றத்தில் அன்பாய்ச்செல்வதற்குச் சம்மதித்துத் தில்
லைநகரத்திசையைக்குறித்து வணங்கிப்போய்-எ-று. (௩௧)

கவிவிருத்தம்.

உத்தரமெந்திசையிலேகியொருகுன்று
முத்தரத்திருமுழு முதகுன்றினைவணங்கா
வத்தலமகனாறுதுயரநுட்டுறையிடுதன்றே
மெய்தவர்கொண்ணியுறைவெண்ணியிலடைந்தார்.

(இ-ள்.) கெடிய வடக்குத்திசையிலேவந்து பிரகாசங்குறை
யாத மணிமுத்தாறுகுழந்த விருத்தாசலத்தைவணங்கிப்பின்பு உய
ர்ந்த திருவருட்டுறையென்று பெரியோர்கள் நினைதவசிக்கின்ற
திருவெண்ணெய் நல்லூரிற்சோந்தாரா மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (1)

அநநக்வணங்கியபின்புடனகன்றே
நன்னர்வதிசென்றுநிநாடுமுயர்காடுங்
கொன்னிபமடங்கலுறைகுன்றமுபிககநே
மன்னு மருணா புரிம நுங்கணைய வந்தார்.

(இ-ள்.) அந்தத்தலத்தை வணங்கியபின்பு அன்புடனேநீங்கி
நல்லவழியிலேபோய் நந்நாட்டையும்உயர்ந்த காட்டையும்அச்சத
தைத் தருகின்ற யானையும்சினகமும் வசிக்கின்ற மலைகளையும்கடந்
து நீலைபெற்ற திருவண்ணாமலைக்குச் சமீபத்தில்வந்தாரா மாணிக்க
வாசகர்-எ-று. (நூல்)

மாடமொடுகோபுரமுமன்னுமணிமுத்தாள்
சூடுமதிலுமபெரியதோரணமுகபபு
நீடுகமுகாடவிநெருங்கியுளதண்கா
ஓடுயர்தல்கண்டுவகைகொண்டொழுதுயந்தார்.

(இ-ள்.) உபபரிகைகளும், கோபுரங்களும், நீலைபெற்ற இர
த்தினங்களும், முத்துக்களும், பதித்தமதில்களும், பெரியதோரண

ங்கனையுடைய முகப்பும், நீடியகமுகக்காடுகளும் நெருங்கியுள்ள குளிரந்தசோலைகளினுடைய கிளைகள் உயர்ந்ததிருக்கண்டி மகிழ்ச்சி கொண்டு வணங்கிப்பிழைத்தார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (நச)

அன்றிருவர்தேடவழலானதொருவெற்பாய்
நின்றவழிவோமநிறைந்தபெருவாழ்வோ
வென மூலையண்ணலையிறைஞ்சியருள்கொண்டே
சென்றாணையாகியசெழுமபதிபுகுந்தார்.

(இ-ள்.) அன்றுபிரமா விஷ்ணுக்கள்தேட அக்கினிமலையாய் நின்றவழிவோ, அல்லது மந்திரிலேநிறைந்த பெரியவாழ்வோவென்று அண்ணாமலையவணங்கிக் கிருபைபெறக்கொண்டு செழுமையுள்ள திருவருணைமா நகரத்தின்புகுந்தார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (நரு)

• அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

சோலையும்திலும்பல்பூந்தோரணமறுகுந்தெய்வச்
சாலைகள்பலவுநீங்கிச்சந்திமறுகிறென்று
மாலையும்பாமபுந்திங்கண்மந்தமுமுடியிலவைத்தோ
• லையமிறைஞ்சிக்கண்டார் தம்மையன்றாண்டமேனி.

(இ-ள்.) சோலைகளும், மதிலும், பசியபூந்தோரணங்களையுடைய வீதியும், அனேகதெய்வத்தன்மையுள்ள சாலைகளும் நீங்கிச் சந்திவீதியிற்போய் மலர்மாலையும், மூன்றும்பிறையும், சருப்பமும், ஊமத்தையலரும், திருமுடியின்மேல்வைத்த அண்ணாமலையாருடைய ஆலயத்தைவணங்கித் தம்மையன்றுவந்தாண்ட திருவுருவைக்கண்டார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (நசு)

மாலுடன்பிரமன்றேவரவந்துனக்கடிமையென்றன்
றேவிநிபொழுதிலாலமுண்டிருள்கண்டபோற்றி
மேலிடும்பவநோய்தீரவிண்ணவர்மண்ணோர்பச்சைப்
பாலுடன்கலந்துட்கொள்ளும்பனிமலைமருந்தேபோற்றி.

(இ-ள்.) மகாவீரன் ஸ்ரீமதேவனும் தேவர்களும் வந்து உணக்கடைக்கலமுண்டி முறையிடும்கோதில் ஆலகாலமுண்டிருண்ட கண்டத்தையுடையவனேபோற்றி, அதிகரிக்கின்ற பிறவி நோய் நீங்கத்தேவரும் மனிதரும் பசும்பாலுடன் அல்லது உமா தேவிபாகத்துடனே கலந்துகொள்ளுகின்ற குளிர்ச்சியுள்ள மலேமருந்தேபோற்றி-எ-று. (௧௭)

கொடியவன்கேழலாகிணிலமகிழ்துங்காணா, வடிகளென்றலேமேல்வைத்தவாநட்பெருங்கடலேபோற்றி, படியிடம்புரக்குமுண்ணுமுலையெனுற்பசுசைமேனிக், கொடியிடங்கொண்டசெம்பொற்குன்றமேபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்.) மகாவீரன் வராகமாய்நீண்ட பூயியைப்பிளந்துங்காணாத திருவடிகளை என்றலேமேல்வைத்த பெரிய கிருபாசமுத்திரமேபோற்றி, பூவுலகத்தை இரட்சிக்கின்ற உண்டமுலையென்னும் பச்சைமேனியையுடைய கொடியை இடதுபாகத்திற்கொண்ட சிவந்தபொன்மலையேபோற்றிபோற்றி-எ-று. (௧௮)

வென்றிடுங்கன்னிநேதிச்சென்னிவிக்கிரமன்றனைக்
கொன்றதன்பாவந்தீரக்குறித்திடவருள்வாய்போற்றி
யன்றுவந்தென்னையாளுமணியண்ணுமலையாய்போற்றி
யென்றுதம்பரிவாலேததியிறைஞ்சியங்குறையுநாளில.

(இ-ள்.) வெல்லுதல்செய்த துர்க்கையானவன் மகிடாரூரனைக்கொன்ற பாவந்தீரனைத்துப்போற்ற அருள்செய்பவனே போற்றி அன்றெழுந்தருளியவந்து என்னை அடிமைகொண்ட அணியண்ணு மலையானேபோற்றியென்று அன்பினாலேவந்தி வணங்கி அங்கேவசிக்கின்றநாளில்-எ-று. (௧௯)

மாதர்கொண்மாதமொல்லாமார்கழித்திங்கடன்னி
லாதினாமுன்னீநாந்தேயாகியதினங்கடெல்லா

மேதகுமனைகடோறுமழைத்திருள்விடிவான
போதிவர்தமமிருகடிபுனறடமாடகசெய்வார்.

(இ-ள்.) அழகினைக்கொண்ட எழுவகைப்பருவ மங்கையர்க
ளெல்லாம் மராகழிமாதத்தில் திருவாதிரைக்குமுன்னே பத்துத்
தினங்களிலெல்லாம் மேன்மைபொருந்திய வீடுசந்தோறும் போ
ய்அழைத்துக்கொண்டு விடியற்காலத்தினை இவாகளெல்லாங் கூடி
த்தோதத்திலபோய் ஸ்நானஞ்செய்வார்கள்-எ-று. (சுடு)

அன்னவரியல்புகண்டாராவ் தவர்புகன்ற, நாக
மன்னிபதி நடுவெம்பாவைவாசகம்பேசிப்பின்னர்க்
கன்னியப்பாடியாடுங் கவின் கொளம்மனைகண்டன்னார்
பன்னியபாடலாகவமனைபாடல்செய்தார்.

(இ-ள்.) அவர்களுடைய இயற்கையைக்கண்ட மாணிக்கவா
சகர் மங்கையர்கள் சொன்னதாக நிலைபெற்ற திருவெம்பாவை
சொன்னபின்பு மங்கையர்கள் பாடியாடுகின்ற அழகினைக்கொண்
ட அமமனையைக்கண்ட மாணிக்கவாசகர் அவர்கள்சொன்னபாட
லாகத் திருவம்மாளை பாடினார்--எ-று. (சுக)

வீரவுமன்புடையாரங்கமே, நகுதலத்தைநீங்கிப்
பரிவுடன்கச்சியேகாம்பரங்குறிப்பரணையே, நதித்
தெரிவருங்காமக்கோட்டிச்சீறடிவணங்கித்தேவர்
வரகினைத்திறைஞ்சக்கெய்வவண்கழுக்குன்றிற்சென்றார்.

(இ-ள்.) கலந்த அன்பையுடையவராகிய மாணிக்கவாசகர்
மேன்மைபொருந்திய அந்தத் திருவண்ணாமலையைநீங்கி அன்புட
னே காஞ்சிமாநகரிலவந்து ஏகாம்பரத்தி லேகம்பரை வணங்கித்
தெரிதற்கரிய திருக்காமக்கோட்டத்தில காமாட்சியினுடைய சிறி
யஇரண்டு திருவடிகளையும்வணங்கித் தேவர்கள்வரங்களைக்குறித்து

வணங்குகின்ற தெய்வீகமுள்ள உளத்தையுடைய திருக்கழுக்குன்றத்துக் கெழுந்தருளினார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (சஉ)

கோட்டி சமீபமுங்கொன்றைச் சென்னியங்குலவுமன்பர், ரூட்டியமலர்த்தாள்போற்றித் துணைவின்செய்யாமேனி, தாட்டினைகலங்காவண்ணமிக்கழுக்குன்றிலென்று, பாட்டினைப்பொழிந்தெனினுன்பயின் முகின்பணிந்தபோந்தாரா.

(இ-ள்.) கொம்புகளிலே யிதழவசிக்கின்ற கொன்றைமாலிகைதரித்த சிரசையுடைய கடவருகு அன்பராகிய மாணிக்கவாசகர் தன்முடியிலேகுட்டியதாமரைமலர்போன்ற பாதத்தைவணங்கித் துணையானவனே, யான்கலங்காதபடி சிவந்தமேனியைக்காட்டினாய் கழுக்குன்றிலேயென்று பாட்டினைச் சொல்லிச் சிலநாள் வசித்துப்பின்பு பணிந்து எழுந்தருளினார்-எ-று. (சக)

அத்தலமுதலாநாப்பணடைந்துநாநியுங்காணு
மைத்தடங்கிரியுங் காவுமவாளிகன்பலவுந்கிப
பைத்தவெம்பாமபோடாடிநரியெலாமபரிகளாக்குஞ்
சித்தர் தென்றிலுமூன்றுகாவதமென்னச்சென்றா.

(இ-ள்.) அந்தத்தலமுதல் மத்தியப்பிரதேசத்திலே யிருந்துள்ள ஸ்தலங்களும், காடுகளும், கரியவிசாலமாகிய மலைகளும், சோலைகளும், தடாகங்களும், நதிகளும், கடந்துபடத்தையுடைய வெய்யசுருப்பத்தோடு விளையாடி நரிகளையெல்லாம் குதிரையாகிய சித்தராகியகடவுளது ஆழ்கியதிலுமோநகா மூன்றுகாதவழியென்றுசொல்ல, எழுந்தருளினார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (சச)

கவிதிலைத்துறை.

தூழரன்மடப்பாவையாடு காளாசையிலாளா
மாழுகநயிட்டுண்டெயிவாழாதவர் தாமும்

தீமூன்கரவரன்மேலுஞ்செய்யாதவர்பலரும்
போமூர்வழிபோகாதவர்புலியூர்வழிபோனா.

(இ-ன்) பரிசுத்தமாகிய தந்தவரிசைகளையுடைய மங்கையர்
கள் தோளாசையிலாட்படுகின்ற ஆமைகளும் இட்டுண்டு உயிர்வா
ழாதவர்களும் அக்கினிமூளுகின்ற திருக்கரத்தையுடைய கடவுண்
மேல் அன்புசெய்யாதவர்களும் போகப்பட்ட நரகவழியிலேபோ
காத மாணிக்கவாசகர் புலியூராகிய சிதம்பரத்தின்வழியாகப் போ
யினா-எ-று. (சுரு)

செல்லுஞ்சுரமிருபாலொளிதிகழ்கொன்றைகண்மலர
வெல்லொன்றியவிமையோருல்கொன்றிறனவெங்கும்
புல்லுஞ்சிவநாமத்தமிழ்போல்வண்டிசைபாடச்
சொல்லுமபொருள்வல்லார்தங்கைபோன்றனதோன்றி.

(இ-ள்.) இப்படிச் செல்லுகின்ற மார்க்கத்தி னிரண்டுபக்கத்
திலும் ஒளிவிளங்குகின்ற கொன்றைகண்மலர்த்து எங்கும்பிரகாச
மபொருந்திய தேவர்களுடைய பொன்னுலகம்போல் நின்றன,
சிவநாமத்தைத்தழுவுகின்ற தமிழ்போல் வண்டுகளிசைபாட அத
ற்குப்பொருள் சொல்ல வல்லவித்துவான்கள் அபிநயங்காட்டுங்
கைகள்போல் மலர்த்திருந்தன காந்தன்-எ-று. (சுரு)

தெள்ளுஞ்சிவஞானஞ்சிறிதுமில்லாதவவேடங்
கொள்ளுஞ்செயலெனவொண்மலர்குலவுங்கவிரொல்லாம்
பள்ளம்படர்புனல்போற்புலன்வழியேபயிற்சிறியோ
ருள்ளந்தனையொக்குந்திகழ்மைக்கொண்டொளிர்காயா.

(இ-ள்.) தெளிந்தறிதின்ற சிவஞானம் சிறிதுமில்லாதவர்கள்
தவசிகன்வேடங் கொள்வதுபோல முருக்குகளெல்லாம் வாசனை
யில்லாத ஒளியையுடைய மலர்களைமலர்த்திருந்தன பள்ளத்திற்

செலலுகின்ற நீணாப்போல ஐம்புலன்வழியே செலலுகின்ற சிறி
யோகளுடைய மனமபோல்கரியமலர்களைப் பூத்திருந்தன காயா
மரங்களெல்லாம்-௭-து. (சௌ)

பாயகருமந்திந்திரன்பயிலுந்தொறுமையா
வீயினகுழுவெழுந்தேனினிருலசேர்மலராக
மாயந்திழகாராணமகலவான்மிளிர்மதிய
மேயும்படிசுளாபொங்கரினிடையெனவெங்கும்.

(இ-ள்.) புண்ணைமரங்களிலே குரங்கினங்களுக்குத்திந்துசு சஞ்
சரிகதந்தோறும் அசைத்து எய்துகூட்டங்களெழுநின்ற தேன்
ணமெலர்களும் அகன்ற அகாயத்தில் விளங்குகின்ற சந்திரனுந்
தாரைகளும்போல எவருமிருந்தன சோலையினிடையில்-௭-து. (ச)

பகதங்களாக முகின்றிரளபலசாமரைவீசக்
கொக்கின்றளிர்கோதுமபலகுயிலாகுளமுதற்
கொக்கைபொருவினாறுகிபாசொரியும்பலபொற்பு
வெங்குமபடிமலாசுந்தினவொண்சண்பகச்சோலை.

(இ-ள்.) மாணிக்கவாசகருக்குப் பக்கத்திற் பிரகாசித்தின்ற
கருகமரம் கூட்டங்கள் அனேகஞ் சாமரங்கள்வீச மாந்தளினைக்
கோதுகின்ற அனேககுயில்கள் சின்னமுத மிகுந்தஅன்புடனே
தேவர்கள்சொரிக்கின்ற பலபொனமலரை ஒங்கும்படி ஒளிபொருந்
தியமலர்களைச் சிந்தினசண்பகச்சோலைகள்-௭-து. (சக)

நீங்காவனமிய்வாறுளநீள்சூதநநநந்
நீங்காரளிமுடபாதிநிஷ்டங்கின்றிரள்வகுளங்
கோங்காசினிநீங்காரச்சொழாமநநநருங்கும்
பூங்காவையகன்றாபுணியூர்நன்னகர்கண்டார.

(இ-ள்.) நீங்காத வளங்களையுடைய நீண்டமாவும் நாரத்தை
யுடன்றந்த வண்ணெசுத்திக்கின்ற பாதிரியும் தெவகுமகிழமுகோ

ங்கும்பலாவும் கொத்தாரந்தசெழுமையுள்ள மந்தாரமும் ஆகியமர
ங்குநெருங்கிய பூஞ்சோலையைக்கடந்து சிதம்பரத்தைக்கண்டார்
கண்ணிக்கவாசகா-எ-று. (10)

சேனொன்றியமதிலும்பணிதிகழ்கோபுரந்நையுஞ்
சோணநகருகுடபங்குளர்ஹணைமாளிகைபலவுங்
காணுநதொழுமெழில்செய்வதுகண்டஞ்சலிகொண்டே
பூணுந்திருவருளனபர்புழநகரருண்மகிழ்ந்தார.

(இ-ள்.) உயர்ச்சிபொருந்தியமதிலும், சிற்பத்தொழிலின் மி
குந்த கோபுரவரிசைகளும், சிவந்தகுடபங்குள் பிரகாசிக்கின்ற அ
னேக உப்பரிசைகளும், பார்க்குநதோறும், அழகினைச்செய்வது
கண்ட அஞ்சலியாஸ்தராய்ப்புகழ்ச்சிசெய்து மகிழ்ச்சிகொண்டார்
திருவருள்பூண்ட அன்பராகிய மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (10)

வேநநமொலியுநகொழுந்தவின்னோர்நமதொலியும்
தேந்தநமொலியுங்குளர்முழவங்குளர்வெனவியும்
போதந்தநுசிவஞானிநன்புகலாநமவொலியு
மோதுந்தமிமொலியுங்கடலொலிசெய்தனபுலியர்.

(இ-ள்.) பின்னும் ஆத்தச்சிதம்பரத்திலே வேதமோதுகின்ற
சத்தமும் வணங்குந்தேவர்கள்சத்தமும் பாடுகின்ற தேங்குளின் சத்
தமும் பிரகாசிக்கின்றபேரிகைகளின் சத்தமும் அறிவினைத்தருகி
ன்ற சிவஞானிகள்சொல்லுகின்ற ஆகமங்களின்சத்தமும், ஒதுகி
ன்ற தமிழின்சத்தமும், கடலபோலச்சுத்தித்தன-எ-று. (11)

நினையொன்றியாணிமாஸினைநெடுவீதிகளகலா
வனையொன்றியவுயாகோபுரமணிவாயிப்புருந்தே
யுனையொன்றியசிவஞானமுனாககுஞ்சிவநன்னூல
கரைகண்டவர்மணிமன்றெதிர்கண்டாரருள்கொண்டார்.

(இ-ள்.) வரிசைபொருந்திய அழகிய உப்பரிசைகளையுடைய நெடியவீதிகளைக்கடந்து மலைபோற் பொருந்திய உயர்ந்தகோபுர வாயல்வழியாகப்புகுந்து பொருந்திய சொல்லையுடைய சிவஞானத்தை விளக்குகின்ற சிவாகமங்களைக்கரைகண்ட மாணிக்கவாசகர் சிற்சபையை எதிரேகண்டு அருள்பெற்றார்-எ-று. (ரு௩)

பொன்னுர்பொதுகின்றாடியபுனிதனறனைமுடிமே
லந்நாளடிவைகும்பரனாதுபாடிக்கண்டார்
மன்னாவுயிரன்னாய்மலரிமனமுசரணெனறே
சொன்னாரபலகாலன்பொருடொழுதாரடிவழுநார்.

(இ-ள்.) பொன்னம்பலத்திலேகின்று திருக்கூததாடிய கடவுளைத் தம்முடையசிரசிலே அந்தநாளிலே திருவடிகளைச்சூட்டிய குருவருவமாகக்கண்டு இந்தச்சக்ததுக்கெல்லாம் அரசனே உயிற்றுக் கொப்பானவனேசபாநாயகனே உனக்கு அடைக்கலமென்றுசொல்லிப் பலதரம் அனுபுடனேதொழுதுவிகவும் அழுதார மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (ரு௪)

விண்டேயிருகண்ணீர்விழவீழ்ந்தினனடிமுடிமேற்
கொண்டேயினமுந்தனபொற்குறையாவநுணிறையா
வண்டேர்குழலுமைபங்களைவணடி லையுளினனே
கண்டேனெனநற்பாடல்கருத்தாரவுணர்த்தார்.

(இ-ள்.) இரண்டுகண்களும் ஆனந்தபாஷ்பம்பொழிய நமஸ் காரம்பண்ணித் திருவடிகளை முடியிறசூட்டிக்கொண்ட பின்பு எழுந்து அன்புடனேகுறைவில்லாத திருவருளிறைநறு வண்டிகள் மொய்க்கின்ற ஈடந்தலையுடைய உமாதேவியாகளுகிய கடவுளை வளத்தையுடைய திலைமாநகரிலே இப்பொழுதே கண்டேனென்று நல்லபாடல்களாகிய கண்டபத்து மநங்கொள்ள உணர்த்தார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (ரு௫)

குன்றாவ நண்மூலந்திகழ்குறியாகியசுடரு
மன்றாடியவெளியூடுமகிழ்தாடியவெளியு
டெனா முகியவநுபூதியிலுற்றார்செயல்ற்றார்
நின்றாசைவிலலாவொருகிலையோவியமாணர்.

(இ-ள்.) குறைவிலலாத கிருபையையுடைய திருமூல ஸ்தா
னத்திலிருக்கும் சிவலிங்கமாகிய சோதியும், பொறசபையாகிய சி
தாகாசத்திலே மகிழ்ந்து நிருத்தஞ்செய்கின்ற சோதியும், ஒன்றெ
ன்றுசொல்லும் அதுபூதியிலிருந்துருசெயலுமில்லாதவராய்சை
வற்ற ஒருசித்திரம்போலானா மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (௫௬)

மைகாள் குழலுமைபங்கினன்வழிபாடுமறந்தே
கைகாலசைவிலலாயினகண்ணுஞ்சிறிதமையாச்
செய்காரியமென்னோவிதுதெருளாமருளென்ன
மெய்காவலர்மணிமன்றைவிடப்போயினியென்றார்.

(இ-ள்.) அப்போது கருமையைவிரித்தின்ற கூந்தலையுடை
ய உமாதேவீபாகராகிய சபாநாதரை வழிபடுவதுமறந்து கையுங்
காலும் அசைவிலலாமலிருக்கின்றன கண்ணுங்கொஞ்சமாயினும்
இமைக்கவிலலை செய்யுங்காரியம் என்னோ இதுதெளியாத மயக்க
மாயிருக்கின்றதென்று மாணிக்கவாசகரை இனிஅழகியசபையை
விட்டுப் போமெனார் மெய்காவற்காரர்-எ-று. (௫௭)

அறுதிர்க்கழிவெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

பூண்டருள் கொண்டகாவல்புரிபவருரைத்தல்கேளாத்
தாண்டவகிகழுஞாதத் தன்மையின்றென்மைநாடி
காண்டகுதுரியா தீதக்கழிபரத்தொளியின்மூழ்கி
நீண்டதோர்தம்பமாகிநின்றனரெடிதுபோது.

(இ-ள்.) திருபையைக்கொண்டமெய்க்காவறகாரா சொன்ன
துகேட்டித் தாண்டவம்புரிவின்ற அறிவின் தன்மையினது பழை
மையைநாடிக்கொண்டதக்ககாரியாத் தமகியா மிழந்தபரந்தனுடை
ய ஒளியிலேழுமுடிபாரசவசப்பட்டினை ஒருதம்பமாகி கொண்டாழி
கை தின்றார்மாளிகைவாசகா-எ-து. (இ-அ)

பொமெனப்பொமெனாந்துகல்கல்கிநகங்கொண்டா
ராமெனகாவலாளரஞ்சிவினாபிங்குமெலலைச
சாமுடறுதூயிலவ்வு மறுநதன்மைபொறுதூவிந்நசஞ்சத்
தேமலாக்நரமேற்பொனநிசுவசிவபொறுதியென்றா.

(இ-ள்.) இவாபொமென்றால்போகார் ஒன்றுமேபேசார பயிற்
தியற்கொண்டவராகுமென்று மெய்க்காவற்காரா பயிற்சின்று இ
ரங்குமேபோது இறந்ததேகத்திற்கு, உயிரைத் தடைத்த தன்மையை
பேரால் அஞ்சலிசெய்த தாமரைமலர்போன்ற கைகளைமேற்கொ
ண்டு சிவசிவபோற்றியென்றா மாளிகைவாசகா-எ-து. (இ-அ)

முன்னவன்செயம்பொனமன்றை முமமுறைவலங்கொண்
டங்குத், தன்னியிலலாழலந்நலைவனைவணங்கிப்பின்ன, ர
ன்னையமபிகைதன்பாத்தமனபுடனின்றஞ்சியநகப, பொன்ன
விற்கோயின்மேற்பாற்புலிச்சரஞ்சென்றுசேநது.

(இ-ள்.) ஆதியாகியகடவளுடைய பொன்னம்பலத்தைமூன்
றுதரம வலங்கொண்டி, அங்கேதனக்குநியிலலாத திருமூலஸ்தா
னக்கடவுளை வணங்கிப்பின்பு மமாதேவித்ருவடிக்களை அன்புடனே
வணங்கி, அந்தபொன்னொளியையுடைய கோயிற்கு மேற்பக்க
த்தில் திருபுலிச்சரத்திலடைந்து-எ-து. (இ-அ)

வரந்தரவமர்ந்நநாநன்மலரடிவணங்கிநாகிச்
சரந்தனிவிருந்தவண்ணநாபதபிதைஞ்சிபிங்கித்

திருந்தியமறையோர்வாழ்த்தில்லைமபலஞ்சூழ்விதிப்
பொருந்துழியமிர், தமாவாசகம்புகல் னுற்று.

(இ-ள்.) வேண்டியவரங்களைத் தருதற்கு எழுந்தருளிய அந்த
க்கடவுளுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளைவணங்கி அத
ற்கருகே திருநாகீச்சரத்திலிருந்த பரமசிவனுடைய பாதங்களை
வணங்கிக் கிதித் திருத்தமாகிய தில்லைமூவாயிரவர் வாழ்கின்ற சித்
ம்பரத்தைச்சூழ்ந்த வீதியிற் போகும்போது அமிர்தமாகிய திருவா
சகஞ் சொல்லத்தொடங்கினார் மாணிக்கவாசகர்-௭-ஐ. (சு௧)

ஆடுமிக்குலாநற்றிலையாண்டவன், ரனைக்கொண்டென்னு
பாடலைப்புகன்றுகோயிலிருவகைப்பதிசுந்குறி [ம
நாடுமச்சிவபுராணமொழிந்ததல்லகவன்மூன்று
நீடுமெய்தத்தமிழுமன்பாலோதினாரீதிம்ககார்.

(இ-ள்.) ஆடுமிக்குலாத்தில்லை யாண்டானைக்கொண்டென்னு
ம் குலாப்பத்துப்பாடிக் கோயிற்றிருப்பதிகமும் கோயின்மூத்த தி
ருப்பதிமும் பாடிக்கீர்த்தித்திருவகவல், திருவண்டப்பகுதி, பேர
ற்றித் திருவகவல், ஆகிய மூன்றகவலும் அன்பினாலேபாடினார் நீதி
யின்மிக்கவராகிய மாணிக்கவாசகர்-௭-ஐ. (சு௨)

வைவளைச்சிலம்பச்செம்பொற்கிண்கிணிகறங்கச்சூழ்ந்து
மைவளர்சூழன்மேல்வண்டுமருண்டிசைதிரணடுபாட
மெய்வியர்வரும்பவெம்போர்விழிக்கயல்புரட்டி ஞாங்க
ரிவ்வகைகின்னுசண்ணமிடித்தனாமடந்தைதல்லார்.

(இ-ள்.) கைகளிலேயிருக்கின்ற சங்கவளையல்கள் சத்திக்கச்
செம்பொன்றாற்செய்த கிண்கிணிகள் சத்திக்க மயிர்ச்சாந்து பூசிய
கரியகடத்தலின்மேல் வண்டுகள்மயங்கி இசையைப்பாடத் தேகத்
திலே வியர்வையுண்டாக வெவ்வியபோர்செய்கின்ற எண்ணகிய

கயலகளைப் புரட்டிப்பக்கங்களிலே மிந்தவகைகின்று மாதர்களை
ல்லாம் திருப்பொற்சண்ணமிடித்தாராகள-எ-று. (சூசு)

அத்திருவனையார்பாடல்கேட்டவரிசைத்ததாக
மெய்த் தமிழாணிநன்குமிருதிருசகண்ணமோதி
மைந்திதழ்நாவினாடுவருநுலாங்கேடொய்தல்
தத்தமினமுயலுகாததகிறுமியர்தமமைக்கண்டார்.

(இ-ள்.) இத்தமாதர்களுடைய பாடல்களைக்கேட்டு அவர்கள்
சொல்லியதாக மெய்யாகிய தமிழினுநன்மைமிசூந்த திருப்பொ
ற்சண்ணம்பாடி மேகங்கள் பிரகாசிக்கின்ற சோலையிடத்தே கரும
ளவில அங்கே தங்கள் தங்களுக்குள்ளேவியாடுகின்ற பெண்பிள்
ளைகளைப்பார்த்தார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (சூசு)

கண்டபின்வறிதுகூறுங் கட்டுரைசிறிதுமற்றெம்
மண்டனையுனாமினீரென்றவரவருநாததாக [க்கம்
வெண்டருத் துதொள்ளோநதிருவுத்தியெழிற்றோனோ
பண்டிதழ்திருப்பூவல்லிப்பாடல்பொன்னாசலசொன்னார்

(இ-ள்.) பார்த்தபின்பு வீண்பேச்சுச்சிறிதுமில்லாமல் எமது
கடவுளையே சொல்லுங்கள் நீங்களென்று அவரவர்கள் சொல்லிய
தாகத் திருத்தெள்ளோமை திருவாதியார் திருத்தோனோக்கம் ப
ணைகள் வளங்குகின்ற திருப்பூவல்லி திருப்பொன்னாசல்பாடினார்
மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (சூசு)

ஆங்கொருசிறுமி நன்சொன்னையேநோக்கிக்கூறுங்
தாபநிரமொழியேயாகருதருமவையிநாந்தோதி
நாங்குமின்முரலுந் தாபநிரமையுந் துநாதன்
புங்குழல்வழுத்துகென்றுபுனிநர்கோருதும்பிசொன்னார்.

(இ-ள்.) அங்கே ஒருபெண் சிறந்ததனது தாயைப்பார்த்துச் சொல்லும் தாங்கப்பெற்ற இரையை யுடைய சொல்லெனத்தக்க அண்ணப்பத்துப்பாடி பப் புகளிலபாடுகின்ற தம்பியைவிழுமயி ப்பார்த்துக் கடவுளுடைய திருவடியைத் துதிசெய்யெனது திருக்கோத்தும்பிசொன்னார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (௬௬)

பொங்கரினிடையே வாழும்பொற்றொங்குரிலேகூறி யிக்கழையெம்பிரானையென்பதுங்கொரியையேநாங்கித்[னும் திங்களஞ்சடையோன்பா பஞ்சொபெனத்தநாங்கமென் தங்கைசுதாபிபூந்[சொன்னு] கன்னிபொருவரிலலார்.

(இ-ள்.) சோலையின்மத்தியத்திலே வாழ்கின்ற குயிலைப்பா ர்த்து அழகிய இளங்குயிலே இங்கே எழுதுகடவுளைச் சுவியழகு யென்பதாகிய குயிற்புத் தும கிளியைப்பார்த்து சந்திரனைத் தரித்த கடவுளைச்சொல்லென்னும் திருத்தசங்கமுதபாடினார் தன்னுடிக ரொருவருமில்லாத மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (௬௭)

மண்ணிடைத் தம்மையாண்டவடி வினையன்றிமற்றோ ரண்ணலைக்கடவுளென்பாங்குஞ்சுதும வினையெனென்றம் பண்ணுறச்சிறந்தசெய்யுள்பகர்ந்துநற்பன்னாராவே யொண்ணகர்ப்புறமபுசெய்தங்கிருந் தனநுண்மைபித்தார்.

(இ-ள்.) பூமியிலே தம்மையடிமைகொண்ட கடவுளையல்லா மல் வேறொருவரைத் தெய்வமென்பதற்கு அஞ்சுபின்றேன் வியை யுடையே எனென்னும் சிறந்தபண்ணியுடைய அசுசப்பத்துப பாடியபின்பு அத்தகர்ப்புறத்திலே ஒருபன்னகசாலைசெய்துஅங்கி ருந்தார் உண்மையிலே மிக்கமாணிக்கவாசகர்-எ-று. (௬௮)

பரம்பரப்பொருளாமித்தப்படைந் தம்மோகினையம் பெரும்பிறப்பகலவாதுபிறந்தவா[ர]செய்தியெல்லா

மிருந்தநற்றொகுதிதோறுயியம்பிநன்மகிழ்ச்சியெய்தி
யரும்புகழ்ததில்லையுள்ளாரியாவருமதிசயிததார்.

(இ-ன்.) உலகமானது வேதாந்தப்பொருளாகிய இந்தத் திரு
வாசகத்தமிழைச் சொல்லிப் பெரியபிறப்பினின்று நீங்கவந்து தி
ருவவதாரஞ்செய்த மாணிக்கவாசகருடைய செய்தியனைத்தும் அரி
யபுகழையுடைய தில்லையிலுள்ளயாகும் தங்கள் கூட்டங்கன்தோ
றுஞ்சொல்லி கல்லமகிழ்ச்சிபெற்று அதிசயித்தார்-எ-று. (சுசு)

தத்துவமுடிவிலாநீந்தாண்டவந் சும்முட்கண்மி
நித்தலுஞ்சென்றுமன் றினிமலையைன்பா லேத்தி
யித்திறமையர்தில்லையெல்லையில்வைகவிப்பாற்
புத்தனாவா தில்வென்றபுகழினையுரைத்தல்செய்வாம்.

(இ-ன்.) முப்பத்தாறு தத்துவத்தின் முடிவிலே செய்கின்ற
சபாநாயகரது நிருத்தத்தைத் தமக்குள்ளேகண்டு நித்தியம்போய்
அந்தக்கடவுளைப் பத்தியினாலேவணங்கி யிந்தப்பிரகாரம் மாணிக்க
வாசகர் தில்லையாகவந்து எல்லையற்றசெய்த பன்னகசாலையிலெழு
ந்தருளியிருக்க, இப்பால் அவர்புத்தனா வாகிலேசெயித்த கீர்த்தி
யைச்சொல்லுவாம்-எ-று. (எஃ)

திருவம்பலச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - சாடக.

புத்தரைவாதிவென்றது.

ஓர் அம்மம்மெண்ணைப் பேசுவதது. க.ச.ச.

நிருச் சிற்றம்பலம்.

புத்தரைவா தில்வென்ற சருக்கம்.

மட்டுவிருத்தம்.

தாமுரீடுவேணியண்ணாள்விடாவோர்மாதவ
னாழிஞாலவண்மையுண்மையாயுநேயநெஞ்சினுன்
சோழனாடுகண்டுதில்லைதொழுதுபின்புபழுதிரா
வீழநாடுதன்னைநாடவெண்ணியங்குருண்ணினார்.

(இ-ள்.) தாழ்ந்துநீடிய சடாபாரத்தை யுடைய பரமசிவனு
டைய இரண்பொருள்களையும் விடாத ஒருதவசியானவர் சமுத்திர
ஞ்ஞழ்ந்த பூமியிலுள்ளவனத்தை ஆயத்தக்க இச்சையுள்ள மருமு
டையவராய்ச் சோழநாட்டைக்கண்டு தில்லைமாநகரை வணங்கிப்
பின்பு குற்றமில்லாத ஈழதேசத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்று நி
னைத்து அங்கேபோயினார்-எ-று.

(க)

(இச்செய்யுள்ள முசீர்க்கழிநெடினெனினுமாம்.)

நண்ணுமாதிமாதவனலங்கொவீழநாடா
மண்ணாணி நந்தவூரடைந்துசேரிடந்தொறு
மெண்ணிலாதகாலமவாழிதில்லைமன்றமென்றுகூ
ருண்ணிலாவுமன்பினாலுரைக்கவேதொடங்கினார்.

(இ-ள்.) அப்படிப்போன தவசியானவர் முதன்மை பெற்ற
நன்மையைக்கொண்ட ஈழநாட்டரசன்இருந்த வுரைச்சேர்ந்து மி
குந்த உள்ளன்பினாலே தானிருக்குமிடந்தோறுஞ் சிதம்பரம் அள
வில்லாதகாலம் வாழ்கவென்றுசொல்லத் தொடங்கினார்-எ-று.)

ராஅஉ புத்த னாவாதிவ்வென்றசருக்கம்.

சென்றுசேரிடந்தொறுஞ்சிறந்தசெம்பொனம்பல
மென்றுகூறிவைகுநாளிலீழநாடன்முன்புபோய்
நன்றிலாதமுடர் தாநயந்திசைஞ்சமன்னகே
மொன்றியாமுனாத்துமென்றுவந்திவ்வாறுகூறினார்.

(இ-ள்.) தான்போய்ச் சேருமிடந்தோறுஞ் சிறக்கப்பெற்ற
பொன்னம்பலம் வாழ்கவென்றுசொல்லி யிருக்குநாளில் அங்கே
யிருக்கும் தன்மையிலலாத மூடராகிய புத்தராழதேசத் திராஜாவு
க்கெதிரேபோய் நயப்புடன்வணங்கி அரசனே ஒன்றகேள் காம்
சொல்லுகிறோமென்று மகிழ்ச்சியுடன் இந்தப்படிசொன்னார்கள்.

ஓறகயிலதிருகதனாமொருததனிநகர்க்குளா
னற்கலன்கள்குமாலேநாளுமுன்பதைதயூமே
நிற்கினுமிருக்கினுநிலாவுசெம்பொன்மன்றெனுஞ்
சொற்களினாந்துனாக்குமென்றுசொல்லி முன்வணங்கினார்.

(இ-ள்.) குறையில்லாத திறமையுடையவனாகு மொருத்தன்
இந்நகரிலேயிருக்கின்றான் அவனுக்காபரணம் உருத்திராட்சமாலி
கை அவன்காந்தோறும் புசிப்பதுபிட்சை நின்றாலும் இருந்தாலு
ம் பிரகாசத்தையுடைய பொன்னம்பல மென்னுஞ் சொல்லைச்
சொல்லுகிறானென்று சொல்லி முன்னேவணங்கினார்கள்-எ-று.)

தரவுகொச்சகக்கவிப்பா.

இன்றிக்கவனைக்கொணர்வீரொன்றிசைத்தானிருபனாகவ
ருஞ், சென்றன்புடையாய் வருகவுனையழைத்தான் நிறன்ம
ன்னவனென்ன, நன்றென்பதுவுந்தீதுமிலாநாளும்பலி பெ
ற்றுண்பதொழிக், தென்றுங்கருகாருடன் கருமமுளதேவவே
ந்தற்கெனவுரைத்தான்.

புத்தராவா தில்வென்றசருக்கம். ஈ அரு.

(இ-ள்.) அவ்வரசனாவன் இன்று இங்கே அவனைக்கொண் டவருங்கொன்று சொன்னான், அஹமபோய் அன்புடையவனோ உம்மையரசனழைச்சின்றுன் வாருமென்றார் அதற்குஅவர் சொல் லுவார் நான்தோறும்நன்மையுந் தீமையுமில்லாத பிச்சையெடுத்த உண்பதல்லாமல் ஒன்றம்நினையாதவர்களிடத்தும் அரசனுக்குக் காரியமுண்டோவென்றார்-எ-று.

(இ)

ஊரிற்பலிகொண்டுண்கினுமற்றொன்றுங் கருமயிலதெனி னும், பாரிற்பயிலவாருயிர்புரத்கல பாரம்நிருபர்க்காதலினு ல, வேரிற்கமழ்நாடொம்மரசன்றன்பால்வருதல்வேண்டுமெ னச், சீரிற்றிகழ்வேற்றுதருடன்சென்றொன்றுந் தீமை யிலான்.

(இ-ள்.) ஊரிலே பிச்சையெடுத்துண்டாலும் காரியம் ஒன் றுமில்லையானாலும் பூமியிலேயிருக்கின்றவர்களுடைய உயிரையிர ட்சித்தல் அரசர்களுக்குப்பாரமாகும் ஆதலினால் கமழ்கின்ற வே ராற்செய்த மாலையையுடைய எங்கனரசனிடத்திலே வரல்வேண் டுமென்றுசொல்ல நல்லதென்று சிறப்புவிளங்கிய வேலையுடைய துதருடனேபோனார் தீங்கொன்றுமில்லாத தவசியானவர்-எ-று.

முந்தும்பிடகமுன்றுணர்ந்துசெயினான் கொழிந்துமுதுசீ ல, மைந்தம்புனைந்துபார்மீதே யாறைந்தடக்குமியல் புடை யோன், கந்தங்கெடுத்தமுத்தியெனக் காட்டுங்குரவனிநப் பவுடன், சந்தஞ்சிறந்தபுயநிருபனி நந்தான்ருணைபுடைகுழி.

(இ-ள்.) ஆதியாகியபிடகதூன்மூன்றுமறிந்து நான்குமுற்றமு நீங்கிச் சிலமைந்துந்தரித்துக்காமாதியாறும் பஞ்சேந்திரியங்கனும் அடக்கப்பட்ட இயல்பையுடையவனுய் பஞ்சகந்தமுங் கெடுவது முத்தியென்று காட்டுகின்றபௌத்தாசாரியன் தன்னுடனே யிருக்

௮௮ புத்தவாதில் வென்ற சருக்கம்.

கச்சேனைகள் புடைகுழ அழகுசிறந்தபுயத்தையுடைய புத்தரானு
மிருந்தான்-எ-று. (எ)

உழிக்குந்தனிவெண்கே¹வணமுமொளிர் பொக்கணமுமா
த்திரையு, மெடுக்குஞ்சதங்கைநெடும்பிரம்புமிலகுந் திலைத்
திருமுகமு, மடுக்குஞ்சிறுபுனமுறுவனு²தின் றசையுஞ்சடையு
ங்கண்டரசன், றிடுகடங்கொளவந்தருகாகவிருந்தான றிருவ
ம்பலமென்று.

(இ-ள்.) அப்போது தவசியானவர் உடுக்கப்பட்ட ஒருவெள்
ளைக்கோவணமும் பிரகாசிக்கப்பட்டகபாலமும், சதங்கைகட்டிய
நெடியபிரம்பும் திலதப்பொட்டணிந்த திருமுகமும், சிறியபுன்சி
ரிப்பும், அசைகின்றசடையும்பார்த்து அரசன்திடுக்கிடவந்து அரு
கேயிருந்தார் திருவம்பலமென்றுசொல்லி-எ-று. (அ)

இருக்குந்தலைவன் தனையோடு³பிப்போதிருவம்பலமென்றி
ங், குரைக்குந்தகையெவ்வொலென வுலகாள்பவனுக்
கவனுரைப்பான், பெருக்கும்புகழாற்றிசழ்வளவன்பிரியாவி
ருகட்பேரருளாற், புரக்குந்திருநாட்டறந்தழைக்கும் புலியு
ரைப்பதொன்றுளதால்.

(இ-ள்.) இப்படியிருந்த தபோதனரைப்பார்த்து இப்போது
நீர்திருவம்பலமென்று இங்கேசொல்லுந் தன்மையென்னவென்று
வினாவ, அவ்வரசனுக்கு அவர்சொல்வார் செல்வத்தை அதிகரிக்க
ச்செய்யுந் தீர்த்தியினாலே பிரகாசிக்கின்ற சோழராஜாவானவன்
பிரியாத தன்னுடைய கிருபாநோக்கங்களாலே யிரட்சிக்கின்று
சோழநாட்டிலே சிதம்பரமென்றொரு ஸ்தலமுண்டு-எ-று. (க)

அந்தப்பதிமுன்றிலைவனமலிதேபுவனமனைத்தினுக்குமு
ந்தக்களருந்தெய்வதலமதனுன்மூலதானமதாமிந்தப்புகழ்கு

புத்தனாவாதில்வென்றசருக்கம். ஈஅரு

நாபயனெனவெளிவந்தும்பொதுவாமிடமநன்ற, கந்ததனத்
நாநுமைநனத் தனவாநிருகவாண்டவாபுரிந்தான்.

(இ-ள்.) உத்தரம் முன்னோதிலைவனம் அதுவேதிரி
புனைதல்முன்னோண்டிய தெய்வத்தலமாம் அதனால், மூ
லத்தானமென்று சொல்லும் உத்தரப்புகழ் நனவாகப்பிரகாசிக்
கின்ற பிறமொன்று உத்தரப்புகழ் தனத்தையுடைய உமா
தேவியான சபாநாயகருக்குச்செய்தார-எ-று. (ஓ)

நான்வாழ்வினாநிபுணமந்தன்வடிவிற்பொழுதோய் மாற்
றிநெடுந், பொருளெனினோவாநுநலநம புனிதத்தமுண்
டதெனமுற்றி, முன்னாபுகழ்மேற்றவமொன்றுமுயலாதவரு
மைந்தவெனினி, வெள்ளமுற்றிநந்தாண்டவமபுரிதல் கண்டா
வாகிலெனினிவா.

(இ-ள்.) கிலெபெற்ற திறலையுடைய மனச்சம்வர்த்தி குமா
ரநெடுந், வெண்பயனமனுடைய தேசத்திலிருந்த குட்டநோயை
நீக்கி நெடியாமமேடுவைப்பேறுந் திவ்வியதேசத்தைக் கொடுத்
தபரிசுத்தமாகிய கிலெபெற்றவென்று ஒருதடாகமுண்டு, முன்
னேபுகழ்மேல் யொருதடாகமுஞ்செய்யாதவரும் அதிலேமுழ்கிப்பஞ்
சகிருத்தியுற்றித்தக காரணமாகிய நிருத்தத்தைத்தெரிசித்தால் அ
வர்கள் உலகத்திலேவந்து பிறவாரகன்-எ-று. (ஓச)

நண்ணுந்திறவிவொழிந்ததுயோர்கு நனஞ்சேர் முத்திகொடு
க்குமதற், நெண்ணுஞ்சாயங்கடவுளில் யானேவல்லெனெ
னப்பற்றமேல், வண்ணந்திகழ்பொற் பழலணிந்து மதுகைக்
கொடியுயர்ந்தியருட், பெண்ணாபுகைகன்காண நடஞ்செ
ய்தானந்தப பெருந்தருக்கல்.

ரா அசு புத்தலாவாதில்வென்றசருக்கம்.

(இ-ள்.) பொருந்தியபிறவியைநீக்கி ஆன்மகோடிகளுக்கு நன்மையான மோட்சத்தைக்கொடுப்பதற்கு நினைக்கின்ற அனேக சமயதெய்வங்களில் யானேவல்லவென்று திருவடிமேல் அழகு விளங்கிய பொன்னினுற்செய்த வீரக்கழலை யணிந்து வலிமையுடைய கொடியுங்கட்டி அந்தக்கருவத்தால் அருட்சத்தியாகியஉமா தேவிகாண நடனஞ்செய்தான்-எ-று. (௨௨)

தேக்குஞ்சாடிவமுடிககடவுளிருகாள்கருதாதீமரமும், வாக்குஞ்செயலுங்கொடியாருமொருகாற் பொன்னம்பலமென்னி, லாக்கத்தருமஞ்செழுந்திருபக்கோராயிரத்தோடறுநாறு, நாக்கொண்டினைக்கு மதற்குச்சிகொன்றான் குன்றாற்புகழான்.

(இ-ள்.) நிறையப்பெற்ற சடாமுடியையுடைய பரமசிவனுடைய இரண்டொத்தை வணங்காத தீயமரமும், வாக்கும்செய்கையுமுடைய கொடியவர்களும், ஒருதரம் நிலைபெற்ற பொன்னம்பலமென்று சொன்னால் செல்வத்தைத்தருகின்ற பஞ்சாக்கரத்தை இருபத்தோராயிரத்தறுநாறுதரம் நாவைக்கொண்டு சொல்வதற்கு நிகரல்லவாவென்றார் குறையாதநல்ல கீர்த்தியையுடைய திருவியானவர்-எ-று. (௨௩)

நீறுத்திருவஞ்செழுத்துமிலா நிருபாந்திருவம்பலமென்று, கூறும்பொருளின்கிதுவாகுமென்றான் குன்றாமெனுங்குணத்தான், தேறும்பிடகமுன்றுமுளைசெய்யுந் தலைவனைல்லாது, வேறுங்கடவுளொன்றுளதோ வென்றேபுத்தன் வெகுண்டுரைப்பான்.

(இ-ள்.) மலையென்றுசொல்லுங் குணத்தையுடைய தவசியானவர் விபூதிபஞ்சாக்கரமில்லாத அரசனே திருவம்பலமென்றுநா

புத்தாவாதில்வென்றசருக்கம். ஈ அள

ம்சொன்னதற்குப்பொருள் இதுவாகுமென்றார் அப்போது தேறு
கின்ற பிடகாகமமூன்றும் சொன்னதலைவனல்லாமல் வேறே ஒரு
தெய்வமுண்டோவென்று கோபித்துப் பின்னையுஞ் சொல்வான்
புத்தகுருவானவன்-எ-று (மச)

சென்றேதில்லையெனும்பதியிற் சேர்வேன்வாதுசெய்தவ
ன்றா, னின்றேநடிக்குங்கழலீடு நீடுங்கொடியுமிக்கறுப்பே,
டுனன்றேகடவுள் புத்தனெனவுலகோரறியவுணாத்தந்த, ம
ன்றேபோதிசிழற்பெருமாள் பள்ளியென்ன வழங்குவிப்
பேன்.

(இ-ள்.) அப்படியானால் தில்லைமாநகருக்குப் போய்வாதுசெ
ய்து அவரிருந்து நிரூபிக்கெய்தின்ற பாதத்திலிடுகின்ற வீரக்கழ
லையும் பிடிக்கின்றகொடியையும், அறுத்துப்போடுவேன்புத்தனெ
ருவனேதவிர வேறுதெய்வமில்லையென்று அந்தச்சபையை அரச
மரநிழலி லிருக்கும் புத்தன்கோயிலென்று சொல்லும்படி வைப்
பேனென்றான் புத்தகுருவானவன்-எ-று. (மரு)

இந்தக்கருமத்தினமூன்றினியானே முடிப்பெனவெழுந்
து, சந்தச்சிவிகைமேற்கொண்டு தன்றாள்வணங்குங்கணஞ்
சூழ, நத்தக்களருத்தினாக்கடலுநாடுங்காடுமகன்றேகிப், புந்
தித்துயாங்கொண்டொல்லெசென்றான்புத்தன்புலியூரில்.

(இ-ள்.) இந்தக்காரியத்தை மூன்றுதினத்தில் யானேமுடிப்
பேனென்று அழகியசிவிகையின்மீதிலேறிக்கொண்டு தன்னுடை
ய பீரத்ததைவணங்குகின்ற பெளத்தக்கூட்டங்கள்சூழ மிகவும்பிர
காசிக்கின்ற அலையையுடைய கடலும் நாடுங்காடும்நீங்கிப் புத்தியி
லே வியசனங்கொண்டு சீக்கிரத்திலே புத்தகுருவானவன் சிதம்
பரத்துக்குப்போயினான்-எ-று. (மசு)

பாஅஅ புத்தவாவாதில்வென்றசருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியகிருத்தம்.

மன்னனுந்தனதுசெல்வமகட்டுளமுனைங்கிப்
பொன்னினம்பலத்திலேகவென்பது பொருந்தவுன்னித்
தன்னெடுத்தானேருழத்தனிப்பெருஞ்சிவிகையேறிச்
சென்னிநன்னுசேர்ந்துதில்லையினெல்லையுக்கான்.

(இ-ள்.) புத்தராசனுந் தன்னுடைய செல்வம்போன்ற புத்திரிக்கு முன்னமேயுண்டான ஊமைத்தன்மைநீங்கச் சிதம்பரத்திற்குப் போகவேண்டுமென்பதை நினைத்துத் தன்னுடைய சேனைகள் குழ ஒப்பற்றபெரியசிவிகையிலேறிக்கொண்டு சோழநாட்டில் வந்து தில்லைநாகரத்துக்கு வந்தான்-எ-று. (108)

இங்கவன்செல்லுமுன்னரெய்தியபுத்தனங்கி, செங்கரன் நிலையெல்லைச் சிவிகையினிழிந்துசென்று, பொங்குதண் புனல்சேர்சென்னிப்புலீச்சரவான் பொற்கோயிற், நங்குசெங்கனகசாலந்தயங்குமண்டபத்திலானான்.

(இ-ள்.) இந்தப்புத்தராசன் வருவதற்கு முன்னேவந்த புத்தகுருவானவன் அக்கினியைத்தரித்த சிவந்தகையையுடைய பரமசிவனுடைய தில்லைநாகரத்து எல்லையின்முன்னே சிவிகையை விட்டிறங்கி மிகுந்தகுளிர்ச்சிபொருந்திய கங்கையைத்தரித்த சிரசையுடைய பரமசிவனது ஆலயத்திலே பொன்னினுற்செய்த மண்டபத்தில் வந்து சேர்ந்தான்-எ-று. (109)

* ஆங்கவனிருப்பச்சென்றவாசனுமிறைஞ்சியேத்தியோங்கியமகிழ்ச்சியெய்தியமர்ந்துழியுரகராசிதாங்கியசடிலன்கோயிறன்னிலுட்கருமஞ்செய்வாரீங்கிவரவருகண்டேயாவருமொருங்குசேர்ந்தார்.

புத்தனாவாதில்வென்றசருக்கம். ராஅக

(இ-ள்.) அங்கேயிருந்த புத்தகுருவைப் புத்தராசன் வணங்கித் துதிசெய்து உயர்ந்தமகிழ்ச்சியடைந் திருந்தபோது சருப்பக்கூட்டத்தைமுடித்த சடையையுடைய பரமசிவனது கோயிலிலே பணிவிடைசெய்பவர்கள் இவர்கள்வருதலைக்கண்டு எல்லாரும் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்தார்கள்-எ-று. (10க)

கவினிருத்தம்.

சுத்தமநொந்துகனறெனவெகுண்டே
சித்தமயர்வெய்தும்வகைசின்மொழிகள்கூறு
வத்தனுறையில்லைகொல்லையையகன்றே
புத்தகடிதேகிதுபொறோமெனவுரைத்தார்.

(இ-ள்.) அப்படிச்சேர்ந்தவர்கள் தங்கள்தங்கள் மநொந்து அக்கினியைப்போற் கோபித்து அவர்களாயாசங் கொள்ளும்படி சிலவார்த்தைகளைப்பேசிக் கடவுளிருக்கின்ற தில்லைமாநகரி னெல்லையைவிட்டுப் புத்தனே, சீக்கிரத்திலோடிப்போ இது நாங்கள் பொறுக்கமாட்டோமென்று சொன்னார்கள்-எ-று. (உடு)

தார்வளவன்முன்னருயர்தர்க்கவுரைகொண்டே
நீர்பரவுசைவநிலையன்றெனமொழிந்தே
சீர்மருவுபுத்தனுயர்தெய்வமெனவிப்போ
தேர்பெறவுரைப்பதலதேகுவதிலென்றான்.

(இ-ள்.) வெற்றிமாலையையணிந்த சோழன்முன்னே உயர்ந்த தருக்கம்பேசி நீங்கள்போற்றப்பட்ட சைவமார்க்கம் நிலையன்றென்றுசொல்லிச் சிறப்புப்பொருந்திய புத்தனே உயர்ந்ததெய்வமென்று அழகுபொருந்திய இப்போது சொல்வதல்லாமற் போவதில்லையென்றான்-எ-று. (உக)

புத்தனவனிவ்வுரைபுகன்றபினெவர்க்கு
பித்திறமுரைக்குவமெனக்கடிதகன்றே

ராகுமி புத்தரைவாதிவ்வென்றசருக்கம்.

மெய்தகவர்கள்வேதமுதலோர்பரிகலத்தோர்
தத்தமனைதோறுமிதுசாற்றினர்களன்றோர்.

(இ-ன்.) புத்தகுருவானவன் இந்தவார்த்தையைச் சொன்ன
பின்பு யாவார்க்கும் இதைச்சொல்லுவோமென்று சீக்கிரத்திலே
உண்மையாகிய தபோதனர்களுக்கும், தில்லைமூவாயிரவர்களுக்கு
ம், பரிகலத்தார்களுக்கும், அவரவர்கள் வீடுகன்தோறும் போய்ச்
சொன்னார்கள்-எ-று. (உஉ)

புண்ணுழையுமவேனிகர்புகன்றமொழிகேளா
வண்ணலுறைகோயிலிடையாவருமடைந்தே
வண்ணமணிமண்டபமதெய்திவருபுத்த
வெண்ணமதுகேட்குவமெனக்கடிதுசென்றார்.

(இ-ன்.) புண்ணிலே வேல்துழைந்ததுபோல இவர்களெல்
லாஞ்சொன்ன சொல்லைக்கேட்டுச் சபாநாயகொழந்தருளி யிருக்
கின்ற கோயிலிலே எல்லோரும்போய் அழகியரத்தினம் பதித்த
மண்டபத்தி லிருக்கின்ற புத்தகுருவினுடைய நினைப்பென்னவெ
ன்று கேட்போமென்று சீக்கிரத்திற்போனார்கள்-எ-று. (உ௩)

தெய்வநரரானவர்கள்செல்லவெதிர்வாரா
மெய்யுணர்வில்புத்தனைவெருண்டுபலசொல்லா
வுய்வதறியாதவொருபயமிலாதே
யிவ்வகையிருந்தமதியாமையெதுவென்றார்.

(இ-ன்.) தெய்வத்தன்மையை யுடைய தில்லை மூவாயிரவர்
போக எதிர்கொண்டுவாராத உண்மைஞாந மில்லாத புத்தனைக்
கோபித்துப் பலபேச்சுகள்பேசிப் பிழைக்கும்வகையறியாததீயிங்
கே அஞ்சதலில்லாமல் மதியாமலிருந்த தன்மை பெண்ணென்று
கேட்டார்கள்-எ-று. (உ௪)

புத்தாவாதில்வென்றசருக்கம். ௩௯௧

அங்கமறையாகமபுராணமவையாலே
 றுங்கடவுளேகடவுளென்றுநவில்வீரோ
 லெங்கடவுளேகடவுளென்றுநவில்வேன்யா
 னிங்கெனெதிர்கூறுமெனவேயவனுரைத்தான்.

(இ-ள்.) ஆதசாத்திரமும், நான்குவேதமும், இருபத்தெட்டாகமமும், பதினெண்புராணமும் ஆகிய அவைகளாலே உங்களுடைய தெய்வமேதெய்வமென்று சொல்வீர்களானால், எங்கன்தெய்வமே தெய்வமென்று யான்சொல்லுவேன், இங்கேயென்னெதிரோசொல்லுமென்று சொன்னான புத்தசரு-௭-று- (௨௫)

போற்றுமறையந்தணர்கள்புத்தூனைவெகுண்டே
 தோற்றனையெனக்கலைஞர்சொல்லவுனைவெல்வோ
 மாற்றமினியுன்னுடனுரைக்குமதுமற்றேரர்
 சேற்றினைதிர்கல்லெறிதல்செய்வதுதண்டோ.

(இ-ள்.) யாவராலும் துதிக்கப்பட்ட தில்லை மூவாயிரவர்கள் இதுசொன்ன புத்தசருகைப்பார்த்துக் கோபித்து உன்னைவித்தவான்கள் தோற்றையென்றுசொல்லும்படி செய்யப்போம் இனிஉன்னுடனே பேசுவது சேற்றின்மேல் கல்லெறிவதுபோலல்லாமல், வேறுண்டோவென்றார்கள்-௭-று- (௨௬)

நன்றிதருவாருமொருநாளிகுரைசெய்தா
 னின்றதன்வெகுட்சிவையிறுத்தல்கடனா
 னீன்றிழியின்னுடனிகழ்ச்சியெனினுஞ்சீ
 ரொன்றுமிலையானவுனையோருரையில்வெல்வோம்.

(இ-ள்.) ஒருத்தருக்கு நன்மையைச்செய்யப்பட்ட பெரியோர்களும்; ஒருநாயானது குலைத்தால், அங்கேகின்று அதன்கோபத்த ஆற்றுவது முறைமையாகுமென்பார் ஆதலால், இன்று இழி

பாசு 2 புத்தனாவாதில்வென்றசருக்கம்.

வினையுடைய உன்னோடுபேசுகிறது நமக்குத்தகாதகாரிய மாணா
ம், சிறப்பொன்றுமில்லாத வுன்னோடுசொல்லிலே செயிப்போ
மென்றார்கள் தில்லைமூவாயிரவர்-எ-று. (உஎ)

மிக்கதிறன்மன்னவருமெய்யுணர்வினோருந்
தொக்கசபைமுன்னர்நம சுர்க்கவுணாசொன்றா
றக்கதெனலாமி துதகாததிதுவென்ற
லெக்கலகமும்பிலையிதேகருமமாபால்.

(இ-ள்.) மிகுந்த திறலையுடைய அரசர்களும், மெய்யுணர்வி
னையுடைய பெரியோர்களுங் கூடியிருக்கின்ற சபையெதிரே நம்
முடைய தருக்கவார்த்தையைச்சொன்னால் அதுதக்கது; இதுதகா
தென்று அவர்கள் சொல்லுவார்களானால் எந்தக்கலகமும்பில்லை, இ
துவே காரியமாகுமென்றார் தில்லைமூவாயிரவர்-எ-று. (உஅ)

உத்தரமுரைக்கவறியாதுபுலியூரர்
புத்தனைமுனிந்தனர்புடைத்தனர்களென்றே
யித்தலமுறைத்துவிடுமென்றுவளவன்பான்
மெய்த்தவருரைத்தெழுதுமோலையைவிடுத்தார்.

(இ-ள்.) உத்தரஞ்சொல்ல மாட்டாமல், தில்லைமூவாயிரவர்
புத்தருருவைக் கோபித்தார்கள் அடித்தார்களென்று இந்தவுரைஞ்
சொல்லுமென்று சோழராசாவை வரும்படி ஒருநிலை யெழுதிவி
ட்டார்கள் இவர்களெல்லாம்-எ-று. (உக)

அத்தனர்பெருந்தவாருங்கலையுணர்ந்தோர்
வந்தனுருகாளைமணிமன்றுதொழுவென்றே
புந்திமகிழோலைபலபோக்கியபின்வெய்யோன்
முத்துறவொளித்தனன்முனைத்தனனிராவோன்.

புத்தராவாதில்வென்றசருக்கம். ஈசுந.

(இ-ள்.) பிராமணர்களும் பெரியதபோதனர்களும் அரியகலை க்கியானத்தில் உல்லவரும் நானைச்சிதம்பரத்தைத் தெரிசிக்க வந்து சேருமென்று புந்திமகிழும்படியாகிய பலவோலைக ளெழுதிவிட் டார்கள் அப்போது குரியன்மறைந்தான் சந்திரனுதயமானான்-எ-

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியனி நத்தம்.

துங்கவானென் னுமாதின்சுடர் து கற்றிலதமென்னக் கங்குலாமடந்தைபார்க்குங்கவின் கொள்கண்ணாடியென்ன சங்கவார்குழைபாரிட்டதரளவெண்கவிகையென்னத் [ச் திங்கண்மாகடவுட்போன்றச்சிறந்ததுஞாலமெல்லாம்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த ஆகாயமாகிய மங்கையினுடைய ஒளிவிளங்குகின்ற நெற்றியிலணிந்த திலதப்பொட்டுப்போலும், இரவாகிய மங்கையானவள் பார்க்கும் அழகுபொருந்திய கண்ணாடிபோலும், நெடியசங்கக் குழையையுடைய பரமசிவனுக்கிட்ட ஒருவெள்ளிய முத்துக்குடைபோலும், சந்திரனேரூன்ற உலகமெங்குஞ் சிறப்புப்பெற்றது. (கக)

இன்றொருதினமுந்தேராவிக் கி நானையாங்க ளுன்றனதுயர்ச்சியின்மைகாட்டுவோமுலகிறதென்று நன்றிகொண்மனையிற்சென்றேயாருநல்லுணவுமாந்தியன்றிருண்மேன்மையாளருந்துயில்பயிலுங்கலை.

(இ-ள்.) இன்றொரு பொழுதுமாத்திரம் புத்தனே இங்கிருப்பாய் யாங்கள் நானை உன்னுடைய தாழ்வைஉலகத்திற்குக் காட்டுவோமென்று நன்மையைக்கொண்ட வீட்டிற்குப்போய் அறுசுவையும் நிறைந்த எல்லஉணவையுண்டு அன்றிராத்திரி மேன்மை பொருந்தியவர்களெல்லாம் நித்திராசெய்யும்போது-எ-று. (கஉ)

ராகு ௪ புத்தனாவாதிவென்றசருக்கம்.

அழகுதமன்றிலாநிமையர்கைப்பிரம்புகாங்கித்
சுழைசடைமுடியுமேனிசாத்தியநீறுமாகி
விழைதருவடிவங்கொண்டு வெளிப்படக்கனவில்வெய்யோ
னெழுவதன்முன்னொய்தியாவர்க்குமிதுபுகன்றான்.

(இ-ள்.) அழகுபொருந்திய பொன்னம்பலத்தில் நிறுத்தஞ்
செய்கின்ற சபாநாயகரானவர் கையிற் பிரம்புக்கொண்டு தனதுந்
சடைமுடியும் திருநீற்றணிந்த திருமேனியும் உடையவராய் எல்
லோரும் விரும்புகின்ற திருவடிவங்கொண்டு சூரிய உதயமாகுமு
ன்னேவந்து கனவிலே எல்லோர்க்கும் இது சொன்னார்-எ-று. (௧)

வருந்துவதொழியினம்முகொல்லையில்லவகியென்பா
விரந்தனன்வாசலூரனிவ்வுணாகேட்டபோதிற்
பொருந்தியதருக்க நூலாற்புத்தனாவெல்வானின்னே
யருந்தவமுடையநீர்போயழைத்திடுமவனையென்றார்.

(இ-ள்.) வருந்துவதையொழியுங்கள் நம்முடைய தில்லைமா
நகரத்து எல்லையில் திருவாதவூரனாகிய மாணிக்கவாசகனிருக்கின்
றான் இந்தச் செய்தியைக்கேட்டால் பொருந்திய தருக்கசாதிரித்
தைக்கொண்டு புத்தனாவாது செய்துவெல்வான், ஆதலாலிப்பொ
ழுதே அரியதவத்தையுடைய தில்லைமூவாயிரவோ நீங்கல்போய்
அவனையழையுங்கனென்றார் சபாநாயகர்-எ-று. (௧௪)

கண்டனர்கனவுதன்னில்விழித்தனர்கனகமன்றி
லொண்டொடிபாகனன்பாலுரைத்ததுகருத்திலாய்த்து[ன்
கொண்டனர்மகிழ்ச்சிசெய்கைகுவித்தனர்முடியிற்கேயி
மண்டபமிசையிலெல்லாமாந்தரும்வந்துதொக்கார்.

(இ-ள்.) இப்படிச் சொப்பனத்திலேகண்டார்கள் பின்புவிழி
த்தார்கள் பொன்னம்பலத்திலே உமாநேயிபாகராகிய சபாநாயக

புத்தலாவா தில்வென்ற சருக்கம். ராகுரு

ர் அன்பினாலே சொல்லியதைக் கருத்திலாராய்ந்து மகிழ்ச்சிகொண்டார்கள். இரகின்பேரிலே சிவந்தகையைக்குவித்தார்கள் கோயின்மண்டபத்திலே எல்லாரும்வந்து சேர்ந்தார்கள்-எ-று. (௩௫)

புல்லறிவுடைய புத்தன் புதன் தற்கிரங்கிப்பின்னொல்லையில் தருணையான் வந்திருங்கனவதனிலெய்திச் சொல்லியமொழியினாலே சோதிநொண்முகத் தராகிவல்லிருட்கிடைந்துவெய்யோன்வரவிரிகமலமொத்தார்.

(இ-ள்.) அற்பவறிவையுடைய புத்தருசொன்ன பேச்சுக்கு இரக்கமுற்றுப்பின்பு அளவில்லாதகிருபையினாலே கடவுள்கனவிலேவந்துசொல்லிய சொல்லினாலே முகமலர்ச்சியுடையவராய் இருளுக்கு ஒதுங்கிப்பின்பு சூரியன்வரவிரித்த தாமரைமலரை யொத்தார் தில்லைமூவாயிரவர்-எ-று. (௩௬)

தெய்வீகமானமன்றிற்றிருநடம்புரியுராதன்
றைவருநீறுஞ்செய்யசடையுநற்பிரம்புமாக
மைவிரிகங்குற்காலேவந்துதன்மகிழ்ச்சியெய்த
வिव்வகைமொழிந்தாரொன்றேயாவருங்கனவுசொன்னார்.

(இ-ள்.) தெய்வீகமான சபையிலே திருநடனஞ்செய்யுஞ் சபாநாயகர் விபூதிபூசிக்கொண்டு சிவந்தசடையும் நல்லபிரம்பையுமுடையவராகக் கரியநிறத்தையுடைய இரத்திரியில் எழுந்தருளிகல்லமகிழ்ச்சியுடைய இப்படி அதுக்கிரகஞ்செய்தாரொன்று யாவருத் தாங்கள் கண்டகனவைச்சொன்னார்கள்-எ-று. (௩௭)

அத்தனைமன்றுளாடுமையினையிந்தாகுறித்
தத்தமியன்புகூர்ந்துதனித்துளம்வருத்தகீங்கி
மெய்த்தவவாசலூர்மேவிடத்தணுருவோமென்
றுத்தமபன்னசாலைபால்லையிற்குமகினார்கள்.

மாசுசு புத்தனாவர்தில்வென்றசருக்கம்.

(இ-ள்.) அத்தனாகியும், சிற்சபையிலே நிருத்தஞ்செய்கின்ற ஐயனாகியும், இருக்கின்ற சபாநாயகரை அதிகசயித்துச்சொல்லித் தங்கள் தங்களுக்குள்ளே அன்பமிசூந்து தனித்து மநவருத்தநீங்கி மெய்த்தவந்தையுடைய மாணிக்கவாசகர் இருக்கின்ற இடத்திற்கு ப்போவோமென்று உத்தமம கிய பன்னகசாலையிற் சீக்கிரத்திற் போனாகத் தில்லைமூவாயிரவர்-எ-று. (நஅ)

கூ டினர்பன்னசாலையுட்குன்றையன்பா னுடினர்பந்துகண்டார்நளினவாசனத்தினையிதிப் பிடினரி நந்தயோகம்பெயர்நானர்வியந்தமன்றி லாடினருரைத்தவெல்லாமாங்கவர்க்கியமபினார்கள்.

(இ-ள்.) அப்படிப்போனவர்கள் பன்னகசாலையி லிருக்கின்ற சிறந்த கிருபாமாலையாகிய மாணிக்கவாசகரை அன்பினுலேதேடி நயப்புடனே கண்டார்களப்போது அவர் பதுமாசூனத்தின்மேலிரு ந்த யோகம்நீங்கினார் அதுகண்டிசபாநாயகர் கணவினிடத்திலேவந் சதுக்கிரகஞ்செய்தவையெல்லாம் அவரும்சூச் சொன்னார்கள் தில் லைமூவாயிரவர்-எ-று. (நக)

எழுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவருத்தம்.

அத்தமொழியன்பினர்செனிப்புலனில்வகுதலு மன்றிஹை பணித்ததுணரா, வந்தவருடன் னடிதுசென்றுதிருமன்றனைவ ணங்கயருள்பெற்றமயலாஞ், சிநதையரிருந்தமணிமண்டப மதெய்தியவர் தியமுகநாடிவிடரோ, நந்துமெனவேயெழினி கொண்டுமறைவித்தெதிருந்நளர்நலங்கொளணைமேல்.

(இ-ள்.) அந்தத்திருவார்த்தையானது மாணிக்கவாசகர் செவி யினிடத்திலே சேர்ந்தமாத்திரத்தில் முன்னமே கடவுள்கொல்வி யிருப்பதை நினைத்துவந்த தில்லைமூவாயிரவருடனே சீக்கிரம்போ

புத்தவாவாதில்வென்றசருக்கம். ௩௧௭

ய் அழகிய சபாநாயககாவணங்கிக் கிருபையைப்பெற்றுப் பெளத் தர்களிருந்த மண்டபத்திற்குப்போய் அவர்கள் தீமையுள்ள முகத் தைப்பார்த்தால் துன்பமுண்டாகுமென்று திணைபோட்டுக் கொ ண்டி ஆசனத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தார்-எ-று. (சும)

மன் னுமறையந்தணர் புராணிகரருங்கலைகள் வல்லவந்ல் லோர்களுடனே, சென்னிவளவன் கடிதுவந்துதிருமன்றனெ திர்சென்று தொழு கங்கணகலா, மின் னுமணிமண்டபமதெ ய்தியருளன்பணா வியந்தடிவணங்கியருகா, நன்னரணையின்பு றமிருந்தனன் விரிந்தகலைநாணிறைவுகொண்டமதிபோல்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற வேதப்பிராமணர்கள் புராணிகர் கலை ஞானவல்லவர்கள் பெரியோர்களுடனே சோழராசர் சீக்கிரத்தில் வந்து அழகியசபாநாயகரைத் தரிசனமபண்ணிக்கொண்டு அதை விட்டுப் பிரகாசம்பொருந்திய இரத்தினமிட்டிழைத்த மண்டபத் திற்குவந்து கிருபையிருந்த மாணிக்கவாசகர் திருவடியைவணங்கி அவருக்குப் பக்கத்திலே சந்திரன்போல ஆசனத்திலிருந்தான்-எ-

ஈழவளநாடனுமெழுந்தடிபணிந்து திறையிட்டகுறைநல் கியிறைவா, வாழிமிகவாழியெனநின்றபொழுதங்கவணைமன் னர்பெருமானுமெழா, வேழமிவைநல்லவிலையிலையிமணிக் கென வியந்தருகிருத்தியெவருள், சூழமுவைதங்குமுழியங் கயலிருந்தனர்கள் சூழ்ந்துகரிசொல்லுமயலோர்.

(இ-ள்.) ஈழதேசத் திராசனும் எழுந்து சோழராசாவைப் பணிந்து குறையாகவிருந்த திறையையுங்கொடுத்து அரசனே மிக வும் வாழக்கடவாயென்று துதித்தபோது அந்தஅரசனை அரசர்க்க ரசனாகியசோழராசாவும் சந்தோஷித்து நீகொடுத்தயானை மெத்த வும் நல்லதாயின நீகொடுத்தஇரத்தினத்துக்கு விலையிலையென்று

மாகு புத்தனாவா தில்வென்றசருக்கம்.

அதிகயித்து பக்கத்திலிருக்கச்சொல்லி எல்லோருஞ் சூழ்த்திருக்கு
ஞ்சபையினிடத்திலே பக்கத்திலிருந்தார்கள், ஆலோசித்துசாட்சி
சொல்பவர்கள்-எ-று. (சஉ)

தில்லைகரங்கணர், தபோகணர் சிறந்தினிதிருந்துழியிரிந்த
சிவனூல், வல்லவரிழிந்தகுணபுத்தனுடன்வாதுசெயுமன்னு
சபைபாணவருவோர், தொல்லைமறைந்தவன்முருந்தன் மு
நியோமொழுவர் சூழியிருநான்குதிசைமே, வெல்லையிலிருப்
பவருநத்திரர்கள் விஞ்சையிரிப்பகலிங்குகுத்திரோர்.

(இ-ன்.) தில்லை மூவாயிரவர்களும், முநிவர்களும் சிறப்பாக
விருந்தமாததிரத்திலே மாணிக்கவாசகர் இழிவுபெற்ற குணத்தை
யுடைய புத்தனுடனே வாதுசெய்யும்நிலைபெற்ற சபையைக்காண
வருபவர்களையாவொன்றால், பிரமதேவன்-மகாவீஷ்ணு-சத்தமுநி
வர்கள் அட்டதிக்குப்பாலகர்கள் உருத்திரர்கள் விஞ்சையர்கள்இர
வும்பகலும் விளங்குகின்ற சந்திரசூரியர்கள்-எ-று. (சக)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிபவிருத்தம்.

தன்பெருந்தாணைசூழவிருந்ததன்பொன்னிராடன்
தென்பெருந்துறையூர்நாடன் நிருவடிவணங்கிசிறு
நின்புராஞ்சைவஞாநிலைமையைதிருத்தல்பின்னை
பென்பரம்புத்தர்தம்மையிங்குயிர்செகுப்பதென்றான்.

(இ-ன்.) தன்னுடைய சேனைகளைல்லாஞ் சூழும்படியிருந்த
சோழன் மாணிக்கவாசகர் நிருவடிகளைவணங்கிசிறு சுவாமி உம்
முடையபாரம் சிவஞாநிலைமையை உலகத்திலே நிறுத்துவது எ
ன்பாரம் புத்தனாஉயிர்போக்குவ தென்றான்-எ-று. (சச)

வனவனில்வகையிற்கூறவந்தபொய்ப்புத்தொல்ல
முனமயர்வெய்தவாதவூரஞன்மகிழ்ச்சியெய்திக்

* பாரம பரமெனவிகாரப்பட்டது.

புத்தரைவா தில் வென்ற சருக்கம். ராகு

களவுரைபகர்வாய்வந்தகாரணமுரைபென்னக் [வான்.
கிளர்செவிறுதுழவேல்போலக்கேட்டவனிதனைச்சொல்

(இ-ள்.) இப்படி சோழராசன் சொல்லவந்திருக்கின்ற அபத்
தம்பேசும் புத்தர்களெல்லாம் மனவருத்தமடைய மாணிக்கவாசகர்
மகிழ்ச்சியடைந்து புத்தனைப்பார்த்துத் திருட்டுவார்த்தை சொல்
லப்பீடவனே, நீவந்தகாரணத்தை சொல்லென்றுகேட்க வேலா
யுதஞ் செவியிலேறுழைந்ததுபோல அவ்வுரைகேட்ட புத்தனை
வன் இதைச்சொல்வான்-எ-று. (சரு)

மன்னுமெங்கடவுளல்லான்மற்றிலைகடவுளென்றே
யிந்நெடும்பதியிலெய்தியம்பியிங்கெவருங்காணப் [டி
பொன்னினம்பலத்தேயெங்கள்புகதனாவைத்தல்வேண்
நென்னல்வந்திருந்தேனைக்குவேறிலைகினைத்ததென்றான்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்றயெங்கள் தெய்வமல்லாமல் வேறேதெய்
வமில்லையென்று இந்தவூரில்வந்து சொல்லி இங்கேயெல்லோருங்
காணப் பொன்னம்பலத்திலே எங்கள் புத்தனாவைக்கவிரும்பினே
ற்றே வந்திருக்கின்றேன் இதல்லாமல்யானினித்தது வேறென்று
மில்லையென்றான் புத்தரு-எ-று. (சக)

என்றலும்வாசலுரெம்மிறைவர்புன்முறுவலெய்தி
முன்றவமொன்றுமிலையமுயலிபமாவதுண்டோ
கன்றதுநிற்கவுன்றனற்பெருங்கடவுடா னுஞ்
செனறவனடியிற்சேருஞ்செய்தியுங்குறுகென்றார்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று சொல்லியவனவில் மாணிக்கவாசக
ர் புன்னகைகொண்டு முன்பிறப்பிலே தவமொன்று மில்லாதவ
னே முயல்யானையாவதுண்டோகல்லது அதுநிற்க, உன்னுடைய
கல்வபெரியதெய்வமும் ஆன்மாக்களவனடியிற்சேருஞ் செய்தியுஞ்
சொல்லென்றுகேட்டான்-எ-று. (சக)

அண்ணலாருநா த்தேபா திலாங்கவன் வெகுட்சியெய்திக்
கண்ணிலாசவர்க்கு வெய்யோன் கதிரொளிகாட்டலாமோ
நண்ணலாவெங்கநா தனற்புகழுநாக்கினன்ன
வெண்ணிலாயிரங்கள் வேண்டுமென்று பிணிதுபுகன்றான்.

(இ-ள்.) இப்படி மாணிக்கவாசகர் சொன்ன வளவில் அந்தப்
புத்தருநாவனவன் கோபமடைந்து கண்ணில்லாதவனுக்குச் சூரி
யகிரணத்தி னொளியைக்காட்டக்கூடுமோ, பொருந்துவதற்கரிநா
கிய எங்கள் புத்ததேவனுடைய நல்லகீர்த்தியைச் சொல்லவேண்டு
மானால் நல்லகாவானவைகள் பல்லாயிரம் வேண்டுமென்று பின்பு
இது சொன்னான்-எ-று. (ச-அ)

அறந்திகழ்பிடகநன் னூலோதியன்பு நடையனாகிப்
பிறங்குபல்யோனிகோறுப்பிறந்தாரிர்க்குறுதிசெய்து
மறத்தருகோறலாகிகால்வகையொழிந்துமன்மை
சிறந்துளபோ திரீழற்சேர்வனமயிதவனாவான்.

(இ-ள்.) தருமம்வினங்குகின்ற நல்லபிடகாகமமுஞ்சொல்லி அ
ன்பையுடையவனாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற அனேகயோனிகள் தோறு
ம்பிறந்து ஆன்மகோடிகளுக்கு உறுதிசெய்து பொல்லாங்கைத் த
ருகின்ற தொலைகளைவு-பொய்கள்களுண்ணல்-என்னும் நான்கு குற்
றங்களையும் நீக்கிமேன்மைசிறந்திருக்கின்ற அரசமாரிழலிலே சே
ர்த்திருப்பானெமதுகடவுள்-எ-று. (ச-க)

மேவியகருவிற்சேருமுருவம்வேகனைகுறிப்புப்
பரவணையுடன் விஞ்ஞாநம்பஞ்சகந்தங்கள் கூடி
யோவில்பல்லுணர்வுண்டாக்கியொழிவதுபிறவித் துன்ப
மாவதுபொன்றக்கேடாயழிவதுமுத்தியென்றான்.

(இ-ள்.) பொருத்தியகருப்பத்திற் சேருகின்ற உருவம் வேத
னைக்குறிப்புப் பரவணையுடன் விஞ்ஞாநம்பஞ்சகந்தங்களுங் கூடி

புத்தனாவாதில்வென்றசருக்கம். உராக

ஒழிவில்லாத அனேகஅறிவுண்டாகி நீக்குவது பிறவித்துன்பமாம்,
அதனீக்கக் கேடாயழிவது மோட்சமென்றான்-எ-று. (௫௮)

வாசலூண்ணலாரும்வண்புனற்பொன்னிராடன்
நீதிலாமுகத்தினூடுசிறந்தருட்பார்வைவந்கிப்
பேதையாயறிவிலாமல்பித்துபாகரும்புத்தற்
கேதியாமின்றுசொல்வதென்றுபிணிதுபுகன்றார்.

(இ-ள்.) அப்போது மாணிக்கவாசகரும் நீர்வளமிருந்த காவி
ரிசூழ்ந்த நாடனாகிய சோழராஜாவினது கனங்கமற்ற முகத்தைப்
பார்த்துக் கிருபானோக்கஞ்செய்து அறியாமையினால் மயங்கிக்கொ
ண்டு பயித்தியவார்த்தைசொல்லும் புத்தனுக்கு இன்றுயாமென்ன
சொல்வதென்று பின்பு இதுசொன்றார்-எ-று. (௫௯)

தருமமுண்டென்றுநன் னூற்சாற்றினன்றலைவனென்பை
மருவியவுணர்வுண்டாகிமறைந்திடுங்கணத்திலென்பை
பொருளுடனுணர்நீதேடிப்புகலுமுணுனர்வுபோன
விருடருகின் னூல்சொல்வதெப்படிசுறல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) தருமமுண்டென்று புத்தனாவன் பிடகநூல்சொன்
னானென்றாய் பொருநீதிய அறிவுதோன்றிக் கணநேரத்திலம்மை
ந்துபோமென்றாய் சொல்லும்பொருளும் நீதேடிச் சொல்லுமுன்
னே உணர்வுகெட்டால் அஞ்ஞாந்தைத்தருகின்ற உன்னூல்சொ
ல்வது எப்படிசொல்லென்றார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (௬௦)

ஆகலாலறநூலென்பதுனக்கிலையுயிர்கட்காகப்
பேதமாமயோனிதோறும்பிறந்தனனிவைவனென்றாய்
திதுசேரொருவர்மாலேதிர்க்கவந்தவர்கடாமும்
போதமால்கொள்ளிலம்மால்போதவங்குள்ளதாமே.

(இ-ள்.) ஆகையினாலே தருமசாத்திரமென்பது உனக்கில்லை,
ஆத்மாக்களுக்காகஅனேகம் யோனிகள்நோறும் உண்டவன்போ

212 புத்தராவா தில்வென்றசருக்கம்.

ய்ப் பிறந்தானென்றாய் குற்றம்பொருந்திய ஒருவர்மயக்கத்தைத் தீர்க்கவந்தவர்களும் அதிகமயக்கத்தைக்கொண்டால் அந்தமயக்கம் போகுமோவென்றார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (இரு)

கொல்வதுகருதானெங்கள் கோவெனவுரைத்தாய்முன்ன பல்வகையோனினோதாறும்பார்மிசைப்பிறக்குநானில் [ம் வெல்புனினியேயாகுவெம்பசியுற்றான்மற்றிப் புல்லொதெழையே தின்பானின் பெரும்போதிநாதன்.

(இ-ள்.) எங்கன்கடவுள் கொல்லநீளையானென்று சொன்னாய், முன்னமே அநேகயோனிகள் தோறும் பூமியின்மேற் பிறக்குங் காலத்தில் வெல்லுகின்றபுலிகளாயும், நரிகளாயும், பிறக்கும்போது வெவ்வியபசிவந்தால் புல்லுந்தழையுந் தின்பானோ; அரசமர நிழலிலிருக்கும் உன்னுடையகடவுள்-எ-று. (இச)

காவெனுமுன்றனாவிற்கந்தமைந்துடனேகடி யருவமுமழியுமென்றுயுன்னிறைகுருவுமெங்கே விசுவியோனினோதாறுமுயிர்க்கருள்செய்யவேண்டி மருவொருவடிவங்கொண்டானென்புதேமதியிலாதாய்.

(இ-ள்.) பொய்யாகிய உன்னுகமத்திலுந்துசுத்தங்களுடனே கூடத் தேகமுமழியுமென்று சொன்னாய், அப்போது உன்கடவு னுக்கு உருவெங்கே, அநேகயோனிகளி லான்மாக்களுக்கு அரு ள்செய்யும்பொருட்டி ஒருவடிவங்கொண்டு வந்தானென்பதென்ன புத்தியில்லாதவனே யென்றார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (இரு)

காரணவுயிரிற்குடுங்காரியவுருவின் றேறுன் சீரணியோதிநீழற்கோரிறைக்குருவுமில்லை பூரணநூலில்லாப்பொன்றுகைமுத்தியென்னும் பேருணர்வில்லாவுன்றன்பிடிகுறியல்புவர்சொன்னார்.

புத்தராவாதில்வென்றசருக்கம். ௨௩௩

(இ-ன்.) காரணமாகிய ஆன்மாவோடே உடுகின்றகாரியமாகிய வடிவில்லாதிருந்தால் உன்னுடைய சிறப்புப்பெற்ற அரசமரத்திலே யிருக்குந்தெய்வத்துக்கு வடிவில்லை நிறைந்த அறிவில்லாதவனே, பஞ்சுகந்தமுங்கெடுவது முத்தியென்று சொல்லும்பேரறிவில்லாத உன்பிடகாகமத்தை யார்சொன்னார்-எ-று. (இசு)

இருபதிற்குருவராகவெண்ணுமுன் புத்தகொல்லாம் வருவதுசிறந்ததாயார்வயிறினைப்பீறியென்பை பரிவொடுசெய்துபெற்றருயிர்கெடப்பழுதுசெய்தே யாநநாகத்தில்விழுமவர்களோகடவுளாவார்.

(இ-ன்.) இருபத் தொருவொன் றெண்ணப்பட்ட உன்னுடைய புத்தர்களெல்லாம் பிறப்பது சிறப்புப்பெற்ற தாயார்வயிறைப் பீறியென்றுசொன்னாய் அன்புடனேசெய்துபெற்ற தாய்மாருடைய உயிர்காசத்தை யடையக்குற்றஞ்செய்து அரியநாகத்திலே வீழ்பவர்களோ தெய்வமாவார்கள்-எ-று. (இசு)

கரவுடைப்பூதநான்கின்கலப்பினிற்பேதமல்லா [வி]தருவினுக்குயிர்வேறில்லையென்பைநின்பொய்ம்மைநூனிரவினுற்றயிலுங்காலுன்முகத்துடனேறிப்போருமரவினைப்பூதபேதமறிந்ததோவறிவிலாதாய்.

(இ-ன்.) ஒளிப்பினையுடைய நான்கு பூதத்தையுடைய கலப்பிலே பேதமேயல்லாமல் தோன்றியவடிவுக்கு உயிரொன்று வேறில்லையென்பாய் நீசொல்லிய அபத்தசாத்திரத்தில் இராத்திரியிலே வித்தினாசெய்யும்போது உன்முகத்திலேயேறிப்போகும் சருப்பத்தை யிந்தப்பூதங்களறிந்ததோ, வறிவில்லாதவனே-எ-று. (இசு)

உருவமுமுயிருக்கொடுமுணர்வுனக்கில்லையிந்த வருவமிங்கிறந்தகாலையுயிர்க்குதகன்றுபோகு

உாசு புத்தவாவாதில்வென்றசருக்கம்.

முருவமுமுயிருங்கூடிப்பிறக்குமேலதனான
 னுருவமுமுயிரும்வேறாமென்றுனாயுன்றன்வாயால்.

(இ-ள்.) உருவும்-உயிரும்-ஒன்றாய்க்கூடும் அறிவுஉனக்கில்லை
 யென்றாய், இந்தவுருவம் நீங்கினகாலத்தில் உயிரும் சீக்கிரத்தில்
 நீங்கிப்போகும் உருவமும் உயிரும் ஒன்றாய்க் கூடப்பிறக்குமான
 ல் அதனால் உன்னுடைய உருவும் உயிரும் வேறாகுமென்று உன்
 வாயாற் சொல்வாயென்றார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (௫௬)

வானமுமில்லைவானத்தோசையுமில்லைவான
 மானதில்வழக்கதாமென்றரத்துவையுன்றனாவிற
 கானிலம்புனநீநான்குங்கலப்பதற்கிடமகாரு
 நீநவிலோசைவானினிகழ்த்துளசெய்திபென்பாய்.

(இ-ள்.) ஆகாயமுமில்லை அதனிடத்தே சத்தமுமில்லை, அந்
 த ஆகாயம்இல்வழக்காமென்று சொன்னாய், உன்னாகமத்தில் பிரு
 தவு-அப்பு-தேயு-வாயு-நான்குபூதமும் இருப்பதற்கு இடம் ஆகாய
 மல்லவோ நீ சொல்லப்பட்ட சொல்லினோசை ஆகாயத்திலுண்
 டாகியதென்று சொல்லுவாயென்றார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (1)

இடையிருந்திசைதானென்பதில்வழக்கென்னுரீயே
 வடநெடுந்திசையிற்போதிமரமெனவணக்கஞ்செய்வை
 புடனியலறிவிலாரும்பித்தரும்பொய்ம்மையோரு
 முடனிகழவையிற்கூறிலொக்குரீயுரைப்பவெல்லாம்.

(இ-ள்.) இடமிருந்த திசையென்று சொல்வது இல்வழக்கெ
 ன்று சொல்வாய், இப்படிச்சொல்லுரீயே நெடியவடதிசையிலே
 அரசமாயிருக்கின்றதென்று வணக்கஞ்செய்வாய், பூமியிலே அறி
 விலாதவர்களும், பயித்தியங் கொண்டவர்களும், அபத்தம்பேசு
 கிறவர்களும், இருக்கின்ற சபையிலே உன்சொல்லெல்லாம் பொ
 ருந்துமென்றார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (௬௬)

புத்தரைவாதில்வென்றசருக்கம். உளரு

மரமுயிரல்லவென்பைமன் னுமைம்பூதமான
 வருவினர்போலநன்னிருணவினார்கோகொண்டோங்குஞ்
 சருகெழுமுணவின்ருகிலாதலாற்சநரபேதத்
 தருவினையருத்தவெங்கோனாருயிர்க்கமைத்ததெவ்வாய்.

(இ-ள்.) மரங்கள் உயிரல்லவென்று சொல்வாய், நிலைபெற்ற
 பஞ்சபூதத்தினுண்டாகியதேகத்தையுடையவர்கள்போல நல்லநீ
 றை உண்கையினாலே இலைகள் தளிர்ந்து வளர்ந்திருக்கும், அஃதில்
 லாவிட்டால் சருகாகும் ஆகையினாலே சநரபேதத்தில்கண்மங்களை
 ப்புகிப்பிக்க எமதுகடவுள் உயிர்களுக்கு அமைத்தவடிவாகுமென்
 று சொல்வார்-எ-று. (சு-)

வன்பெரும்பழுதுகோறன்மண்மிசைத்தானேசெத்த, பு
 ன்புலேதின்னனன்றென் றுரைப்பைநின்பொய்ம்மைநூலிற்
 றின்பையென்றுனக்குநல்லா னுடலுயிர்செகுத்தேயூட்டி, யு
 ன்பசிதணிப்பார்பாவமெய்துவதுனக்குநன்றோ

(இ-ள்.) ஒரு உயிரைக்கொல்வதுபழுது பூமியிலேதானேசெ
 த்தமாயி சத்தைத்தின்பது நன்றென்றுசொல்வாய், உன்பொய்யா
 கமத்திலே தின்றென்று உனக்குநல்ல உயிரைக்கொன்று மாயிசத்
 தை உண்பித்து உன்பசியைத்தணிப்பார்க்குப் பாவமடைவது.உ
 னக்குநல்லதோ-எ-று. (சு-)

காரணநிற்கவென்றுங்காரியங்கெடுதல்விடென்
 றுரணம்பரவுமெங்கோனாகும்புகல்வார்சொல்வார்
 போரணங்குயிருஞ்சேரப் பொன்றுதன்முத்தியென் னும்
 பேரணங்குற்றநீயேபிரிவிறியாதுசொல்வாய்.

(இ-ள்.) காரணமிருக்க எப்போதுங் காரியங்கெடுவதேமோ
 ட்சமென்று வேதங்கள் பரவுகின்ற எங்களுடைய கோனாகிய சிவ

உரசு புத்தராவாதிஸ்வென்றசருக்கம்.

ஹுடைய ஆகமஞ்சொல்லப்பட்டவர் சொல்லுவார்கள் போல்வ
ருந்தும் உயிருங்கூடக் கெடுவது முத்தியென்கிற பெரியவருத்தங்
கொண்ட நீயே பிரிவையறியாமற்சொல்வாய்-எ-று. (சுச)

அழிந்திடினெந்துகந்தமுத்தியென்றுதாத்தாயைந்து
மழிந்திடினமுத்திபெற்றாரானவினவும்போதி
லழிந்திடிமைந்தி னுண்டாமுணர்வெனவுணர்க்கலைந்து
மழிந்தனவிலையாமுத்தியாவதுமில்லையென்றார்.

(இ-ன்.) பஞ்சகந்தமும் அழிந்தால்முத்தியென்றுசொன்னாய்,
பஞ்சகந்தமும் அழிந்தால் முத்திபெற்றவர் யாவொன்றுவினவும்
போதில் அழிந்தஐந்திலும் உண்டான அறிவென்றுசொன்னால் அ
ப்போது பஞ்சகந்தமும் அழியவுமில்லை மோட்சமுமில்லையாமெ
ன்றார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (சுசு)

கலிவிருத்தம்.

பொங்குபுகழ்மங்கியுளபுத்தனும்வெகுண்டே
பெங்கடவுளோதுபெறுமுத்தியிலையென்றீ
ருங்கடவுள்யாதுமதுமுத்தியெதுவென்னத்
தங்குசிவஞானமுணர்சைவரிதுசொல்வார்.

(இ-ன்.) மிகுந்தகீர்த்தியானது மயங்கியிருந்த புத்தனும்போ
பித்து எங்களுக்குத் தெய்வமுமில்லை மோட்சமுமில்லையென்று
சொன்னீர் உம்முடைய தெய்வமாவதெது, நீங்கனடையுமோஷ
மெதுவென்று கேட்கச் சிவஞானத்தையறிந்த சைவராகிய மாணி
க்கவாசகர் இதுசொல்வார்-எ-று.. (சுசு)

ஆலமணிமீழலிவிருந்தறமுரைக்குங்
கோலமதுகண்டுபலர்கும்பிடநடிப்பான்

புத்தனாவாதிவென்றசருக்கம். ௨௮௭

மேலணியுநீறனுமைகூறனருண்மேவுஞ்
சீலனவனற்பெருமைசெப்படுவெளிதாமோ.

(இ-ள்.) அழகிய கல்லாலினிழவிவருந்து தரும்ஞ்சொல்லுகி
ன்ற விடிவைக்கண்டு அனேகம்போதரிசிக்க நிருத்தஞ்செய்வான்
விபூதிதரித்த கிருமேனியையுடையவன் உமாதேவியை யொருபா
கத்தி லுடையவன் கிருபையையுடையவன் இப்படிப்பட்ட கடவு
ளது பெருமைசொல்வதற்கு எளிதோ-எ-று. (௬௭)

தில்லைமணிமன்றிலுறைதிங்குளணிமெய்க்கோ
னெல்லையுளனோமொழியெவன்றருள்புரிந்தே
சொல்லுமளவிற்பலதொடுத்துமுயலாதே
நில்லுமிதுகூறுமெனநீசனீதுரைத்தான்.

(இ-ள்.) தில்லைநகரில் அழகியபொன்னம்பலத்தி லிருக்கி
ன்ற சந்திரனையணிந்த எமதுகடவுளானவர் ஒருமுடிவுஉண்டான
வரோ சொல்லுதற்கென்றுசொன்னார், சொல்லுமளவில் பலபே
ச்சுகள் சொல்லமுயலவேண்டுமெனில் நில்லும் நான்கேட்டதைச்
சொல்லுமென்று நீசனாகிய புத்தனிதுசொன்னான்-எ-று. (௬௮)

முன்னர்வடநீழவீலிருந்தறமொழிந்தா
னென்னிறைவெனன்னுமுனையென்னெதிருரைத்தீர்
மன்னுசெபமாலெகொடிருக்கும் துமற்றோ
ருன்னரியநற்கடவுளுண்டெனநினைந்தோ.

(இ-ள்.) முன்னேகல்லாலின் கீழிருந்து தரும்ஞ்சொன்னான்
ஏங்களுடைய கடவுளென்று என்னெதிரோசொன்னார், கையிலே
நிலைபெற்ற செபமாலெகொண்டிருப்பது வேறொருநினைத்தற்கரிய
சல்லதெய்வமுண்டென்று நினைத்தோம்-எ-று. (௬௯)

மல்லலுலகத்தவர்வுணங்கிடங்குப்பன்
றில்லையிறைபெண்ணவுணாசெப்பினிர்முனிப்போ

உாஅ புத்தராவாதில்வென்றசருக்கம்.

நல்லறிவினோர்கள்சிலர்நாமவருண்டா
யல்லதுதமிழ்ச்சைதனிலாமவருண்டோ

‘ (இ-ள்.) வளம்பொருந்திய வுலகத்தார்வணங்கும்படிச் சிதம்
பீரத்திலே நிருத்தஞ்செய்வான் எமதுகடவுளென்று சொன்னீர்
நினைந்துபோகப்பட்ட நல்லறியையுடைய சிலர்பார்க்கஆடுவதல்ல
து தமதிச்சையினாலே, ஆடுவாருமுண்டோ வென்றான் புத்தரு.

வைபமுழுதாய்மணிமன்றினுணடிப்போன்
* மெய்யணியுநீறெனெமேன்மைகொடுத்தீர்
செய்யவொளிதங்குதிருமேனிதனினீறே
தாய்மதெனவோதுமதுதொல்லேறையுணந்தான்.

(இ-ள்.) உலகமெல்லாம்பிழைக்க அழகிய பொன்னம்பலத்
திலே நிருத்தஞ்செய்யும் எமதுகடவுள் திருமேனியிலே விபூதிதரி
த்திருக்கின்றனென்று மேன்மைகொண்டு சொன்னீர் சிலந்த பிர
காசந்தங்கிய திருமேனியிலே விபூதியரிசுத்தமானதென்றோ, உம
துகடவுள் தரித்தானென்றான் புத்தரு-எ-று. (எக)

மங்கையொருபங்கெனவண்மைகொடுரைத்தீர்
பங்குபடுபெண்வடிவுபார்மிசையிலுண்டோ
வங்கமொருபாதிமடமாதினுருவான
லுங்களிறைரீந்துறவிலுற்றதவமென்னே.

(இ-ள்.) உமாதேவியை யொருபாகத்திலே யுடையவனென்
று பெருமைகொண்டு சொன்னீர், பாதிதேகம் பெண்வடிவாயிரு
ப்பது பூமியிலேயுண்டோ அப்படிப்பாதிதேகம் பெண்ணுருவாயு
மதுகடவுளிருந்தால் நீர் துறவியிலிருக்குந்தவமென்ன-எ-று. (எஉ)

என்றவன்மொழிந்தபினிகழ்ச்சிநகைசெய்தே
மன்றனடியார்கள்பெருவாழ்வுபெறவந்தார்

புத்தனாவாதில்வென்றசருக்கம். உாகு

நன்றியுபதேசமிதுநற்றவமிலாதா

யுன்றனெதிர்சொல்வதலவென்றிதுநாசெய்வார்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று அந்தப்புத்தரு சொன்னதற்கு இகழ்ந்துநகைசெய்து எமதுகடவுளுடைய அடியார்கள் பெரியவாழ்வைப்பெறவந்தவர்கள் நல்லஉபதேசமாகிய வீதனை நல்லதவமொன்றில்லாத உன்னெதிர் சொல்வதல்லவென்று இதுசொல்வார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று.

(எக)

ஒங்குசெபமாலேகொடிருத்தலுலகெல்லா

மீங்குயிர் தவங்கள்செயவென்றதெனவெண்ணாய்

தாங்கியபடைத்தொழில்கள்சார்பொடுபழக்கம்

பாங்குளபணிக்கர்கரபத்திரமதாகும்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த செபமாலிகையைக் கையிலே வைத்திருப்பது உலகத்தாரொல்லாம் இங்கேஉயர்ந்ததவங்கள் செய்தற்கென்று நினைவாய் தாங்கப்பெற்ற ஆயுதத்தொழில்களைச் சார்புடனேபழக்குகின்ற பக்குவமுள்ள ஆசிரியருடைய கையிலே கொள்ளும் ஆயுதம்போலாகுமென்றார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று.

(எச)

ஈட்டியதவப்பயனிலாதவர்கள்போலு

னாட்டமுடையாருதிர்படித்திடுவென்றாய்

காட்டவனல்போலுடல்கலந்துயிரையெல்லா

மாட்டுமொருநட்டுவெனம்மண்ணிலெனவெண்ணாய்.

(இ-ள்.) தவப்பயனைச் சம்பாதித்தவர்களைப்போல ஊனக் கண்ணையுடையவராகிய உலகத்தார்காண எதிரோகத்தாடுவானென்றாய் விறகிலேயிருக்குந் தீயைப்போலத் தேகத்திலேவந்து உயிரையெல்லாம் ஆட்டுவிக்கும் ஒருநட்டுவன் எமதுகடவுளென்று எண்ணிக்கொள்வாயென்றார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று.

(எடு)

உாய புத்தவாவாதில்வென்றசருக்கம்.

நீற்றிணையணிந்ததுவெனின்னிறைவனென்றே
சாற்றிணையுயிர்க்கிடர்தணிப்பவெனவெண்ணாய்
தோற்றியுளதம்புகல்வர்துன்பமுறும்நோய்
மாற்றும்வகையன்னையரருந்தியமருந்தாம்.

(இ-ள்.) உம்முடைய கடவுள் விபூதியையணிந்தது என்ன
வென்றுகேட்டாய் அது ஆன்மாக்களுக்குத் துன்பத்தைத்தணிப்ப
தென் றெண்ணிக்கொள்வாய் பிறந்திருக்கின்ற தம்முடைய பிள்
ன்களடைந்த நோயைநீக்கும்படி தாய்மார்சாப்பிட்ட மருந்தாகு
மென்றார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (எசு)

புல்லறிவுகொண்டுபலபொத்துமொழிபுத்தா
நில்லவனலாலொருவர்நீறணிவதுண்டோ
நல்லதிருநீற்றினுளநன்குமறைதானே
சொல்லுமதலாலொருவர்சொல்லவெளிதாமோ.

(இ-ள்.) புல்லறிவைக்கொண்டு அனேகம் வீண்வார்த்தைகள்
பேசுகின்ற புத்தனே, நிற்பாய் அவனையல்லாமல், ஒருவர் நீற்றை
த்தரிப்பதுண்டோ நல்லதிருநீற்றிலுள்ள சுகம்வேதஞ்சொல்லுவத
ல்லாமல், மற்றொருவராற் சொல்வதற்கெளிதோ-எ-று. (எஎ)

பாகமதினுத்தமியைவைத்தல்பழுதென்றாய்
போகமுலகுக்கருள்புரிந்தருளவென்றே
மாகமுதலொத்தகுமுன்மங்கையொடிருந்தான்
யோகமுயிர்கட்குதவயோகவுருவானான்.

(இ-ள்.) ஒருபாகத்திலே உமாதேவியைவைப்பது குற்றமெ
ன்றசொன்னாய், உலகத்தாருக்குப் போகத்தைத்தரல்வேண்டுமெ
ன்றுநினைத்து ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற மேகத்தையொத்த கூந்
தலையுடைய பார்வதியை யொருபாகங்கொண்டிருந்தார் அல்லாம

புத்தனாவாதில்வென்றசருக்கம். உயக

லும், உயிர்கட்டு யோகத்தைக்கொடுக்கும்பொருட்டு யோகவுருவ
ங்கொண்டிருந்தார் எமதுகடவுள்-எ-று. (எஅ)

அந்தர்கரமுற்றதடியன்றியறியார்போ
லிந்தமொழிகற்றனையினிப்பிறிதுதேராய்
மைந்துபுனைசந்தவிடையான்மலரின்மன்னுங்
கந்தமெனநின்றநிலைகண்டிலைகணில்லாய்.

(இ-ள்.) குருடர் கையிலிருக்கின்ற தடியையல்லாமல், வே
றொன்றுமறியாத விதம்போல இந்தப் பேச்சுமாத்திரங் கற்றாயல்
லாமல், வேறொன்றுமறியமாட்டாய் வலிமைபெற்ற அழகியஇட
பவாகனத்தையுடைய பரமசிவன் பூவிலிருக்கு மணம்போல ஆன்
மாக்களிடத்தில் கலந்துகின்ற நிலைமையைப்பார்த்தாயில்லை கண்
ணில்லாதவனே, யென்றார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (எஅ)

ஆதிகிவயோகமிகுபோகியருவாகுஞ்
சோதிவெகுருபிசுகவாரிதுயரில்லா
நீதிமணிமன்றதனினின்றநிலையல்லால்
யாதுமுடியாதுபதம்யாரறிவொன்றார்.

(இ-ள்.) ஆகியாகியுஞ் சிவயோகியாகியும், மிகுந்தபோகியா
கியும் அருபியாகியும் சோதியாகியும் வெகுருபியாகியும் இன்பக்க
டலாகியும், இருக்கின்றகடவுள் துன்பமில்லாத நீதிகிறைந்த பொ
ற்சபையிலேநின்ற நிலையைல்லாமல், எதுசிரசு-எதுபாதம்-யார்
அவரையறிவார்கள்-எ-று. (அஇ)

மைந்தர்மடவார்தமதுவாக்கிறைவிரீயே
யிந்தவகைபொய்ம்மொழியும்புவதெனென்றே
யந்தமிலவாகியவருங்கலைகள்வல்லார்
முந்துகலைமாதிரிமுனிந்திதுமொழிந்தார்.

௨௮௨ புத்தவாவாதில்வென்றசருக்கம்.

(இ-ள்.) அளவற்ற கலைகளில்வல்லவராகிய மாணிக்கவாசகர் மைந்தர்கள் மங்கையர்கள் ஆகிய இவர்களை வாக்கிலிருக்கின்ற சரஸ்வதி நீயேபொய்வார்த்தை பேசுவதென்று ஆதியாகிய கலைவானியைக் கோபித்து இதுசொன்னார்-எ-று. (அக)

எழுதிர்க்கழிநெடிஷடியாசிரியவிறுத்தம்.

நொக்ககான்மறைசொல்லுரீயிவைசொல்வதென் கலைமீதராய்தக்கன்வேள்வியிலுன்றனாசிதடிந்ததின்றுமறப்பதே, முக்கனா நளில்லையென்றிடுமுகர்நாவையகன்றுரீ, நககனாதிருவானையேகெனநாமடந்தையுமஞ்சினார்.

(இ-ள்.) நான்குவேதங்களையுஞ் சொல்லிய நீதானே யிந்தப் பொய்யைச் சொல்லவேண்டியதென்ன சரஸ்வதி தக்கன்யாகத்திலுன், உன்மூக்கையறுத்ததை மறந்துவிடலாமா திரிநேத்திரத்தை யுடைய பரமசிவனது அருளில்லையென்று சொல்லும் மூடருடையநாவைவிட்டு நீசிவனுடைய ஆக்கினைப்படிபோவென்று சொல்லச் சரஸ்வதியும் பயந்தாள்-எ-று. (அஉ)

அஞ்சிவஞ்சகர்நாவினின்றும்மகன்றபின்பவர்தாமெலா
நஞ்சருந்தினர்போலொடுங்கிடுங்கிமுதர்களாயினார்
செஞ்சுநொந்துபிணீழநாடனிறைநதிடுஞ்சிவஞ்நாநா
லெஞ்சலின்றியசெவ்வர்பாதயிறைஞ்சினின்றிதுகறினார்

(இ-ள்.) சரஸ்வதி பயந்து வஞ்சகருடைய நாவினின்றும் நீங்கினபின்பு அவர்களெல்லாம் விஷஞ்சாப்பிட்டவர்கள்போல ஒடுங்கிநிங்கி ஊமைகளானார்கள் அதுகண்டு மகநொந்து ஈழதேசத்துராசன் சிவஞ்நாநாக்களிறு குறைவில்லாத மாணிக்கவாசகர் பாதத்தைவணங்கி நின்று இதுசொன்னான்-எ-று. (அஅ)

புத்தாவாதிவென்றசருக்கம். உயந

சொல்லவல்லீவர்முகையாயினர் சொல்லிலாவொருமுகையாம், வல்லியென்புகல்விக்குமுகைமற்றநல்லுரைகூடினா, னல்லதொண்டனும்க்குநாடுனென நாயனாவடன்னேரீ, யொல்லையிங்கழையென்னவந்தவஞ்ஞைமைசேரவைநண்ணினாள்.

(இ-ள்.) பேசத்தக்கவர்க ளுமையாயினார்கள் பேச்சில்லாத ஊமையாகிய என்புத்திரிக்கு ஊமைநீங்கி நல்லவார்த்தை பேசவந்தால், நானுமக்குநல்ல அடியானவேனென்றுசொல்ல, மாணிக்க வாசகர் சீக்கிரத்திலே அழைத்துக்கொண்டுவாவென்று சொல்ல அவனும் உண்மைபொருந்திய சபைக்குவந்தான்-எ-று. (அச)

நண்ணியங்குமுனின்றகன்னியை நன்மையாளருநாடியே, கண்ணிசின்றருள்செய்து பின்னர்க்காத்து முன்னரிருத்தியே, யுண்ணுகங்கியிருந்தபுத்தனுநாததர்க்கமவைக்கெலாந், தண்ணறுங்குமல்லவல்லீரல்லுரை சாற்றுகென்றுவிளம்பினார்.

(இ-ள்.) சபையிலேவந்துநின்ற கன்னிகையை மாணிக்கவாசகர்பார்த்து கிருபானோக்கஞ்செய்து பின்பு அழைத்து எதிரிலிருக்கவைத்து உள்ளம்நடுங்கி அங்கிருந்த புத்தன்சொல்லிய தருக்கத்துக்கெல்லாம் குளிர்த்தவாசனை பொருந்திய கூந்தலையுடைய பெண்ணேரீ யுத்தரஞ்சொல்லென்றார்-எ-று. (அரு)

பற்றுநன்குணராதபுத்தர்பகர்ந்ததர்க்கமவைக்கெலாங்கற்றறிந்தவர்போலமன்னியகன்னிமாறுரைகூறினா மற்றுமங்கையர்சாமுலாம்வினையாடலாகமகிழ்ச்சியாலுற்றதன்பொருடனனைவாசகமாகவுண்மையரோதினார்.

(இ-ள்.) பத்தியைநன்றாயறியாத புத்தரானவர்கள் சொல்லியதருக்கவார்த்தைக்கெல்லாம் படித்தறிந்தவர்போலஇந்தப்பெண்

உயிசு புத்தனாவாதில்வென்றசருக்கம்.

ணைவன் உத்தரஞ்சொன்னான் அதைமங்கையர்செய்யுந் திருச்
சாமல் வினையாட்டாகமகிழ்ச்சியினாலே அந்தப்பொருளை யெடுத்து
ப் பாடலாகச்சொன்னார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (அசு)

ஈழமன்னனுமஞ்செழுத்துமியம்பிரீறுபுனைந்தபின், றுழ
நின்றடிமைத்திறந்தவறாததொண்டினனாயினான், சோழனும்
புலியூரின்மன்னியதொன்மையாளருமப்பலம், வாழ்கவென்
றுதுதித்துகின்றெழில்வா, சவூரனாயேத்தினார்.

(இ-ள்-) ஈழராசனும் அஞ்செழுத்துஞ்சொல்லி விபூதிதரித்த
பின்பு தாழநின்று அடிமைத்திறத்திலே தவறில்லாத அடியனாகி
னான் சோழராசனும், தில்லைமூவாயிரவரும் அம்பலம் வாழ்கவெ
ன்று துதித்து அழகியமாணிக்கவாசகரை யேத்தினார்கள்-எ-று. ()

தக்கசீர்பயிலீழமன்னுயர்சைவனொதிர்தின் றுகின்
றக்கமாலேபுனைந்துரீறுமணிந்துதொண்டினனாகவே
துக்கமாகியசீவரத்துவராடைமுடிமுடம்பினார்
மிக்ககாதரமுனைதீர்ந்திடல்வேண்டுமென்று வணங்கினார்.

(இ-ள்-) தக்கதாகிய சிறப்புள்ள ஈழராசனும் மாணிக்கவாசக
ரொதிரோ நின்று உருத்திராட்சமணிந்து விபூதிதரித்து அடிமைத்தி
றமுடையவனாகவே துக்கத்தைத்தருகின்ற சிவந்த சீவரவஸ்திரத்
தால், முடிமுடம்பையுடைய புத்தர்மிகுந்த ஊமைத்தன்மைதங்க
ளுக்கு லீங்கவேண்டுமென்று வணங்கினார்கள்-எ-று. (அஅ)

இன்னவாறருள்செய்குவாயினியெம்பிரானெனவன்புடன்
பொன்னிருழ்வளநாடனும்புலியூருளாருமிறைஞ்சினார்
மன்னுசீர்புனைவாதவூரர்மகிழ்ந்துபார்வையைநல்கவே
முன்னதாகவணங்கியேயவரமுனைதீர்ந்திதுகூறினார்.

புத்தலாவா தில்வென்றசருக்கம். உயிரு

(இ-ன்.) இரீப்படி அருள்செய்வாய் எமதுகடவுளேயென்று அன்புடனே சோழராசனுந் தில்லைமூவாயிரவரும் மற்றவரும்வணங்கினார்கள் நிலைபெற்ற சிறப்பினையுடைய மாணிக்கவாசகர் மகிழ்ந்து கிருபாரோக்கஞ்செய்ய வுடனே அவர்களெல்லா நமஸ்கரித்து ஊமைத்தன்மைநீங்கி இதுசொன்னார்கள்-எ-று. (அக)

மாசிலாதமரத்தினாய்முனமன்னுதிவினைசெய்தலா
லாசிலாதநன்னீறணிந்தநளஞ்செழுத்துடைசெய்திலேம்
பூசலாகியநீறுடன் புனையக்கமலைகளாகவியார்
துசுதாதுவராதையைச்சுடுவென்று துன்றிவணங்கினார்.

(இ-ன்.) கனக்கரகிதமானமருமன்ன பெரியவனோ முன்பிறப்பிலேநிலைபெற்ற தீவினைச்செய்தபடியால் குற்றமற்ற விபூகிதரித்து நல்லபஞ்சாக்கரத்தை உச்சரியாமலிருந்தோம் பூசுவதாகிய திருநீறுந் தரிக்கப்பட்ட உருத்திராட்சமும் காவியஸ்திரமும் ஆகிய இவைகளைல்லாங் கொடுப்பீரிந்தச் சிவப்புவஸ்திரத்தைச் சுடுவீரென்று வணங்கினார்கள்-எ-று. (கஉ)

கோட்டமின்றியவுண்மையார்வகை கோட்டுகின்றமுகத்தாரா, யீட்டுமுன்செய்தவத்தினூரிவரென்றுசுந்தையிலெண்ணியே, வாட்டருந்திருநீறணிந்துவயங்குருத்திரசாதனம், பூட்டியங்கவர்சீவரங்கிளர்பொங்குதீக்கினாயாககினார்.

(இ-ன்.) அழுக்காறில்லாத மாணிக்கவாசகர் புன்சிரிப்புடைய முகத்தினராய்ப் பூருவசன்மத்திலிவர்கள் தவஞ்செய்தவர்களென்றமகத்திலே நினைத்துக்கெடுதல்செய்யாத விபூகிதரித்துப் பிரகாசங்கொண்ட உருத்திராட்சமும் அணிவித்துஅவர்களுடைய சீவரமாகிய உஸ்திரங்களைக் காந்தியையுடைய நெருப்புக்கு இனாயாக் கினார்-எ-று. (கக)

உயிசு புத்தனாவாதில்வென்றசருக்கம்.

பொய்யிலாவநுநைய நம்புலியுநுளர்களுமுன்புசேர்
மையலாகியவேடமின்றிவயங்குநீறணிவார்களும்
துய்யகாவிரிநாடனுந்தகடநுமீழர்கமன்னனுஞ்
செய்யமாமணிமன்றுளாதிநுமுன்புசென்றுவணங்கினார்

(இ-ள்.) பொய்ய்மையில்லாத கிருபையையுடைய மாணிக்
கவாசகரும் தில்லைமூவாயிரவரும், முன்புசேர்ந்தமயக்கமாகியவே
ஷமில்லாமல் பிரகாசம்பொருந்திய விபூதிதரித்தவாகளும் பரிசுத்
தமாகிய காவேரிநாட்டையாளுகின்ற சோழராசனும் குற்றீங்கிய
பாழேயத்தரசனும் சிவந்தரந்திர மிட்டிழைத்த கனகசபையிலிரு
க்கும் சபாநாயகனானேராகவந்து தரிசித்தாக்கள்-எ-று. (கஉ)

பொன்றுகின்றதுமுத்தியென்றுபுகன்றுநின்றமுல்புத்தர்
தா, மன்றுகண்டுவணங்கியனபுடன் மாபெருந்தவராவதே,
யின்றிதன்பொருளாவதென்பலவாறுடன்கடன்மீதிலே, செ
ன்றதன்புனல்லவோவயர் தில்லையெல்லையிண்ணினார்.

(இ-ள்.) இறக்கின்றதே மோட்சமென்று சொல்லிநின்றஉழ
லுகின்ற பௌத்தர்கள் பொன்னம்பலத்திலே சபாநாயகரைக்கண்
டுவணங்கி அன்புமிகுந்த பெரியதபோதனர்களாவது என்னஅதிச
யம் இன்று இதனதுபொருளான தென்னவெனில், பலநதிகளுட்
னே கடலிலேபோன குளிரந்தகீரல்லவா உயர்ந்த தில்லைமாநகரத்
தில் வந்தவர்கள்-எ-று. (கக)

மன்றதன்றபின்யாவநுஞ்செலவா, நஞுநறையெந்தையார்
சென்றிலங்குதிருப்புவீசர் சிறந்தபாதம்வணங்கியே
நன்றிதுன்றியவங்கணவைகினர்நல்லதில்லையுளரொலா
மென்றுமிங்கிருமையர்கீரினியென்று, தீமமனையேகினார்.

(இ-ள்.) சபையைவிட்டு நீங்கியபின்பு எல்லாருந்தங்களிடந்
திருஞ்செல்ல மாணிக்கவாசகா திருப்புவீச்சரத்திலிருக்கும் கடவு

புத்தனாவாதில்வென்றசருக்கம் உயி

ஞடைய சிறத்திருவடிக்களைவணங்கி அங்கேயிருந்தனர் கன்மை
பொருங்கிய தில்லைமாநகரத்தாடொல்லாம் எங்காளும் ஐயமே, நீர்
இங்கே இருமென்றுவேண்டிக்கொண்டி தங்கள்கிரகத்துக்குப்போ
னார்கள்-எ-று. (கச)

பொன்னிராடனுமீழநாடுபுரந்தமன்னனுமுன்புசேர்
மன்னுதிவினைதீரமன்றுவணங்கிநீறணிவார்களு [ய்
முன்னதாகவிறைஞ்சினாந முதிர்ந்தகோவையகன்றுபோ
மின்னுமாமணிமாடமாளிகைதன்னிலன்புடன்மேவினார்.

(இ-ள்.) காவேரிநாட்டையாளுகின்ற சோழராஜனுமீழநே
யத்துராஜாவும் வந்தராஜாக்களும் முன்புசேர்ந்திருந்த திவினைக
ளெல்லாம் நீங்கிச் சபையைவணங்கி விபூதிதரித்த புத்தர்களும்மு
ன்னதாக வணங்கி மாணிக்கவாசகரை நீங்கிப்போய் மின்னுகின்ற
இரத்தினங்கன்பதித்த உப்பரிகையில் அன்புடனே சேர்ந்தார்-எ-

புன்மைவேடமகன்றுநீறுபுனைந்துளார்களும்மன்னனுந்
தொன்மையார்திருவாதவூரர் துலங்குபாதம்வணங்கியே
நன்மையாமணிமன்றிறைஞ்சியந்தெனஞ்சினில்வஞ்சமாம்
வன்மையானதொழிந்துதில்லைதமன்னுமொனவைகினார்.

(இ-ள்.) இழிவானவேடங்கள்நீங்கி விபூதியைத்தரித்தபுத்தர்
களும் ராஜாவும் பழைமையாயுள்ள திருவாதவூராகிய அழகிய
திருச்சிறம்பலத்தை வணங்கியப்புடனே நெஞ்சிலே யிருக்கும்
வஞ்சகநீங்கிச் சிதம்பரமே தங்களுக்கு நிலபெற்றபதியாக விரும்
பார்கள்-எ-று. (கக)

புத்தனாவாதில்வென்றசருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - ஞாக.

6
உத்சித்திரம்.

திருவடிபெற்றசருக்கம்.

அறுசீர்ப்பிரதெயுவுயாசிரியவிருத்தம்

உடன்படபெரியமையெய்யாகாததிஞ்சமயமென்னு
தடங்கயத்திலேவெல்லாதபிப்பெருமடங்கலன்னார் [ந்
நெய்க்கவப்பெருமையாலேநீணப்பருஞ்சைவஞாந
நிடம்படபபுகலவாபினைனொம்புயசெய்திசொல்வாம்.

(இ-ள்.) உடன்படபடி பெரியமையெய்யாகச் சொல்லியப
ரமயாகுகளென்னும் யானைகட டட்டைத வெல்லுகின்ற ஒப்பற்ற
பெரியசிக்க வேற்றுக்கொப்பாசியவரும, நெடியதவத்தின் பெரு
மையாலே நனை தரகரிய சிவஞாததைவிரிதவச் சொல்லப்பட்
டவருமாகிய மாணிக்கவாசகா பிபை அடைந்தசெய்தியைச் சொ
ல்லுவாம்-61-70. (க)

ஆடல்வெம்படையினுள் சி மொழிச்சியோடச்சோவென்
பாடலுநதெய்வலோகயாத்நினைப்பததுமோதித் [னம்
தேடலுந்திகைப்புயிளத்தெளிதலுஞ்சிறுமைகொண்டு
நாடலுங்களியபுடிலலாதபெருவாழ்சிலானார்.

(இ-ள்.) ஆடலேபடைய திருப்படையாட்சியும், திருப்படை
மொழுச்சியும், ஈச்சோயபதயும், தெய்வலோகயாத்நினைப்பத்தும்
பாடி ஒன்றைநீரேதெனும், திகைத்தலும், பின்புதெளிதலும், சி
றுமைகொண்டு வாதினும், களித்தலுமிலலாத பெரியவாழ்வுபெ
ற்றிருந்தா மாணிக்கவாசகா-61-70. (உ)

புத்தனாவாதில் வென்ற சருக்கம் 2௮௭

ஞடைய சிறத்ததிருவடிகளை வணங்கி அங்கேயிருந்தனர் நன்மை பொருந்திய தில்லைமாநகரத்தாடொல்லாம் எந்தாளும் ஐயரே, நீர் இங்கே இருமென்று வேண்டிக்கொண்டு தங்கன்கிரகத்திற்குப் போனார்கள்-எ-று. (௧௪)

பொன்னிளாடனுமீழநாடுபுரந்தமன்னனுமுன்புசேர்
மன்னுழிவினை தீரமன்று வணங்கி நெணியார்களு [ய்
முன்னகரகிறைஞ்சினாந முதிர்ந்தகோவையகன்றுபோ
மின்னுமாமணிமாடமாளிகைதன்னிலன்புடன்மேவினார்.

(இ-ள்.) காவேரிநாட்டையாளுகின்ற சோழராஜனுமீழத்தேயத்து ராஜாவும் வந்தராஜாக்களும் முன்புசேர்ந்திருந்த தீவினைகளெல்லாம் நீங்கிச் சபையைவணங்கி விபூதிதரித்த புத்தர்களும்முன்னதாக வணங்கி மாணிக்கவாசகரை நீங்கிப்போய் மின்னுகின்ற இரத்தினங்கள்பதித்த உப்பரிக்கையில் அன்புடனே சேர்ந்தார்-எ-

புன்மைவேடமகன்றுரீறுபுனைநனாரர்களும்மன்னுந்
தொன்மையார்திருவாதவூரர் துலங்குபாதமவணங்கியே
நன்மையாமணிமன்றிறைஞ்சியந்துநெஞ்சினிலவஞ்சமாம்
வன்மையானதொழிந்துதில்லைதமன்னுமுரொனவைகினார்.

(இ-ள்.) இழிவானவேடங்கள்நீங்கி விபூதியைத்தரித்தபுத்தர்களும் ராஜாவும் பழையமையாயுள்ள திருவாதவூரராகிய அழகிய திருச்சிற்றம்பலத்தை வணங்கியப்புடனே நெஞ்சிலே யிருக்கும் வஞ்சகநீங்கிச் சிதம்பரமே தங்களுக்கு நிலைபெற்றபதியாக விருந்தார்கள்-எ-று. (௧௫)

புத்தனாவாதில் வென்ற சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - ஐயக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவடிபெற்றசருக்கம்.

அறுசீர்கழிநெடி ஸடியாசிரியனிருந்தும்.

உடன்படப்பொய்யைமெய்யாயுரைத்திருச்சமயமென்னு
தடங்கயத்தானைவெல்லுத்தனிப்பெருமடங்கலன்றார் [ந்
நெடுங்கவப்பெருமையாலேநினைப்பருஞ்சைவஞாந
மிடம்படப்புகலவார்பின்னரெய்தியசெய்திசொல்வாம்.

(இ-ள்.) உடன்படும்படி பொய்யைமெய்யாகச் சொல்லியப
ராமயககனென்னும் மாணிக்கூட்டத்தை வெல்லுகின்ற ஒப்பற்ற
பெரியசிலங்க வேற்றுக்கொப்பாகியவரும், நெடியதவத்தின் பெரு
மையாலே நினைத்தற்கரிய சிவஞாந்தைதவிரித்துச் சொல்லப்பட்ட
பெருமாகிய மாணிக்கவாசகர் பின்பு அடைந்தசெய்தியைச் சொ
ல்லுவாம்-எ-று. (க)

ஆடல்வெற்படையினாட்சி யெழுச்சியோடச்சோவென்
பாடலுஞ்செய்வலோகயாத்திணைப்பத்துமோதித் [னும்
தேடலுந்திகைப்புமீளத்தெளிதலுஞ்சிறுமைகொண்டு
நாடலுங்களிப்புமில்லாநறபெருவாழ்விலானார்,

(இ-ள்.) ஆடலையுடைய திருப்படையாட்சியும், திருப்படை
யெழுச்சியும், அச்சோப்பத்தும், தெய்வலோகயாத்திணைப்பத்தும்
பாடி ஒன்றைத்தேடுதலும், திகைத்தலும், பின்புதெளிதலும், சி
றுமைகொண்டு வாடுதலும், களித்தலுமில்லாத பெரியவாழ்வுபெ
ற்றிருந்தார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (உ)

போற்றுமஞ்செழுத்துநீறுமபுவியிசைவிளங்கத்துன்ப
மாற்றிடுஞ்சைவஞ்ஞாநவாசகம்புகலவந்தார்
சீற்றமிடபுவியுமபாம்புஞ்சீர்பெறவிளங்குமன்றி
லேற்றினன்புவியூர்மேலைச்சிவபருமென்றுகண்டார்.

(இ-ள்.) யாவரும் போற்றுகின்ற பஞ்சாங்கரூபம், வீழுகியும், பூமியிலே விளங்குததுன்பத்தை நீக்குகின்ற சிவஞ்ஞாததைவிதிக்கு
ம் திருவாசகஞ்சொல்லவந்த மாணிக்கவாசகர் கோபமில்லாத வி
யாக்கிரபாதரும், பதஞ்சலியாரும், சிறப்புபெற விளங்குகின்ற
பொற்சபையிலாடும், இடபவாகனத்தை யுடைய சபாபதியினது
சிதம்பரம்மேலான சிவபதமென்று கண்டார்-எ-று- (ங)

ஐயரங்குறைபுநாளிலாடகமன்றிலாடு
மெய்யர்தங்கருணையாலேவேதியவடிவங்கொண்டு
துய்யமுப்புரிநூன்மார்புந்துலங்குபுத்தகமுந்தோன்றச்
செய்யமென்பாதனோவச்சென்றுமுனுககின்றார்.

(இ-ள்.) மாணிக்கவாசகர் அந்தச்சிதம்பரத்தில் வசிக்கின்றநா
ளிலே பொற்சபையிலாடுகின்ற சபாபதியானவர் தமதுகிருபையி
னாலே பிராமணவடிவங்கொண்டு பரிசுத்தமாகிய முப்புரிநூலணி
ந்த மார்பும், விளங்குகின்ற புத்தகமுந்தெரியச் சிவாத் திருவடிகளு
ம்கோக எழுந்தருளி எதிராககின்றார்-எ-று. (ச)

முன்புறகின்றவேதமுதல்வரைமுகத்தினோக்கி
யின்புறவாசலூரரிருமெனவிருந்தபின்னர்க்
கொன்புனைமறையின்மிக்கோங்குநீர்கூறுமென்ன [ர்.
மன்பெருவளஞ்சேர்பாண்டிமண்டலத்திருப்பேடுமென்று

(இ-ள்.) எதிரோவத்துகின்ற வேதப்பிராமணரைப்பார்த்து இ
ன்பம்பொருந்த மாணிக்கவாசக ரிருமென்றுசொல்ல, அகிரருந்த

பின்பு பெருமையையுடைய வேதத்தில் மிகுந்தவனோ, நீரோங்கே
யிருக்கிறது சொல்லுமென்றுகேட்க, விலைபெற்றபெரியவளத்தை
யுடைய பாண்டியதேயத்திலே நாமிருக்கிறதென்றார் அந்தப்பிரா
மண-எ-று. (இ)

பாண்டிநாடுன்றபின்னாப்பரிவுடன்செறிவுகூறி
யின்திரோயருதல்வேண்டிநாரியரிமாமுமென்ன
வாண்டநாயகன்றனையாகியகருமமமைக்க
காண்டலேயென்றுபின்னங்கருத்துறவிதனைச்சொன்னார்

(இ-ள்.) பாண்டிய தேயமென்று சொன்னபின்பு அன்புட
னே உபசரித்து இங்கேநீர்வருவதற்கு. காரணஞ் சொல்லுமென்
கடவுளது ஆக்கினையாகிய காரியம் உம்மைக்காரணவதே மென்று
பின்னும மகத்திலேபொருந்த இதைச்சொன்னார்-எ-று. (ஊ)

மண்ணிடைப்புருந்துமேலை வானிடைப்பறநதுமுன்னர்க்
கண்ணறுமயனுந்தேடிக்காண்பதற்கரியார், நம்மைப்
புண்டரியமன்றிலாநிம்புனிகரைப்பரியிலேறப்
பண்ணுதும்பெருமையாலேவாழ்த்துபாண்டி நாடு.

(இ-ள்.) பூமியைப்பிளந்தும், ஆகாயத்திற்பறந்தும், முன்னே
மகாவிஷ்ணுவும், பிரமதேவனுந்தேடிச் காணாதற்கரியகடவுளாகி
யும், சிற்சபையிலே நிருத்தஞ்செய்பவருமாகிய பரமசிவனைக் குதி
னாயேறச்செய்த உம்முடைய பெருமையினாலே பாண்டிநாடு
ல்லாம் வாழ்த்து-எ-று. (எ)

தென்பெருந்துறையிலேயன்றிருவடிசேவைசெய்து
துன்பமொன்றின்றிவாவிருழ்கழுக்குன்றிறிற்சென்று
பொன்பொலிமன்றிலெய்திப்புத்தகாலா தில்வென்றி
ரொன்பதுகேட்டுபின்னரியாவருமகிழ்ச்சிகொண்டார்.

(இ-ள்.) அழகியதிருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளி யிருக்கி ன்ற கடவுளுடைய திருவடியைவணங்கித் துன்பமொன்றில்லா மல் தடாகஞ்ஞழந்த திருக்கழுக்குன்றத்திற்குப்போய்ப்பின்பு சித் தம்பரத்திற்குவந்து புத்தகாவாதுசெய்து வென்றீரென்பது கேள் விப்பட்டு யாவருமகிழ்ச்சியடைந்தார்-எ-று. (அ)

ஆதியைமன்றுளாமெயனையன்பினாலே
யோதியதமிழின்பாடலுள்ளவையோதவெண்ணி
மாதிரகலவிங்குவந்தனனெழுகல்வேண்டும்
வேதியர்பெருமானின் ஸுவிளம்பிடுவிளங்கவென்றார்.

(இ-ள்.) ஆதியாகியும் சிற்சபையிலே ஆடுகின்ற ஐயனாகியுமி ருக்கின்ற கடவுளைப்பத்தியினாலே கீர்சொல்லிய தமிழ்ப்பாடல்மு முவதும் ஒதுதற்குநீனைத்து துன்பம்நீங்க இங்கேவந்தேன் அதுஎ முதல்வேண்டும் பிராமணரில் உத்தமரோவிளக்கமாக இன்றுசொ ல்லவேண்டுமென்றார் அந்தப்பிராமணர்-எ-று. (க)

விண்ணகம்பரவுநாதனிவ்வகைவிளம்பச்சிந்தை
நண்ணுமன்புடையராகிநற்சடைமுடியார்தம்மை
யெண்ணருந்தமிழின்பாட்டாலியம்பியலையரப்போ
துண்ணெகிழ்ந்துளமெய்ஞ்ஞாநவாசகமுவந்துசொன்னார்.

(இ-ள்.) தெய்வலோகத்திலுள்ள தேவர்கள் வணங்குகின்ற சபாநாயகர் இவ்வாறுசொல்ல மந்தத்திலேமிருந்த அன்பையுடைய வராய் சடாமுடியையுடைய பரமசிவனை யெண்ணுதற்கரிய தமிழ்ப்பாடலாற் சொல்லிய மாணிக்கவாசகர் அப்போது அகமலர்ந் து உண்மைஞாநத்தைத் தருகின்ற திருவாசகத்தை மகிழ்ச்சியுட னே சொன்னார்-எ-று. (ஈ)

அங்கவருநாதகவெல்லாமம்பலத்தாமெயர்
செங்கையிலேடுவாங்கித்தெளிவுறவனாந்தபின்னர்

௨௨௨. ௧ திருவடிபெற்றசருக்கம்.

பொங்கியவருள்ளும்புகன்றிடரகலக்கையல்
பங்கினர்தமமைக்கோவைபாடுதல்வேண்டுமென்றார்.

(இ-ள்.) அவர்சொல்லிய பாடலெல்லாம்சிற்சபையி னாடுஞ்
சபாபதியானவர் தம்முடைய திருக்கரத்தில் ஏட்டைப்பிடித்துக்
கொண்டு தெளிவாகஎழுதியபின்பு மிகுந்த அருளையுடைய மாணி
க்கவாசகருஞ்சொல்லித் துன்பநீங்க உமாதேவிபாகராகிய சபாநா
யகரைப் பட்டுடைத்தலைவனாகவுடைய ஒருகோவைபாடல் வே
ண்டுமென்றார் அந்தப்பிராமணர்-எ-று. (மக)

மன்னியதவத்தின்மிககாரதற்குளமகிழ்ந்துகூற, முன்னு
றவிருந்துகோவைமெழுதினர்முடிந்தபின்னர், பொன்னவி
ர்வேணியார்,தாம்புத்தகஞ்சேமித்தங்கண், மின்னெனமறை
ந்தார்சொன்னவித்தகரயர்ச்சிகொண்டார்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற தவத்திலேமிகுந்த மாணிக்கவாசகர் அத
ற்கு மகமகிழ்ந்துசொல்ல எதிரோயிருந்து திருக்கோவையா ரொழு
திமுடிந்தபின்பு பொன்போலும் பிரகாசிக்குஞ்சுடையையுடைய
வர் தம்முடையபுத்தகத்தைக்கட்டி அவ்விடத்திலேகொண்டு மின்
னலைப்போன் மறைந்தார் அதுகண்டு மாணிக்கவாசகர் வருந்தங்
கொண்டார்-எ-று. (மஉ)

எழுந்தனொங்குமோடிநாடினாருன்கொடுவென்ன
வழிந்தனர்மன்றுளாடுமாதியென்றறிந்தபின்னர்
பொழிந்தனர்கண்ணீரொங்கேபோயினைவென்றுமண்மேல்
விழுந்தனர்பரமாநாதவேலைவெள்ளத்துளாடார்.

(இ-ள்.) எழுந்தார் எங்குமோடித் தேடிப்பார்த்தார் இதென்
னஞ்சரியமென்று மகமகிழ்ந்தார் சிதம்பரத்திலே நிருத்தஞ்செய்
கின்ற சபாபதியென்றறிந்து பின்புகண்ணினாலே அநந்தபாஷ்பம்

திருவடிபெற்றசருக்கம். ௨௨௩

பொழிந்தார் என்கேபோயினுயென்று பூமியிலே விழுந்தார் பா
மாநத்தச் சமுத்திரகீரிலழுந்தினார்-எ-று. (௨௩)

செந்தமிழ்க்கன்புமிக்கார்சென்றுதம்மன்றிலெய்தி
யந்தரத்தவனாமாலையனைநனமுதத்துநாடி
நந்தமக்கடினையுண்டநயந்தவனெருவன்சொன்ன
வந்தநற்பாடல்கேண்மினென்றவாக்கருளிச்செய்தார்.

(இ-ள்.) உயர்ந்ததமிழினிடத்திலே அன்புமிருந்த சபாநாயக
ர் புத்தகந்தையெடுத்துக்கொண்டு தமதுசபைக்கெழுந்தருளித்தே
வர்களுயும் மகாவீஷ்ணுவையும் பிரமதேவனையும் பார்த்து நமக்க
டிமைசெய்து நயப்பினைப்பெற்ற மாணிக்கவாசகர் சொன்ன இந்
தநல்லபாடல்களைக் கேளுங்களென்று அவர்களுக்கனுக்கிரகஞ் செ
ய்தார்.-எ-று. (௨௪)

மெய்த்தவவாதவூரர்விளம்பிடவெழுதுமிந்தப்
புத்தகமன்றுளாடல்புரிந்தவனெழுத்தாமென்று
முத்தியையுதவுங்கோவைமுடிவிடத்தெழுதிப்பின்னர்ச்
சித்திரமலர்க்கையாலே திருந்தமைக்காப்புஞ்செய்தார்.

(இ-ள்.) மெய்ம்மையுள்ள தவந்தையுடைய மாணிக்கவாசகர்
சொல்ல எழுதப்பட்ட இந்தத்திருவாசகம் கருகசபையிலே திருத்த
ஞ்செய்கின்ற அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் திருவெழுத்தா
மென்று மோட்சத்தைத் தருகின்ற திருக்கோவையார்முடிந்தவிட
த்திலே யெழுதிப்பின்பு அழகியமலனாயொத்த கையினாலே திரு
த்தவாக மைக்காப்புஞ்செய்தார்-எ-று. (௨௫)

வெண்பிறைமுடித்தவேணிவித்தகருவகுக்கெல்லா
நன்புடைவாதவூரர்நற்றவமுணர்த்தவேண்ணி
யென்பெறுமுடிவ்விண்ணோரிறைஞ்சுமப்பலத்துவாயில்
வண்படிமீதேயுண்மைவாசகமுறையவைத்தார்.

(இ-ன்.) வெள்ளிய மூன்றும்பிறையைத்தரித்த சடாபாரத்
தையுடைய சபாநாயகர் உலகத்துக்கெல்லாம் சினேகமுடைய மா
ணிக்கவாசகரது நல்லதவற்றை யெல்லாருக்கும் அறிவிக்க நனைத்
துஎண்ணப்பெற்ற முனிவர்கள்தேவர்கள் வணங்கும் சபைவாசத்
படியிலே திருவாசகமாகிய திருமுறைையைவைத்தார்-எ-று. (௨௬)

வைத்துப்பின்பூசைசெய்யும், தணன்வந்துகண்டிப்
புத்தகமிங்குநண்ணும்பு துமைதெய்வீகமாமென்று
சூகதமங்குருகிசின்றுதில்லையுள்ளவர்கட்கெல்லா
மித்திறங்கூறல்வேண்டுமென்றுமன்றகன்றுபோந்து.

(இ-ன்.) படியிலேவைத்தபின்பு பூசைசெய்யும் ஒருபிரமண
ன்பார்த்து இப்புத்தகம் இங்கேயிருக்கும் புதுமைதெய்வீகமாமெ
ன்று மருமுருகிசின்றுதில்லைமாதகரத்தாரிக்கு இதனைச் சொல்லவே
ண்டுமென்று சபையைவிட்டுப்போய்-எ-று. (௨௭)

செந்திருமுருவுநதொல்லைத்தில்லைநன்னகரினுள்ளார்
தந்திருமுன்புசென்றுசாற்றினாரிந்கநீர்மை
யந்தணர்மொழிநதபின்னரதிசயமிதுவென்றோடி
வந்தனர்படிமேலண்ணல்வைத்தபுத்தகங்கண்டார்கள்.

(இ-ன்.) இலக்குமியானவள் வசிக்கின்ற பழைமையாகியசித்
ம்பரத்திலுள்ளவர்களிடத்துக்குப்போய் ஒருபுத்தகஞ் சபையின் ப
டியிலே விருக்கின்றதென்றுசொல்லப்பின்புஇது அதிசயமாமென்
றுஒடிவந்து படியின்மேல் சபாநாயகர்வைத்த புத்தகத்தை எல்லா
ருக்கண்டார்கள்-எ-று. (௨௮)

யாவருந்தம்முணுடியெம்மிறையுறையுமன்றுட்
டேவரும்புகுதவொண்ணத்தெய்வீகமிதுவென்றெண்ணி
மேவுமன்பதனூலண்ணலவிளம்பியசைவநூலோ
தாவுசெந் தமிழேவென்றுபார்ப்பதுதக்கதென்றார்.

மாணிக்கவாசகர் - ஸ்வாமியை க்தாணு
தல்.

போற்றுமஞ்செழுத்துநீறும்புவிமிசைவிளங்கத்துன்ப
மாற்றிடுஞ்சைவஞ்ஞாநவாசகம்புகலவந்தார்
சீற்றமிலபுலியும்பாம்புஞ்சீர்பெறவிளங்குமன்றி
லேற்றினன்புலியூர்மேலைச்சிவபதமென்றுகண்டார்.

(இ-ள்.) யாவரும் போற்றுகின்ற பஞ்சாங்கரமும், வீழுகியும்,
பூமியிலே விளங்கத்துன்பத்தை நீக்குகின்ற சிவஞ்ஞாததைவிதிஞ்
ந் திருவாசகஞ்சொல்லவந்த மாணிக்கவாசகர் கோபமில்லாத வி
யாக்கிரபாதரும், பதஞ்சலியாரும், சிறப்புப்பெற விளங்குகின்ற
பொற்சபையிலாடும், இடபவாகனத்தை யுடைய சபாபதியினது
சிதம்பரம்மேலான சிவபதமென்று கண்டார்-எ-று- (ந)

ஐயரங்குறையுநாளிலாடகமன்றிலாடு
மெய்யர்தங்கருணையாலேவேதியவடிவங்கொண்டு
துய்யமுப்புரிநூன்மார்புந்துலங்குபுத்தகமுந்தோன்றச்
செய்யமென்பாதனோவச்சென்றுமுனுகுகின்றார்.

(இ-ள்.) மாணிக்கவாசகர் அந்தச்சிதம்பரத்தில் வசிக்கின்றநா
ளிலே பொற்சபையிலாடுகின்ற சபாபதியானவர் தமதுகிருபையி
னாலே பிராமணவடிவங்கொண்டு பரிசுத்தமாகிய முப்புரிநூலணி
ந்த மார்பும், விளங்குகின்ற புத்தகமுந்தெரியச் சிவாத் திருவடிகளு
ம்கோக எழுந்தருளி எதிராகுகின்றார்-எ-று. (ச)

முன்புறகின்றவேதமுதல்வனாமுகத்தினோக்கி
யின்புறவாதுவூரரிருமெனவிருந்தபின்னர்க்
கொன்புனைமறையின்மிக்கொங்குவிாகூறுமென்ன [ர்.
மன்பெருவளஞ்சேர்பாண்டிமண்டலத்திருப்பேரென்றா

(இ-ள்.) எதிரோவத்துகின்ற வேதப்பிராமணரைப்பார்த்து இ
ன்பம்பொருந்த மாணிக்கவாசக ரிருமென்றுசொல்ல, அவரிருந்

பின்பு பெருமையையுடைய வேதத்தில் மிகுந்தவனோ, நீரோங்கே
யிருக்கிறது சொல்லுமென்றுகேட்க, விலைபெற்றபெரியவளத்தை
யுடைய பாண்டியதேயத்திலே நாமிருக்கிறதென்றோ அந்தப்பிரா
மணா-எ-று. (௩)

பாண்டிநாடுன்றபின்னர்ப்பரிவுடன்செறிவுகூறி
யிண்டிநீர்வருதலவேண்டும்காரியமியமபுமென்ன
வாண்டநாயகன்றனோனையாகியகருமநாமமைக்
காண்டலேயென்றுபின்னுங்கருத்துறையினைச்சொன்னார்

(இ-ள்.) பாண்டிய தேயமென்று சொன்னபின்பு அன்புட
னே உபசரித்து இங்கேநீர்வருவதற்குக் காரணஞ் சொல்லுமெனக்
கடவுளது ஆக்கினையாகிய காரியம் உம்மைக்காணுவதே யென்று
பின்னும் மரத்திலேபொருந்த இதைச்சொன்னார்-எ-று. (௪)

மண்ணிடைப்புருந்துமேலே வானிடைப்பறநதுமுன்னர்க்
கண்ணனுமயனுந்தேடிக்காண்பதற்கரியார்தம்மைப்
புண்ணியமன்றிலாடுமபுனிதகாப்பரியிலேறப்
பண்ணுதம்பெருமையாலேவாழ்த்துபாண்டி நாடு.

(இ-ள்.) பூமியைப்பிளந்தும், ஆகாயத்திற்பறந்தும், முன்னே
மகாவிஷ்ணுவும், பிரமதேவனுந்தேடும் காணுதற்கரியகடவுளாகி
யும், சிற்சபையிலே இருந்தஞ்செய்பவருமாகிய பரமசிவனைக் குதி
னாயேறச்செய்த உம்முடைய பெருமையினாலே பாண்டிநாடு
ல்லாம் வாழ்த்தது-எ-று. (௫)

தென்பெருந்துறையிலையன்றிருவடிசேவைசெய்து
துன்பமொன்றின்றிவாவிசூழ்கழுக்குன்றிற்சென்று
பொன்பொலிமன்றிலெய்திப்புத்தநாவா தில்வென்றி
பொன்பதுகேட்டுபின்னரியாவருமகிழ்ச்சிகொண்டார்.

(இ-ள்.) அழகியதிருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளி யிருக்கி ன்ற கடவுளுடைய திருவழியைவணங்கித் துன்பமொன்றில்லா மல் தடாகஞ்கூழ்ந்த திருக்கழுக்குன்றத்திற்குப்போப்பின்பு சித ம்பரத்திற்குவந்து புத்தகாவாதுசெய்து வென்றொன்பது கேள் விப்பட்டு யாவருமகிழ்ச்சியடைந்தார்-எ-று. (அ)

ஆதியைமன்றுளாமொமையனையன்பினாலே
யோதியதமிழின்பாடலுள்ளவையோதவெண்ணி
மாதுயரகலவிங்குவந்தனனெழு கல்வேண்டும்
வேதியர்பெருமானின் றுகினமபிவிளங்கவென்றார்.

(இ-ள்.) ஆதியாகியும் சிற்சபையிலே ஆடுகின்ற ஐயனாகியுமி ருக்கின்ற கடவுளைப்பத்தியினாலே நீர்சொல்லிய தமிழ்ப்பாடல்மு மூவதும் ஒதுதற்குநீனைந்து துன்பம்நீங்க இங்கேவந்தேன் அதுஎ முதல்வேண்டும் பிராமணரில் உத்தமரோவிளக்கமாக இன்றுசொ ல்லவேண்டிமென்றார் அந்தப்பிராமணர்-எ-று. (க)

விண்ணகம்பரவுநாதனின்வகைவிளம்பச்சிந்தை
நண்ணுமன்புடையராகிநற்சடைமுடியார்தம்மை
யெண்ணருந்தமிழின்பாட்டாலியம்பியவையரப்போ
துண்ணெகிழ்ந்துளமெய்ஞ்ஞானவாசகமுவந்துசொன்னார்.

(இ-ள்.) தெய்வலோகத்திலுள்ள தேவர்கள் வணங்குகின்ற சபாநாயகர் இவ்வாறுசொல்ல மந்திலேமிருந்த அன்பையுடைய வராய் சடாமுடியையுடைய பரமசிவனை யெண்ணுதற்கரிய தமிழ்ப்பாடலாற் சொல்லிய மாணிக்கவாசகர் அப்போது அகமலர்ந் து உண்மைஞானத்தைத் தருகின்ற திருவாசகத்தை மகிழ்ச்சியுட னே சொன்னார்-எ-று. (இ)

அங்கவருணாத்கவெல்லாமம்பலத்தாமெமயர்
செங்கையிலேடுவாங்கித்தெளிவுறவனாந்தபின்னர்ப்

பொங்கியவநுளினும்புகன்றிடரகலத்தையல்
பங்கினர்தம்மைக்கோவைபாடுதல்வேண்டுமென்றார்.

(இ-ள்.) அவர்சொல்லிய பாடலெல்லாம்சிற்பையி லாடுஞ் சபாபதியானவர் தம்முடைய திருக்கரத்தில் எட்டைப்பிடித்துக் கொண்டு தெளிவாகஎழுதியின்பு நிரூபித்த அருளையுடைய மாணிக்கவாசகருஞ்சொல்லித் துன்பந்ங் உமாதேவிபாகராகிய சபாநாயகரைப் பாட்டுடைத்தலைவனுவுடைய ஒருகோவைபாடல் வேண்டுமென்றார் அந்தப்பிராமணர்-எ-று. (மக)

மன்னியதவத்தின்மிக்காரதற்குளமகிழ்ந்துகூற, முன்னுறவிருந்துகோவையெழுதினர்முடிந்தபின்னர், பொன்னிர்வேணியார்தாம்புத்தகஞ்சேமித்தங்ஙண், மின்னெனமறைந்தார்சொன்னளித்தகரயர்ச்சிகொண்டார்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற தவத்திலேயிருந்த மாணிக்கவாசகர் அதற்கு மநமகிழ்ந்துசொல்ல எதிரோயிருந்து திருக்கோவையா றொழுதிழுடிந்தபின்பு பொன்போலும் பிரகாசிக்குஞ்சுடையையுடையவர் தம்முடையபுத்தகத்தைக்கட்டி ஆவ்விட்டுதிலேகொண்டு மின்னலைப்போன் மறைந்தார் அதுகண்டு மாணிக்கவாசகர் வருத்தங்கொண்டார்-எ-று. (மஉ)

எழுந்தனரெங்குமோடிநாடினாரென்கொலென்ன
வழிந்தனர்மன்றுளாடுமாதியென்றறிங்கபின்னர்
பொழிந்தனர்கண்ணீரெங்கேபோயினையென்றுமண்மேல்
விழுந்தனர்பரமாதலேவெள்ளததுளாநார்.

(இ-ள்.) எழுந்தார் எங்குமோடித் தேடிப்பார்த்தார் இதென்னஆச்சரியமென்று மநமகிழ்ந்தார் சிதம்பரத்திலே நிருத்தஞ்செய்கின்ற சபாபதியென்றறிந்து பின்புகண்ணினாலே ஆநந்தபாவப்பர்

பொழிந்தார் எங்கேபோயினாயென்று பூமியிலே விழுந்தார் பா
மாநந்தச் சமுத்திரநீரிலழுந்தினார்-எ-று. (யக்)

செந்தமிழ்க்கன்புமிக்கார்சென்றுதம்மன்றிலெய்தி
யந்தரத்தவனாமாலையனைநனமுதத்துநாடி
நந்தமக்கடிமைபூண்டெயந்தவனெருவன்சொன்ன
வந்தநற்பாடல்கேண்மினென்றவர்க்கருளிச்செய்தார்.

(இ-ள்.) உயர்ந்ததமிழினிடத்திலே அன்புமிருந்த சபாநாயக
ர் புத்தகத்தையெடுத்துக்கொண்டு தமதுசபைக்கெழுந்தருளித்தே
வர்களையும் மகாவிஷ்ணுவையும் பிரமதேவனையும் பார்த்து நமக்க
டிமைசெய்து நயப்பினைப்பெற்ற மாணிக்கவாசகர் சொன்ன இந்
தநல்லபாடல்களைக் கேளுங்களென்று அவர்களுக்கனுக்கிரகஞ் செ
ய்தார்.-எ-று. (யசு)

மெய்த்தவவாதலூர்விளமபிட னெழுதுமிந்தப்
புத்தகமன்றுளாடல்புரிந்தவனெழுத்தாமென்று
முத்தியையுசுவுங்கோவைமுடிவிடத்தெழுதிப்பின்னர்ச்
சித்திரமலர்க்கையாலே திருந்தமைக்காப்புஞ்செய்தார்.

(இ-ள்.) மெய்மையுள்ள தவந்தையுடைய மாணிக்கவாசகர்
சொல்ல எழுதப்பட்ட இந்தத்திருவாசகம் கருகசபையிலே நிருத்த
ஞ்செய்கின்ற அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் திருவெழுத்தா
மென்று மோட்சத்தைத் தருகின்ற திருக்கோவையார்முடிந்தவிட
த்திலே யெழுதிப்பின்பு அழகியமலையொத்த கையினாலே திரு
ந்தமாக மைக்காப்புஞ்செய்தார்-எ-று. (யரு)

வெண்பிறைமுடித்தவேணிவித்தகருலகுக்கெல்லா
நண்புடைவாதலூர்நற்றவமுணர்த்தவெண்ணி
யென்பெறுமுடிவார்விண்ணோரிறைஞ்சுமம்பலத்துவாயில்
வண்படிமீதேயுண்மைவாசகமுறையவைத்தார்.

(இ-ன்.) வெள்ளிய மூன்றும்பிறையைத்தரித்த சடாபாரத் தையுடைய சபாநாயகர் உலகத்துக்கெல்லாம் சினேகமுடைய மாணிக்கவாசகரது நல்லதவத்தை யெல்லாருக்கும் அறிவிக்க நினைத்து எண்ணப்பெற்ற முனிவர்கள்தேவர்கள் வணங்கும் சபைவாசற்படியிலே திருவாசகமாகிய திருமுறையைவைத்தார்-எ-று. (௨௬)

வைத்துப்பின்பூசையெய்யுமந்தணன்வந்துகண்டிப்புத்தகமிங்குநண்ணும்புதுமைதெய்விகமாமென்று சுகதமங்குருகிசின்றுதில்லையுள்ளவர்கட்கெல்லாமித்திறங்கூறல்வேண்டுமென்றுமன்றகன்றுபோந்து.

(இ-ன்.) படியிலேவைத்தபின்பு பூசையெய்யும் ஒருபிராமணன்பார்த்து இப்புத்தகம் இங்கேயிருக்கும் புதுமைதெய்விகமாமென்று மறமுருகிநின்றதில்லைமாசகரத்தார்ப்கு இதினைச் சொல்லவேண்டுமென்று சபையைவிட்டுப்போய்-எ-று. (௨௭)

செந்திருமருவுநதொல்லைத்தில்லைநன்னகரினுள்ளார் தந்திருமுன்புசென்றுசாற்றினூரிங்கீர்மை யந்தனாமொழிந்தபின்னரத்சயமிதுவென்றோடி வந்தனர்படிமேலண்ணல்வைத்தபுத்தகங்கண்டார்கள்.

(இ-ன்.) இலங்குமியானவன் வசிக்கின்ற பழையையாகியசிதம்பரத்திலுள்ளவர்களிடத்துக்குப்போய் ஒருபுத்தகஞ் சபையின் படியிலே யிருக்கின்றதென்றுசொல்லப்பின்புஇது அதிசயமாமென்றுஒடிவந்து படியின்மேல் சபாநாயகர்வைத்த புத்தகத்தை எல்லாருங்கண்டார்கள்-எ-று. (௨௮)

யாவருந்தம்முனாடியெம்மிறையுறையுமன்றுட் டேவரும்புகுத்தெவாண்ணத்தெய்விகமிதுவென்றெண்ணி மேவுமன்பதனாலண்ணலவிளம்பியசைவனாலோ தாவுசெந்தமிழேவென்றுபார்ப்பதுதக்கதென்றார்.

(இ-ள்.) எல்லாருந்தங்களுக்குள்ளே பார்த்தது எமதுகடவுளிரூக்கின்ற சபையிலே தேவர்களும் புருதரருக்கூடாத தெய்விகமிதுவென்றுநினைத்துப் பொருத்துகின்ற அனபினாலே கடவுள்சொல்லிய சிவாகமமோ தமிழ்நூலோவென்று பார்ப்பது தகுதியாமென்றார்கள்-எ-று. (௨௧)

தேக்கியவருளுமன்புந்நிறத் தவொல்லாஞ்சொல்லும்
வாக்கினிலொருவன்சென்றுமலாகொடுவணை நகஞ்செய்து
பூக்கமழ்சடையோன்னைத்தபுந்நகத்தன்னைசேம
நீக்கினரோதினாழ்முனீதிநொளவனான்கும.

(இ-ள்.) அருளும் அன்பும்கிறைந்த திலைமூவாயிரவர்களெல்லாருஞ்சொல்லுகின்ற வாக்கிலவல்லவராகியஒருவர்போய் மலலாக்கொண்டு அருச்சித்து நமஸகரித்துப் பரமசிவன்வைத்த புத்தகத்தை அவிழ்த்து எட்டைநீக்கிப் படித்தார் நீதியைக்கொண்ட அகவல்நான்கும்-எ-று. (௨௨)

நாலடித்தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சதகமுதலாகச்சிறந்ததமிழுநுநூறும்
விரித்தவகப்பொருட்கோவைவிளங்கவொருநானூறு
முறைத்தனர் பின்முடிந்தவிடத்துயர்வாசலூரன்மொழி
தரித்தெழுதுமமபலவனெழுத்தென்றுசாற்றினார்.

(இ-ள்.) திருச்சதகமுதலாகச் சிறக்கப்பெற்ற தமிழ்ப்பாடல் அறநூறும் விரித்துசொல்லப்பட்ட அகப்பொருட்கோவை நானூறுபாடலும் விளங்கப்படித்தார்கள் பின்பு அனுமுடிந்தவிடத்திலேஇது மாணிக்கவாசகர்சொல்ல அழகிய திருச்சிற்றமபலமுடையார் கையெழுத்தென்று படித்தார்கள்-எ-று. (௨௩)

கேட்டவர்களுள்ளிருங்கிளர்புளகங்குறுவோர்வு
காட்டிடலுங்கண்ணீருங்கசிந்துருகுஞ்சிறையுமா
யீட்டியமெய்த்தவமுடையோனியம்பியனித்தமிழன்றி
வீட்டுநெறிக்கனிச்சிவநூலவேறுளதோவென்றார்கள்.

(இ-ள்.) இந்தத் திருமுறையைப்படிக்கக் கேட்டவர்களுள்
லா மெய்ப்புளகமும் குறுவோர்வுகொன்னுதலும் ஆந்தபாவப்பமும்
கசிந்துருகுநமும் கொண்டவராய் மெய்த்தவத்தையுடைய மா
ணிக்கவாசகர்சொல்லிய இந்தச்சமிழல்லாமல் மோட்சவழிக்குச்
சிவநூல் வேறுண்டோவென்று சொன்னார்கள்-எ-று. (௨௨)

பூணரவன்றிருநாமம்புகமுநற்கவர்சொல்ல
யாணரிதன்பொருட்டேனையின்னுணர்வோமென்றெண்
மாணுடைமன்றகன்றேகமறைவல்லார்போதிநிழல் [ணி
வீணருடன்பெருவாதுவென்றவர்முன்சென்றார்கள்.

(இ-ள்.) சரூப்பாபரணந்தரித்த சபாநாயகரூப்பாடிய மாணி
க்கவாசகர்சொல்ல அழகிய இதன்பொருளாகிய தேனை இன்றறி
வோமென்று நினைத்துப் பெருமைபொருந்திய சபையைவிட்டுப்
போய் அரசமரிழவிலேயிருக்கும் வீணராகியபுத்தருடன் பெரு
வாழ்செய்துவென்ற மாணிக்கவாசகர்முன்னே போனார்கள் தில
லாமுவாயிரவர்-எ-று. (௨௩)

சென்றவர்தந்திருமுன்புதிருமுறைவைத்தண்டர்பிரா
னின்னுசெயுஞ்செயலிதுவென்றியம்பினர்நின்றெல்லோ
மென்றுறுமென்புள் பாடலுவந்தருளப்புவீம்தி [ரு
லன்றுசெயுந்தவமறியேனென்றமுதாரன்பாளர்.

(இ-ள்.) இப்படிப்போனவர்கள் அவொதினோ திருமுறையை வைத்துத் தேவர்பிரானாகிய கடவுள் இன்றுசெய்தகாரியம் இது வென்று சொன்னார்கள் அதுகொடு எல்லாரும் அறபமாகியஎன்பா டலை மநமகிழ்ந்துகொண்டருளப் பூமியிலே அன்றுசெய்தவத்தை யறியமாட்டேனென்றார் மாணிக்கவாசகர்-எ-று. (௨௪)

புண்ணியரிங்கவ்வாறுபுலம்பியபின்புலியூரி
லெண்ணருமன்புடையார்களி, முடனஞ்சலிசெய்து
பண்ணுலவுஞ்சிவஞாநப்பாடல்கொளுமபடிதும்பா [ள்
னண்ணுமரனசெய்ததென்னீர்நவிறுமெனச்சொன்னார்கள்

(இ-ள்.) மாணிக்கவாசகர் இங்கே இப்படிப்புலம்பி அமுதபி ன்பு சிதம்பரத்திலிருக்கின்ற அவற்ற அன்புடையவாகள் இதந் துடனே அஞ்சலியுல்தராய்ப் பண்ணையுடைய ஞாநப்பாடலைக் கொள்ளும்படி உம்மிடத்தில, கடவுள்வந்து செய்தகாரியமென்ன சொல்லுமென்று கேட்டார்கள்-எ-று. (௨௫)

அல்லலெனும்பிறனியிலாரண்ணல்செயுஞ்செயல்பாவுஞ்
சொல்லியபின்புலியூரர்கொழுதுமநங்களிகூர்ந்து
தில்லையிலெமபெருமானைச்செப்பியளித்தமிழ்மலை
நல்லவரும்பொருள்கூறவேண்டுமெனநின்றார்கள்.

(இ-ள்.) துன்பமென்னும் பிறப்பில்லாத மாணிக்கவாசகர் ச பாநாயகர்செய்த செய்கையெல்லாஞ் சொன்னபின்புதில்லலெவா யிரவர் வணங்கி மநமகிழ்ச்சிகொண்டு சிதம்பரத்திலிருக்கின்ற எம துகடவுளைச் சொல்லிய இத்தமிழ்ப்பிரபந்தத்திற்கு ஒருமையாகிய நல்லபொருள் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டார்கள்-எ-று. ( )

ஒங்குபுகழ்திருவாதவூரையும்பெருமானுந்

தேங்கியமெய்ச்சிவஞாநச்சிந்நையுடன்களிகூர்ந்து

தங்குகபபொதுவெதினோபோய்ப்பகாவேனெனப்போக
வாங்கவர்முன்மொன்றுமனப்பொடுபெனசென்றார்கள்.

(௮-௭) கெதமிழ்மொய்யுபெற்ற திருவாதவூரிலே திருவவ
தொடுமீத மொக்கவாசகா வெருநகிறைத்த மருட்டினே க
விபலமொடது அழிப கநகசபையெதுநோபோய் இதற்குப
மொடா சொல்லுவேவென்றுபோக அவாமுன்னே போனவாகன
தொடும்மொடா பின்னேபோனாகா-எ-று. (௨௭)

கொடபுதற்புதொடாநேசமுடன்புடைசூழ
கொடாநாநகட்டானவாபொனினமபலபெயதி
பொனினவாபி, மிதமலைப்பொநுவ்வொனறுரைசெய்து
மொதாநிபசமுடேகமறைத, என்றவகவாகாண.

(௮-௭) நிலைபெற்ற கெதமிழையுடைய சிதம்பரத்திலேயுள்
ளதில்லைமொய்யொகா அனபுடனே புடைசூழ்ந்துவரப்போய்
கருபைகட்டமாகா கநகசபையையடைநது பொருத்திய இசதமி
தபமிரபந்தத்திறகுபொமுள் இவாதாமென்று சபாநாயகரைக் கா
ட்டிச சபையிலே தில்லைமொய்யொகாக்காண: சேகிரதத்திற்போ
ய் மறைததார் மாணாகக சகா-எ-று. (௨௮)

செய்கார்பொமுதாவித்திலையுளாப்பொநுள்கேட்பக்
கைகாட்டி, மொமு நுவவாட்டாமலமறைநதாளைப்
பொடாமெபெரவாப்பொபுடையார், மக்கன்பு
மெயக்காட்டிபொடாமெமெய்யொநாகிஞர்.

(௮-௭) கமுதாரக்காட்டையுடைய கையசூழ்ந்த தில்லைம
வாசிரவர் பொருள்கேட்ட சபாபதியைப்பொருளென்று கையாற்
காட்டி, சமது துறையுளவக்காட்டாமல படமுள்ள பெரியசமு,ப்

மாணிக்கவாசகர். ந. ந. சபையையடைந்தது. - ௨.௨.

பாபாணதஸையுடைய கடவுளானவர்தமர் அவர்செய்த அன்பின்
மெய்மையையே காட்டிப் பாலுடனேபொருந்திய நீர்போலாகி
முன்-எ-று. (உக)

அபுரிச்சழிசெழியை யாகிரியளிநுத்தம்.

அண்டலோயார் டாகோனையன்பின்பெய்துமாறு
கண்டனபுளம் மெய்தந்தபரிமாசுகின்ற
விண்டனாசுகிசெழியை வேர்நான்றமேனியெங்குங்
கொண்டனாமகிழ்ச்சிசெய்வைசெய்து தனர்திலையுள்ளார்.

(இ-ள்.) தேவனுக்கும், சேவாக்கு அரசனாகிய மிருக்கின்ற ச
பாபதியை மாணிக்கவாசகர் கூறாதவிதம் கண்டாராகத் தேவ
மபுரமடைந்து நின்றபிறகு தனது மருமருக்கி கண்டாரபொ
ழிப்பு செய்துமேனியெல்லாம் வியாதாராகத் மகமகிழ்தார்தன்செய்வந்
தனைசெய்து சரணமேல கூப்பிக்கொண்டாராகத் தில்லைமந்திரி
முன்னர் கண்ட-எ-று. (கஉ)

சந்தனிருந்தம்.

பூசுநடங்கிடொடங்கின்போதமகிழ்ந்தனாகுங்கண்
நாத்புரந்தனாதமபுநாரதாங்கிசைகொண்டனர்
வேரோடந்தரதுகூபிமீது முயங்கியெழுந்தன
மாவரித்திரைபந்தருமாமலசித்திவணங்கினர்.

(இ-ள்.) பூசங்குளெல்லாம்நீருத்தஞ்செய்தன மிகவுமகிழ்ந்து
வந்தகூலநாயகர்கள் புத்தந்தனாதமபுநாரதர் இசைசெய்தார்கள்
வேசங்களும, அந்தரத்துந்துபிகளும், ஆகாயத்தில முழங்கியெழு
ந்தன குளிகளும் இந்திரரும், பஞ்சதருவினுடைய மலரைத்தாவி
வணங்கினார்கள்-எ-று. (கக)

ஞானகடம்பயிலச்சுகரனாமபிருந்துளநெஞ்சினர்
மோனசுதந்கமுடவ்சிவபூசைமுயன்றுநயந்தவ
ஞானமில்ன்புளதென்புவிநூலுறைந்துகிறந்தவர்
வானகமும்பரவுந்திருவாகவினபநாகந்தனர்.

(இ-ள்.) ஞானகடம்பஞ்செய்கின்ற சபாநாயகருடைய திருநா
மத்தைத் தியானிப்பினரென்றசையுடையவாகளும், மௌனமாய்
ச்சுகந்தகருடனே சிவபூசையிலேசெய்து முயன்றவாகளும், கெ
தெவிலலாத அனைபயுடைய அழகியரிதம்பரத்தில் வசித்துசகிற
ப்புப்பெற்றவாகளும், தேவர்களும், பரவுகின்ற திருவாசகத்தமிழி
ன்பத்தைப் புசித்திருந்தாகள்-எ-று. (கஉ)

நாலடித்தரவு மொச்சக்கங்கிப்பா.

நானமிருந்துளதோலுநென்புமடிஞ்சொ
மாளவுடறசிகந்தபாமாமிநீளநொளியாம
லாண்டலுக்கிடைக்கையுமுன்றுலகற்றநிமாழி
மாநககிறபுருதாமதேவமாயவலைப்படுவாராகள்.

(இ-ள்.) இழிவுமிருந்துள்ள தோலும்-எனும்பும்-நரம்பும் செய்
மானவடல் சிவபூபமாகும் இதனைத்தெளியாமல், மாமிசபிண்டத
துக்கினாசேடிச சந்திரித்து உலகத்திலேதரிமாறி கொடியநரகத்
திலேபுகுவது என்ன. ஆச்சரியம மாயையினுடைய வலையிலகப்படு
மனிதர்கள்-எ-று. (கக)

சங்குநிந்தம்.

வாதவூரந்நணர்தந்திநவாய்மைவிளங்குதிருக்கதை, யோ
தினரன்புடனெண்ணெயி ஸூரிமுகநகதுகேட்டவா, போக
மெய்ஞ்ஞானமுறுஞ்சுகபோகமுடன்புகழ்பெறுவாது, அதில்
பவங்கமடாலைத்துபின்சேர்குவர்வண்சிவலோகமே.

(இ-ள்.) திருவாதவூரில் திருவவதாரஞ்செய்த மாணிக்கவாசகருடைய உண்மைவிளங்கிய இததததிருக்கதையைப் படித்தவர்கள் அன்புடனே காதினாலேகேட்டவர்கள் மிகுந்த உண்மைஞானம் பொருந்திய சுகபோகதத்துடனே கோதியும்பெறலும் பிறவிச்சாகரமொழிந்து பின்புள்ளதையுடைய சிவனோடம்பெறுவார்கள்-எ

அது அரங்கமழிநெடிவடிபாகிரியவிநத்தம்.

பூதலமாதும்வாழ்சுபொன்மறைப்பொழிந்துவாழ்க்
வேதவாகமுமவாழ்வேகாசெனகேலுமவாழ்க
திதினஞ்சொழுதகூந் துஞ்சிவவடியாநுமவாழ்க
வாடலுரிநைப்புராணமபடிததிடககேடடோர்வாழ்க

(இ-ள்.) பூமிதேவியும்வாழ்க, பொன்மாரிபெய்துவாழ்க, வேதாகமங்களும் வாழ்க, அரசாசெங்கோலும்வாழ்க, குற்றமற்றபஞ்சாக்கரமும் விபூகியும் சிவனடியாராகளும்வாழ்க, மாணிக்கவாசகருடைய புராணத்தைப்படித்தவர்களுங் கேட்டவர்களும் வாழ்க.

திருசரிற்றபலம்.

திருவாடிபெற்றசருக்கம்

முற்றிற்று

சருக்கம்-எ-க்கு-திருவிருத்தம்-ஞ்சுரு.

திருவாதவூர்புராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

அருண்மொழித்தேவவடியுணைசரணம்.

மாணிக்கவாசகாதிருவடிவாழ்க.

உ

நிந்ச்சிற்றம்பலம்.

அட்டவண்ண.

பெயர்.

பக்கம்.

சிறப்புப்பாரிசம்	க
சு—மந்திரிச்சநுக்கம்	சு
உ—திருப்பெருந்துறைச்சநுக்கம்	உ
ங—குதிரையிட்டசநுக்க	ங
சு—மணசுமந்தசநுக்கம்	சு
ரு—திருவம்பலச்சநுக்கம்	ரு
சு—புத்தரைவாடிலவென்றசநுக்கம்	சு
எ—திருவடிபெற்றசநுக்கம்	உ

முற்றிற்று

மகாபகேசரிதாயா, பாரிசர்

உ. வே. சாமிநாதர் முதலியார்

அடைபாறு, சென்னை.

